JAZZ, BLUES, EMPROVİZE MÜZİK DERGİSİ

JAZZ

OCAK-ŞUBAT-MART 2006 / 01 • 106422 • YIL 10 • SAYI 41 • 5 YTL

Keith Jarrett

Alkışlar

Jack de Johnette

Tuluğ Tırpan

Brad Mehldau

Benny Golson

9 771300 884003 01

BU TOPRAKLARDAN BİR PICASSO ÇIKAR MI?

Bu topraklardan çıkan en kaliteli üzümle üretilmiş mükemmel bir şarap eşliğinde konuşmak için güzel bir konu...

terra

Anadolu'nun en kaliteli üzümlerinden yerinde işlenerek şişelenen Terra, Türkiye'yi yeni bir şarap kültürüyle tanıştırıyor.

KAYRA

Sayı: 41
Ocak - Şubat - Mart 2006 ISSN 1300 - 8846

N A R D I S

Merhabalar,

İlk kez 34. sayımızda verdiğimiz "Alkışlar" listelerimize gelen yanıtlar sağlıklı bir sonuç çıkarmamıza yetmedi. Biz de e-posta yolunu da deneyelim istedik ve gerçekten de teknolojinin günümüzdeki hızlılığı ve kolaylığını ispat etmiş olduk. Bu sonuçlar, **Down Beat**'in **53. Kritikler** sonuçları ile aynı sayıya denk gelince daha da hoş oldu. Ama bizim "**Alkışlar**"ımız okur ve dinleyici alkışları. Biz yalnız jazz'da değil, sanatın tüm dallarında "en iyi" gibi bir derecenin olmadığını düşünüyoruz. Sadece ve sadece günümüz Türkiye'sinde çalışmaları ile var olan ve adlarını, müziklerini tüm ilgilenenlere, dinleyenlere bir kez daha hatırlatmak gibi bir amaçla yapıldığını bir kez daha yinelemek isteriz. Bu listenin neresinde olursa olsun, müthiş bir eğitim ve azimle yapılan bu müziğe emek veren tüm müzisyenlerimize teşekkürler ediyor, başarılar diliyoruz.

Müzik yayınları ve kitapları konusunda da oldukça sıkıntılı bir ülke olmakla birlike dönem dönem elimize güzel yayınlar da geçmiyor değil. Bu sayımızda oldukça geniş bir şekilde yer verdiğimiz bu kıymetli yayınları özellikle jazz ile ilgilenen ve müzik yapmaya çalışan arkadaşlara yardımcı olacağını düşünüyoruz.

Geçtiğimiz dönem 3 büyük kentimiz keyifli konserler dinledi. Bunlardan en şanlısı tabiki İstanbul ama Ankara ve İzmir'de de oldukça hareketli geceler yaşandı. Bu konserler sırasında **Slide Hampton**, Jack DeJohnette, **Steve Adelson**, Roseanne Vitro, **Tuluğ Tırpan**, Diana Krall, **E.S.T** ile röportaj yapmak mümkün oldu.

İstanbul yepyeni bir jazz kulübüne daha kavuştu. Bu kadar büyük festivallere ev sahipliği yapan İstanbul'umuza umarız başka kulüpler de açılır ve bu müziğin dinleyicilerine ulaşması kolaylaşır. **İstanbul Jazz Center** ve ortakları ile yaptığımız röportajımız da bu sayımızda. **Nardis Jazz Club** ise Mart ayında bir jazz devini ağırlayacak. Ülkemize daha önce hiç gelmemiş olan Benny Golson sadece 2 gece Nardis'te çalacak. Şubat ayında İş Sanat'da **Brad Mehldau** üçlüsü ile sahne alacak. **Dee Dee Bridgewater** ise Ankaralılar'a şarkılar söyleyecek. İzmir'de önümüzdeki sayı geniş yer vereceğimiz **Avrupa Jazz Festivali** yapılacak.

Geçtiğimiz günlerde yaşanan jazz etkinlikleri, kaybettiğimiz değerli sanatçılar, 15. Akbank Jazz Festivalindeki seminer notları, Django Reinhardt'dan transkripsiyon, hi-fi köşemiz, piyasaya yeni çıkan CD'ler, müziği nasıl dinlememiz gerektiğini anlamamıza yardımcı olacak "blindfold" testimiz olan eğlenceli "körleme" köşemiz ile işte ellerinizdeyiz. Bu sayımızda yepyeni ufacık bir köşemiz daha oldu. **Özgen Özman** bize çizgileri ile katıldı. Kendisine teşekkürler ediyoruz.

Bahar sayımıza kadar hepinize jazz dolu günler dileklerimizle...

ZUHAL FOCAN
focan@nardisjazz.com

JAZZ

Boyut Yayıncılık ve Tic. A.Ş. adına sahibi ve
Genel Yönetmen
Bülent ÖZÜKAN

Genel Sanat Yönetmeni
Murat ÖNEŞ

Genel Müdür
Nilgün ÖZÜKAN

Yayın ve Reklam Yönetmeni
Zuhal FOCAN
focan@nardisjazz.com

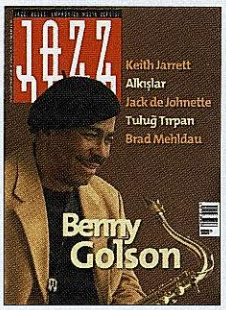

Kapak: Benny Golson

Reklam Müdürleri
Selim Erem, Aslı Balımtaş

Reklam İletişim ve Geliştirme
Nagihan Özdemir

Katkıda Bulunanlar
Can Ergelmiş, Demir Çetiner, Elçin Joyner, Emre Memecan, Eray Aytimur, Fatih Tatari, Filiz Küçük, Füsun Levet, Heymi Bahar, İlksen Mavituna, Ozan Boz, Özgü Özman, Özgen Özman, Sedal Antay, Selim Benba, Sezgi Olgaç, Sinan Olcay, Uğur Hüküm, Volkan Balkan.

Grafik - Tasarım
Bülent USTAOĞLU

Matbaa Müdürü
Memduh ARSLAN

Müessese Müdürü
Ejvet OKTAY

Abone İlişkileri
Sedef Varıcı

Yönetim Yeri
Jazz Dergisi
Matbaacılar Sitesi
1. Cadde No: 115
(Milliyet Gazetesi Arkası)
34204 Bağcılar / İSTANBUL
Tel: 0.212.413 33 33
Fax: 0.212.413 33 34

İzmir Bürosu:
Şair Eşref Bulvarı No: 65/3 D. 5 Alsancak/İzmir
Tel: 0.232.465 14 08-09-17
Fax: 0.232.465 14 11

Antalya Bürosu:
Barbaros Mah. Akarçeşme Sok No: 23
Kaleiçi/Antalya
Tel: 0.242.244 49 90-91
Fax: 0.242.244 49 92

Basıldığı Yer
Boyut Matbaacılık A.Ş.

BOYUT YAYIN GRUBU

© 2006 BOYUT YAYINCILIK ve TİCARET A.Ş.

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

Amerikan jazz dergisi Down Beat yılın en iyilerini seçti.

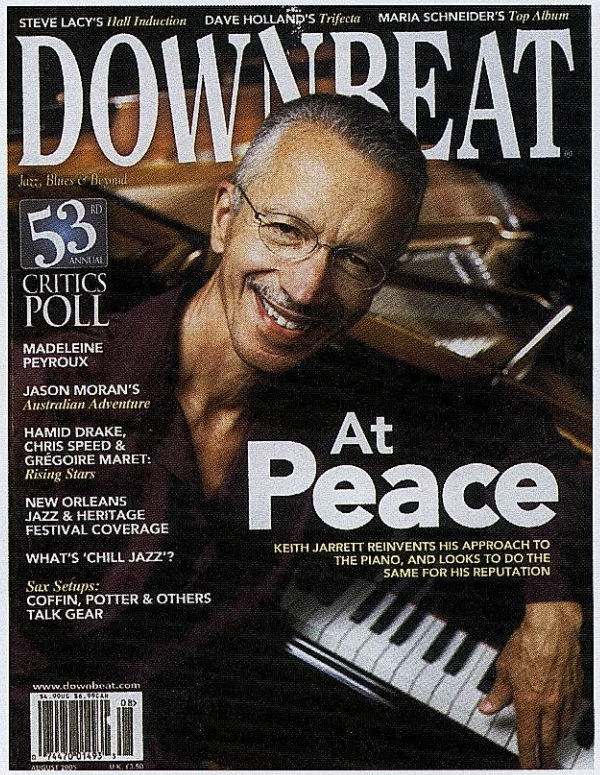

Aralarında Ira Gitler, Bill Milkowski, Alan Nahigian, Dan Ouelette, Massimo Milano ve Mike Zwerin'in de bulunduğu toplam 120 jazz kritik ve yazarının seçtiği bu "critics poll" 53. kez yer alıyor. Yazar ve kritikler Down Beat, Jazz Times, Al About Jazz, Signal to Noise, Financial Mail, Jazz Journal Int., Radio Today, Jazz Review, Jazzthetic, Jazz'N'More, Jazz Podium, Jazz Scene, Billboard, Bass Player, Cadence, Jazz Improv, Living Blues, Jazz Forum, Village Voice, Weekend America, Stereophile, Guitar World, Upstairs Jazz, Fader, Musica, Swing Journal, Jazz Hot, Jazziz, Coda, Il Manifesto, Jazzit, Rumore, Jazz Wise, BET Jazz, Jazz Special, Jazzman, Amazon.com, Jazz Letter, Jazz Halo, Jazz Education, Jazz Buff gibi dünyaca tanınmış dergilerin ve pek çok günlük gazetenin yazarlarından oluşuyor. Biz bu seçilmiş ilk 10'un tamamını değil sadece sıralamaya giren ilk 5 müzisyeni ya da çalışmayı dergimize alıyoruz.

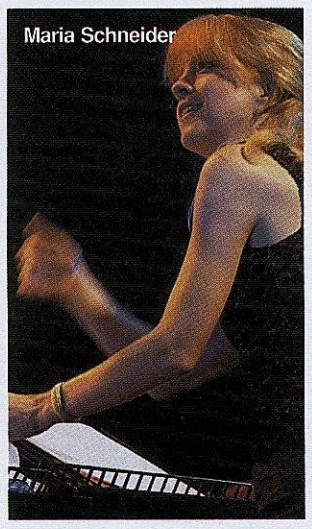

Jazz Albüm

61 Maria Schneider Orchestra, Concert In The Garden (ArtistShare)

47 Branford Marsalis, Eternal (Marsalis Music)

39 Don Byron, Ivey-Divey (Blue Note)

31 Alice Coltrane, Translinear Light (Impulse!)

30 Pat Metheny Group, The Way Up (Nonesuch)

Firma

231 Blue Note

115 ECM

96 Palmetto

70 Mosaic

68 Verve

Yeniden Basım Albüm

181 Miles Davis, Seven Steps: The Complete Columbia Recordings of Miles Davis 1963-1964 (Columbia/Legacy)

85 Albert Ayler, Holy Ghost (Revenant)

57 Andrew Hill, Dance with Dead (Blue Note)

52 Woody Herman, The Complete Columbia Recordings of Woody Herman 1945-'47 (Mosaic)

34 James Brown, Soul on Top (Verve)

Besteci

155 Maria Schneider

84 Wayne Shorter

80 Dave Douglas

76 Dave Holland

48 Carla Bley

Yükselen Besteci

64 Jason Moran

58 Ben Allison

55 Vijay Iyer

31 Ken Vandermark

30 Matthew Shipp

Aranjör

262 Maria Schneider

108 Dave Holland

71 Bob Brookmayer

64 Bill Holman

51 Slide Hampton

Yükselen Aranjör

50 Steven Bernstein

39 Uri Caine

31 Ben Allison

26 Anthony Wilson

25 Bob Belden

Yapımcı

222 Michael Cuscuna

141 Manfred Eicher

67 Orrin Keepnews

50 Matt Balitsaris

42 Todd Barkan

Yükselen Yapımcı

65 Branford Marsalis

60 Matt Balitsaris

47 John Corbett

31 Greg Osby

27 Bob Belden

Onur Ödülü (Hall of Fame)

101 Steve Lacy

79 Jimmy Smith

41 Ray Charles

34 Herbie Hancock

33 Hank Jones

Akustik Grup

119 Keith Jarrett Standards Trio

113 Dave Holland Quintet

90 Wayne Shorter Quartet

71 Branford Marsalis Quartet

40 Bill Charlap Trio

Yükselen Akustik Grup

69 Jason Moran & Bandwagon

57 Bill Charlap Trio

50 Tomasz Stanko Quartet

46 SFJAZZ Collective

45 The Bad Plus

Elektrik Grup

132 Pat Metheny Group

89 John Scofield Band

79 Bill Frisell

75 Zawinul Syndicate

74 Medeski Martin & Wood

Yükselen Elektrik Grup
51 Charlie Hunter Trio
34 Jacob Fred Jazz Odyssey
28 Nels Cline Singers
27 Soulive
26 Steve Coleman & Five Elements

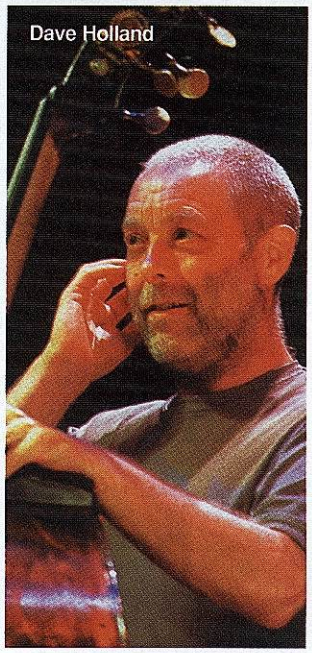
Dave Holland

Jazz Sanatçısı
98 Dave Holland
72 Joe Lovano
67 Wayne Shorter
54 Wynton Marsalis
49 Dave Douglas

Yükselen Jazz Sanatçısı
72 Jason Moran
50 Stefon Harris
48 Chris Potter
32 Vijay Iyer
29 Matt Wilson

Big Band
217 Dave Holland Big Band
169 Maria Schneider Orchestra
141 Mingus Big Band
107 Lincoln Center Jazz Orchestra
73 Vanguard Jazz Orchestra

Yükselen Big Band
48 Either/Orchestra
45 Gordon's Goodwin's Big Phat Band
40 Clayton-Hamilton Jazz Orchestra
36 Maria Scheneider Orchestra
31 Dave Holland Big Band

Soprano Saksofon
252 Wayne Shorter
154 Dave Liebman
124 Branford Marsalis
95 Jane Ira Bloom
70 Evan Parker

Yükselen Soprano Saksofon
85 Ravi Coltrane
81 Steve Wilson
77 Jane Bunnett
68 Chris Potter
39 Michael Blake

Alto Saksofon
173 Lee Konitz
154 Phil Woods
129 Greg Osby
123 Ornette Coleman
105 Kenny Garrett

Yükselen Alto Saksofon
122 Miguel Zenon
52 Dave Binney
42 Stefano DiBattista
42 Greg Osby
40 Antonio Hart

Tenor Saksofon
218 Joe Lovano
153 Sonny Rollins
78 Wayne Shorter
64 Chris Potter
60 Von Freeman

Yükselen Tenor Saksofon
120 Chris Potter
82 Eric Alexander
42 Seamus Blake
42 Ravi Coltrane
35 Harry Allen

Bariton Saksofon
192 James Carter
156 Hamiett Bluiett
102 Ronnie Cuber
90 Gary Smulyan
53 Joe Temperly

Yükselen Bariton Saksofon
129 Claire Daly
57 Gary Smulyan
47 Alex Harding
45 James Carter
36 Joe Temperly

Klarinet
255 Don Byron
97 Buddy DeFranco
86 Marty Ehrlich
84 Paquito D'Rivera
75 Ken Peplowski

Yükselen Klarinet
103 Chris Speed
54 Louis Sclavis
42 Michael Moore
33 Marty Ehrlich
32 Ken Peplowski

Flüt
150 Frank Wess
140 James Newton
122 James Woody
101 Lew Tabackin
74 Jane Bunnett

Yükselen Flüt
72 Nicole Mitchell
71 Anne Drumond
70 Jamie Baum
70 Ali Ryerson
69 Jane Bunnett

Trompet
193 Dave Douglas
122 Wyton Marsalis
87 Clark Terry
86 Nicholas Payton
66 Wadada Leo Smith

Yükselen Trompet
126 Jeremy Peit
72 Ingrid Jensen
59 Cuong Vu
48 Steven Bernstein
46 Terell Stafford

Trombon
193 Steve Turre
151 Robin Eubanks
105 Wycliffe Gordon
93 Rosewell Rudd
71 Conrad Herwig

Yükselen Trombon
121 Josh Roseman
71 Steve Davis
69 Wycliffe Gordon
58 Conrad Herwig
45 Jeb Bishop

Akustik Piyano
145 Keith Jarrett
102 McCoy Tyner
82 Hank Jones
81 Brad Mehldau
65 Kenny Barron

Yükselen Akustik Piyano
99 Jason Moran
72 Bill Charlap
64 Vijay Iyer
27 Marcin Wasilewski
26 Frank Kimbrough

Elektrik Keyboard/Synth.
204 Joe Zawinul
103 Herbie Hancock
88 Chick Corea
77 John Medeski
61 Uri Caine

Yükselen Elektrik Keyboard/Synth.
85 Uri Caine
80 Craig Taborn
39 WayneHorvitz
37 Django Bates
36 Matthew Shipp

Joe Lovano

Org
170 Joey DeFrancesco
163 Dr.Lonnie Smith
158 Larry Goldings
105 Jimmy Smith
68 John Medeski

Yükselen Org
147 Sam Yahel
67 Barbara Dennerlein
54 Chris Foreman
44 Tony Monaco
38 Larry Goldings

Gitar
178 Bill Frisell
166 Jim Hall
145 John Scofield
88 Pat Metheny
81 Russell Malone

Yükselen Gitar
134 Kurt Rosenwinkel
53 Russell Malone
51 Peter Bernstein
50 Nels Cline
48 Jeff Parker

Akustik Bas
334 Dave Holland
109 Charlie Haden
98 Christian McBride
76 William Parker
51 George Mraz

Yükselen Akustik Bas
84 Ben Allison
80 Avishai Cohen
61 Scott Colley
52 Peter Washington
32 Christian McBride

Elektrik Bas
260 Steve Swallow
88 Christian McBride
79 Richard Bona
77 Marcus Miller
47 Victor Wooten

Yükselen Elektrik Bas
100 Matthew Garrison
68 James Genus
67 Richard Bona
45 Christian McBride
33 Charnett Moffett

Davul
236 Roy Haynes
176 Jack DeJohnette
101 Jeff Tain Watts
84 Brian Blade
59 Paul Motian

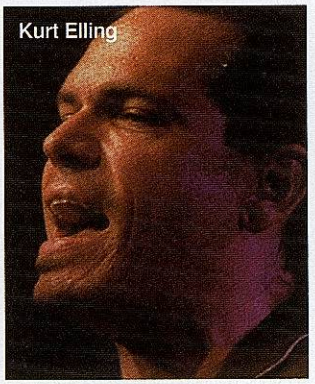

Yükselen Davul
72 Matt Wilson
60 Brian Blade
54 Nasheet Waits
50 Billy Kilson
42 Dafnis Prieto

Perküsyon
126 Ray Baretto
113 Poncho Sanchez
70 Cyro Baptista
64 Kalil El'Zabar
56 Trilok Gurtu

Yükselen Perküsyon
69 Hamid Drake
67 Susie Ibarra
43 Cyro Baptista
40 Leon Parker
30 Giovanni Hidalgo

Keman
284 Regina Carter
180 Billy Bang
133 Mark Feldman
65 Leroy Jenkins
58 Johnny Frigo

Yükselen Keman
110 Jenny Scheinman
65 Mat Manieri
53 Christian Howes
37 Miri Ben-Ari
33 Mark Feldman

Vibrafon
259 Bobby Hutcherson
188 Gary Burton
183 Stefon Harris
173 Steve Nelson
66 Joe Locke

Yükselen Vibrafon
136 Joe Locke
123 Stefon Harris
82 Stev Nelson
41 Matthias Lupri
38 Bill Ware

Diğer Enstrümanlar
156 Toots Thilemans (armonika)
88 Bela Fleck (banjo)
54 Eric Friedlander (cello)
54 Richard Galliano (akordeon)
50 David Murray (bas clarinet)

Yükselen Diğer Enstrümanlar
74 Gregoire Maret (armonica)
49 Peggy Lee (cello)
37 Scott Robinson (bas saksofon)
28 Michael Rabinowitz (bassoon)
27 Richard Galliano (akordiyon)

Erkek Vokal
260 Kurt Elling
196 Andy Bey
93 Mark Murphy
68 Tony Bennett
56 Kevin Mahogany

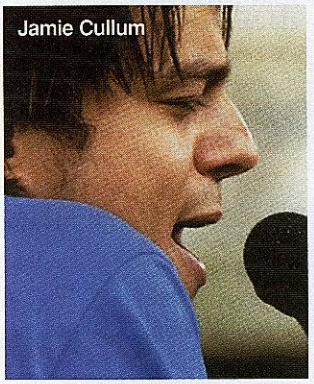

Yükselen Erkek Vokal
84 Jamie Cullum
83 Peter Cincotti
70 Giacomo Gates
65 Curtis Stigers
43 Phil Minton

Kadın Vokal
196 Cassandra Wilson
125 Dianne Reeves
99 Dee Dee Bridgewater
72 Patricia Barber
67 Diana Krall

Yükselen Kadın Vokal
87 Luciana Souza
57 Thirney Sutton
50 Madeline Peyroux
47 Patricia Barber
37 Rene Marie

Blues Sanatçısı / Grubu
101 B.B.King
77 Buddy Guy
37 Otis Taylor
30 Solomon Burke
29 Taj Mahal

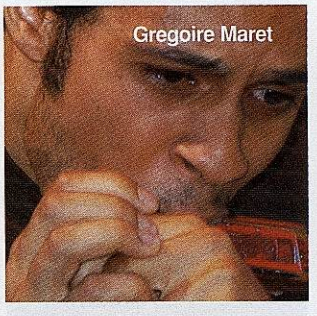

Yükselen Blues Sanatçısı / Grubu
50 Shemekia Copeland
33 Derek Trucks
28 Otis Taylor
27 Corey Harris
21 North Mississipi Allstars

Blues Albümü
30 Otis Taylor, Double V (Telarc)
27 Charlie Musselwhite, Sanctuary (Real World)
25 Solomon Burke, Make Do With What You Got (Shout!Factory)
22 Mavis Staples, Have A Little Faith (Alligator)
15 Clerence "Gatemouth" Brown, Timeless (HighTone)

Jazz Ötesi Sanatçı / Grup
40 Norah Jones
38 Björk
27 Youssou N'Dour
22 Al Green
20 Wilco

Yükselen Jazz ötesi Sanatçı / Grup
25 Nellie McKay
22 Omar Sosa
16 Robert Randolph and tehe Family Band
15 Nels Cline
14 Norah Jones

Jazz Ötesi Albüm
33 Brian Wilson, Smile (Nonesuch)
29 Björk, Medulla (Elektra)
24 Wilco, A Ghost is Born (Nonesuch)
21 Tin Hat Trio, Book of Silk (Ropeadope)
19 Bela Fleck/Edgar Meyer, Music for Two (Sony)

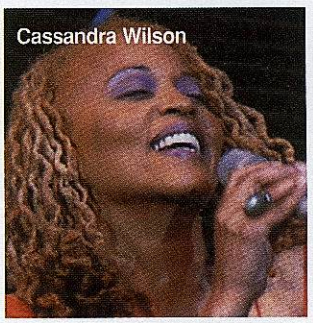

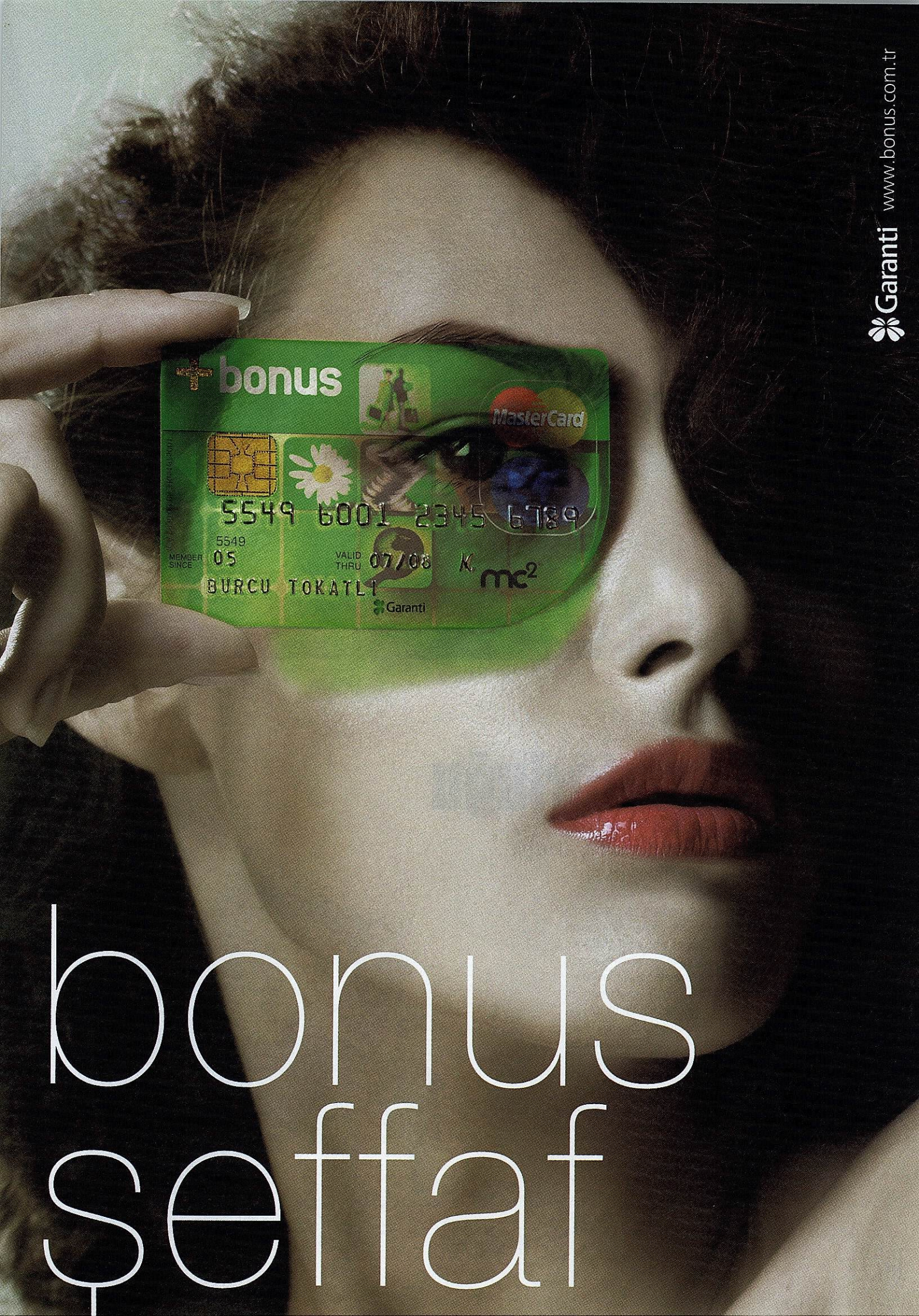
bonus
MasterCard
5549 6001 2345 6789
5549
MEMBER SINCE 05
VALID THRU 07/08
BURCU TOKATLI
Garanti
mc2
Garanti www.bonus.com.tr
bonus
şeffaf

Emre Memecan
emre_memecan@hotmail.com

Keith Jarrett;

Tutku İmparatorluğu

Yılın en iyi akustik grubu, akustik piyanisti Keith Jarrett;

Keith Jarrett ile ilgili yazı yazmanın zorluğu ortada, hangi birini yazacaksınız? Epey bir süre düşündükten sonra, bir insan ve müzisyen olarak onu tanımlayabilecek sıfatlar nelerdir diye düşünmeye başladım. Keith Jarrett'i en iyi anlatabilecek kelimelerden biri "tutkulu" olabilir diye düşünüyorum. Müzikal anlamda yaptığı her işte, olağanüstü bir odaklanma, yoğunluk ve derinlik hemen ön plana çıkıyor. Sanıyorum bu özellikleri de en üst seviyedeki artistik standartlarının bir göstergesi. Ayrıca Jarrett kesinlikle kendinden (en azından müzikal anlamda) ödün veren bir müzisyen değil ve kendisini doğru bildiği gibi ifade etmekten de hiç sakınmıyor. Konserlerinde gürültü yapan izleyicileri haşladığı, piyano istediği gibi olmadığında konserleri iptal ettiği, cahilce bulduğu müzik kritiklerine cevap yetiştirdiği bilinen konular. Hatırlıyorum, 1980'li yılların sonuydu sanırım, AKM'de bir

konser vermişti. Konserden önce gazetelerde bu yönleriyle ilgili haberler çıkmıştı ve dinleyiciler "aman sakın ha" diye uyarılmıştı. Böyle gergin (!) bir havada başlayan konserde, sakınan göze çöp batar misali, şimdi ne olduğunu hatırlamadığım bir aksilik olmuştu da, bir an sanki salonda herşeyin donup kaldığı duygusuna kapılıp, soğuk terler dökmüştüm! Neyse ki kazaya rağmen bir aksilik olmadan konser tamamlanmıştı. Tabii konserlerinde sessizliğe bu derece önem veren bir müzisyenin çalarken en olmadık sesleri çıkarıyor olması biraz ironik bir durum da yaratmıyor değil! Bir röpörtajda, artık kendisinin alameti farikası haline gelmiş olan, müziğe bir yandan da (şarkı söyleyerek diyemeyeceğim) inleyerek eşlik etmesiyle ilgili olarak, neden klasik çalarken bu sesleri çıkarmadığı sorulmuş. Buna, "benim için jazz çalmak patlayıcı bir süreç, sesler de bu sürece eşlik ediyor" diye cevap vermiş. Çalarken içinde patlamalar hisseden bir müzisyen için tutkulu denmez de ne denir?

Keith Jarrett'ın bildiğini okuma, farklı olma, kendini olduğu gibi ifade etme gibi halinin başka ve kendisini çok da iyi anlattığını düşündüğüm bir örneği de, jazz'da son 10-15 yılda ön plana çıkan (ve başını Wynton Marsalis'in çektiğini söyleyebileceğimiz) neo-muhafazakar eğilimlerle ve bunun müzik endüstrisi tarafından pazarlanmasıyla ilgili. Sanatçı, New York'taki Lincoln Jazz Center ve bu kurumun yaptıklarıyla simgelediği ve "neo-muhafazakar" diye nitelendirdiği akımı müze inşa etmeye benzetiyor. Jazz'da yaratıcılığı besleyen en önemli şeylerden birini, müzisyenin birey olarak canlılığı ve farklılaşmaya çalışması olarak görüyor ve eskileri müzeye koyup onlar gibi çalmaya uğraşmanın yaratıcılığı öldürdüğünü düşünüyor. Jarrett bir dönem bu konuya o kadar önem vermiş ki New York Times gibi gazetelere, müzik dergilerine bu konu hakkında makaleler yazmış. Bir röpörtajında, konuyu neden bu kadar önemsediği sorulunca şu cevabı vermiş: "Sanıyorum birinin suyu bulandırması gerekiyordu. Özellikle gençken, normalde çevrende takıldığın insanlardan duyamayacağın farklı fikirleri duymak çok önemlidir. Ben de bu konuyla ilgili fikirlerimin genç müzisyenlere ulaşmasını ümit ediyorum. Bazı genç süperstarları rahatsız edip etmediğime de aldırış etmiyorum. Meselenin nasıl çözülebileceğini bilemem ama en azından insanlara böyle bir mesele olduğunu söylemek istedim. Konu aynı zamanda müzik piyasası ile de ilgili; eğer başka biri gibi çalmak orijinal bir şey yapmaktan daha önemli görülüyorsa bir yerde bir yanlışlık var demektir. Nasıl çaldığın ne çaldığının önüne geçmişse, kılık kıyafet ve nasıl göründüğün çok sattırıyorsa, o zaman epeyce geri gitmişiz demektir. Ne yazık ki, klişe sözler ortaya çıktığında geriye konuşulacak bir şey kalmıyor". Beğenirsiniz ya da beğenmezsiniz başka mesele ama bu sözlerde fikirlerine tutkuyla bağlı ve onları sonuna kadar savunmaya hazırlıklı bir insan görünmüyor mu?

Jarrett bir başka röpörtajda solo konserlerini güvenlik halatı olmaksızın yapılan serbest kaya tırmanışı yapmaya benzetmiş! "Esas itibarıyla solo konserlerde fiziksel ve duygusal olarak akla uygun olmayan bir durum var ve bu yüzden de solo konserler tehlikelidir; ancak sanıyorum biraz da bu yüzden bana cazip geliyor" diyor ve devam ediyor: "Emniyette olma duygusunun bir palavra olduğunu anladığım andan itibaren içimde müzikal olarak da bunu yaşamak dürtüsü doğdu; 'eğer zaten emniyette değilsem, pekala bunun farkında olarak ve karşıma ne çıkacaksa bizzat yaşayarak bu durumu tecrübe edebilirim' şeklinde bir duygu bu..." Bir yandan geçtiğimiz yıllarda ortaya çıkan kronik yorgunluk sendromu hastalığı ile de mücadele eden sanatçı "solo konserler için zihinsel ve fiziksel olarak ne kadar efor harcadığımı bilen insanlar hala hayatta olduğuma şaşıyorlar" diye de eklemiş. İşte size Keith Jarrett'ın tutkulu iç dünyasından bir selam daha!

Örnekleri sürdürmek mümkün ve her birinde de sanatçının tamamen kendine özgü, derin, yoğun, tutkulu iç dünyasına açılan bir pencere mevcut. Keith Jarrett 2003 yılında Polar müzik ödülünü almaya hak kazanmıştı. Bu ödül İsveç Kraliyet Müzik Akademisi tarafından veriliyor ve kimilerince Nobel edebiyat ödülünün müzik dünyasındaki eşdeğeri olarak görülüyor. Ödül o güne kadar popüler müzik ve "ciddi müzik" diye ayırabileceğimiz iki kategoride verilmesine rağmen, jüri o yıl bu ayrımı bir kenara bıraktı ve Keith Jarrett ödülü alan tek sanatçı oldu. Meseleyi özetleyebilmek için, jürinin seçimle ilgili yaptığı yorumdan bazı bölümleri aynen ileterek bitirelim:

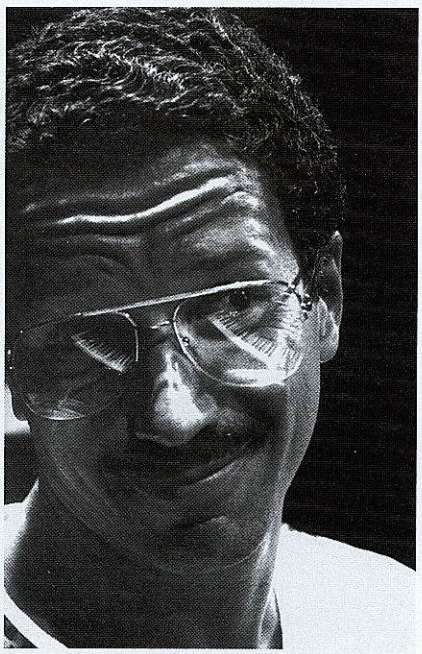

"Keith Jarrett'ın sanatını karakterize eden nokta müzik dünyasındaki sınırları kolaylıkla değiştirebilmesidir. Jarrett, olağanüstü anlık yaratıcılığını gösteren performans ve kayıtlarla, bir sanat dalı olarak piyano doğaçlamasını önceden hayal edilemeyecek yeni noktalara taşımıştır. Öte yandan, 1980'li yıllarda Gary Peacock ve Jack DeJohnette ile oluşturduğu grubuyla yaptığı ve ancak oda müziği formlarıyla anlaşılabilecek çalışmalarıyla da, grup doğaçlamalarını tamamen olağanüstü bir noktaya getirmiştir".

ALKIŞLAR 10. YIL ÖZEL

Jazz Dergisi'nin onuncu yılı vesilesiyle tekrarladığımız Alkışlar karşınızda! Sonuçlar dergimizin anket formları yanında Nardis Jazz Kulübü'nün üye listesine yapılan çağrıyla derlenen oylarla belirlenmiştir. İzleyen sayfalarda kategorilerinde 40 puan üzerinde alan adayların sıralaması göstermektedir. Adayların sayıca çok olduğu kategorilerde oylar geniş dağılım göstermektedir; dolayısıyla seçeneklerin çok fazla olduğu Albüm kategorisinde puan ölçütüne bakılmaksızın ilk ona yer verilmiştir. Alkışlar'ın dönemi belgeleme, beğenileri paylaşma ve jazz dünyamızı renklendirme hedeflerine ulaştığını umuyor, tüm müzisyen ve okuyucularımıza mutlu yıllar diliyoruz!

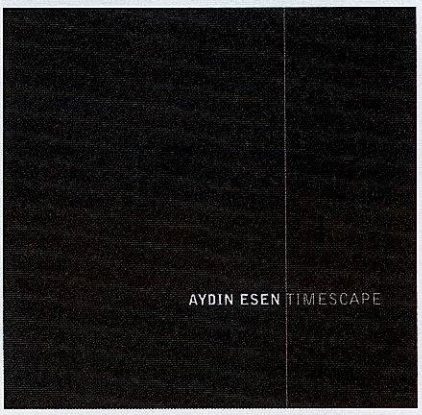

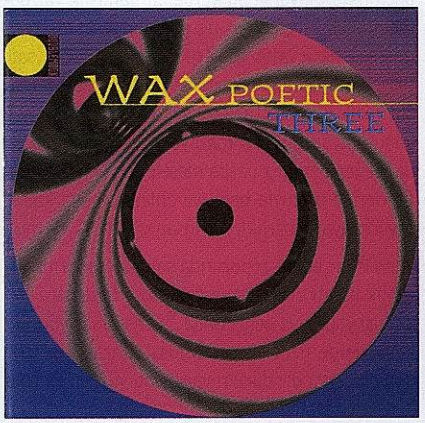

Albüm

68 Aydın Esen - Timescape

53 Quartet Muartet - Dokuz Parça

48 Erkan Oğur - Bir Ömürlük Misafir

32 Wax Poetic - Three

31 Aydın Esen - Living

23 Aşkın Arsunan - One A Day

22 Cengiz Baysal - Yıldızların Üstünde

20 Kerem Görsev - November in St. Petersburg

18 Aydın Esen – Aydın Esen

17 Tuna Öteneł - L'ecume de Vian

Beste

268 Aydın Esen

180 Kerem Görsev

165 Önder Focan

128 Sarp Maden

70 Cengiz Baysal

42 Selen Gülün

Yabancı Müzisyen

253 Ricky Ford

172 Donovan Mixon

121 Randy K. Esen

106 Butch Morris

94 Janusz Szprot

93 İlyas Mirzayev

83 Lloyd Chisholm

76 Mike Wilkens

Öncü Girişimler

334 Erkan Oğur

129 Reyent Bölükbaşı

121 Oğuz Büyükberber

83 Aycan Teztel

81 Emin Fındıkoğlu

Vokal

245 Sibel Köse
168 Nükhet Ruacan
134 Yıldız İbrahimova
101 Melis Sökmen
49 Ajlan Büyükburç
49 Sibel Gürsoy

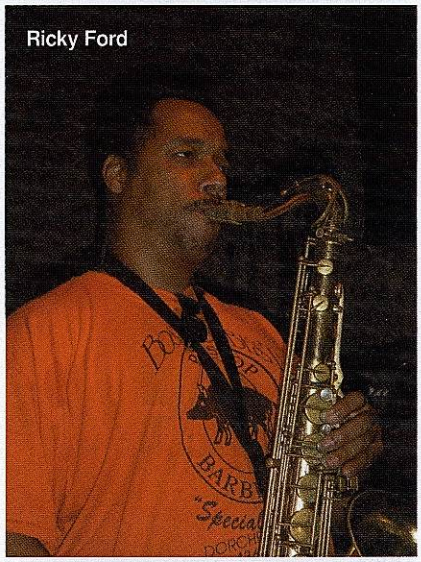

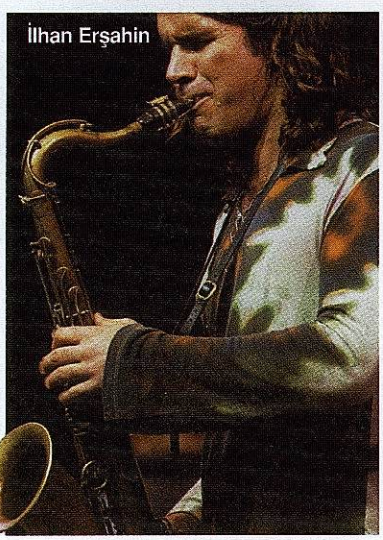

Saksofon

325 İlhan Erşahin
174 Yahya Dai
122 Levent Altındağ
97 Meriç Demirkol
62 Serdar Barçın
46 Serhan Erkol
41 Çağdaş Oruç

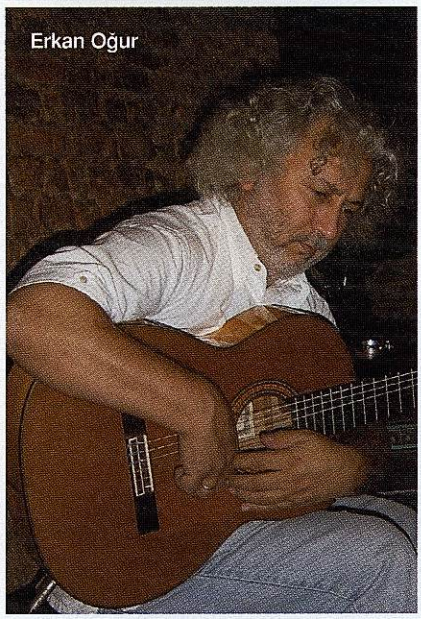

81 Yahya Dai
53 Serdar Barçın
41 Süheyl Denizci

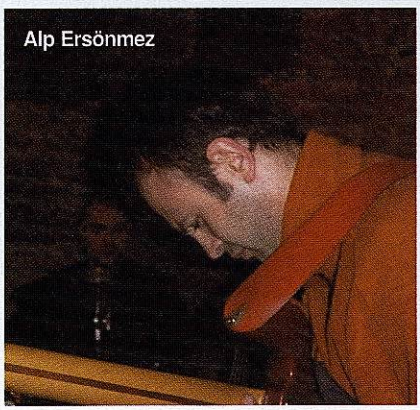

Elektrik Bas

189 Alp Ersönmez
187 Gürol Ağırbaş
151 Eylem Pelit
78 Kamil Erdem
57 Nezih Yeşilnil
49 Selçuk Karaman
45 Raci Pişmişoğlu

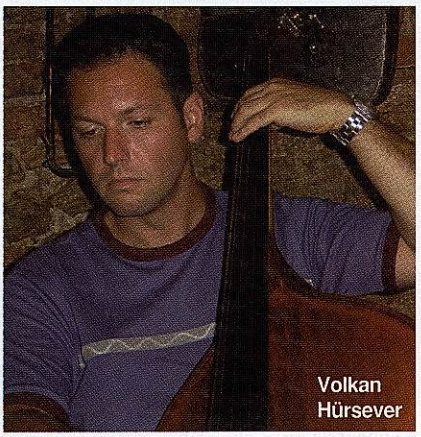

Akustik Bas

177 Volkan Hürsever
152 Yaz Baltacıgil
138 Nezih Yeşilnil
104 Kürşat And
74 Erdal Akyol
74 Selçuk Sun
59 Caner Kaptan
54 Kağan Yıldız
45 Mahmut Yalay

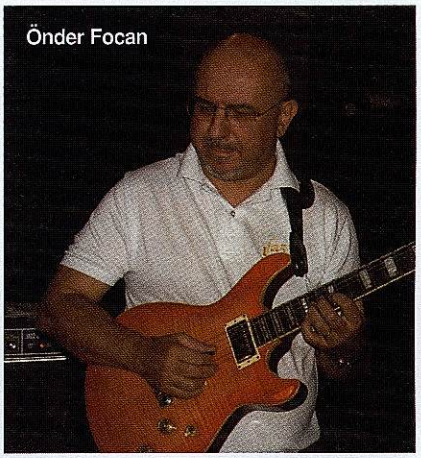

Gitar

242 Önder Focan
194 Neşet Ruacan
190 Sarp Maden
61 Timuçin Şahin
57 Bilal Karaman

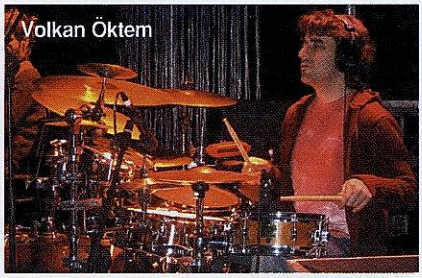

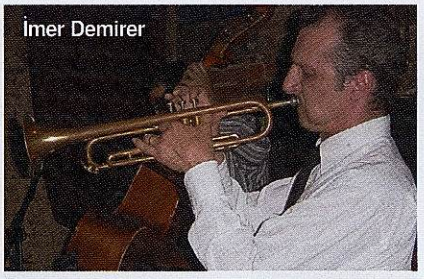

Davul

218 Volkan Öktem

192 Cem Aksel

168 Cengiz Baysal

81 Can Kozlu

57 Turgut Alp Bekoğlu

44 Ferit Odman

Tuşlular

208 Aydın Esen

125 Ercüment Vural

117 Genco Arı

85 Aşkın Arsunan

77 Ayşe Tütüncü

66 Can Çankaya

56 Serkan Özyılmaz

53 Ali Perret

53 Emin Fındıkoğlu

48 Çağrı Sertel

Piyano

211 Aydın Esen

188 Kerem Görsev

103 Tuna Ötenel

77 Genco Arı

63 Aşkın Arsunan

61 Ayşe Tütüncü

44 Serkan Özyılmaz

Vurmalılar

306 Burhan Öçal

256 Okay Temiz

199 Arto Tunçboyacı

85 Tunç Çakır

44 Engin Gürkey

Aydın Esen

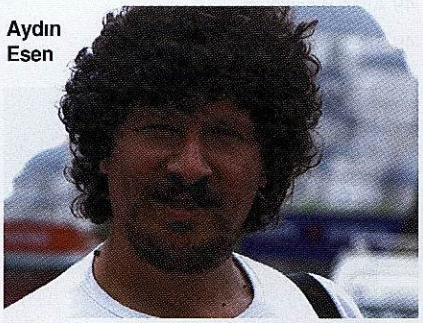

Trompet

340 İmer Demirer

277 Şenova Ülker

209 Maffy Falay

89 Can Çankaya

41 Halil İbrahim Işık

Trombon

303 Fatih Erkoç

166 Aycan Teztel

154 Elvan Aracı

114 Hakan Çimenot

73 Berna Sağdıç

73 Emre Kayhan

47 Eray Zikgus

42 Gökay Göksen

Yazar

155 Sevin Okyay

133 Yavuz Baydar

130 Hülya Tunçağ

91 Orhan Kahyaoğlu

70 Ali Sönmez

70 Seda Binbaşgil

69 Tunçel Gülsoy

49 Serdar Karabatı

44 Metin Paksoy

42 Viktor Bensusan

DOUBLEMOON

Firma

307 Doublemoon

197 EMI-Blue Note Türkiye

196 Kalan

109 Ada

88 DMC

47 Aura

47 Universal Türkiye

34. sayımızda verdiğimiz „Alkışlar" listelerimizdeki formları doldurarak okunaklı şekilde açık adreslerini yazan aşağıda isimleri olan okurlarımız CD kazanmışlardır.

Cemil Orhon, Antalya
Yusuf Ziya Özbek, Ortaköy, İstanbul
Nihan Hatipoğlu, Nişantaşı, İstanbul
Sayhan Şahin, Bursa
Oğuzhan Şehiraltı, Beşiktaş, İstanbul
Işık Öktü, Beysukent, Ankara
Berke Yalgı, Erenköy, İstanbul
Ayşe Yurttaş, G.O.P., Ankara
Burak Özek, Körfez, Kocaeli
Özlem Zeybek, Koşuyolu, İstanbul
Ali Atıf, Büyükdere, İstanbul
Lerzan Tuncer, Buca, İzmir
Ali Koçak, Antakya, Hatay
Süha Kurultay, Ortaköy, İstanbul
Burak Ünveren, Bostancı, İstanbul
Murat Gökgöz, Cihangir, İstanbul
Tarık Şapçı, Erenköy, İstanbul
Pınar Özbek, Ortaköy, İstanbul
Zafer İnce, Ankara
Ayşe Şule Özbek, Ortaköy, İstanbul
Selami Giray, Mersin
Şahin Azim, Hatay, İzmir
Semih Ünsal, Adana
Serdal Kanuncu, İskenderun
Tünay Durmaz, G.O.P., İstanbul
Engin Çetinkaya, Seyhan, Adana
Filiz Eğin, Eskişehir
Caner Uluer, Sultahahmet, İstanbul
Yusuf Besli, Acıbadem, İstanbul
Rüya Arıman, Emirgan, İstanbul
Mehmet Kemerkapulu, Balıkesir
Özcan Alev, Kadıköy, İstanbul
Saper Şahbaz, Anadoluhisarı, İstanbul
Enis Üner, Bursa
Garabet Kaynakçı, Yeşilyurt, İstanbul
Selim Şenüçler, Feneryolu, İstanbul
Vasfiye Ünlüsoy, Bakırköy, İstanbul
Serdal Tahhuşoğlu, Eskişehir
Ayser Üresin, Çankaya, Ankara
Vedat Çebi, Suadiye, İstanbul
Burak Dalan, Sultanahmet, İstanbul
Özge Bayraktar, Gayrettepe, İstanbul

Altı kat sanat!

Akbank Sanat, Beyoğlu'nda sizleri bekliyor.

Bilgi için →0212 252 35 00/01→www.akbanksanat.com

AKBANK SANAT

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

Piyasaya yeni çıkan müzik kitaplarından haberler....

Guitar Club Yayınları'ndan yeni kitaplar:

Solo Gitar İçin Diziler ve Arpejler

Bora Uslusoy'un gitar eğitimi alanındaki 3. kitabı Diziler ve Arpejler çıktı. Rock, blues, jazz ve bütün diğer gitar ağırlıklı müziklerde kullanılan dizi ve arpejlerin tamamı bu kitapta yer almaktadır. Gitar klavyesini sembolize eden şemalar, nota ve tab yardımıyla dizileri kolayca, hızlı ve kalıcı olarak öğrenmek mümkün olacaktır. Her dizi için armonizasyon bilgisi, üzerine çalınabilecek örnek akor dizileri ve tavsiye edilen parmak numaralarıyla bu kitap müzisyenlerin her zaman yardım alabileceği bir başvuru kaynağı haline gelecektir. Diziler ve Arpejler kitabını çalışan gitaristler öğrendikleri dizileri hemen uygulamaya geçirebilmek için örnek akor dizilerine göre hazırlanan altyapıları www.guitar-club.net adresinden ücretsiz olarak indirilebilirler.

Solo Gitar İçin Diziler ve Arpejler kitabı, en iyi gitaristler tarafından sıklıkla kullanılan ama nedense ülkemizde gitar eğitiminde genellikle gözden kaçan, hatta varlığından haberdar bile olunmayan solo gitar arpejlerini gitar klavyesinin bütün pozisyonlarında göstererek gitaristlerin solo gitar anlayışına yeni bir boyut getirecektir.

Kitapta yer alan içeriğin özeti aşağıdaki gibidir. Diziler: Majör ve minör diziler, pentatonikler, blues dizisi, armonik ve melodik minör gamları, kromatik, tam ton, tam-yarım ve yarım-tam ton gibi simetrik diziler ve bütün modları.

Arpejler: Majör, minör, minörb5, augmented gibi üç sesli arpejler ve maj7, min7, dominant 7'li, min7b5, min(maj7), dim7, maj7#5, 7#5, 7b5 şeklinde sıralanan dört sesli arpejler.

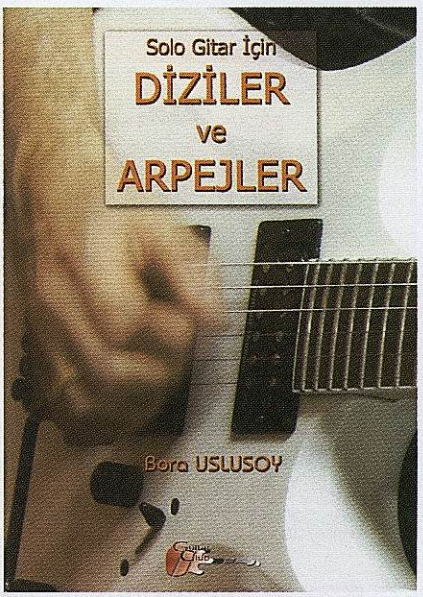

Solo Gitar İçin Diziler ve Arpejler
56 Sayfa, I. hamur, 21*30 cm
I. basım Eylül 2005
ISBN 975-92270-2-9
Fiyatı: 13.50 YTL (KDV Dahil)

Bas Gitar Metodu

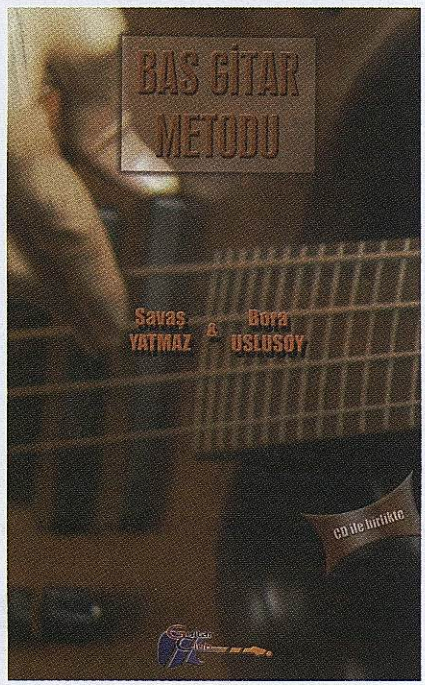

Bora Uslusoy ve Savaş Yatmaz tarafından hazırlanan Bas Gitar Metodu bas gitar eğitimine yönelik Türkçe kaynak eksikliğini gidermeyi amaçlıyor. Bu kitaptan temel sağ ve sol el tekniklerini, majör, minör ve pentatonic dizileri, arpejlerleri öğrenebilirsiniz. Nota'nın yanı sıra tab sisteminin de kullanıldığı bu çalışmadan yeni başlayan ya da bas gitar tekniğini geliştirmek isteyen herkes yararlanabilir.

Kitabın sonunda yer alan Armoni Bölümü'nde bir bas gitaristin mutlaka bilmesi gereken teorik bilgiler kolay ve anlaşılır bir dille, uygulamalarla desteklenerek anlatılıyor. Bas Gitar Metodu'yla birlikte ayrı bir ücret ödemeden alacağınız cd'de yer alan ses dosyaları sayesinde alıştırmaları hatasız bir şekilde duyarak çalışabilmeniz mümkün olacaktır.

BAS GİTAR METODU (kitap+cd)
76 Sayfa, I. hamur, 21*30 cm
I. basım Eylül 2005
ISBN 975-92270-3-7
Fiyatı: 19.50 YTL (KDV Dahil)

GUITAR CLUB
General Yazgan Sk. No:2/5
Kat:3 Tünel Meydanı Beyoğlu
80050 İstanbul
Tel: (212) 292 62 10
Fax: (212) 245 74 85
posta@guitar-club.net
www.guitar-club.net
www.borauslusoy.com

Bemol Müzik Yayınları'nın yeni kitapları

Bas Gitar

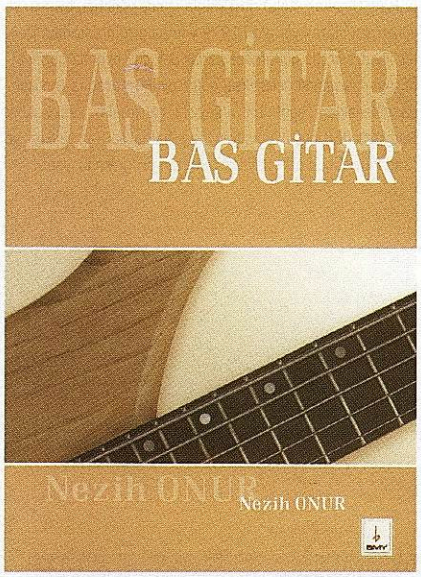

Nezih Onur tarafından hazırlanan Bas Gitar'da Bas Gitar'ın Anatomisi, Temel Bilgiler, Bas Gitarın Akordu, Parçak Açmak Çalışmaları, Majör ve Minör Gamlar, Gam Çalışmaları, Akorlara Giriş, Temel Bas Gitar Eşlikleri, Slap Tekniği, Davul, Bas Gitar Uyumu, Süslemeler v.s., Modlar, Akorların Devamı, Armonikler, Takımlar gibi bölümler yer almaktadır.

Bas Gitar (kitap + VCD)
180 sayfa, kitap kağıdı, 26*19.5cm
1. basım 2005
ISBN 9756723 53-x

Üflemeli Çalgının Anatomisi

Altuğ Öztunç tarafından hazırlanan Üflemeli Çalgının Anatomisi'nde Üflemeli Çalgılara Genel Bakış, Kullandığımız Organlar, Solunum Organları ve Mekaniği, Çalgıyı Hissetmek, Öneriler, Değerlendirmeler adlı bölümler yer alıyor. Kitap hobi maksatlı veya profesyonel olarak uğraşan herkesin bilmesi gereken konularla ilgili hazırlanmış bir kitap.

Üflemeli Çalgının Anatomisi
40 sayfa, 1.hamur, 26*19.5cm
1. basım 2005,
ISBN 9756723 55-6

Jazz Gitar Metodu

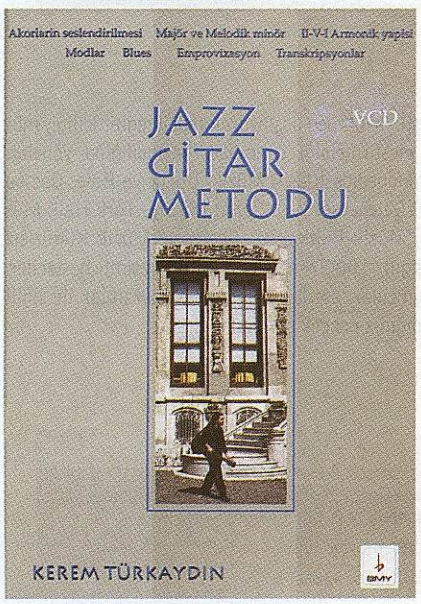

Kerem Türkaydın tarafından hazırlanan Jazz Gitar Metodu'nda Akorların Seslendirilmesi, Majör ve Melodik Minör, II-V-I Armonik Yapısı, Modlar, Blues, Emprovizasyon ve Transkripsiyonlar yer almaktadır.

Jazz Gitar Metodu (kitap + VCD)
52 sayfa, 1.hamur, 27*19.5 cm
1.basım Kasım 2005
ISBN 9756723-56-4
Fiyatı: 15.00 YTL (KDV dahil)

Latin Perküsyon & Latin Müzik Tarihi

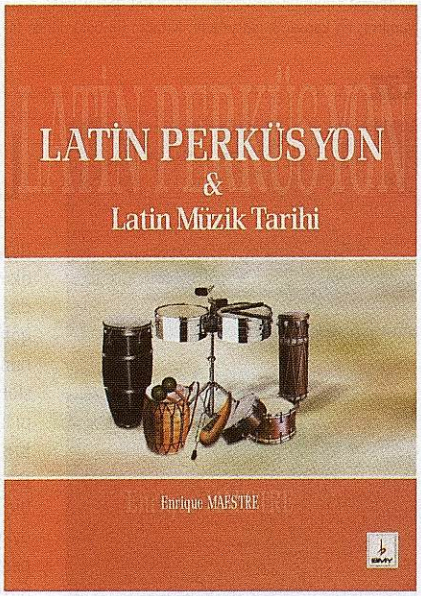

Hollanda Antilleri doğumlu yazar ve müzisyen Enrique Maestre tarafından kaleme alınan kitapta Sözlük, Harita, Ma Teodora, Cuban Müzik Stilleri (kronolojik ve alfabetik, kategorik), Önemli Sanatçılar ve Bilim Adamları (alfabetik), Diğer Önemli Sanatçılar (alfabetik), Müzik enstrümanları (alfabetik), Afro-Karayib ve Latin Müziği (tarihi), Latin Amerikan İnsanların Çeşitliliği, En yaygın Latin Amerika Müzik Stillerinin Tarihçesi, Çalışma Kitabına Giriş, Notasyon, Vuruş Açıklamaları gibi bölümler bulunuyor.

Latin Perküsyon & Latin Müzik Tarihi (kitap + VCD)
192 sayfa, kitap kağıdı, 26*19.5cm
1.basım haziran 2005
ISBN 9756723 54-8

BEMOL MÜZİK YAYINLARI
Tünel, İlk Belediye Cad.,
Müellif Sokak 12/2
Beyoğlu-Istanbul
0212-2516710
info@bemolmusic.com
www.bemolmusic.com

Cemal Ünlü'nün "Git Zaman Gel Zaman" Kitabı ARSC Ödülü'nü Kazandı.

ARSC (Association for Recorded Sound Collections/Ses Kayıt Koleksiyonları Birliği) 1991 yılından başlayarak tarihsel ses kayıtları ile ilgili çeşitli dallarda ödüller vermektedir. 2005 Dünya Müziği Kayıtları konusundaki en iyi araştırma ödülü Cemal Ünlü'nün yazdığı ve Pan Yayıncılık tarafından 2004 yılında yayımlanmış olan "Git Zaman Gel Zaman" adlı kitaba verildi.

İstanbul Devlet Tiyatrosu sanatçısı ve taş plak koleksiyoncusu Cemal Ünlü'nün bu kitabı Türk Kayıt Tarihi konusunda yapılmış en kapsamlı çalışmadır. Kitabın ilk bölümünde fonograf, gramofonun icadı dünyadaki gelişimi belgelerle anlatılmakta, ikinci bölümde ise Türk Kayıt tarihinin başlangıcı ve gelişimi okura sunulmaktadır. Kitabın ekler bölümünde taş plaklarda yer alan bir çok sanatçının özgeçmişleri ve Tanburi Cemil Bey'in Orfeon Record plaklarının değerlendirmelerini kapsayan defterinin tıpkıbasımı yer almaktadır.

Ayrıca kitaba eklenen CD-ROM'da 1905 -1965 yılları arasında yayımlanmış taş plak kataloglarında yer alan 15.000'i aşkın plağın katalog bilgileri bulunmaktadır. Okura bu kayıtları firma, eser, makam ve yorumcu ismine göre arama imkânı da sunulmuştur.

ARSC, 1966'ta kurulmuş, 23 ülkede 1000'den fazla üyesi olan, kâr amacı gütmeden her türlü ses kaydına ilişkin araştırma, inceleme, yayın ve bilgi paylaşımını amaçlayan bir kurumdur (www.arsc-audio.org).

2006 yılında 20. yılını kutlayacak olan Pan Yayıncılık 1986 yılından beri Türk müzik kültürü için çok önemli kaynak kitaplar yayımlamıştır (www.pankitap.com).

Cemal Ünlü, 1949'da Üsküdar'da doğdu. Mimar Sinan Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Tiyatro Bölümü'nü bitirdi. 1966 yılında Üsküdar Halkevi'nde çalışmaya başladı. 1969'da LCC tiyatro okuluna girdi. 1973'te AÇOK (Anadolu Halk Oyunları Kolu) girişiminin içinde yönetici, oyuncu ve yönetmen olarak yer aldı. 1979 yılında girdiği İstanbul Devlet Tiyatrosu'nda günümüze kadar pek çok oyunda görev aldı. Aynı zamanda geleneksel gölge oyunu Karagöz konusunda geleneklere bağlı bir anlayışla çalışmalar yaptı. Açık Radyo'da dört buçuk yıl süren "Taş Plaklarda Saz ve Söz" ve "Sadanüvis" gibi eski kayıtları tanıtan programlar yaptı.

Caz

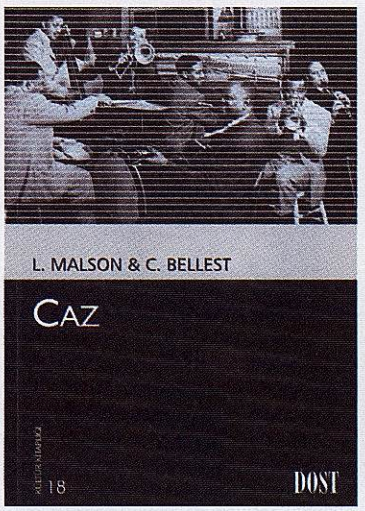

Lucien Malson ve Christian Bellest tarafından kaleme alınan Caz kitabı Esra Okutan tarafında dilimize çevrilmiş. Afro-Amerikan kaynaklı müziklerin 19.yüzyılın sonlarından itibaren yaşadığı dönüşüm, jazz'ın yüzyıllık bir tarih aralığında okunan tarihsel serüveninin başlangıcı aynı zamanda. Tarihsel gelişimin kökeni kilise korolarına dek götürülebilen jazz, dinsel nitelikli bir müzik formunun terk edilmesinden vokal geleneğine ve oradan fusion diye tanımlanan yakın tarihli bireşime dek çarpıcı bir değişim yaşamıştır. Farklı jazz geleneklerinin tarihsel bir sıra esas alınarak irdelendiği bu çalışma, jazz müziğinin özgün dokusuyla bağlantılı müzikal biçimlerin ve onlarla içiçe geçerek evrimleşen jazz'ın öyküsünü gözler önüne seriyor. Jazz'ın müzikal bir perspektifin sınırlarını aşan, politikayla, toplumsal başkaldırı ve kişisel bağımsızlık talepleriyle harmanlanmış hikayesi bu kitapta anlatılıyor.

Dost Yayınları
Kültür Kitaplığı 18
ISBN 975298189-5
1.basım Ağustos 2005
16*11cm, 127 sayfa
Fiyatı 5.50YTL (kdv dahil)

Onun Yolu

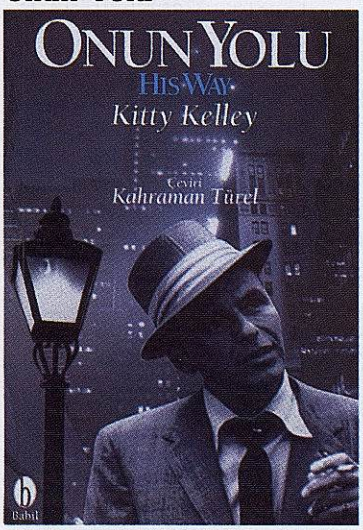

Frank Sinatra'nın yazılıp, kendi izni olmadan, mahkeme kararıyla yayınlanan biyografisi Babil Yayınlarından, Kahraman Türel'in çevirisi ile dilimize kazandırılmış. Zamanımızın en ulaşılması zor, tanınmış şahsiyetlerinden birinin izin verilmemiş biyografisi olan bu kitabı Frank Sinatra engellemeyi başaramamıştı. Ünlü gazeteci Kitty Kelley devlet arşivlerini araştırarak (Mafya bağlantılı material, teyp bantları ve gizli soruşturmalar) ve Sinatra'nın hayatına girmiş 800'den fazla insanla (ailesi, iş arkadaşları, kanun adamları ve kişisel dostları) birebir görüşmeler yaparak üç yılını harcadı. Tamamen dökümanlara bağlı, son derece detaylı ve itiraflar içeren anekdotlarla dolu, son derece geçimsiz ve yadsınamayacak kadar da çok yönlü yeteneklere sahip bu efsane adamın didik didik edilmiş hayat hikayesi. Kitabın 1986 yılında ABD'de best seller olduğunu da yazalım.

Babil Yayınları
Muvakkithane Cad. No.9 Kadıköy
www.babilyayinlari.com
0216-4141253
ISBN 975 6207 43 04
1. basım Ekim 2005
22*15cm, 650 sayfa

Müzik Ansiklopedisi

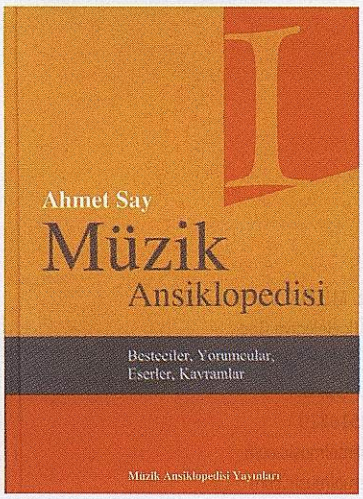

Matematik öğretmeni Fazıl Say ile felsefe öğretmeni Nüzhet Say'ın oğlu olan Ahmet Say, 1935 yılında İstanbul'da doğdu. Küçük yaşta özel dersler alarak piyanoya başladı. 1946'da Ferdi Statzer'in isteği üzerine İstanbul Belediye Konservatuarına girdi. Demirhan Altuğ'un teori ve solfej, Verda Ün'ün piyano, Raşit Abed'in armoni öğrencisi oldu. 1950'de konservatuardan ayrıldı. İstanbul Erkek Lisesi'ni bitirdikten sonra Almanya'da basın yayın öğrenimi yaptı. Bu yıllarda müzikolog Kurt Köhler'ın özendirmesiyle müzikolojiye ilgi gösterdi. Yurda dönünce Bingöl'de öğretmen, halk eğitimcisi ve amatör folklörcü olarak çalıştı. Türkü, ağıt ve destanlar derledi, çocuk ve gençlik koroları, halk dansları ve toplulukları kurdu. İzlenimlerini edebiyat alanında değerlendirdi, roman ve öyküleriyle ödül aldı. Ankara'ya yerleşti, gazete ve dergilerde çalıştı. 1974'den başlayarak müzik eğitimciliği, müzik eleştirmenliği ve müzik yayıncılığına yöneldi. Ansiklopedide Klasik Müzik, Opera ve Bale, Caz ve Pop, Geleneksel Türk Sanat Müziği, Türk Halk Müziği, Müzik Eğitimi ve Ülkeler ve Müzik Kültürleri ile ilgili, 10000 maddelik, 3000 resimli besteciler, yorumcular, eserler, çalgılar ve kavramlar ile ilgili aradığınız pekçok şeyi bulabilirsiniz.

Müzik Ansiklopedisi
Ahmet Say, 3 cilt, 1.hamur
1.basım Eylül 2005
ISBN 9757436 31-3

heymibahar@gmail.com

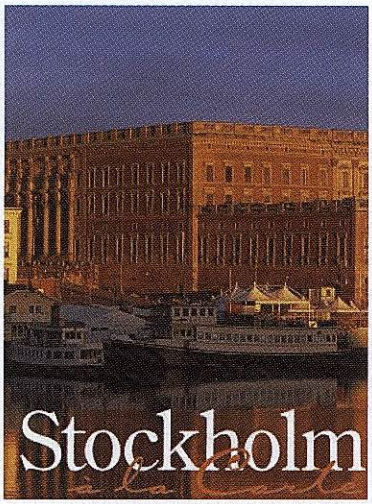

Jazz Şehirleri: Stockholm

Karanlık ve Işık

Bir şehir düşünün kış aylarında sabah işe ya da okulda giderken hava karanlık, öğlen yemeğine çıkarken hala güneş doğmamış, akşam eve dönüyorsunuz herhangi bir aydınlanma yok. Gece yatıyorsunuz, gözünüzü gece yarısı bir açıyorsunuz hafif bir aydınlık ve kısa bir süre sonra yine karanlık... Yazın ise sanki kışın acısını çıkarırmış gibi fazla ısıtmayan güneş sürekli tepenizde, uyumak için bu sefer siyah perdeleri kapatmanız ve kendinizi akrep ve yelkovanın gösterdiği rakamların doğruluğuna inandırmanız gerekiyor: Saat 24:00 hava aydınlık ancak yatmam gerekiyor; sabah işe gideceğim. Karanlık ve ışık bir şehrin müziğini nasıl etkiler? Genelde melankolik ve hüzünlü olarak tanımlanır Kuzey Avrupa müzikleri ancak Stockholm'de doğan jazz için bunu söylemek çok da kolay olmayacak. İsveç geleneksel ve folklorik müziğinin jazz sahnesine etkileşmesi tartışılamaz ancak Stockholm'de jazz ister istemez jazz'ın doğduğu yer olan Amerika'dan etkilendiği için kendi geleneksel müziğinin çok ötesine geçti. Çıkan ilk jazz eserlerine bakıldığında belki melankoli ve hüzün hakim ancak 1960 sonrası eserler için bunu söylemek oldukça zor.

Stockholm, New York ve Londra

Original Dixieland Band 1920'lerde New York'tan İngiltere'nin başkenti Londra'ya gelir ve burada bulunan birkaç Stockholmlu müzisyen bu müzikten tüm Avrupalılar gibi oldukça etkilenir ve bu yeni müzik tarzını taklit etmeye karar verirler. İnsanları dans etmeye iten bu yeni müzik tarzı Stockholm'de yankı uyandırır. Yaşlı kesim bu yeni müzikte bulduğu enerjiyi ve dans havasını oldukça beğendi, aslında bir bakıma karanlık kış aylarının eğlencesi oldu bu yeni müzik. Jazz'ın daha çok gençleri etkilemesi ve bir genç hareketine dönüşmesi Louis Armstrong ile oldu. Armstrong güney Avrupa'dan kuzeye kadar her ülkede konuşulmaya başlandı. Stockholm gençlerinin bu dalgadan etkilenmeleri ise Kasım 1933'te resmi olarak gerçekleşti. Orkester Journalen Avrupa'daki ilk jazz dergisi ünvanını elinde tutmaktadır. Derginin çıkması İsveç'te jazz için bir dönüm noktası olarak nitelendirilebilir. Çünkü binlerce insan dünyada bu yeni müzik hakkında neler olduğunu okuyabilecek ve müziği tanıyacaktı. Bu dergi günümüzde halen yayınlanmak ve İsveç'in en önemli dergisi niteliğini korumaktadır. Stockholm 1930'ların ortasına kadar Amerikan Gramofonu'ndan etkilendi. Bu yıllarda Amerika'da kayıtlara verilen önem neredeyse tüm Avrupa şehirlerine yayılmıştı bu da jazz'ın gelişmesine büyük katkılarda bulundu. Yıl 1936'yı gösterdiğinde **Sonora Kayıt Şirketi** Stockholm'deki Ofisinde kimsenin beklemediği bir karar aldı. Şirket küçük grupların jazz kayıtlarını yapacağını açıkladı. İlk kayıt yapan kişi basçı **Swing Swingers** adlı grubuyla **Thore Jederby** oldu. Jederby'nin öncülüğü big band gruplarında bireysel yeteneklerin kayboluşunu engellemesi oldu. Jederby nispeten küçük grubunda solo çalınmasının yolunu açtı ve grubundaki müzisyenlerin yeteneklerini rahatça sergilemelerini sağladı.

Savaş ve Karşılıklı Yolculuklar

1930'ların sonuna gelindiğinde tüm Avrupa'nın Hitler tarafından işgal edilmesi Avrupa jazz'ına vurulmuş bir darbe olarak nitelendirilir. Savaş yıllarında jazz sadece Hitler'in kendi eğlence mekanlarında sınırlı kalmıştı ve üretim neredeyse hiç denilecek kadar azdı. Ancak Stockholm bu konuda şanslıydı. Huzurlu şehirde savaştan tamamen uzak ve kapalı bir hayat yaşanıyordu. Bu durum İsveç'i Avrupa'nın jazz dinamosu haline getirdi. 30'lü yıllar boyunca dinlenilen Amerikan kayıtları yavaş yavaş raflara kalkıyor ve artık üretime geçiliyordu, artık gramofon başında oturmak ve Amerikan jazz'ına hayranlık yoktu. Savaş sırasında Stockholm'de gece klüplerinde insanlar jazz'ın hareketli müzikleriyle dans ediyordu. Kayıtların yaygınlaşması her insanın

evine jazz plaklarının girmesini sağladı bu da müziğe olan talebi arttırdı, talep artınca müzik klüpleri de tarzlarını jazz'a kaydırmak durumunda kaldılar. Savaş yıllarında **Alice Babs** İsveç'te jazz'ın en önemli solistlerinden biri olarak adlandırılabilir. Her ne kadar bazı eleştirmenler tarafından genç jenerasyonları kötü etkilediği söylense de yaptığı katkı ve topladığı hayran kitlesi küçümsenemeyecek kadar fazladır. Savaş sırasındaki jazz patlaması tabiki savaş sonrası dönemin zenginliğinin habercisiydi. Barış görüşmeleri başladığı sırada karşılıklı yolculuklar da başlamıştı. Artık Stockholm'ün sınırları hem giriş hem de çıkış için sonuna kadar açılmıştı. Jazz müziği pasaportsuz sınırdan rahatça geçecek ve gelişip evine geri dönecekti. 1947 yılında iki cesur genç Stockholm limanından Amerika'ya hareket ettiler: **Ake Hasselgard** ve **Rolf Erickson** kendilerini bir anda **Benny Goodman**'ın stüdyosunda buldular. Bu İsveç jazz'ı için bir devrim olmuştu. Bu mutlu gelişme 26 yaşında Ake Hasselgar'ın New York'ta bir trafik kazasında hayatını kaybetmesiyle üzüntüye dönüştü. Ancak Ralf Erickson'un azmi hiçbir zaman sona ermedi. Erickson aralarında Duke Ellington ve Charles Mingus'un da olduğu onlarca ünlü sanatçıyla çalışmalar yaptı ve kendini geliştirdi..

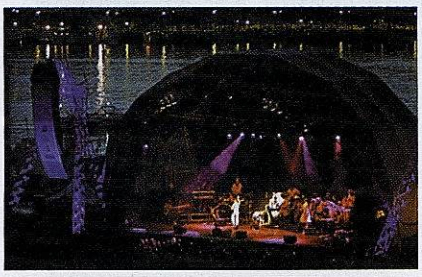

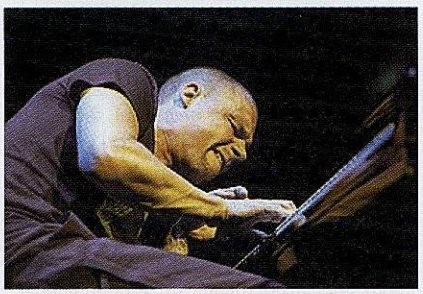

Stockholm'e dönüş muhteşem olmuştu. 1948'de ise şehir bu sefer misafir ağırlıyordu. **Dizzy Gillespie** orkestrasıyla beraber karanlık şehirde misafirdi. Ertesi yıl **James Moody** en ünlü kayıtlarını Stockholm'daki jazz müzisyenleriyle beraber yaptı. 1950'de **Charlie Parker** bir İsveç jazz grubu ile beraber tüm İskandinavya ülkelerini dolaştı. Bu yıllarda İsveç'ten etkilenen **Stan Getz** ise bir şarkısının adını **"Dear old Stockholm"** olarak adlandırdı. Bu parçada ilk defa İsveç geleneksel müziği jazz ile karıştı.

1950 Yılları ve Öncüler

Yeni müzikler ortaya çıkıyor ve jazz değerini yitirmeye başlıyordu. Tüm dünyada pop ve rock müziğinin başlangıcı belki de jazz'ı en çok baltalayan olay olmuştur. Dans etme istediğiyle dolu olan genç kesim bu müziklere doğru kaymış ve uzun bir süre jazz'ı rafa kaldırmıştır. Jazz'ın yeniden dirilmesi için ise Stockholm'un öncülere ihtiyacı vardı. Bir öncü her koşul ve zamanda amacını gerçekleştirmek için kitleleri etkilemeye çalışır. Jazz'ın Stockholm öncüleri de aynen bu yolu denediler ve değişik kitlelere hitap etmeyi denediler bu da üreticili ve değişik eşleşmelerle gerçeklendi. 1951'de **Arne Durnnerus** kilise ve senfoni orkestralarıyla çeşitli çalışmalar yaptı. Ayrıca jazz'ın daha çok dinlenmesi adına **Radio Jazz Group'u** kurdu ve yıllarca başında kaldı. Bir diğer öncü de **Jan Johansson** İsveç folklorik şarkılarını jazz ile birleştirerek "Jazz in Swedish" adlı bir albüm çıkardı. Albümün adı bile çok satması için yeterli oldu. Bu birleşim ayrıca piyanist ve pesteci **Nils Lindber** tarafından da yapıldı. Lindberg 60'ların başında **İsveç Televizyonu** tarafında maddi olarak şarkı yazması için desteklendi ve senfoni orkestrası için proje üretmesi söylendi. **Monica Zetturlund'u** da öncüler arasına koyabiliriz. Hem güzelliği hem de sesiyle jazz dünyasına damgasını vurmuş bir solist olan Zetturlund Stockholm Arena'da verdiği konserler de hem sahne şovu hem de büyüleyici sesiyle genç kesimi jazz'a çekme konusunda oldukça başarılı olmuştur.

Jazz'a Hükümet Desteği

74 yılı İsveç jazz tarihi açısından oldukça önemli bir tarih sayılabilir. Maalesef müzik piyasası maddi güç olmadan büyüyemiyor. Jazz gibi dinleyicisi az bir kitle için de kişisel yatırımlar Amerika dışında çok zor yapılıyor. Amerika dışında jazz'ın geliştiği yerler de ise devlet müziğin gelişimini destekliyor ve sanatçıları koruyor. 74 yılında da İsveç hükümeti jazz müziğinin devlet tarafından desteklenmesini resmiyete kavuşturdu. 1948 yılında kurulan İsveç Jazz Federasyonu artık arşivciliğin daha ötesine geçecek ve maddi destek alacaktı bu da jazz'ın gelişmesi demekti. Kurum Stockholm'de düzenlenen en önemli jazz festivallerini maddi ve manevi olarak desteklemeye başladı. Hükümetin yaptığı bir diğer uygulama da müzik eğitimi üzerine oldu. Her çocuk henüz ilkokul döneminde bir enstrüman çalması için cesaretlendiriliyor ve okul müzik dersleri buna göre ayarlanıyor. İsveç Konser Enstitüsü her sene her okulda bölgesel konserler düzenleyerek gençlerin çaldıkları enstrümanları sergilemelerini sağlıyor. 1970'lerin sonunda Stockholm Kraliyet Müzik Okulu'nda jazz resmi bir bölüm olarak kabul ediliyor. Stockholm'de kurulan İsveç Jazz Müzisyenleri Federasyonu her jazz sanatçısının ve kulübünün haklarını korumakla görevli. Kurum 1977'den sonra her festival ve konser için devlette maddi destek talep ediyor ve alıyor. 1980 yılına gelindiğinde ise devlet büyük organizasyonların yanında jazz kayıtları yapan küçük müzik şirketlerine de destek olmaya başladı böylece jazz sanatçıları zamanla ikiye hatta dörde katlandı. Sadece 1993 yılında 150 adet yeni jazz albümü kayıt edildi.

Free Jazz ve Ötesi

70'lerin ortası ve 80'lerde tüm dünyada kurallar ve tabulardan uzak daha özgür bir jazz hakimdi. Bu rahat jazz Stockholm sokaklarını da oldukça etkiledi. Daha çok üretim ve gelişim ortaya çıktı. **Mats Gustafsson** doğaçlamanın ve free jazz'ın Stockholm'deki öncüsü sayılabilir. Dünya sahnelerinde de hatırı sayılır bir yere sahip olan Gustafsson fusion ve free jazz'ı özenle birleştirmiş ve kendi tarzını yaratmıştır. **Stockholm Jazz Orkestrası**'da tam bu dönemde gücünü göstermeye başlamıştır. Bir ara gelen yabancı sanatçıların birçoğu bu profesyonel orkestra ile beraber çalmak istemişlerdir. Tüm İsveç'i dolaşan orkestra hala çalışmalarına devam ediyor.

Peki Şimdi

Stockholm şimdi eğitim altyapısı ve devlet desteğiyle Avrupa'nın sayılı üretken şehirleri arasında yer alıyor. Günümüz jazz dünyasında değişik bir tarz yakalama adına birçok denemeyle karşı karşıyayız. **Yeniden yenilik** yapmak yani 1950-60'larda gelenekseli yeniyle yeniden birleştirmeye çalışma isteği karşımızda. Ancak fikir daha da gelişti ve gelenekselin dışında jazz'a pop ve rock müzikleri daha çok katılmaya başladı. Bu sentez belki de farklılık yaratma adına Stockholm'u çok daha fazla ileriye götürecek. **Esbjörn Svensson Trio (E.S.T)** yenilik adına en çok çalışan ve dünya piyasasında en fazla adını duyuran grup ünvanını hak ediyor. Başta rock ve pop'tan çok fazla etkilendiği için eleştiri alan grup elektronik müziği de kendi tarzlarına eklemeleri ile jazz dünyasında seslerini duyurmaya başladı. E.S.T'nin birkaç şarkısına vokal olan Viktoria Tolstoy yeni kuşak sanatçıları arasında hızlı adımlarla yükseliyor. Stockholm Müzik Okulu'nu başarıyla bitiren yetenekli jazz'cılarda dünya sahnesine çıkmaya başlıyor bu sanatçılara bir diğer örnek de 74 doğumlu Magnus Lindgren olarak verilebilir. Günümüzde Stockholm'ün merkezinde yaklaşık 800.000 kişi yaşıyor ve dört adet jazz kulübü aktif olarak hizmet vermekte. Ayrıca Stockholm Jazz Festivali de şehrin bir simgesi haline geldi, binlerce kişi Festival sırasında jazz'a doyuyor.

Stockholm sürekli karanlığın içinde aydınlığı arıyor aynen insanın hayatındaki eksikleri tamamlamaya çalışması gibi. Sadece Amerikan jazz'ının taklit edildiği karanlıktan yaratıcı aydınlığa giden bir yol Stockholm'un yolculuğu. Yolculuk uzun yorucu ama sonuç farklılık yaratmak ve üretmek...

FORTIS

Yıllardır tanıdığınız ve çalıştığınız Dışbank, hizmetlerine artık Fortis olarak devam edecek... Daha önce kimlerle çalışıyorsanız, yine onlarla çalışacaksınız. Ama bileceksiniz ki avantajlarınız artacak, danışmanlarınız çoğalacak, Avrupa'nın finans devlerinden biriyle çalışmanın güvenini hissedeceksiniz. Fortis hayatınızı kolaylaştırmak, hayallerinizi gerçekleştirmek ve size artı değer kazandırmak için var olacak. Daha iyi bir hayat için şimdi herkesi Fortis'e bekliyoruz. Çünkü biz bu ülkede herkesin daha iyi koşullarda yaşamasını istiyoruz.

Derleyen: Ali Sönmez
(alisonmezjazz@hotmail.com)

Şu jazz dedikleri...

"Jazz is neither specific repertoire, nor academic exercise... but a way of life!
Jazz ne belirli bir repertuardır, ne de akademik bir alıştırma... o bir yaşam biçimidir!" – LESTER BOWIE

Genç Koleksiyoncu: DINAH WASHINGTON

29 Ağustos 1924'te, ABD'de Alabama eyaletinin Tuscaloosa kasabasında doğan Dinah Washington'ın gerçek adı Ruth Lee Jones'tur. Üç yaşındayken, ailesiyle Chicago'nun güney mahallelerine taşınan şarkıcı, çocukluk yıllarında annesi aracılığıyla gospel müziğiyle tanıştı. Piyano çalmayı öğrendi, 10 yaşındayken kilise korosunun yıldızı oldu ve yeniyetmelik döneminde Sallie Martin Singers adlı gospel grubuna katıldı. Ancak müziğe olan ilgisi sadece kilise ilahileriyle sınırlı kalmadı. O dönemde parlayan Billie Holiday'e hayran olan genç kız, 15 yaşındayken Regal Theatre'da kazandığı bir amatör şarkı yarışmasının ardından Chicago'nun gece klüplerinde ve barlarında çalışmaya başladı. Bir süre piyanist Fats Waller'ın yanında şarkı söyledi. 1942 yılında Chicago'nun ünlü kulüplerinden Down Beat Room'da bir yandan tuvalet bekçiliği yapıp, bir yandan da yedek şarkıcı olarak çalışırken, Louis Armstrong'un da manajeri olan emprezaryo Joe Glaser tarafından keşfedildi ve o dönemin ünlü orkestra şefi vibrafoncu/davulcu Lionel Hampton'a tavsiye edildi. Hampton'ın önerisiyle, ismini Dinah Washington olarak değiştiren genç şarkıcı, Bessie Smith ile Billie Holiday'in etkilerini taşıyan ve Blues ile Gospel'ı aynı potada eriten, kendine özgü stilini oluşturmaya başladı. İlk plak kayıtlarını, 1943'ün son günlerinde, Keynote plak şirketi için, İngiliz asıllı ünlü Jazz yazarı ve besteci Leonard Feather'ın gözetiminde, Hampton Orkestrası'ndan altı müzisyen eşliğinde gerçekleştirdi. Başlangıçta Bessie Smith ve Billie Holiday'in etkisinde kaldığı için, 1943-1946 arasında çalıştığı Hampton Orkestrası'yla daha çok blues söyleyen Dinah Washington, bu orkestrayla Amerika'nın farklı köşelerine çıktığı turneler sırasında kendini geliştirdi. 1946 yılında solo kariyeri için Hampton Orkestrası'ndan ayrılan Washington, o günden itibaren genellikle ticari yanı ağır basan şarkılar seslendirdi ve pek çok plağıyla, rhythm & blues ve pop müzik listelerine girdi. 1946'nın Ocak ayında Mercury plak şirketiyle anlaşma yapan şarkıcı, tam 16 yıl boyunca bu şirketin Jazz şubesi EmArcy için kayıtlar yaptı, ve kısa sürede hem ünlü Apollo müzikholünün büyük bir yıldızı, hem de Amerikan zenci müziğinin bir numaralı ilahesi oldu. 1940'lı ve 50'li yıllarda "Race Records" diye anılan ve siyahlara seslenen müziğin her alanına el attı. Bu dönemde, Broadway şarkıları, popüler müzik parçaları ve hatta country melodileri bile seslendirdi ve 1949-52 yılları arasında, tam 16 şarkısını listelere sokmayı başardı. Uzun yıllar boyunca zenci müziğinin en popüler ismi olan Dinah Washington'ın aslında bir Jazz şarkıcısı olmadığını iddia edenlerin sayısı çoktur. Ancak onun prodüktör Bob Shad'ın gözetiminde, 1954 yılının Ağustos ayında, EmArcy plak şirketi için Los Angeles'da stüdyo ortamında ama seyirci önünde gerçekleştirilen bir jam session'da, sadece iki hafta önce Mercury plak şirketiyle anlaşan Clifford Brown-Max Roach beşlisine ilaveten, alto saksofoncu Herb Geller, trompetçiler Clark Terry ve Maynard Ferguson ile, Washington'ın kendi piyanisti Junior Mance ve kontrbasçısı Keeter Betts'le zenginleştirilen bir kadro önünde yaptığı kayıtlar, "Dinah Jams" adı altında toplanmış ve Vokal Jazz'ın en seçkin örnekleri arasında tarihe geçmiştir. Özellikle meslek yaşamının ilk yıllarında Bessie Smith'ten çok etkilenen Dinah Washington, "Blues'un İmparatoriçesi" diye anılan bu ünlü şarkıcının anısına, 1958'in başlarında başarılı bir albüm yaptı. Popülaritesinin zirvesine çıktığı 1950'li yıllarda katıldığı çeşitli televizyon programlarından derlenen video kayıtları aracılığıyla, cazseverlerin en kolay izleme olanağına sahip olduğu şarkıcılar arasında bulunan Dinah Washington'ın, filme alınmış en başarılı performansı ise, 1958 yazında Newport Caz Festivali süresince yapılan çekimlerden kurgulanan ünlü caz belgeseli "Jazz on Summer's Day"de yer alır. Müzik yaşamının ilk dönemlerinde blues ve R&B parçalarıyla şöhrete kavuşan, 50'li yılların ortasından itibaren Cannonball Adderley, Clark Terry, Ben Webster, Wynton Kelly ve bir süre kendisine piyanosuyla eşlik eden Joe Zawinul gibi müzisyenler eşliğinde Jazz ağırlıklı çalışmalar yapan Dinah Washington, 19 Şubat 1959 günü, yaylıları da içeren bir büyük orkestra eşliğinde kaydettiği "What a Difference a Day Makes!" yorumuyla ABD pop listelerinde 8 numaraya kadar yükseldi ve bir Grammy ödülü kazandı. Bu parçanın tüm dünyada büyük ilgi görmesinin ardından, 1959'un Haziran ayında Leonard Feather'ın "All Star" grubuyla Londra'da BBC televizonuna çıkan şarkıcı, daha sonra da birkaç hafta Stockholm'de çalıştı. Washington'ın şöhreti o yıl, dönemin genç pop yıldızı Brook Benton'la düet yaptığı " Two of Us" albümüyle zirveye çıktı ve bu albümden "Baby, You've Got What It Takes", 45'lik bir single olarak yayınlandığında bir milyon adetten fazla satıp ABD listelerinde 5 numaraya kadar yükseldi. Irkından pek çok şarkıcının aksine, kısa sürede zengin olan Dinah Washington, parasını mücevherlere, kürklere, arabalara, içkiye, uyuşturucuya ve erkeklere harcadı. Harlem'deki sanat dünyasının 50'li yıllardaki tek patroniçesi olan Washington, bu bölgede pek çok kulübün yanısıra, bir konser bürosunun da sahibesiydi. Tüm bu başarıya ve neşeli yapısına karşın, özel yaşamında bir türlü mutluluğu bulamayan ve bu arada başından tam sekiz evlilik geçen şarkıcı, yaşamının son yıllarında alkolik derecesinde içki düşkünü olmuştu. 1962 yılının başında Mercury plak şirketinden ayrılarak Roulette plakçılığa transfer olan Dinah Washington, bu şirket için yaptığı kayıtlarda, 50 yıllara göre çok daha ticari parçaları seslendirdi. Bu arada aldığı kilolar artarken şöhretini ve sesini yavaş yavaş kaybetmeye başlayan şarkıcı, tam dokuzuncu kocası, Detroit Lions takımının ünlü defans oyuncusu Dick "Night Train" Lane'le mutlu bir yaşama hazırlanırken, 14 Aralık 1963 gecesi, Detroit'te, sarhoşken aldığı çok miktarda uyku ilacı ve diet hapının içkiyle etkileşimi sonucu, daha 39 yaşındayken yaşama veda etti. Bazı eleştirmenler tarafından, yorumlarında hiç bir zaman "skat"e başvurmadığı için gerçek bir Jazz şarkıcısı kabul edilmemesine karşın, özellikle Jazz müzisyenlerinin çok sevdiği, komple bir şarkıcı olan Dinah Washington, 60'lı yıllarda şöhrete kavuşan Esther Philips, Diana Ross, Aretha Franklin, Dianne Warwick, Etta Jones, Nancy Wilson ve La Vern Baker gibi "soul" şarkıcılarını da derinden etkileyecekti... "Blues'un Kraliçesi" diye anılan Dinah Washington'ın kaydettiği onlarca albüm arasından yaptığımız seçimleri, her zamanki gibi, Jazz'a olan ilginize, bütçenize ve hedeflediğiniz koleksiyonun çapına göre sınıflandırdık. Bunlar arasından belli bir dönemde ülkemize ithal edilmiş olan CD'leri de birer ay-yıldızla işaretledik. Her bölümde öncelikli olarak alınması gereken, en başarılı yapıtları ise birer okla vurguladık.

DERLEME ALBÜMLER

(İlk CD'lerini alacaklar ve kısıtlı bütçeler için)

➲ Dinah Washington (1943-50) MASTERS OF JAZZ 8030 (2 CD)
➲ First Issue: The Dinah Washington Story (1943-61) MERCURY 514841 (2 CD) ☪
➲ The Definitive Dinah Washington (1943-62) VERVE/BLUE NOTE 589938 ☪
* My Devotion (1945-1953) PAST PERFECT 205409 (2 CD)
➲ 50 Greatest Hits (1946-61) DOUBLE PLATINUM 102204 (2 CD)
➲ Compact Jazz - Dinah Washington Sings the Blues (1954-61) MERCURY 832573 ☪
* Unforgettable (1959-61) MERCURY 510602 ☪
* The Best of Roulette Years (1962-63) ROULETTE JAZZ CDP 99114 ☪
➲ The Collection (1962-63) ROULETTE/EMI 34218 (2 CD) ☪

ÖZGÜN ALBÜMLER

(Kapsamlı bir koleksiyonu hedefleyenler için)

➲ After Hours with Miss D (1953) EMARCY 9402
➲ Dinah Jams (1954) EMARCY 814639 ☪
* For Those in Love (1955) EMARCY 514073
* Dinah! (1955) EMARCY 842139 ☪
* In the Land of Hi-Fi (1956) EMARCY 826453 ☪
➲ The Fats Waller Songbook (1957) EMARCY 818930 ☪
➲ Dinah Sings Bessie Smith (1957-58) EMARCY 538635
➲ What a Difference a Day Makes! (1959) MERCURY 543300 ☪
* Two of Us (1959-60) EMARCY 526467 ☪
* In Love (1962) ROULETTE JAZZ 97273 ☪
➲ Back to the Blues (1962) ROULETTE JAZZ 54334 ☪

DERLEME / KOMPLE SETLER

(Tuzu kuru "Queen" Dinah hayranları için!)

* The Queen of the Blues (1943-61) CHARLY/SNAPPER 908 (4 CD)
* The Complete Dinah Washington on Mercury, Vols. 1-7 (1943-1962) MERCURY (21 CD)
* The Complete Dinah Washington on Mercury, Vol. 1 (1946-49) MERCURY 832444 (3 CD) ☪
* The Complete Dinah Washington on Mercury, Vol. 2 (1950-52) MERCURY 838448 (3 CD) ☪
➲ The Complete Dinah Washington on Mercury, Vol. 3 (1952-54) MERCURY 838675 (3 CD) ☪
➲ The Complete Dinah Washington on Mercury, Vol. 4 (1954-56) MERCURY 838683 (3 CD) ☪
➲ The Complete Dinah Washington on Mercury, Vol. 5 (1956-58) MERCURY 838952 (3 CD) ☪
* The Complete Dinah Washington on Mercury, Vol. 6 (1959-60) MERCURY 838956 (3 CD) ☪
* The Complete Dinah Washington on Mercury, Vol. 7 (1961) MERCURY 838460 (3 CD) ☪

ÖLÜMSÜZ STANDARTLAR

YOU GO TO MY HEAD

Söz: Haven Gillespie
Müzik: J. Fred Coots

You go to my head
And you linger like a haunting refrain
And I find you spinning 'round in my brain
Like the bubbles in a glass of champagne

You go to my head
Like a sip of sparkling burgundy brew
And I find the very mention of you
Like the kicker in a julep or two

The thrill of the thought
That you might give a thought to my plea
Casts a spell over me

Still I say to myself
"Get a hold of yourself,
Can't you see that it never can be"

You go to my head
With a smile that makes my temperature rise
Like a summer with a thousand Julys
You intoxicate my soul with your eyes

Though I'm certain that this heart of mine
Hasn't a ghost of a chance
In this crazy romance
You go to my head

LOVER COME BACK TO ME

Söz: Oscar Hammerstein II
Müzik: Sigmund Romberg

The sky was blue
And high above
The moon was new
And so was love
This eager heart of mine was singing
Lover where can you be

You came at last
Love had its day
That day is past
You've gone away
This aching heart of mine is singing
Lover come back to me

When I remember every little thing
You used to do
I'm so lonely
Every road I walked along
I walked along with you
No wonder I am lonely

The sky is blue
The night is cold
The moon is new
But love is old
And while I'm waiting here
This heart of mine is singing
Lover come back to me

When I remember every little thing
You used to do
Honey I get oh so lonely
Every road I walked along
I walked along with you
Ain't no wonder I am lonely

The sky is blue
The night is cold
The moon is new
But love is old
And while I'm waiting here
This heart of mine is singing
Lover come back
Lover come back
Lover come back to me

Come on back to me girl
Come on back girl
Lover come back to me

ALONE TOGETHER

Söz ve Müzik: Arthur Schwartz

Alone together, beyond the crowd,
Above the world, we're not too proud
To cling together, We're strong
As long as we're together.

Alone together, the blinding rain
The starless night, were not in vain;
For we're together, and what is there
To fear together.

Our love is as deep as the sea,
Our love is as great as a love can be,
And we can weather the great unknown,
If we're alone together.

ŞU CAZ DEDİKLERİ

Her Cuma gecesi 23:00-24:00 arası, TRT Radyo 3'te.

2006 yılı boyunca her hafta, Vokal Jazz'ın önemli kadın şarkıcıları, kronolojik olarak, derleme ve özgün albümleriyle tanıtılıyor.

6 Ocak	Bessie Smith (1)
13 Ocak	Bessie Smith (2)
20 Ocak	Billie Holiday – Columbia Years (1)
27 Ocak	Billie Holiday – Columbia Years (2)
3 Şubat	Billie Holiday – Columbia Years (3)
10 Şubat	Billie Holiday – Columbia Years (4)
17 Şubat	Billie Holiday – Commodore Recordings
24 Şubat	Billie Holiday – American Decca Years (1)
3 Mart	Billie Holiday – American Decca Years (2)
10 Mart	Billie Holiday – Verve Years (1)
17 Mart	Billie Holiday – Verve Years (2)
24 Mart	Billie Holiday – Verve Years (3)
31 Mart	Billie Holiday – Verve Years (4)

BİR KİTAP / BİR VİDEO

PARIS JAZZ
A Guide from the Jazz Age to the Present

Luke Miner
The Little Bookroom
ABD, 2005
ISBN: 1-892145-29-4
150 sayfa; Ciltli
19.95$ / 10 £

Hiç kuşkusuz Paris, ABD dışındaki, Jazz tarihinde önemli rol oynamış birkaç kentin başında gelir. Yıllar boyunca, Josephine Baker'dan Sidney Bechet'ye, Kenny Clarke'dan Bud Powell'a, Lionel Hampton'dan Steve Lacy'ye kadar pek çok Amerikalı Jazz müzisyeni bu büyülü kenti kendilerine ikinci vatan olarak seçmiştir. Fransız müzisyenlerin ve eleştirmenlerin Jazz'a yapılan değerli katkılar da yadsınamaz düzeydedir. O kendine has küçük "boite"ları (yani zemin seviyesinde ya da mahzenlerdeki kulüpleri), mahalle aralarına gizlenmiş ama her biri ummadığınız gizli defineler vaad eden plakçı dükkanlarıyla Paris, (benim gibi) iflah olmaz Jazzseverlerin fırsat buldukça yollarını düşürmeye can attıları, büyük keyif aldıkları bir kenttir. 80 yılı aşkın bir süredir Jazz'la iç içe yaşayan Avrupa'nın bu kültür başkentini, Jazz bağlamında ele alıp tanıtan ilginç bir cep kitabı var artık. Stanford mezunu, eğitimine Paris'te Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales'de devam etmiş ve halen bu kentte yaşayan Luke Miner, tarih boyunca Paris ve Jazz ilişkisini (hem de mahalle mahalle) incelemiş. Montmartre, Montparnasse, Champs-Elysées, Saint-Germain-des-Pres'ye ayrılmış bölümlerde, bu semtlerde açılmış (ve tabii çoğu kapanmış) efsanevi Jazz mekanlarını, buralardan geçen müzisyenleri, ilginç anekdotları, tam sayfa ya da iki sayfaya yayılan siyah-beyaz fotoğraflar, her bölümün başında eskiden ve şimdi var olan mekanların yerlerini gösteren haritalar, ve Paris'i mesken tutmuş ya da bu kentte iz bırakmış müzisyenlerden dinlenilmesi önerilen kayıtlar listeleriyle zenginleştiren bu küçük ama bilgi yüklü kitap, sadece Paris'te dolaşırken değil, evinizde koltuğunuzda oturup okurken de sizleri Paris'in Jazz boyutunda ilginç yolculuklara sürüklemeyi başarıyor.

The World According to JOHN COLTRANE

Yönetmenler:
Robert Palmer & Toby Byron
Masters of American Music
BMG Special Products 80067
ABD, 2002 (1991)
59'; Siyah-Beyaz & Renkli;
1.33:1; DD2.0 M
DVD Region 1 / NTSC
16.95 $

Jazz dünyasından geçmiş efsanevi müzisyenlerin arasında ayrıcalıklı bir yere sahip olan John Coltrane'in zengin dünyasına ve çok yönlü müzik yaşamına bir saatlik yolculuk. 1990'ların başında ABD-Japonya-Almanya ortak yapımı olarak gelişirilen Masters of American Music (Amerikan Müziğinin Ustaları) dizisinin bir bölümü olan bu belgesel, müzisyenin son eşi Alice Coltrane'in gözetiminde hazırlanmış. Coltrane'in son dönem müzik çalışmalarına sinmiş olan spiritualizmin kökenlerini araştırmaya da soyunmuş bu filmde, Roscoe Mitchell, Rashied Ali, Tommy Flanagan, Jimmy Heath, Wayne Shorter, La Monte Young gibi müzisyenlerle söyleşiler, Ralph J. Gleason'ın Jazz Casual TV programlarından ya da Avrupa'da kaydedilmiş performans görüntüleri (hemen her DVD'de önümüze çıkan "So What" kaydı; müthiş bir "My Favorite Things" yorumu, unutulmaz bir "Naima" performansı, "Alabama"nın tek kesintisiz kaydı ve belki de en ilginç belge olarak, 1946 yılında, Coltrane'in donanmadayken görev yaptığı askeri orkestrayla, Charlie Parker'ın "Koko"sunu alto saksofonla yorumlaması) yer alıyor. Daha çok klasik beşli dönemine eğilen belgeselin içeriğini daha iyi kavramak için DVD'nin bölüm başlıklarına göz atmak yeterli: Introduction; Family and Church; After the War; "Giant Steps"; "So What"; "My Favorite Things"; Influences and Art Music; Spiritual Development; "Reverend King Alabama"; Avant Garde; World Music Influences; Going to Morocco. DVD'nin görüntü ve ses kalitesi arzulananın oldukça gerisinde kalsa da, hakkında daha kapsamlı bir belgesel ortaya çıkana kadar, Coltrane hayranlarını oyalayacak bir yapım.

Jazz Sözlüğü

T

Tag – Bir performansın sonuna eklenen iki (veya daha fazla) ölçülük cümle. Parçayı bitirmek için kullanılan kısa coda (bkz. bu sözcük). Klasik Jazz'da New Orleans ve Chicago tarzlarında popüler bir uygulamaydı.

Tailgate – (Sözlük anlamı: Arka kapak; arabalarda yukarıya, kamyonlarda aşağıya doğru açılan arka kapı/kapak; argoda, öndeki arabanın hemen dibinde gitmek) New Orleans ve Dixieland Jazz'da trombon performanslarında sürgüyü abartılı olarak kullanmak. Terimin kökeni hakkında şöyle bir açıklama vardır: Jazz'ın ilk dönemlerinde, bir gösterinin tanıtımını yapmak üzere kamyonetlerin kasalarına bindirilen bandolarda, sürgülü tromboncular daha rahat çalabilmeleri için en arkaya yerleştirilir ve arka kapak da açılırmış. "Tailgate trombon", "tailgate band" ve "tailgate stili" terimleri de bu adetten kaynaklanmıştır. ("*Tailgate Ramble*" – Sidney Bechet)

Take – (Sözlük anlamı: Almak; kaydetmek) **1.** Plak kayıtlarında (film çekimlerinde de olduğu gibi) çalınacak parçanın (filme çekilecek sahnenin) numaralandırılan her bir performansı. Her bir kayıtta parçanın (veya sahnenin) başarıyla sonuçlanması şart değildir ("bad take"). Son zamanlarda yayınlanan kapsamlı CD setlerinde, aynı parçanın farklı kayıtlarına (örn. Take1a; Take 2, vs) yer verilmekte, böylece stüdyoda gerçekleşen yaratıcılık sürecinin dinleyici tarafından izlenmesi mümkün olmaktadır; **Master Take** – bir parçanın farklı performansları (kayıtları) arasından plak olarak yayınlanmasına karar verilen (ve en başarılı olduğu düşünülen) versiyonu; **Alternate Take:** bir parçanın plak olarak yayınlanan kaydından farklı, alternatif kaydı; **2.** (1920'li ve 30'lu yıllarda) Müzisyenin "aldığı" ücret; kaşe; **3. Take (a chorus; a head)** – parçanın belli bir bölümünde çalmak, solo yapmak.

Take Five – Müzik veya kayıt yaparken beş dakika mola almak ("*Take Five*" – Dave Brubeck). *Not:* Aslında 5/4'lük bu ünlü parçanın isminde çift anlamlı bir kelime oyunu yapılmıştır.

Talk – (Sözlük anlamı: Konuşmak) Derinlikli ve anlamlı bir şekilde çalmak; adeta enstrümanını konuşturmak! Müzisyenlerin sıklıkla birbirlerine söylediği **"Talk to me!** (Konuş benimle)", **"Now you're talkin'** (Şimdi söylediğin bir şeye benzedi)!", **"That's what I'm talking about"** (İşte, bahsettiğim tam bu)" gibi deyimler hep bu anlamdan kaynaklanmıştır; **"Hear Me Talkin' To Ya** (Sana Söylediklerime Kulak Ver)" - Nat Shapiro ve Nat Hentoff'un kaleme aldığı, pek çok Jazz müzisyeniyle yapılan söyleşileri biraraya toplayarak, onların anıları aracılığıyla sözel bir Jazz tarihi oluşturmuş ünlü kitap.

Tan – (Sözlük anlamı: sarımsı kahverengi; güneş yanığı rengi; güneşte yanmak) Zenci argosunda melez. Bkz. **Black and Tan**

Tango Belt – (Sözlük anlamı: Tango Kuşağı) 1910'larda New Orleans'ta, kentin kırmızı noktalı Storyville bölgesini çevreleyen, kabare, dans salonları, kafe ve meyhanelerin yer aldığı eğlence bölgesi.

Tea – (Sözlük anlamı: Çay) Marihuana. **Ace** (bkz. bu terim) diye adlandırılan bir esrar sarmasına **tea stick** de denir; **Tead Up** – Uyuşturucu etkisi altında olmak; **Tea pad** – esrar içilen yer; keşhane; **Tea-Party** – Esrar alemi; ("Texas Tea-Party" – Jack Teagarden). *Not:* ABD'de en iyi kalite marihuana Texas'ta yetişirdi

Tear (Out) – (Sözlük anlamı: Koparmak, parçalamak, paralamak) Girişken, ateşli (kendini paralayıcı), ilhamlı bir biçimde çalmak; **Tear the (play)house down** – (Sözlük anlamı: evi yıkmak) Performansıyla seyirciyi çok etkilemek, alkışlardan salonu yıkıp geçirmek; **Tear (Tore) Down** – Sarhoş ("*I'm Tore Down*" – Freddy King)

Tenderloin (district) – (Sözlük anlamı: Bonfile, fileto (bölgesi)) 20. yüzyılın başında, ABD'deki büyük kentlerde, fuhuş, kumar gibi kanundışı etkinliklere göz yumulan (ve rüşvet alan resmi görevlilerin rahatça bonfile yemelerinin mümkün olduğu) mahallelere verilen ad. New Orleans'ta Storyville, New York'ta Broadway'in batısında, 23. ve 42. Sokak'ların arasında kalan bölge, Chicago'da bu adla anılan mahalle en ünlüleridir.

Territory Band – (Sözlük anlamı: mıntıka grubu; yerel grup) 1930'lu yıllarda belli bölgelerde üne kavuşan ve daha sonra ülke çapında tanınan müzik grupları, orkestralar. Örnek olarak: Walter Page's Blue Devils (Oklahoma City), George E. Lee Band (Kansas City); Original Yellow Jackets (Arkansas), Carolina Cotton Pickers (South Carolina), vs. sayılabilir. Pek çok Jazz müzisyeni ilk deneyimlerini "territory band"lerde edinmişlerdir.

Them (They) – (Sözlük anlamı: Onlar) Zenci argosunda, ayrımcılığı vurgulamak ve beyazları kastetmek için kullanılır. Zenci lehçesinde genelde **Dem**'e dönüşmüştür. ("*Ring Dem Bells*" – Lionel Hampton; "*Dem Red Beans and Rice*" – Roland Kirk)

Third Stream – (Sözlük anlamı: Üçüncü Akım) 1950'li yılların ikinci yarısında ortaya çıkan, kompozitör, orkestra şefi, kornocu, yazar ve müzikolog Gunther Schuller'in isim babalığını yaptığı, (birinci akım) Avrupa Klasik Müziği'nin kalıpları ve formalizmiyle (ikinci akım) Jazz'ın teknik ve doğaçlamasını aynı potada eritmeye çalışan karma müzik türü. Benzer bir biçimde Jazz ile Rock müziğini harmanlayan **Jazz-Rock / Fusion** (bkz. bu sözcükler) kadar başarılı (ya da popüler) olmayan bu **"cross-over"** (bkz. bu sözcük) akımın öncüleri arasında Dave Brubeck, John Lewis (Modern Jazz Quartet), Gunther Schuller ve George Russell sayılabilir. Gunther Schuller, Boston'daki New England Konservatuarı'nda açılan "Third Stream" departmanının da kurucusudur.

Three Deuces – New York'ta, daha önce **Onyx Club**'ın (bkz. bu terim) bulunduğu 72 West 52nd Street adresinde, 1940 yılında açılan ve Charlie Parker, Bud Powell, Fats Navarro gibi Bebop öncülerinin sahne aldığı Jazz kulübü. Adını, 1920'lerde Chicago'da ünlenen bir **"speakeasy"**den (bkz. bu terim) almıştır.

Tickler – (Sözlük anlamı: gıdıklayan kimse) 20. yüzyılın başlarında, repertuarları popüler şarkılardan klasik eserlere kadar uzanan, James P. Johnson, Eubie Blake, Stephen Henderson, Luckey Roberts gibi gezgin **ragtime** (bkz. bu sözcük) ya da **stride** (bkz. bu sözcük) piyanistleri için kullanılan bir sözcük. Performanslarında sergiledikleri şov ağırlıklı egzantrik yorumlarda piyanoyu (ve klasik besteleri) adeta "gıdıklayan" bu piyanistler, ilginç kılık ve kıyafetleriyle, Thelonious Monk ve Elton John gibi, daha ileriki dönemlerin "skandal" piyanistlerinin öncülüğünü de yapmışlar.

Kolay öğrenin, hızlı kullanın

Son sürat bilgisayar!

ÇIKTI!
İKİ SAYI İLE BİRLİKTE
5YTL
Özel Çantasında Tüm Gazete Bayilerinde.

Binlerce madde... Yüzlerce kestirme yol, resimler ve grafik anlatımlar. Microsoft Ofis programlarının tamamının CD ve kitaplar ile öğrenimi ve internette çok kolay yöntemler.

Dev bir Bilgisayar Ansiklopedisi:

Tam 100 fasikül!

İş hayatından hobilerinize kadar bilgisayara dair A'dan Z'ye güncel ne varsa Kolay PC'de! On-line bankacılık işlemleri, güvenli alışveriş ve internetten iş aramak artık çok kolay. MP3 püfleri, cep telefonu teknolojisi ve online eğitime kadar binlerce öneri, ipucu.

BOYUT YAYIN GRUBU

Microsoft işbirliğiyle

Detaylı Bilgi ve Abonelik için
0212 444 53 53
www.okukullankolaypc.com

Bu kutunun içinde 80 YTL değerinde hediyeniz var!

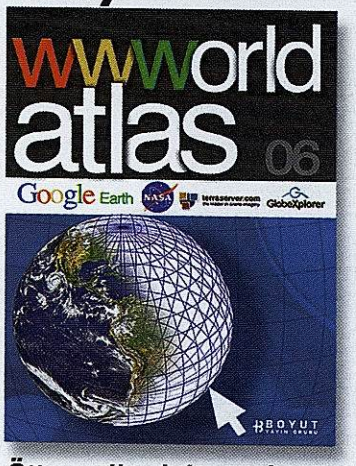

Öğrenciler için eşsiz bir atlas

Online Dünya Atlası

Google Earth, Nasa ve diğer internet siteleri anlatımları ile her zaman güncel ve doğru. Kolay PC okurlarına ***ücretsiz!***

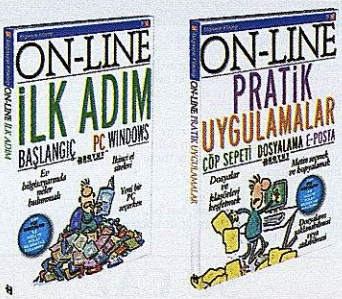

Online Bilgisayar Kitabı

İki adet online bilgisayar kitabı ***ücretsiz!***

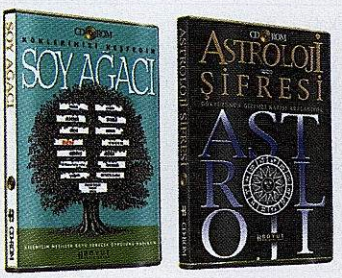

Hobi CD-Rom

Astroloji ve Soyağacı CD-Rom ***ücretsiz!***

Elçin Joyner
elcinjoyner@gmail.com

Bir Yalnız Gitarist

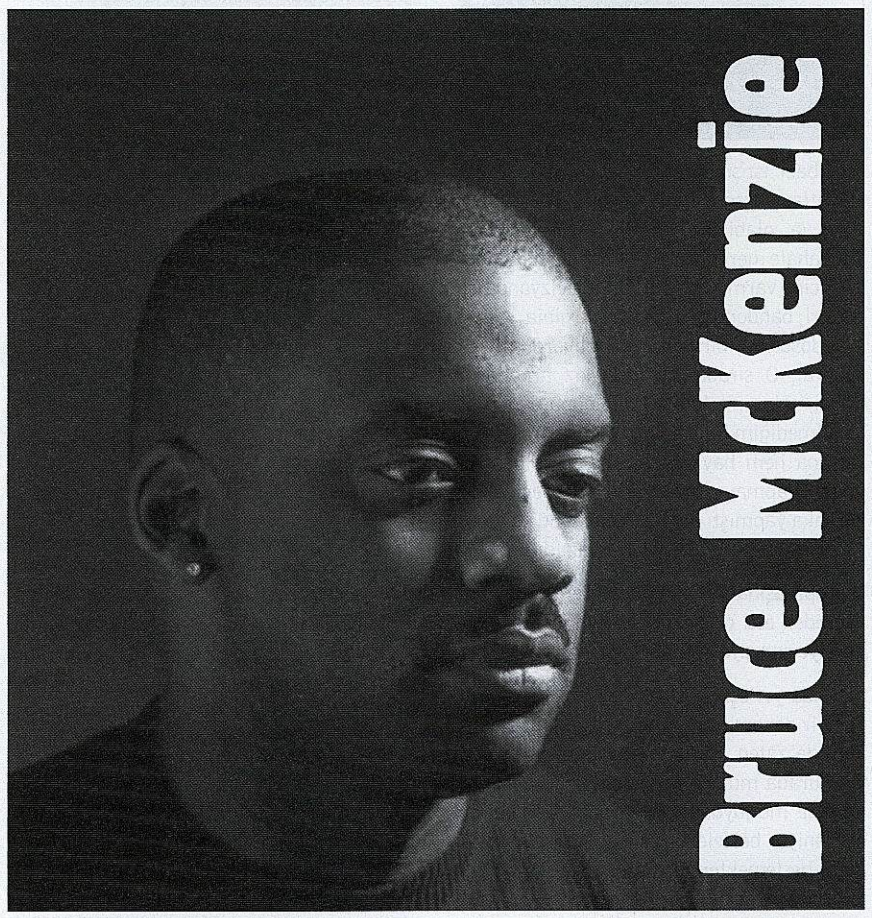

Bruce McKenzie kendi deyimi ile bağımsızlığını çoktan ilan etmiş, kelimenin tam anlamı ile bir "yalnız" gitarist. Bu kelimeyi üzerine basa basa söylüyor; "solo gitarist yazma, yalnız gitarist yaz" diyor, peki diyorum. Konuşmamızda bundan böyle yalnız gitarlardan, onlara ses veren yalnız gitaristlerden ve yalnız notalarından bahsedeceğiz.

Bruce McKenzie, uzun zamandır memleketi olan Amerika'dan uzakta, Almanya'da yaşıyor. Almanya'dan önce de bir süre İngiltere'de jazz ortamlarının tozunu attırmış. Yayımlanmış üç adet albümü var. Bunlardan ilki 2000 yılında Sony Music Austria'dan çıkan **Special Moments**, bir diğeri **Aesthetic Melodology** ve son albümü dumanı üstünde **Mystic.** Her üçü de kendin pişir kendin ye ürünü. Çünkü McKenzie kendi albümlerinin prodüktörlüğünü kendisi üstlendiği gibi aynı zamanda tüm düzenlemeleri ve bu düzenlemelerde yer alan çoğu enstrümanın albüm performanslarını da kendisi yapmış. Bu bilgiler ışığında kendisine neden "yalnız gitarist" demeyi seçtiğini çok daha iyi anlayabiliyoruz.

Bruce McKenzie ile uzun zaman önce verilmiş bir röportaj sözümüz vardı. Ancak hem onun programının yoğunluğundan hem de benim işlerimin üst üste gelmesinden dolayı bir türlü fırsat bulup ikimizin de çok istediği bu sohbeti gerçekleştirememiştik. Geçenlerde yeni albümümün tanıtım konseri ile ilgili ilanı görünce, artık daha fazla oyalanmanın gereksiz olduğunu düşünüp telefona sarıldım. Bir televizyon çekimine girmeye hazırlandığı için konuşma çok kısa sürdü. Akşama program yaptığı kulübe uğramamı, o zaman daha detaylı konuşabileceğimizi söyleyip telefonu kapattı. Bunun bir röportaj randevusu değil de, bir ön buluşma olduğunu düşünüp, söylediği kulübe giderken yanıma ne ses kayıt cihazımı ne de fotoğraf makinemi aldım. Konuşma ilerledikçe, ne zamandır fırsat bulamadığımız o meşhur röportaja çoktan başlamış olduğumuzu farkettim ve en azından sözü geçen isimleri unutmamak için garsondan bir not defteri ve bir kalem istedim. Ben *Warsteiner* promosyonu küçük deftere notlar alırken, o da birasını yudumlayarak Avrupa maceralarını ve yeni albümünü anlattı.

Röportaj başlarında, tanımayanlar bilmeyenler için kısa bir biyografi özeti adettendir. İstersen biz de kuralı bozmayalım. Sen kendin, hayatının altı çizilmesi gereken satırlarını anlatmaya başla, ben sorum oldukça araya girerim.

New Yorkluyum. Bazıları gibi bunu hiç bir zaman övünç kaynağı olarak görmedim. Tabii ki mutluyum, memnumum New Yorklu olmaktan, ama bunun övünmek için özel bir sebep olduğunu da düşünmüyorum. Çocukluğum Kuzey Carolina'da geçti, bu yüzden hem müziğimin hem de kişiliğimin şekillenmesinde bu kültürün etkisi büyüktür. İlk kez 12 yaşındayken amcamın verdiği dört telli bir gitarla, bu enstrümanla tanıştım. O zamana kadar gerçekten gitarı tanımıyordum. Çünkü bir yerlerden bas gitarın dört telli olduğunu duymuştum ve elimdeki gitar da dört telli olduğu için onu bas gitar zannediyordum. Elimdekinin akustik gitar olduğunu müzik öğretmenimin uyarısıyla farkettim. (Gülüşmeler) Gülme, ciddiyim. Bir şekilde çalıyordum ama bir gün öğretmenim; "Hey Bruce, artık o kopuk telleri taktırmanın zamanı gelmedi mi?" diye sorduğunda benim jeton düştü. Herneyse, ben kopuk telleri taktırdıktan iki sene sonra okulda benim gibi hevesli birkaç zibidi ile birlikte bir grup kurduk, bu arada gitar derslerine de devam ettim. Annem kilise korosundaydı. Bir pazar kiliseden eve geri geldiğimizde, "bundan sonra sen de bizimle çalacaksın" dedi. O zamanlar, özellikle güneyde kilise koroları birbirleri ile yarışırlardı. Boşuna değil, benim jenerasyonumdan çoğu müzisyenin bir kilise korosu geçmişi olması. İyi olan korolar turnelere çıkarlardı, her pazar

başka bir şehirde, bir başka eyalette... Ben de 15 yaşımda ilk kez "Clark Special" isimli bir grupla turneye çıktım. Çok iyi bir gruptuk, ama ben grubun asıl gitaristi değildim. Bir nevi yedek kaleci. Bazen bir iki şarkı çalardım, o kadar. Genellikle eşyaların taşınmasına yardımcı olmak, gruptan birilerin bir şeye ihtiyacı olduğunda onları temin etmek gibi şeylerdi görevim, ama aslında yaptığım en önemli şey izleyerek öğrenmekmiş, şimdilerde anlıyorum. O zaman çok sıkıcı gelirdi tabii sadece sahnedekileri izlemek zorunda olmak. İki sene sonra grubun asıl gitaristi ayrılınca bana da yer açılmış oldu. Bu arada grubun adı da artık hemen her yerde biliniyordu, turneler eskisinden çok daha yoğundu. Bar programlarına da başlamıştık. Sonrası yollar, oteller, aşklar...malum turne senaryoları, bilirsin. Ama annem bu işten pek memnun değildi, hasbel kader sınıflarımı geçiyorum ama lise bitti derken üniversite geldi kapıya dayandı. Grupla ilk albüm kontratını imzaladığımız gün aynı zamanda üniversiteye başladığım gündü. Bir yanda ya okul ya müzik diye resti çeken annem, diğer yanda atılmış bir albüm imzası (*Road to Heaven*) ve o imzanın sarhoşluğu. Tahmin edilen oldu ve 18 yaşındaki heyecanlı bir müzisyen ne yaparsa ben de onu yaptım. Okulu boşverdim ve yine turne yollarına düştüm. Yıllar geçti, gruplar, isimler, kişiler değişti. O isimlerin hepsini şimdi sayarsak hem çok uzun sürer, hem de bugün başkalarından değil benden konuşuyoruz. Şu kadarını söyleyeyim o isimlerin aralarında birlikte çalmış olmaktan çok mutlu olduğum önemli isimler var. Ama dedim ya, ben yalnız gitaristim, isimler bende kalsın.

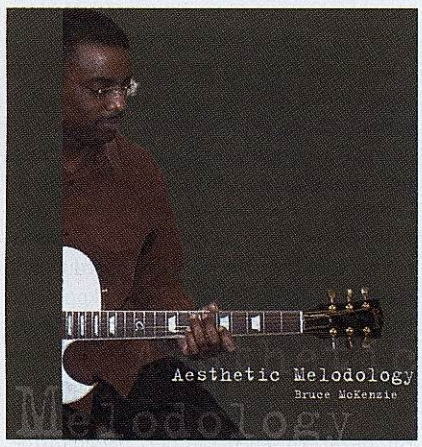

Peki. İsimler sende kalsın. Benim bildiğim bir de ordu maceran var. O nasıl oldu, Coltrane'e mi özendin?

(Gülerek) Belki de... Ben de oraya geliyordum. Hayatımda öyle bir döneme gelmiştim ki, en düzensiz müzisyenden daha da düzensiz yaşıyordum. Zaten biz müzisyenler, bilir-

sin, bazı istisnalar dışında çok da düzenli hayatlar süren insanlar değiliz. Ama diyorum ya, olabileceğinin en fazlasıydı, artık müdahale gerekiyordu. Allahtan ki bunun bilincine varmışım. Bir gün televizyonda bir askeri bandonun, sanırım Virginia Askeri Bandosu'ydu, bir konserini izliyordum. Çok iyilerdi. O sırada yanımda kız arkadaşım vardı, şaka mı ciddi mi olduğunu bugün bile bilmediğim bir şekilde "sen de orduya yazılsana hem hayatın düzene girer hem de müzik yapmaya devam edersin" dedi. Belki de şaka yapmıştı ama ben onu ciddiye aldım ve ertesi günü gidip orduya yazıldım.

Avrupa aşinalığı da o günlerden mi kalma? Nereden esti de geldin yerleştin önce İngiltere'ye sonraya Almanya'ya?

Aslında yerleşmiş falan değilim. Hayatımın hiç bir döneminde yerleşik olmadım, olamadım da zaten. Şimdi de değilim. Sadece şu an burada mutluyum, 2 sene önce de İngiltere'de mutluydum. Bu aralar Avrupa'dan besleniyor bestelerim, bir gün beni ve müziğimi beslemekten vazgeçerse, o zaman geldiğim yere geri dönerim.

Biraz da albümlerinle ilgili konuşalım. İlk albümün Special Moments burada çok sevildi. Biz daha ilkini sindirememişken ikincisi geldi. Avrupa seni cömertçe besliyor anlaşılan, daha da aç bırakmaya niyeti yok gibi.

(Gülerek) Herşey karşılıklı. Avrupa beni besliyor ben de ona şükranlarımı sunuyorum bestelerimle. İlk albümüm yaklaşık 10 senedir hazırdı da, bir şeyleri bekliyorduk beraber. Neydi o beklediğimiz tam olarak isimlendiremem ama hep birşeyler zamanı olmadığını fısıldıyordu kulağıma. Kulağıma fısıldanan herşeye inanırım bu arada, hislerim güçlüdür. Belki 20 kere kendi kendime yeniden mixledim albümü. Bazen rafa kaldırırdım. Uzun bir süre dinlemezdim. Sonra yeniden saatlerce dinler bir kusur arardım. O kadar çok içime sinmeyip sil baştan yaptım ki, bir ara cinnet geçirip toptan çöpe atacaktım. Bazen mükemmeliyetçiliğim tutar. İşte **Special Moments** da o hastalıklı obsesif mükemmeliyetçiliğimin bir ürünü.

Albümlerini a'dan z'ye herşeyiyle tek başına yapman da mı bu mükemmeliyetçiliğin ürünü?

Bak işte orada başka bir takıntı var. Yalnız gitarist sendromu diyorum ben buna. Her enstrümanı erbabına çaldırmak mükemmeliyetçilik olurdu, benimki burada biraz cengaverlik oldu. " Tek başıma başladım, tek başıma devam edeyim, edebilir miyim acaba?" asıl çıkış noktamdı bu konuda. Bir de diyelim ki diğer müzisyen arkadaşlarım geldiler çalıyorlar albümüm için, beğenmediğim bir yer olsaydı diyemezdim adamlara, "şu şu kısmlarını beğenmedim" diye. Yani dersin de, diyemezsin. Başka hesaplar girer işin içine. Hesap kitap insanı değilim ben. Zaten albümlerin genel formatı da yalnız bir jazz gitaristi için oluşturulmuş.

Peki son albümün mistisizmi nedir?

Tamamen içduyularımla, sezilerimle yaptığım bestelerden oluşan bir albümdür **Mystic.** Bu albümde **Special Moments'**ın aksine hiç oynama olmadı. Bestelerin büyük bir kısmı ilk kez parmaklarımdan nasıl çıktıysa o primitif hallerindeler. Bilerek o hallerine dokunmadım, geliştirmedim. Albümün mistisizmi buradan kaynaklanıyor işte, akıl ve rasyonellik yerine tamamen duyguların ve sezilerin hakimiyetinde şekillenmesinden. Daha sonra dokunuşlarla bestelerin ilk bakirliklerinin bozulmamalarından. Bir de insanın ömründe öyle zamanlar geliyor ki, bu yaşla da alakalı olabilir, hem maddi hem de manevi dünyasında fazlasıyla domestik olmayı seçiyor. Manevi evindeki domestiklik beraberinde uzun içsel yolculuklarını getiriyor. Bu içsel yolculuklardan geriye de besteler kalıyor. Mystic'de bu bestelerden fazlasıyla var.

Bundan sonra planda neler var?

Belki inanmayacaksın ama yeni albüm var. Birini bitirmeden aklım bir sonrakinde. Yeni bir albüm için kafamda fikirler şekillenmeye başladı. Beni besleyenlerden biri olan yaşlı Avrupa'ya nicedir şükranlarımı sunuyorum da, borcumu ödemem gereken başkaları da var, listem kabarık. Bunlardan en önemlileri müzikleri ile bana yön vermiş olanlar, Norman Brown'lar, Doc Powell'lar, Gillespie'ler, Parker'lar ve daha ismini sayamadığım onlarca üstad. Bir sonraki albümüm onlar için olacak, hepsine toplu bir teşekkür.

Ben de sana teşekkür ediyorum, bu güzel sohbetin için. Umarım hem son albümün Mystic hem de bundan sonra gelecekler, hakkettikleri başarılara ulaşırlar.

Dizzy ve Jazz

Volkan Balkan
Juzma2@yahoo.com

Muvaffak Falay ve Slide Hampton Duo'su

Dizzy Gillespie All-Star Big Band 1998'de kurulmuş. Geçtiğimiz yüzyılın ortalarından günümüze, bir geleneği sürdürüyorlar. Frank Wess, James Moody, Jimmy Heath ve orkestranın şefi Slide Hampton gibi ustalara rastladığımız topluluğun üyeleri, ya Dizzy'nin öğrencisi ya da yakın arkadaşı olmuş isimler. Orkestra ağırlıklı olarak 1940'lar ve 50'lerde Dizzy'nin yazdığı ya da O'nun için yazılmış parçaları çalıyor. 12. Uluslararası İstanbul Jazz Festivali'nde verdikleri konserde Dizzy'nin yerinde iki farklı kuşaktan trompetçi vardı. Biri *Young Lions*'ın son temsilcisi Roy Hargrove; diğeri ise zaman zaman İstanbul'da dinleme fırsatı bulduğumuz 'canlı jazz tarihi' Muvaffak Falay. Maffy'nin Dizzy'le tanışması ise oldukça ilginç:

Askerlik bitti, Ankara'ya geldim. Arkadaşlar beni buldular ve "Dizzy Gillespie geliyor!" dediler. "Aman bir karşılama yapalım hemen" dedim. Topladım çocukları, "Erol Pekcan al davulu... yok davulu değil de... trampeti al, zili al yeter." Süheyl Denizci, eskiden Radyo Big Band'in şefliğini yapmıştı. Şimdi emekli olmuş. Süheyl'le birlikte; trompet, alto saksofon, trombon, tenor saksofon -yani dört ses- bir bas, bir de davul Esenboğa Hava Meydanı'na gittik. Talebeler; kolej talebeleri, kızlar, erkekler, gençler kocaman bir afiş yaptılar: "Wellcome Dizzy Gillespie" Biz de öndeyiz; bekliyoruz tayyareyi... Cüneyt Sermet vardı -jazz kritiği- "Abi daha gelmedi, bi kere çalalım, sen bi dinle, eğer bir falso duyarsan bana haber ver" dedim. Biz geçtik parçayı, çocuklara aranjman gibi yazdım. Tadd Dameron'un Good Bait'ini çaldık. Ba bap baabu doooo, ba doo do boo bo duri duu baa du dii, ba roo ro doo du dii di daa ba doo... Cüneyt Sermet, "İyi, çok güzel!" dedi. Baktık tayyare geliyor. Pırpır, o zaman küçük pırpırlar vardı, pervaneli... Tam 150 metre önümüzde durdu. Bakıyoruz.. merak, hadi hazırlandık, merdiveni koydular. Bi baktık Araplar iniyor! Negrolar! Biri geliyor bize doğru, insanlar gidip O'na bi şey diyorlar, konuşuyorlar, onları itiyor. Elinde de fotoğraflar var, geliyor. 2 metre kala gözü bende! Dinliyor beni, hiç başka bir yere bakmıyor. Göz göze geldik. En sonlarında: "Tii pa duu ba baa ba duu da dap" dedik. "Ba daa bap ba daa bab ba daa baaaaa vap" bitirince sarmaş dolaş olduk Dizzy'le. Hiç bir yerde böyle karşılanmamış. Çok duygulandı. Ne Amerika'da ne bir yerde! Şaşırdı...

Şaşkınlık Amerikan basınına da yansır:

"...Dizzy Gillespie, Ortadoğu turnesinde Ankara'da muazzam bir trompetçi keşfetti; ismi Muvaffak Falay..."

Dizzy döndüğüne, Ankara'da Miles Davis ve Roy Eldridge ayarında bir trompetçi keşfettiğini anlatır. Yıllar sonra, Dizzy Gillespie All-Star Big Band'e Maffy'nin konuk sanatçı olarak katılmasının, Maffy için de jazz severler için de anlamı büyüktü. Gelelim Dizzy'nin anısını yaşatan Big Band'e: Yılların tecrübesi ve disipliniyle kusursuz bir orkestra! Müzisyenliğin aileden miras kalması sıkça rastlanan bir durum. Fakat bu orkestranın şefi 'sülalece' müzisyen bir aileden gelen, tromboncu Slide Hampton.

Amerika'da müzisyenlerden oluşan pek çok aile var: Heath ailesi, Jones ailesi ve bizim ailemiz Hampton ailesi. Annem ve babam müzisyendi. Tüm kardeşlerim de müzisyenler. Aile üyelerinden oluşan bir grubumuz vardı; Carnegie Hall, Bowery Ballroom gibi pek çok önemli yerde konserler veriyorduk. Sonuç olarak bir müzisyenin yetişmesi için harika bir ortamdı.

Slide Hampton, bop geleneğini hem tekniğiyle hem de aranjmanlarıyla ayakta tutmaya çalışan bir isim. Hatta bebop'ı Dizzy Gillespie ve Charlie Parker'dan; yani birinci elden öğrenmiş bir müzisyen.

Aslında pek çok türde müzik yapıyoruz ama jazz'daki bebop periyodu tüm müzisyenler için bir esin kaynağıydı; çünkü müzisyen için çok

yüksek bir aşamayı temsil ediyordu. Çok çalışmanız ve müzik hakkında fazlaca bilgiye sahip olmanız gerekiyordu. Herkesi daha iyi müzisyen olmaya teşvik eden bir dönemdi.

Bu dönemde kuşkusuz, çıtayı yükselten ve yaşadığı 34 yılda efsane olmuş bir isim.. Charlie Parker, nam-ı diğer: Bird.

O, doğaçlama müzikte gitmemiz gereken yolu göstermiş biriydi. Doğal bir yeteneğe sahipti. Dizzy Gillespie'yle pek çok kez çaldılar. Dizzy çok fazla teknik çalışmış biriydi, iyi bir müzik eğitimi almıştı. Dizzy teknik olarak Charlie Parker'ın ne çaldığını biliyordu ama Charlie Parker müzikteki ifade biçimi doğrultusunda Dizzy'e müziğin yönünü tarif ediyordu. Charlie Parker, emprovizasyonun konseptini anlayabilen doğal bir yeteneğe sahipti ki biz de iyi müzisyen olabilmek için onu takip ettik.

Bu takibin sonucu belki de Dizzy Gillespie All-Star Big Band. Fakat, Slide Hampton için önceleri Maynard Ferguson ve Woody Herman orkestralarında geçirdiği yılların da önemi büyük. Bu big band'lerin okul niteliği taşıdığını söylersek yanılmayız.

Onlar çoğu müzisyenin doğaçlama yapmayı ve grupla çalmayı öğrenmeleri için pek çok fırsat sağladılar. Kompozisyon ve aranjman için de aynı şey geçerliydi. Yani aynı zamanda bir eğitim de söz konusuydu bu gruplarda.

Slide Hampton'ın yer aldığı önemli big band'lerden biri Woody Herman Orchestra. Pek çok orkestra kuran Herman'ın 'sürüleri' de (Herman's Herds) oldukça meşhurdu. Hatta First Herd'ün kaydettiği *Cladonia*'yı Igor Stravinski radyodan dinler ve bu orkestra için *Ebony Concerto*'yu yazar. 60'lı yıllarla 80'li yıllar arasında Woody Herman çok verimli yıllar geçirir ve kaç tane 'sürü' kurduğu pek net değildir. Biz 60'larda kalalım. O yıllarda pek çok müzisyenin yolu Avrupa'dan geçer. Maffy İsveç'e yerleşir, Quincy Jones da orkestrasıyla oradadır. Slide Hampton da 'sürüye' dahil olarak Herman'la Avrupa yolunu tutar.

1968'de Woody Herman Orkestra'sında çalıyordum. İngiltere'de bir kaç konser vermiştik. Orada çaldığımı duyan birileri kıta Avrupa'sında bazı konserlerde çalmam için beni davet ettiler. Ben de arkadaşlarımla verdiğim konserlerde müzisyenlere karşı müthiş bir saygının yanı sıra; müziğe ve müzisyenlere karşı olağanüstü bir hayranlık gördüm. Çok iyi yıllardı. Pek çok fırsatla karşılaştık. 8 yıl kadar Avrupa'da kaldım.

Hampton, Avrupa dönüşünde Amerika'da bir eksikliği fark eder:

70'lerde Amerika'ya döndüğümde gördüm ki trombon sesi duyulmuyor ve içinde trombonun yer aldığı müzik pek çalınmıyordu. Mesela ticari müzikte trombon kullanmıyorlardı. Genellikle müzik yaylı sazlar üzerine inşa ediliyordu. Bazen saksofon, nadiren trompet, kırk yılda bir de trombon. Biz de bunun üzerine, dinleyicilere trombon sound'unu tekrar sunmak adına trombon grupları organize etmeye başladık. Küçük bir grupla başladık ve zaman içinde genişleyerek 9 kişilik bir grup haline geldik ki bu da World Of Trombones'tu. Bir CD kaydettik ve sanıyorum ki dinleyiciler üzerinde iyi bir etki yarattık. Trombonun da bir enstrüman olduğunun ve emprovize müzikte önemli bir yer teşkil ettiğinin farkına varmaya başladılar.

Slide Hampton çalmaktan çok çalışmanın önemli olduğunu savunuyor. Bu doğrultudaki tavsiyeleri ise şöyle:

Çalışmak müzisyen olmanın temellerinden biri, işin öğrenme kısmı. Bebop diye adlandırdığımız dönemle ilgili en önemli şeylerden biri bu. Bebop döneminin önemli tüm müzisyenleri sıkı çalışmışlardır ve bir yandan da öğrenmeye devam etmişlerdir. Bu doğal yeteneğinizle içinde yer alabileceğiniz bir müzik değil. Bebop söz konusu olduğunda, ne kadar yeteneğiniz olursa olsun, çok çalışmanız ve öğrenmeniz gerekir. Bu söylediklerim jazz müziğinin geneli için de geçerli. Kendinizi geliştirmeli ve eğitmelisiniz. Aslında, jazz çalabilen müzisyenler pek çok farklı müziği de çalarlar, yani çok geniş bir deneyimleri vardır. Bunların hepsi de iyi müzik türleri. Müziği okuyabilirler, müzik yazabilirler, grupta iyi çalarlar, bireysel olarak da çok iyidirler. Yani, genç bir müzisyen için jazz iyi bir yoldur; çünkü bu yolda iyi müzisyen olmayı öğrenir.

OCAK-ŞUBAT-MART '06

İş sanat

21 ŞUBAT

Cumartesi 20:00

ETHNORHYTHMIX

Türkiye, İran, Hindistan ve İspanya'dan Ritimler

02 MART

Perşembe 20:00

BRAD MEHLDAU ÜÇLÜSÜ

17 MART

Cuma 20:00

DIEGO EL CIGALA

Gözlerimdeki Picasso / Picasso en mis ojos

Instituto Cervantes Estambul

04 MART

Cumartesi 20:00

DEE DEE BRIDGEWATER

J'ai deux amours

biletix

Bilet için: www.biletix.com Tel: (0216) 556 98 00 ve Biletix satış noktaları

İş Sanat'ın tüm etkinlikleriyle ilgili ayrıntılı bilgi için: **www.issanat.com.tr** Tel: (0212) 316 10 83-84

Özgü Özman, Ozan Boz
ozan@ontroy.com

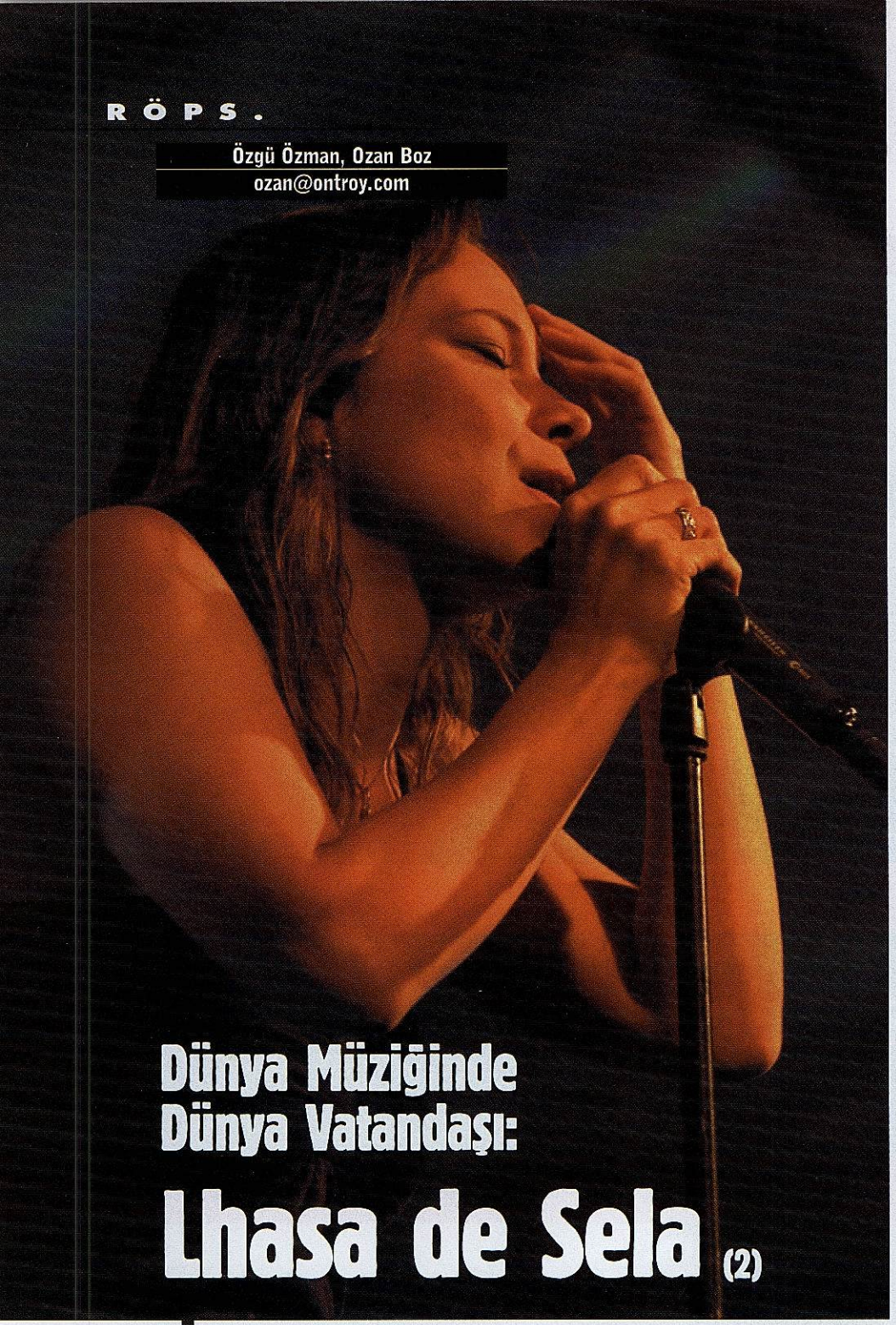

Dünya Müziğinde Dünya Vatandaşı: Lhasa de Sela (2)

İstanbul Jazz Festivali kapsamında vereceği konseri öncesi Lhasa ile Toronto Downtown Jazz Festival'inde sohbet yapma fırsatımız oldu. *(Söyleşiye geçen sayıda kaldığımız yerden devam ediyoruz...)*

Şarkı yazma süreciniz nedir, nereden başlar?

Genelde aklıma gelen bir sözcük ya da cümle ile başlar. Bazen duyduğum sesler ve ritimler bir fikir tetikler. İlk albümdeki *Floricanto* parçası örneğin. Yolda yürürken duyduğum adım seslerinden esinlendim, hemen evime telefon edip telesekretere kaydettim. Sürekli şiirler yazarım, bazen yazdıklarımı gözden geçirirken bir cümle dikkatimi çeker, temiz bir sayfa açıp o cümleyi yazarım ve devamı geliyor mu bakarım.

Vokalle mi yazıyorsunuz, yoksa enstrüman mı kullanıyorsunuz?

Piyano öğrenmeye başladım, şu anda biraz piyano kullanıyorum. Living Road'da da birkaç parçada piyano çaldım.

Sesinin bakımını nasıl yapıyorsunuz?

Bu turda nihayet sesime nasıl bakacağımı öğrendim. Konserden önce mutlaka ısınma egzersizleri yapıyorum, sonuçta ses telleri de kas ve kullanmadan önce ısıtmak lazım. Sonra bol bol uyuyup, su içmek... Turda hiç içki içmiyorum, belki yarım bardak bira o kadar. Tur yaparken son derece basit bir hayat yaşıyorum.

Birkaç dakika önce içtiği sigarayı hatırlatıp gülüyoruz.

Çok kötü, biliyorum ama bu sade tur hayatında insanın arada bir şeytani bir şeye ihtiyacı oluyor, bu da benim için sigara. Sigara ile ilişkimiz bir biten bir başlayan cinsten.

Konserlere psikolojik olarak nasıl hazırlanıyorsunuz?

Fokus olup sakin kalmaya çalışıyorum. Aslında hazırlanmak için ne yaptığın değil ne yapmadığın önemli. Enerjini saklaman lazım. Konserde vokalist olarak bütün dikkatinle mevcut olmak inanılmaz enerji gerektiren bir şey. Farkettim ki enerjimiz sonsuz değil, iyi kullanmamız lazım. Tur hayatı da biraz o yüzden sade ve basit olmak zorunda.

Montreal'in kosmopolit kültür ortamı kariyerinizi nasıl etkiliyor?

Montreal'in en güzel yanı iki resmi dili olması. Bu karışım şehrin genel hissini de belirliyor. 3 dilde düşünen bir insan olarak hiç şüphesiz düşüncelerimi ortaya çıkarmamda çok büyük kolaylık sağlıyor. Özellikle Fransa'dan geri geldiğimde bu konuda çok büyük bir rahatlama hissettim. Fransa'da sadece ve sadece Fransızca düşünmek zorundaydım. Ayrıca Montreal'li müzisyenler çok cömert ve sevecenler. Fransa'daki müzik ortamı biraz farklı. Korkunç rekabet var, aslında kültürden kaynaklanıyor, kültür rekabetçi bir kültür. Herşeyden önce kendini onlara kanıtlamanı bekliyorlar.

Dinleyicinin müziğine ilgi duymasının en büyük nedeni sizce nedir, çoğunluk şarkıların sözlerini anlamıyor?

Sanırım gerçeklik etkeni. Duydukları şeylerin dürüst bir yerden çıktığını hissediyorlar.

Müzisyen olarak yaratıcılığınızı taze tutmak için neler yapıyorsunuz, müziğine esin kaynağı olan başka uğraşlarınız var mı?

Resim yapmayı severim, albüm kapaklarını ben yaptım.

"The Living Road"un kapağı çok ilginç.

Evet, o çalışma bir kolaj. Eski kitaplardan resimler alıp biraraya getirdim. Yap boz oyunu gibi, çok zevkli oldu. Resim diğer sanatım, şarkı söylemeye ve resim yapmaya aynı zamanda başladım.

Bugünlerde ne dinliyorsunuz?

Son zamanlarda en çok *Catpower* dinliyorum. Tarzı bana biraz *Snead O'Conner'ı* hatırlatıyor. Çok etkileyici bir sesi var, sözler harika. Müziği çok sade, saf bir rock'n roll stili gibi. Melankolik bir müzik ama beni mutlu ediyor. Onun dışında *Devendra Banhart* ve *Radiohead* dinlerim. Ayrıca bu sıralar nedense çok İngiliz/Anglofon müzik dinliyorum.

İstanbul'a gittiğinde plak dükkanlarına uğramalısınız, bizim ülkemizden de birçok müzisyen keşfedeceğine eminim.

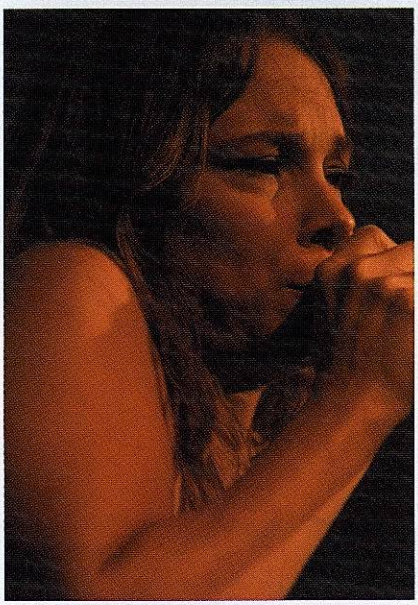

Göçebe hayatına yabancı olmayan birisi olarak tur yapmaktan zevk alıyor musun? "Artık yeter, yerleşik hayatıma dönmek istiyorum" dediğin zamanlar oluyor mu?

Bu tura başlayalı 16 ay oldu, bittiğinde 18 ay olacak. Benim için biraz uzun geldi, sanırım 1 yıl tur için yeterli bir süre. Turla ilgili en ilginç şey hayatının durması. Arkadaşlıkların, ilişkilerin, ev hayatın... Herşey duruyor. Çok garip, neredeyse hipnoz edici bir süreç. Sürekli bir yerlere gidiyorsun, sürekli birşeyler oluyor; ama yapman gerekenler belli, sadece onları yapabiliyorsun. Dolayısıyla hayatın çok sade bir şekil alıyor.

Bekarsınız sanırım...?

Evet. Tura çıkıp birbuçuk yıl ayrı kalmak çiftler için pek dayanılacak birşey değil. İlişkinin çok güçlü olması lazım. Bazı insanlar alışmış ve bunu yapabiliyor ama çok zor bir şey. İlk tura başladığımızda neredeyse gruptaki herkesin eşi vardı, tur sonrasında bir çoğunun birlikteliği yıkıldı.

Turda şarkı yazmaya devam edebiliyor musunuz?

Şarkı değil ama söz yazıyorum. Tabii bazıları sonradan şarkı haline gelecek. Şarkı yazma sürecinin önünde ve arkasında belli bir boşluk olmalı. Baskı altında parça yazamam. Zaten zorlanmaması gereken bir süreç. Bazen bir fikir oluşur, eğer gereğinden fazla zorlarsan parçalanır. Oldukça narin ele alman lazım. Gereğinden fazla üstüne düştükçe büyüsü de kaybolur. Bunu anlatmak için mevsim analojisi cok uygun aslında. Nasıl ki tohumu ektikten sonra toprağı bir müddet rahat bırakman lazım; aynı şekilde bir şarkıyı da fikir oluştuktan sonra bir süre rahat bırakman lazım. Sürekli büyüyor mu diye toprağı açıp kontrol edersen hiçbirşey büyümez. Kış gelecek, herşey bir süre kar altında kalacak. Sonra bahar gelecek, yaz gelecek. Vakti geldiğinde ürününü toplayacaksın.

Gittiğiniz yerleri keşfe çıkmaya vaktin olmuyor mu?

Genelde olmuyor. Bu turun yaz kısmı o açıdan oldukça iyiydi. Romanya'da fazladan bir günümüz oldu. Türkiye'de konserden sonra iki günümüz olacak. Bizim için büyük bir lüks. Fırsat olmadığı zaman insan çok hayal kırıklığına uğruyor. Örneğin, Berlin'de üç defa konserim oldu, hiçbirinde etrafı görmeye fırsatım olmadı. Bu gidişimizde fazladan iki gün ayırıyoruz, nihayet Berlin'i gerçekten görebileceğim.

İstanbul'a kaç müzisyen götürüyorsunuz?

5 müzisyen: piyano, bas, gitar, çello, davul.

Türkiye için ne gibi planlar yaptınız?

Bir Sezen Aksu hayranı olarak Türkiye gezisi için çok heyecanlıydım. Menejerlerimiz bu konser sırasında buluşmamızı planlamaya çalıştılar ama kendisi o tarihlerde İstanbul'da olmayacağı için ne yazik ki görüşemeyeceğiz. İstanbul'u gezeceğim. Çok ilginç olacağına eminim, şimdiye kadar hiç o kadar doğuya gitmedim.

Sezen Aksu'yu nasıl duydunuz?

Montreal'de sürekli gittiğim bir müzik dükkanı vardır. Bir gün sahibi "gel bak, sana çok beğeneceğin bir şey dinleteceğim" dedi. Dinledim ve gerçekten çok etkilendim.

Hangi albümüydü?

Goran Bregovic ile yaptıkları albüm. Daha sonra Delivereen'i aldım. Şimdi menejeri en son albümünü gönderdi. Harika bir kişilik. Sonra, udi bir müzisyeniniz var, adı şu anda aklıma gelmiyor, inanılmaz bir müzisyen. Dilinizi de çok beğeniyorum.

Sanırım ud'a özel bir ilginiz var, gelecek projelerinde kullanmayı planlıyor musun?

Aklımda o kadar çok plan ve fikir var ki. İki albüm yapıp belli süreçlerden geçtikten sonra neyi öğrendim biliyor musun? Fikir herşey, aynı zamanda hiçbir şey. Aklıma gelen şeyleri not ediyorum, yapımcılarla tartışıyorum, ancak birkaç tanesi gerçekleşebiliyor. Ama evet, udu bir şekilde kullanmam lazım, o enstrümana hayranım. Gitar gibi eşlik enstrümanı olarak kullanmak istiyorum. Duygusu çok yoğun bir enstrüman, o yüzden çok hafif bir şekilde bile kullanılsa da çok güçlü bir etki yaratacağına eminim.

Turdan sonraki projeleriniz neler?

Tur Ağustos'un ortasında bitiyor. Sonra ekimde iki hafta daha çıkıyoruz. Sonra Montreal'de film ve dans müziği yazma projelerim var. Film müziği yazmak hakkında şu anda hiçbir şey bilmiyorum, öğreneceğim. Birçok şarkım filmlerde kullanıldı, ama henüz bir film için müzik yazmadım.

Fırsatınız olsa hangi filmin müziğini yapmak isterdiniz?

Almadovar'un filmlerinden biri diyeceğim ama son filmi "Bad Education"i beğenmedim.

Bravo'da birkaç hafta önce "Con Toda Palabra"nın videosunu gördüm. Çok güzel bir video. Şarkının hikayesi nedir?

Aşık olup düş kırıklığına uğrayan birinin hikayesi, o aşkın hikayesi ve o kişinin duası.

Videoda yaşlı bir aktör kullanmışsınız, çok güçlü bir imaj. Neyi sembolize etmeye çalıştınız?

Kral karakteri oluşturmaya çalıştım ve bunun için genç yakışıklı bir erkek yerine yaşlı ve hayat tecrübesi olduğu belli olan birini kullanarak bilgeliğiyle bütün aşkların üstünde bir aşkı sembolize etmesini istedim. Bu adam Montreal'de sihirbazlık yapar, kendisini yıllardır tanırım. Kızkardeşlerim onunla kabarede çalışmışlardı.

Lhasa ve grubu performansa başladıkları saniyeden itibaren enerjileri ile sizi sahneye kilitliyorlar. Lhasa bulunduğu anı sonuna kadar sahiplenen bir müzisyen. Dili anlamadığınız zamanlarda bile sesindeki renkleri ve tutkuyu dinleyerek onunla birlikte özel bir seyahate çıkıyorsunuz.

Tunçel Gülsoy
begog@superonline.com

Jack De Johnette, bir kadın gözüyle sanatçının portresi

İnsan bazen en çok aradığı şeyi en yakınında bulabilir. Müzik benim için işte böyle bir şey. İyi müzik dinleyebilmek insanı güzelleştirir, ruhunu dinginleştirir, dünyasını zenginleştirir. Evde müzik dinleyebilirsiniz, ama müziğin asıl keyfi canlı dinlemekle çıkar. Konserlerde çalan müzisyenlerle dinleyiciler arasında sadece 5 duyu ile izah edilemeyecek bir bağ oluşur, görünmeyen köprüler ile ruhlar bütünleşir.

İstanbul'un en dinamik bölgelerinden birisi olan Levent'te kurulu muhteşem bir konser salonu son yıllarda dünyanın bir çok önemli müzisyenini Türk müzikseverler ile buluşturmaya devam ediyor.

İş Bankası'na ait İş Kuleler kompleksinde yer alan 800 kişilik bu salon sadece mükemmel akustiğiyle değil aynı zamanda çevresindeki otopark, alışveriş mekanları, değişik zevklere hitap eden lokantaları ve sanat galerileri ile de benzersiz.

İşte bu benzersiz mekan geçtiğimiz Kasım ayında jazz dünyasının en önemli isimlerinden birisi olan Jack De Johnette'i ağırladı. Konserleri düzenleyen İş Sanat'ın genel koordinatörü Yeşim Gürer hanım röportaj için Jack De Johnette ile bizi buluşturduğu zaman deyim yerindeyse yüreğim ağzıma gelmişti. Üst düzey bir jazz müzisyeni ile tanışmak zaten yeterince heyecan veren bir şeyken bir de Jack DeJohnette'e eşlik eden John Pattutici, Danilo Perez ve Jerome Haris ile tanışma imkanı olunca aklıma güzel bir atasözümüz geldi:

"Körün istediği bir göz, Allah verdi dört göz."

Tabi bazı okurlarımızın bu cümle üzerine beni düzeltmek isteyeceklerini ve göz sayısının dört değil iki olduğunu hatırlatmak istediklerini biliyorum. Ama önemli değil, ben o gün dört gözle mükafatlandırılmış bir jazz sever olarak istediğimi demekte kendimi özgür hissediyorum.

Ancak beklentilerimin aksine kuliste işler istediğim gibi gitmedi. Jack DeJohnette hayranları gazeteci takımının benimle sınırlı olmadığını hemen keşfettim. Onu televizyoncular ve diğer röportajcılar ile paylaşmak gerçekten bana zor geldi.

Sıranın bana gelmesini beklerken kuliste oturan esmer sıcak bakışlı bir hanım dikkatimi çekti. Önce onun sahne düzenlemesini ve ses tesisatını kuran Viktor Bensusan'ın bir yardımcısı olduğunu sandım. Daha sonra İş Sanat'ın tanıtım çalışmalarını yapan ajansın temsilcisi olduğunu düşündüm. Ama yanılmışım. Önce İngilizce konuşmasından yabancı olduğunu anladım. Sonra diğer müzisyenlerle olan yakınlığından içime bir şüphe düştü. Sonunda gerçek hazineyi keşfettim. Bu kadın Lydia DeJohnette idi, ve hayranı olduğum insanın 35 yıllık hayat arkadaşı idi.

Jack'ın işi bitmeyecek gibi görününce kafamda bir şimşek çaktı. Eşinin gözünden Jack DeJohnette'i dinlemenin ilginç olacağını düşündüm. Lydia'ya durmu anlattım, önce güldü, sonra o da bu düşünceyi ilginç buldu ve bir kadın gözlüğü ile Jack DeJohnette'in dünyasında gezmeye başladık:

Demek beni bir Türk kadınına benzettiniz, bundan çok büyük bir mutluluk duyuyorum. İstanbul'da olduğum sırada bir çok kişi beni Türk'e benzetti.

Ben ressamım. Aynı zamanda insan vücudu enerjisi üzerinde çalışıyorum. Son bir yıldan beri de yeni kurduğu müzik yayın şirketinde Jack'ın iş ortağıyım.

Jack şimdi 62 yaşında. Onunla jazz meraklısı erkek kardeşim ile gittiğimiz bir Charles Lloyd konserinde tanıştık.

Beni etkilemek için bir şey yapmadı. Birbirimize ait olduğumuzu hemen hissettik. 36 yıldan beri evliyiz. İki kızımız var. Biri 35 diğeri 30 yaşında. Küçük kızımız şimdi aynı zamanda iş ortağımız olan Ben Surman ile evli.

Jack evde bir eş olarak sizin sahnede gördüğünüzden farklı değildir. Evde de sahnede gördüğünüz gibi derinliği ve iç zenginliği olan bir insandır. Ruhani konular ile ilgilenir, çevresindeki insanları dinler ve sürekli olarak ilgilendiği şeyler hakkında kitap okur.

Eşi olarak Jack hakkında ilk söyleyebileceğim şey onun duygulu, yumuşak huylu gerçek bir centilmen olduğudur. Jack ile evde olduğumuz zaman genellikle ev ile ilgili işleri yapmayı sever. Bence bu onun evde ruhunu dinlendirmesinin bir yansıması. Sanırım çok seyahat etmesinden dolayı evde olunca böyle bir şeyler yapmayı seviyor. New York'tan iki saat uzaklıkta bir yerde bahçeli bir evimiz var. Bahçemizde meyve ve sebze yetiştiriyoruz. Şimdiki köpeğimizin adı Magic. Jack en çok baharatlı Hint yemeklerini sever. Elbise ve ayakkabılarını ben seçiyorum. Herhangi bir imaj peşinde değiliz. Giydiği şeyler rahat olsun yeter. Jack bir Hollywood yıldızı değil, o sadece saygı duyulmak istiyor. Jack evde iken piyano çalmayı tercih ediyor. Son derece güzel ve zarif bir çalış stili vardır. Bazen benim için de beste yaptığı oluyor ama onun müzik anlayışı çevresindeki insanların üzerinde bir seviyede. Başka alemlerle ilişki kurduğu bir kanalı var. Evde değişik ülkelerden toplamış olduğu müzik enstrümanları var ama yerimiz çok dar olduğu için onları saklamakta zorlanıyoruz. Burada gezerken de enstrüman aldık. Bir çeşit metal gövdeli bir konuşan davul. Onu da evimizdeki diğer enstrümanların arasına koyacağız. Hem belki bu enstrüman onun projelerinde yer de alabilir. Kim bilebilir ki.

Ldyia çantasından iki kız kardeşi birlikte gösteren bir resim çıkarttı. Büyük kızın hık demiş babasının burnundan düşmüş olduğunu gördüm. Ten rengi de babası ile aynıydı. Küçük kız ise annesinin ten rengini ve bakışlarını almıştı. Biz konuşurken Jack'ın NTV Televizyonu için yaptığı bir davul soloyu dinliyorduk. Lydia bu solonun devamını sözleri ile getirdi:

Müzik onun hayatında her zaman ön planda oldu ve bundan sonra da öyle olacak.

İstanbul'dakinden sonra iki ay konserlerine ara verecek ve yeni bir albüm için stüdyoya girecek. Ocak 2006'da New York'ta Rus saksofoncu Igor Butman ile yeni bir albüm yapıyor olacak. Igor Rus jazz dünyasının ilginç isimlerinden birisi, müzisyen olmanın yanı sıra televizyon yıldızı ve iş adamı, kendi jazz kulübü var. Ayrıca ünlü İngiliz kemancı Niegel Kennedy ile de bir albüm çalışması gerçekleştirecek.

Jack sürekli olarak kendisine yenilikler yapmak için ilham verebilen bir insandır. Müziğe klasik anlamda bir jazz davulcusu olarak başlamış olmasına rağmen her zaman yeniliklerin peşinden koşmuş ve kendi boyutlarını aşmış bir müzisyendir.

Jack her zaman modernitenin peşinde olmuş bir müzisyendir. Hatta bu açıdan bakarsak onu bir jazz müzisyeni yerine bir dünya müziği müzisyeni olarak nitelendirmek yanlış olmaz.

Jack günümüz sanatçılarının bağımsız olmaları gerektiğini düşünüyor. Onun bu görüşünü paylaşan bir çok sanatçı var. Çünkü içinde yaşadığımız dünya gittikçe daha tek düze ve homojen oluyor. Günümüzün müzik endüstrisini kontrol eden birkaç büyük firma var. Onlar da tüm müzisyenleri birbirlerine benzemeye zorluyorlar. Bu sanat, müzik ve yaratıcılık açısından çok olumsuz bir gelişme. Sanat insanlara doğruları gösterirken bir duyarlılık yaratmalı. Aynı zamanda dürüst olmalı. İşte bu yüzden Jack kendi müzik şirketini kurdu ve albümlerini internet üzerinden satıyor.

İnternet gerçekten müthiş bir şey, herkes için yepyeni dünyalar açıyor. Kendi müzik şirketini kuran bir çok başka müzisyen var. Mesela Herbie Hancock ve Dave Holland da bu yolu seçtiler. Branford Marsalis de galiba kendi şirketini kurdu.

Bu şirkette damadımız Ben Surman ile birlikte yeni çalışmalar yapıyorlar. Ben ünlü İngiliz jazz müzisyeni John Surman'ın oğlu, ancak o babası gibi bir müzisyen değil, bir ses mühendisi. Jack ve Ben değişik deneysel müzikler yapıyorlar. Bu arada bir çok genç insanla da birlikte çalışıyoruz. Onlar bize günümüzün yeni teknolojilerini anlamakta yardımcı oluyorlar. Bu gençler aynı zamanda Jack'in yaptığı müziği seven ve takdir eden insanlar. Onların heyecanı da bize ilham veriyor. Kendi yayın şirketini kurmuş olmak Jack'ın çok yönlü kişiliğini ve müzik anlayışını işine yansıtmasını kolaylaştırıyor. Şimdi sürdürdüğü çalışmalar artık klasik anlamda ona katkıda bulunabilmek beni de coşturuyor. Yaptığı işin takdir edilmesi ve sevilmesi Jack'a yeni ilhamlar veriyor. Ancak bu açıdan Avrupa dinleyicisi daha iyi. Amerikalıların ortalama eğitim seviyesi ne yazık ki oldukça düşük. Sadece müzik değil dünya hakkında da cahiller.

Daha evvel görüştüğüm bir çok müzisyen gibi Jack'da dünyanın gidişinden memnun değil. Kendi ağzından olmasa da hayat arkadaşının ağzından bu görüşleri dinleme imkanım oldu:

Jack şu sıralar dünyada olan biten bir çok olumsuz şeyden dolayı çok kızgın. Amerika Birleşik Devletleri'nin dış politikasından rahatsız ve mutsuz. Bence kafası çalışan ve çevresine bakabilen her şey onun bu duygu ve düşüncelerini paylaşacaktır.

John Pattutici, Jerome Haris ve Danilo Perez'in yer aldığı bu proje henüz bir albüm haline gelmemiş. Ancak Lydia'dan öğrendiğime göre bu ekip birlikte çalmayı seviyor ve birbirlerini çok iyi anlıyorlarmış. Lydia onların ileride kayda da girebileceklerini belirtti ve şu ilginç açıklamayı yaptı:

Jack ve arkadaşlarının çaldıkları müzik son derece saf ve dürüst, bu ancak hayata ve kendinize karşı dürüst olursanız başarabileceğiniz bir şey. Müzikte yalanın yeri yok, müzikle yalan söyleyemezsiniz.

Lydia'nın babası da jazz ile yakından ilgilenmiş bir insanmış. Doğal olarak jazz'ın göbeğinde doğmuş, büyümüş ve Jack DeJohnette ile evlenerek kendisini jazz'ın akışına bırakmış. Ondan jazz hakkındaki kişisel düşüncelerini benimle paylaşmasını rica ettim. Ama

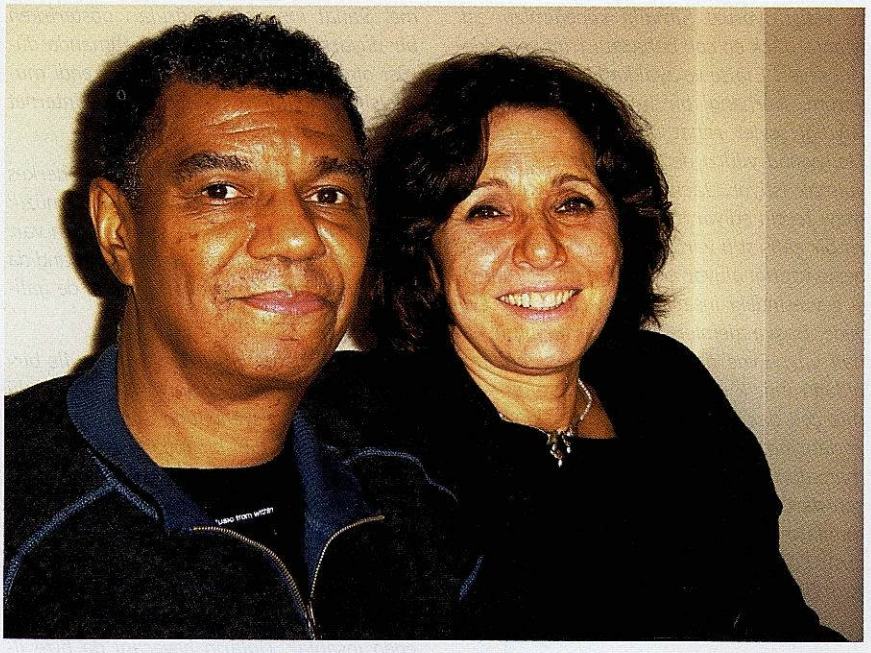

o konuşurken konu jazz'la başladı ve Türk kültürü ile ilgili gözlemleri ile daha da ilginç bir boyuta aktı:

Jazz Amerika'da başladı deniliyor, ama onun için Afrika'da başladı da diyebiliriz. Sonuçta Amerika'ya gelmiş Afrikalılar jazz'ı başlattılar. Ama daha da önemlisi jazz aslında insanların yüreğinde başlayan bir duygudur.

Türkiye'deki insanlar müziği yüreklerinde duyuyorlar. Almanlar gibi bazı toplumlar müziği kafalarında, yani çok entelektüel bir seviyede algılarlar ama yüreklerinde hissetmekte zorlanırlar.

Kültür denen şey de yürekten gelmeli. Türk kültürü böyle bir kültür. Bir halkın kültürü yürekten geliyorsa o ülkede konuşmanıza gerek yoktur, müzik ile konuşursunuz ve insanlar sizi çok iyi anlarlar. Jack bazen gittiğimiz ülkelerdeki yerel müzisyenlerin konserlerine gider. İngilizce'nin çok az konuşulduğu yerlerde bile tek bir nota sizi anlamalarına ve iletişimin başlamasına yeter. Üstelik bu çok üst düzey bir iletişimdir.

Ben her gittiğim ülkede oranın insanları ile diğer ülkelerin insanları arasındaki bağları gözlerim. Çok geniş açıdan bakarsanız insanlar arasındaki farklar anlamını yitirir. Temelde hepimiz aynı şeylere ihtiyaç duyuyoruz ve istiyoruz. Dünyadaki kültür ve din farklılıkları insanlar arasında derin bir anlayışsızlığa sebep oluyor. Diğer dinler karşısında çok cahiliz. Aslında tüm insanlar iç huzuru, barış, güvenlik, çocuk, eğitim ve saygı duyulmak istiyor. Seyahat ettikçe insanların birbirleri ile gittikçe bütünleştiğini de görüyorum.

Jack'ı prova, sound check ve gazeteci ordusu engellerini aşmış olarak yanımıza geldi. Uzaktan da olsa bizim derin derin konuştuğumuzu görmüştü. Önce ona kendimi takdim ettim. Sonra eşinin onun hakkında söylediği şeyleri tekrarladım. Her iyi eş gibi eşinin sözlerini eksiksiz teyit etti ancak benim de ilave etmek istediğim şeyler var deyince mikrofonu ona uzattım:

Eşimin dediği şeyler doğru, insanlar beni davulcu olarak bilir ama piyano da çalıyorum. Ben müziği bir bütün olarak tasarlar ve önce piyanoda çalarım.

Bugün yaptığım müzikte elektroniği çok daha fazla kullanıyorum. Bu önce eski çalışmalarımda başladı sonra gittikçe gelişti ve daha çok kullanmaya başladım. Damadım Ben Surman ile elektronik sesleri akustik sesler ile stüdyo ortamında birleştiriyoruz. Bu şekilde daha geniş bir müzikal palet elde ediyoruz. Elektronik bir müzisyenin ufkunu genişletip onu daha evvel gitmediği boyutlara taşıyabilir.

Bugün çalacağımız kuartet kolektif bir çalışma. Bu grup için benim grubum denilebilir

ancak bu hepimizin ortak grubu olarak da nitelendirilebilir. Hepimiz besteci ve icracıyız. Aramızda çok iyi bir iletişim ve karşılıklı etkileşim var. Geçmişte bir çok jazz müzisyeni ile birlikte çaldım. Onlardan çok şey öğrendim. Ama bunlar arasında Miles Davis'in özel bir yeri var. Miles Davis'ten çok şey öğrendim. Miles her zaman yeniliklere açık oldu. Kendisini tekrarlamaktan hoşlanmaz her zaman ileriye bakardı. Ben de onun gibi sürekli olarak yeni şeylerin peşindeyim. Müzikte her zaman yeni ve taze fikirler olsun isterim. Ancak bu anlayışla üst düzey bir müziğe varmak mümkün olacak. Bence müzik denen şey içine aldığı dinleyiciyi değiştirmeli, onlarda güzel düşünceler ve espri anlayışı yaratmalı. Böyle bir anlayışla müziği kategorize etmek de mümkün değil. Bu yüzden ben tüm müziklere açığım ve kendi müziğim için ilham alıyorum.

Biraz sonra başlayacak olan konser için bir iki söz etmesini rica ettim:

John Pattutici ve Jerome Harris'in bestelerinden bir kısmını bugün çalacağız.

Pazar günü olmasına rağmen tüm biletlerin satılmış olması, dinleyicilerinizin ilgisi beni çok etkiledi. Grup olarak henüz albüm yapmadık çünkü henüz bunun için hazır olduğumuzu düşünmüyoruz. Bu grupta çalan herkes farklı projelerde çalıyorlar. Şimdiye kadar 11 konser verdik. Çaldığımız müziği sürekli olarak değiştiriyor ve geliştiriyoruz. Türk dinleyicisi için çalmak gerçekten çok keyif verici. İnsanlarınız gerçekten her çeşit müziğe ve yeniliğe açıklar. Bunu Türkiye'de çalarken hemen anlıyorsunuz ve bu bize derin bir ilham veriyor. Çalarken daha yaratıcı oluyoruz.

Konser başlamak üzere idi, müzisyenlerin sahneye çıkması gerekiyordu. Ayak üstü de olsa bana söylemek istediği başka şeyler vardı. İçinde yaşadığımız dünyanın görünümü için şöyle düşünüyordu:

Bana göre günümüzün dünyası kaotik bir değişim sürecinden geçiyor. Çevremizdeki hızlı değişim insanları olduğu kadar diğer canlıları da, tabiatı da olumsuz etkiliyor.

Eğer bu dünyada varlığımızı sürdürmek istiyorsak şunu unutmamalıyız. Hem diğer insanlara hem de tüm canlılara karşı duyarlı olmak zorundayız. Dünyanın bu kadar yaralı olduğu bir dönemde uzaya gitmenin ve pahalı uzay programlarını sürdürmenin hiçbir anlamı yok. Bilim adamları, sivil toplum örgütleri bizleri sürekli olarak dünyaya ve çevreye verdiğimiz zarar konusunda uyarıyorlar. İnsanların artık duyarlı olması ve barışa giden yolun savaşlardan geçmediğini anlaması lazım. Kötümser değilim, insanlığın bu kaostan çıkacağına ve dünyada tekrar barış ve huzur dolu ortamın geleceğine inanıyorum. Ancak o güne kadar içinde yaşadığımız dünyada bir çok önemli değişiklik olacak.

Daha sonra onlar sahneye çıktı, soğuk ve puslu bir Pazar günü konseri izlemek için İş Sanat'ı dolduran 800 kişi muratlarına erdi. Ben çok müzisyenle konuştum, onları yazdım, ancak eşinin ağzından Jack DeJohnette'i dinlemek ve yazmak gerçekten unutulmaz bir tecrübe oldu. Demek ki bir insanı en iyi eşi tanır deyişi doğruymuş. Bundan sonra kendi eşimin benim hakkımda arkadaşlarıma söylediği şeyleri dikkatle izleyeceğim. Peki onaylayacak mıyım dersiniz? Tabi onaylayacağım, Jack usta gık çıkartmazken bana başka bir seçim kalmıyor.

Emre Memecan
emre_memecan@hotmail.com

Chapman Stick ustası Steve Adelson İstanbul'dan geçti...

Olağanüstü ilginç ve gelişmiş bir müzik aleti olan Chapman Stick ilk kez Türkiye'de 16 ve 17 Aralık tarihlerinde New Yorklu müzisyen Steve Adelson tarafından Nardis'te çalındı.

Chapman Stick 1970 yılında ilk kez yapılan bir enstrüman. Özelliği hem elektrikli gitar hem de elektrik bas olması. Chapman Stick çalan müzisyenler dolayısıyla hem gitaristin hem de bascının görevini yerine getiriyor. Enstrüman 8 telli. 3 teli bas, 5 teli ise normal gitar. Dolayısıyla stick çalan müzisyenler davul katkısıyla komple bir orkestra olabiliyorlar. Ortaya çıkan sonuç ise nefes kesici.

Steve Adelson müzik kariyerine gitarist olarak New York'ta başlamış. Brooklyn, New York School'da hoca olarak çalışırken ayrıca gitar ustaları Joe Pass, Jimmy Ponder ve Jack Wilkins ile konserler de vermiş. İlk kez 1983de Emmet Chapman sayesinde "stick" ile tanışmış. Bu tarihten beri sadece bu enstrüman ile konserler ve festivallerde sahne almış, dersler vermiş. "Twentieth Century Guitar Magazine" dergisinin de yazarlarından birisi.

Steve Adelson'un performanslarında davulda Erhan Seçkin, perküsyonda ise Tunç Çakır yer aldı. Bu ikili uzun süredir birlikteliklerı ile sanki 4 el ve 4 ayaklı bir ritim devi oldular. Şenova Ülker ise trompet ve flugel horn'da enerjik ve duygulu sololarıyla bu olağanüstü 2 performansa önemli renk kattı.

Bu sorunun cevabı belki biraz teknik olabilir ama yine de soracağım: Tellerin üzerine piyano tuşlarına dokunur gibi dokunarak nasıl gitar veya bas sesi çıkarıyorsun enstrümandan gerçekten anlamadım ? Bir de arada synth sesi geliyordu?

Basit! Parmağım bir notayı bastığında, tel metal perdeye değiyor ve bu, telin titreşimine sebep oluyor. Ses elde etmek için gereken tek şey bu. Buna "tapping" diyoruz. Bildiğimiz gitarda ise, tele vurursun veya teli çekersin ve tel titreşir. Fark şuradan geliyor, gitarda bu söylediğimi yapmak için iki elini de kullanman gerekir. Bir elinle tele gereken perdeden basarsın, diğer elinle de telin titreşimini sağlarsın. Stick'te ise sadece doğru perdeden tele dokunursun ve bu istediğin sesi çıkarmaya yeter. Böylece doğal olarak bir elin serbest kalmış olur. Stick çalarken akorlarla, melodiyle, bas hattıyla, ritimle aynı anda oynayabilir ve doğaçlama yapabilirsin.Gerçekten de söylediğin gibi piyano çalmaya benziyor ama bence stick daha anlatımcı ve daha duygusal olabiliyor. Ayrıca elektrikli bir alet olduğu için her türlü distorsiyon, chorus vb şeyler yapabilirsin. Benim çaldığım enstrümanda aslında üç çıkış var. Bas ve tiz sesler farklı amplifikatörlerden çıkıyorlar; bir de ayrıca Roland synth çıkışı var ve böylece başka bir enstrümanda olmayan, orkestra gibi imkanlarım var. Bunlar bana çalarken ve beste yaparken çok geniş bir hareket alanı sağlıyor.

Nardis'te Pat Metheny'den bir kaç parça çaldınız. En beğendiğiniz gitarist veya besteci o mu?

En beğendiğim diyemeyeceğim ama onun gitar çalışını beğeniyorum tabii. Fakat Metheny benim açık ara en beğendiğim besteci ve aranjör; bence kimse yanına bile yaklaşmaz. Güzel melodiler, insanın aklının başından alan armonik yapılar ve orkestrasyonlar, kompleks ritim anlayışı ve her türlü sese açıklık bence onu diğerlerinden çok farklı yapıyor. Bu yüzden de onun bestelerini

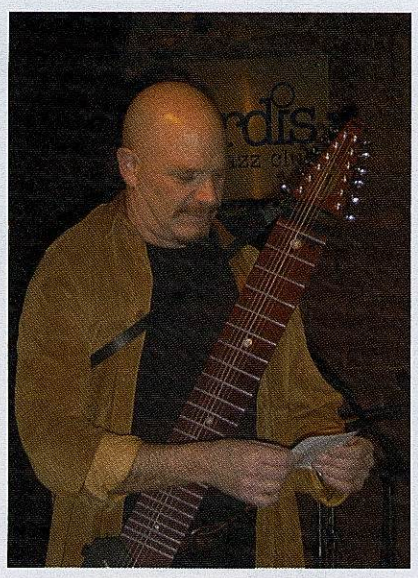

çalmaktan çok hoşlanıyorum. Bestelerinin her biri ayrı bir mücevher parçası ve bunları stick üzerinde çalmak çok tatmin edici, özellikle de arkada iyi bir destek varsa. Bu açıdan Nardis'teki trio bence çok iyiydi.

Gitarist olarak kimleri beğeniyorsun peki?

Listenin başında herhalde Wes Montgomery geliyor. Çok müzikal bir tarzı vardı. Gitarından çıkan her bir nota ve cümle bir anlam taşıyordu. Söyleyecek çok sözü vardı diye düşünüyorum. Diğer biri ise Django; jazz gitarının o yıllarında bile swing duygusu ve maceraperestliği çok etkileyici. Michael Hedges, John Fahey, Joee Pass, Ralph Towner, Pat Martino, Joe Satriani ve sayamayacağım daha bir çok gitaristi de beğeniyorum. Gitar dışında Lyle Mays, McCoy Tyner, ve Lennie Tristano gibi piyanisteri de çok beğeniyorum.

Kendi bestelerini yaparken nelerden esinleniyorsun?

Genellikle, bir fikir yakalayıp enstrümanın üzerinde oynayarak onu geliştirmeye çalışırım. Bu bir ritim veya bir akor serisi olabilir. Bazen küçük bir melodik cümle bazen de yeni bir teknik önümde yepyeni kapılar açılmasını sağlayabilir. Doğaçlama yapmak gibi ama sonunda elle tutulur, bir şey ifade eden bir bütünlük yakalamaya çalışıyorum.

Bundan bir 10 yıl sonra kendini nerede görüyorsun, neyi başarmış olmak isterdin?

Bir daha ki iş ne zaman, nerede olacak diye düşünmeden istediğim yerlerde çalıp istediğim kayıtları yapabilir hale gelmek çok hoşuma giderdi. Dolayısıyla, amacım görünürlüğümü artırarak bunun bir gerçek haline gelmesini sağlamak. Stick çok değişik bir enstrüman olduğu için bana bir çok kapılar açtı. Tabii ki önemli olan müzik ama insanları meraklandıran enteresan bir alet çalmanın da bir zararı yok! Stick hala çok yeni bir enstrüman ve onunla birlikte yeni bir çok yolculuğa çıkacağız diye düşünüyorum.

Jazz, müzik pazarının muhtemelen % 5'i falandır. Böyle bir çerçevede neden gitar çalmaya devam etmek yerine stick'e geçtin, ticari potansiyel dolayısıyla değil herhalde? J Seçiminden memnun musun?

Doğaçlamaya önem veren bir müzisyen olarak hep istediğim sesler için yeni imkanlar bulmaya çalışıyordum. 1983 yılında Emmett Chapman'ı stick çalarken dinleyince bu enstrümana sahip olmam gerektiğini anladım. Enstrümanı aldıktan sonra, bir de baktım ki bütün egzersiz zamanımı bu olağanüstü enstrümanı keşfetmeye harcıyorum. Şimdilerde artık sadece stick çalıyorum ve Stick Enterprises için klinikler yapıyorum. Dolayısıyla tercihimin ticari beklentilerle ilgisi yok, tamamen enstrümanın sunduğu ses imkanları ile ilgili. Zengin olmadığım kesin ama memnun olmayı bir kenara bırak kendimi olağanüstü iyi hissediyorum!

Stick ile çalmayı tercih ettiğin özel bir repertuar var mı, yoksa bu enstrümanla her türlü müzik hem çalan hem dinleyen için hoş olabiliyor mu?

Her enstrümanda olduğu gibi stick ile de her şey çalınabilir. Chopin ve Bach çalanları dinlediğim gibi, rock ve New Age çalan bir çok müzisyen de dinledim. Aslında jazz tonlarında çalan çok az sayıdaki müzisyenden bir de benim. Örneğin Tony Levin rock gruplarında yıllardır stick çalıyor. Bu enstrüman ile adı en çok anılan müzisyen sanırım odur çünkü yirmibin kişilik büyük kalabalıkların önünde, Peter Gabriel, King Crimson gibi müzisyen ve gruplarla çalıyor.

Bu sıralarda yeni bir albüm çalışmanız var mı?

Düetlerden oluşan bir albüm planlıyorum. Kayıt için zamanlama konusunu halleder halletmez başlayacağız. Bu projede, herkesin tanıdığı çok ünlü bir gitarist de olacak ve onun programına uyabilmek için bekliyoruz. Onunla kayıt yapmayı başarırsam, sonra beş gitarist daha var. Şimdilik isimleri söyleyemem maalesef !

Beraber çalmayı hayal ettiğiniz grupta kimler olurdu?

Zor bir soru! Tuşlu çalgılar için Lyle Mays'i seçerdim. Davulda Jack DeJohnette, vibrafonda Gary Burton ve saksofonda James Carter olurdu.

Genellikle nasıl gruplarla çalıyorsunuz?

Çoğu zaman davul, perküsyon ve vibrafondan oluşan bir grupla çalıyorum. Nardis'te de buna yakın bir grupla çaldık biliyorsunuz, vibrafon yerine trompet de bence gayet iyi oldu. Şenova, Erhan ve Tunç hepsi çok iyiydiler. Aralarında iyi kimya oluşmuştu ve nasıl bir şey çalmak istediğimi hemen kavrıyorlardı. Umarım yine birlikte çalarız, mesela jazz festivalinde. Sanıyorum insanlara bu enstrümanla tanışmak ilginç gelebilir. Nardis'teki konserden sonra biri bana, internet'te bu "tuhaf" çalgı ile ilgili bir çok mesaj gelip gittiğini söyledi!

Nardis'te jazz dışında besteler de çaldınız, kendine yakın bulduğunuz bir müzik türü var mı?

Ben 1960'lı yılların rock müziği ile büyüdüm, dolayısıyla özümde bu var. Allman Brothers, Frank Zappa, Pink Floyd, bunlar benim DNA'mda ... Fakat tabii ki jazz'daki swing duygusunu ve kompleksiteyi seviyorum. Çalarken üzerimdeki bu iki etkiyi kaynaştırmaya çalışıyorum.

Websitenizde müzisyenlik dışında başka profesyonel uğraşılarınızın da olduğunu gördüm. Bunların hepsini aynı anda nasıl beceriyorsunuz? Aynı zamanda eli çabuk, yarı-profesyonel bir sihirbaz olduğunuzu da anlıyorum ama yine de sormadan edemedim!

Değişik uğraşıların olması hoşuma gidiyor, beni tekdüzelikten koruyor. Hayatta her zaman yenilik ve maceralara yer olmalı. Doğaçlama müzik yapmak böyle bir şey zaten. Sihirbazlık da öyle. Yaratıcılık bana bir şey başarmış olma duygusu veriyor. Bir iskambil kağıdını ortadan yok etmek, bir soloyu doğaçlamak veya bir beste ortaya çıkarmak benim için yaratıcılığın farklı yönlerini tatmin eden anlar. Ortada hiç bir şey yokken sihirbaz / müzisyen birdenbire yeni bir şey ortaya çıkarıveriyor. Bence çok sıkı bir hikaye...

Les Fonttanays
111
Carlsberg
Carlsberg
Carlsberg
Probably the best **after-ski** in the world...

Tunçel Gülsoy
begog@superonline.com

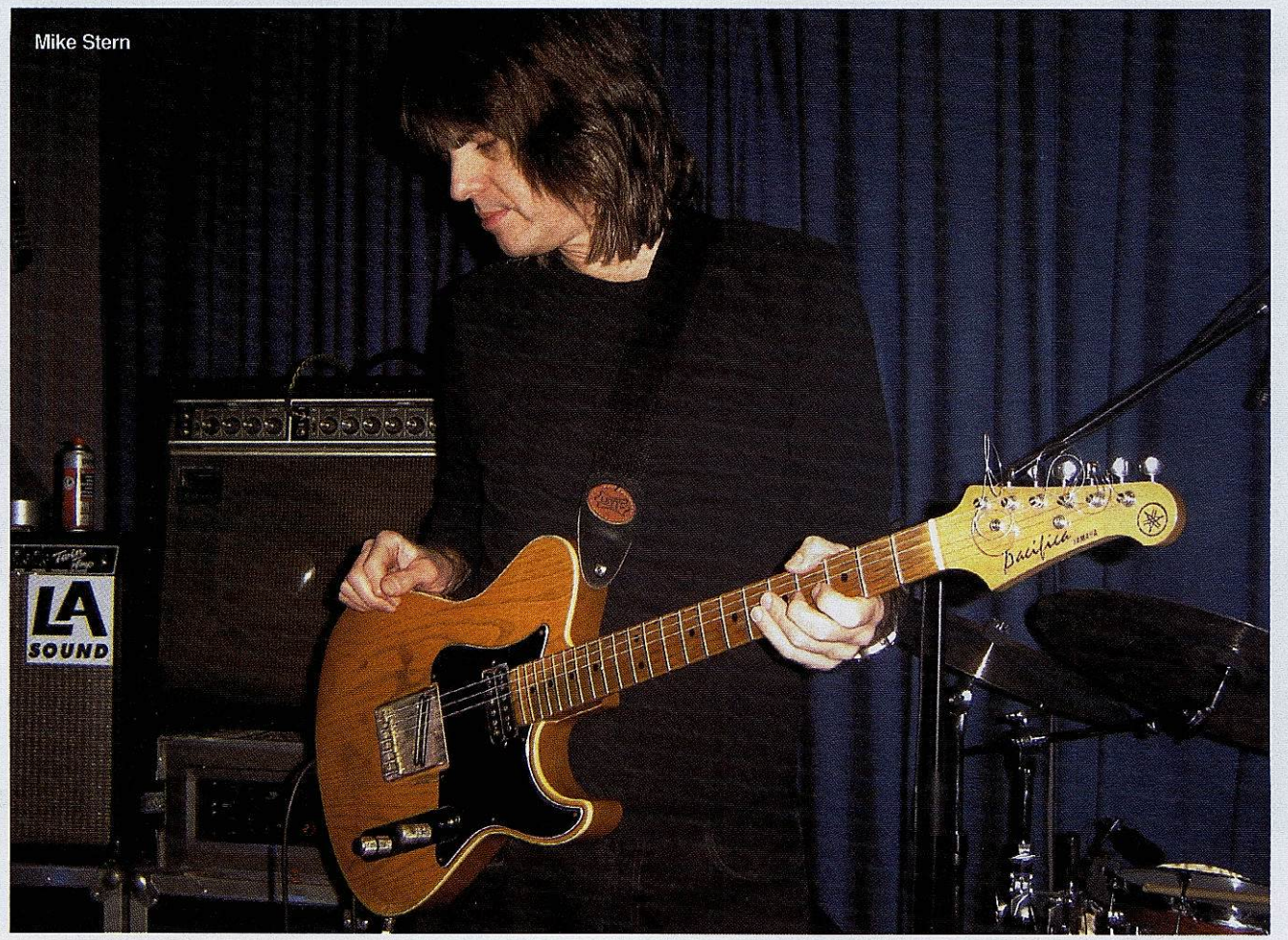

Jazz'ın yeni merkezi Ortaköy'de

İstanbul bana göre dünyanın en güzel şehridir. Bu lafı ederken bu şehirde doğmuş büyümüş bir insanın duygularıyla konuşmuyorum. Dünyanın kırk bucağına gitmiş, görmüş bir insan olarak konuşuyorum.

Ama yakın zaman kadar her şeyiyle gurur duyduğum bu güzel şehirde beni üzen bir durum vardı. Benim en sevdiğim müzik olan jazz ne yazık ki günlük yaşamımızdan çok uzaklarda bir yerlerde idi. Çocukluk günlerimin jazz hayatını bile özlediğimi hatırlıyorum. Ama çok şükür bu anlayış değişti. Önce festivaller geldi, sonra güzel jazz mekanları açılmaya başladı ve jazz yeniden hayatımızın bir parçası oldu.

Usta aşçılar krema ile süsledikleri leziz pastalarının tepesine bir de kiraz veya çilek oturturlar. O minicik meyve aşağıdaki muhteşem tadın doruk noktasını işaret eder. Aynı şekilde jazz kulüpleri de bir şehrin kültür hayatının doruk noktasıdırlar.

İstanbul'da açılacak yeni bir jazz kulübünün ilk haberlerini geçtiğimiz yaz İstanbul Jazz Festivali sırasında almıştık. Haber "Kerem yeni bir jazz kulübü açıyor" şeklinde gelmişti.

Kerem dediğimiz kişi tabi ki Türk jazz severlerine yabancı bir isim değil. Sevgili arkadaşımız Kerem Görsev. Festival sırasında Kerem bu haberi doğrulamıştı, ancak geçmişte yaşadığı tecrübeyi göz önüne alarak bu sefer farklı bir şey yapacağını söylemeyi de ihmal etmemişti.

Farkın ne olduğu yeni mekanla ilgili medya haberlerinde ortaya çıktı. "Magazin Life" web sitesinde şu ifadeyi kullanmıştı:

Jazz tutkunlarına müjde! Ortaköy Radisson SAS Oteli bünyesinde İstanbul Jazz Center adında yeni bir mekân açılıyor. Kerem Görsev, Aytek Şermet ve Süha Kurultay ortaklığında 5 Aralık'ta kapılarını aralayacak olan mekân, açılış gecesinde bir dünya starını da ağırlayacak. Ünlü gitarcı Mike Stern, dört kişilik grubuyla birlikte iki süreyle jazz tutkunlarına müzik ziyafeti çekecek. Yerli ve yabancı jazaz müzisyenlerinin birlikte müzikseverlerle buluşmasını hedefleyen İstanbul Jazz Center'da, 7-12 Aralık tarihleri arasında da New Yorklu jazz vokalisti Nicole Yarling sahneye çıkacakmış. Aklınızda bulunsun...

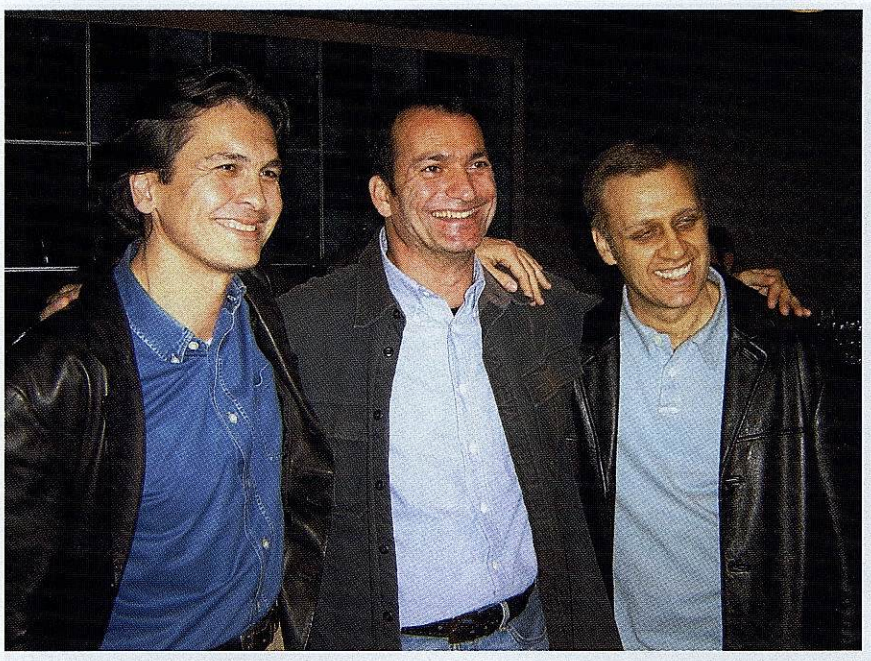

Medya haberlerini okudukça gözlerimizin üzerindeki sisler dağılmaya başladı. Önce kulüpte her Pazartesi Kerem Görsev, Volkan Hürsever ve Cengiz Baysal'ın yer aldığı trio'nun konseri olacağını öğrendik.

Açılışı yapacak olan Mike Stern günümüzün önemli jazz gitaristleri arasında yer alan bir sanatçı. Ona akustik basta Lincoln Goines, davulda Kim Thompson, saksofonda ise Bob Franceshini eşlik edecekti.

Ortaköy'de Radison SAS Otel bünyesinde hizmet verecek olan 'İstanbul Jazz Center', 290 metrekarelik kışlık mekanında 140, 450 metrekarelik yazlık mekanında ise 600 müzikseveri aynı anda ağırlayacak kapasitedeydi.

Ama en önemlisi de Kerem'in yanı sıra Dr. Aytek Şermet ve iş adamı Süha Kurultay'da bu yeni kulübün ortakları arasında yer almasıydı.

Biz İstanbul Jazz Center'ın basın tanıtımına gittik. İçeri girdiğimizde sahnede Mike Stern sound check ve prova yaparken bir yandan da açılış gecesinin son hazırlıkları tamamlanıyordu. Hatta giriş kapısının olduğu bölümün temizliği biz geldikten sonra başladı. İçeri girip etrafa bakınca önce Kerem'i gördük. Kerem o sırada hem heyecandan hem de içtiği şeylerden dolayı bir hayli çakır keyif idi. Bizi görünce şöyle dedi:

"Yaz, her Pazartesi Kerem Görsev Trio çalacak. Salı Aytek Şermet kendisi gibi iş adamlarıyla sahne alacak. Her çarşambadan cumaya kadar değişik Amerikan grupları geliyor. Müzik hafta içi 21-23, hafta sonu 21-01'de olacak. Çok iyi bir mutfağımız ve barımız var. Çok uğraştık ama sonunda istediğimiz gibi bir yer açtık."

Bir an düşündüm, Kerem çalıyor, Şermet çalıyor, peki acaba Süha'nın başı kel mi? Bu soruyu Aytek'e sormak istedim. Aytek ile ilk tanışmamız onun doktorluk ve tahlil laboratuarı işlettiği günlere dayanır. Kaç defa kanımı çektiğini tanrı bilir. O zamanlar ben sık sık işim icabı Rusya'ya giderdim. Bir keresinde bana kendi soyadı olan Şermet'in bizim Moskova'da indiğimiz Şerimetiyova havaalanı ile bağlantısı olduğunu söylemişti. Meğer havaalanının yer aldığı köy devrimden önce Aytek'in sülalesine aitmiş. Aytek Süha'nın saçları ile ilgili soruma cevap vermedi ve kendi bildiğini okudu:

On beş yıldan beri bu kulübü kurmayı hayal ettim. Para kazanır mı bilemem. Ama şu bilinsin ki biz bu işi para kazanmak için yapmıyoruz. Hatta şöyle de diyebilirsin. Para harcamak için yapıyoruz da denilebilir. Ancak bu projede bize destek olan sponsorlarımız da var. Büyük bir ideal ile yola çıktık. İstanbul'da dünyaca ünlü müzisyenlerin sahne aldığı bir jazz kulübü olsun istedik. Bana sorarsan İstanbul'da bunun gibi 10 tane kulüp olmalı derim. Avrupa Birliği'nin kapısında bekleyen bir ülkenin kültür ve tarih başkentine de bu yakışır. İçinde olduğumuz mekanı 10 yıllığına kiraladık. Bundan sonra sevdiğimiz beğendiğimiz jazz müzisyenlerini bir kulüp ortamında dinlemek istiyoruz. Beni tanıyorsun, mesleğim doktorluk ama doktor olarak kalacak mıyım bilmiyorum. Bu iş benim emeklilik projem. Şu sırada 46 yaşındayım. Kendi mesleğimde bir doktor olarak bir çok ilki gerçekleştirdim. Türkiye'deki ilk kemik yoğunluğu ölçme aletini ben getirdim. İlk Açık MR da ben getirdim. İlk sperm laboratuarını ben kurdum, ilk Alzheimer hastalığı ile ilgili makineyi da ben getirdim.

Şimdi sıra çok sevdiğim müzik için bir şeyler yapmaya geldi. Jazz benim için çok önemli. Dini bütün kesim bana kızacaklar ama şunu söylemeden edemeyeceğim.

Biliyorsun ben saksofon çalıyorum. John Coltrane benim peygamberimdir. Benim idealim müziğin peşinden koşmak, saksofona da bu yüzden başlamıştım.

Salı geceleri benim gibi iş adamları ile birlikte çalacağız. Gündüzleri burası genç müzisyenlere açık olacak. Özellikle Bilgi Üniversitesinin öğrencilerini buraya bekliyorum. Giriş bedeli öğrenciler için %50 olacak. O gün çalacak müzisyenlere göre her gün farklı bir giriş ücreti olacak.

Bu kulüp Türkiye'ye ne verir, ne getirir şimdiden bilemeyiz. Ancak ben bu işi tek başıma yapamazdım. Kerem Görsev'i tüm jazz severler tanır. Diğer ortağımız Süha Kurultay'da çok başarılı bir iş adamı ve jazz tutkunu. Kendi yaptığı tıbbi cihazları tüm dünyaya satıyor. Aynı zamanda Radyo Oxygen'de jazz programları yapıyor.

Kulübün adını seçerken de iddialı davrandık. Bu işe idealist olarak girdik ve misyonumuz bu adın altında ifade edildi. Blue Note veya Village Vanguard Ortaköy'de koyabilirdik ama sonradan düşündüm. Neden tüm hayallerimi başkalarının adı altına koyayım dedim. Böylece kendimize özgü bir de marka yaratmış olduk. Bundan sonra İstanbul'da kulüp açanlar ona ne ad verir bilmem.

Şimdi Ankara'ya franchise veriyoruz, orada da bir Jazz Center olacak. İleride arkadaşımız Zeki Üçdoğan ile Moskova'da da bir şube açacağız.

Logomuzu ve kurumsal kimliğimizi bize destek olarak Bülent Erkmen tasarladı. Mobilyalarımızı Koleksiyon Mobilya'nın sahibi bir başka jazz sever olan Faruk Malhan bu kulübe özel tasarladı ve bize hediye etti. Hayallerimin sınırı bu nokta değil. Daha yapmak istediğim çok şey var. Mesela bu kulübün uzantısı olan bir radyo kurmak istiyoruz.

Ben hala üçüncü ortağın başının kel olup olmadığını anlayamamıştım. Ancak Aytek bu soruya kendisi cevap vermek yerine beni Süha ile tanıştırmayı tercih etti.

Süha'yı görür görmez hatırladım. Kel falan değildi ama kendi kulübünde neden çalmak istemediğini kendi sözleriyle şöyle anlattı:

Ben 44 yaşındayım ve yengeç burcuyum. Kerem'de benimle aynı burcu ve doğum yılını paylaşıyor. Aytek bizden iki yaş büyük ağabeyimiz. Harika bir gün. Son bir aydan beri burayı yetiştirmeye çalışıyoruz. Ben elektronik mühendisiyim ve tıbbi cihazlar üretiyorum. Böyle bir kulüp açmak benim de hayalimdi. Şimdi en büyük hayalim gerçekleşmiş oldu. Bakın şu an sahnede Mike Stern var. O benim çok sevdiğim yetmişli

seksenli yılların fusion jazz günlerinin sembolü. Mike ile açılış yapmak bizim için büyük bir gurur kaynağı. Bu işin ilk döneminde işletmeyi kendimiz yapacağız. Hepimiz eşlerimizden bu iş için ikişer gün izin aldık. Burayı açarken bir çok şeyi göz önünde bulundurduk. Üçgen İnşaatın patronu Haluk Kaya'da bizler gibi jazz tutkunudur. O bizi çağırdı ve burayı teklif etti. Ortaköy İstanbul'un gelişen ve kültürel açıdan önemli bir mekanı. Tavanın yüksekliği diğer mekanların aksine dört metre, akustik açısından bu çok iyi. Türkiye'de elektro akustik konusunda uzmanlaşmış mühendis yok. Sert yüzeyler ile emici yüzeyleri dengelemek için çalıştık. Büyük camları değiştiremezdik ancak lamine ettik ve ağır kumaş perdeler ile kapadık. Tavan sert malzeme, yerler ise ahşap. Duvarları ses emici kumaşlarla kapladık. Sonunda iyi bir akustik ortam elde ettik. Mike burası için "It is a dry hole, but not too dry" ifadesini kullandı. Yani canlı müzik için oldukça uygun bir mekan yaratmış olduk. Ses düzenini de bu konuda güvendiğimiz bir insan olan Turgut Meşe kurdu. Hem bu düzene hem de dekorasyona çok para harcadık ama bence değdi.

Jazz benim için ne ifade eder diye sormuştunuz. Aslında önce başka bir sorunun cevabını arayıp da bulmam gerekiyor. Müzik benim için ne ifade ediyor anlarsam sizin sorunuzun cevabını da vermiş olacağım.

Mike Stern provasını bitirdiği için onun yanına gidip iki kelime laf etme imkanımız oldu. Göründüğü kadar genç olmadığını biliyordum ama gerçek yaşını öğrenince de çok şaşırdım. O gece Mike da son derece keyifli idi ve Türk jazz severler için bakın neler dedi:

Bu benim İstanbul'a üçüncü veya dördüncü gelişim. Şehrinizi çok seviyorum. İçimde güzel duygular uyandırıyor. Burada çalarken her zaman mutlu oldum. İstanbul Jazz Center çok güzel bir kulüp olmuş. Üç ortağı da tanıyorum. Hepsi gerçek müziksever insanlar. Buranın açılışını yapmak benim için büyük bir zevk. Umarım her şey iyi gider ve bu kulüp jazz severleri mutlu eder. Emeği geçen herkesi tebrik ediyor ve başarılar diliyorum. Evet 53 yaşındayım, ama 33 yaşındaymışım gibi görünüyorum ve davranıyorum. Tüm müzikler benim için değerli ve önemli. Sevdiğim müziğe jazz denilip denilmemesine çok aldırmıyorum. Müziğin her türlüsünü çalmayı ve dinlemeyi seviyorum. Ancak jazz'ın yeri başka. Jazz doğrudan yüreğime hitap eden bir şey benim için. Nasıl olup da böyle genç göründüğümü sormuştunuz. Size bu işin sırrını vereyim. Müzik insanı gençleştir. İşte bu kadar basit.

Dönelim başladığımız yere, bakın ne demiştik:

Jazz tutkunlarına müjde! Ortaköy Radisson SAS Oteli bünyesinde İstanbul Jazz Center adında yeni bir mekân açıldı.

Aklınızda bulunsun...

Ama, bu güzel kulübe sahip çıkmayı da ihmal etmeyin.

Bu kış İstanbul'un jazz geceleri daha da renkli olacak. Üstelik rekabet de artacak. Mutlaka Aytek'in dediği gibi yeni jazz mekanları açma projeleri hayata gelecek.

Jazz hayattır, hayat da aslında jazz ve biz de lafı burada bırakacaz.

İstanbul'un yeni merkezine müzik dolu günler diliyoruz.

Tunçel Gülsoy
begog@superonline.com

Ankara Jazz Festivali ve Nardis'ten geçen bir jazz büyükelçisi;

Roseanna Vitro

Roseanna Vitro
Ricky Ford

Geçtiğimiz kasım ayında Nardis'in ziyaretçileri arasında bir de büyükelçi vardı. Peki bunda ne var diyebilirsiniz. Açıldığı günden beri eski yeni bir çok jazz sever büyükelçinin Nardis'e geldiklerini görmüş olmalısınız.

Ancak Nardis bu sefer farklı bir büyükelçiyi konuk ediyordu. Söz konusu elçi Amerikalı jazz vokalisti Roseanna Vitro idi. Amerikan Hükümetinin Kültür programları çerçevesinde "Jazz Ambassador", yani "Jazz Büyükelçisi" olarak Ankara'daki festivalde ve Nardis'te yer almak üzere İstanbul'da bulunuyordu.

Büyükelçi dediğin geldiği ülkenin cumhurbaşkanına itimatnamesini sunar tabi. O gece Roseanna bu itimatnameyi kendisi gelemediği için onun vekili olarak biz jazz severlere sundu. Üstelik sunuş töreni de müzik ile dolu dolu geçti.

Ben büyükelçinin sunumundan önce Türkiye tarafından görevlendirilmiş bir yardımcı olarak sayın büyükelçiye nasıl bir ülkeye gelmiş olduğunu anlatacak bir sohbet açtım. Önce kendisinden bahsederek konuya girdi.

Sayın görevli, bana yardımcı olduğunuz için size çok teşekkür ederim.

Balık burcuyum, yükselenim akrep. Burçlarla ilgileniyorsanız bilirsiniz, bu ikili şu anlama geliyor. Çok hassas bir kişiliğim var, aynı zamanda tutkulu ve ateşliyim.

Burçların hakkımda söylediği şey aynen geçerli.

Sosyal hayatıma gelince; 23 yıllık evliyim. Eşim benim aksime iri yarı bir insandır. Mesleği ses kayıt mühendisliği, işinde mükemmeldir. Bir kızımız var, o da 21 yaşında.

Adımın İtalyan çağrışımı yapması tesadüf değil, babam İtalyan asıllı Amerikalı. Ne yazık ki İtalyanca konuşamıyorum. Gerçi ilk gençlik günlerimden beri İtalyanca şarkı söylüyorum ama ne yazık ki söylediğim şeylerin anlamını bilmiyorum.

Geçen sene ilk defa Türkiye'ye geldim. Amerika Birleşik Devletleri Kültür Elçisi olarak değişik konserler verdik. Önce Ankara'da büyükelçiliğimizde çaldık sonra da Bodrum'a gittik. Bodrum Kalesinde verdiğimiz çok büyük bir konser oldu. Çok hoş bir tecrübemiz oldu. Bir çok ilginç insanla tanıştım.

Daha sonra Kıbrıs'a da gittik. Orada hem Türk hem Rum kesiminde konserler vererek insanları bir araya getirmeye çalıştık. Aralarındaki görüş ayrılıklarını barışçıl olarak gidermeleri için çaba sarf ettik. Ama şunu söylemeliyim. Politika gerçekten zor bir şey.

Bana verdiği itimatnameyi gözden geçirdim. Şöyle yazıyordu:

Roseanna Vitro jazz dünyasına swing, melodik doğaçlama ve yürekten gelen bir ifade zenginliği katar. Canlı bir enerji ve ruhu derin bir tarih bilgisi, ve jazz teorisi ile birleştirerek kişiliğinin güney köklerinden gelen ritimlerle harmanlayarak kendine özgü bir stil ve ses oluşturur.

Bugüne kadar yaptığı albümlerde Evlin Jones, "Fat Head" Newman, George Coleman, Al Foster, Kenny Baron, Kenny Werner, Gary Bartz ve Fred Hertsch ile birlikte çalmıştır.

Texarkana'da doğmuş, Texas Houstan'a geçmiş ve burada büyük Arnett Cobb'un mentorluğu ile kendi mesleğinde ilerlemiştir. Houston'da radyo programları sunmuş, Oscar Peterson gibi önemli jazz müzisyenleri ile şarkı söylemiştir.

İstanbul'daki konserden sonra grup bir arada

İtimatnameyi oku oku bitmiyordu. Ancak kaşla göz arasında onun 2003 yılında büyükelçi olarak Lübnan'a da gittiği gözümden kaçmadı. 1998 yılında Hindistan'a gidip klasik Hint müziğindeki vokal teknikleri üzerine çalıştığını ve öğrendiği şeyleri "From Bebop to Bombay" diye bir yazı haline döktüğünü de gördüm. Ayrıca hocalık kariyerini New Jersey City University de State University of New York'da da sürdürdüğü not edilmişti. Her şey etkileyici idi, müzik onun hayatının çok önemli bir bölümünü oluşturuyordu ancak kendi ağzından işitmek istedim. Elimdeki dosyayı kapatıp ona müziğin kendisine ne ifade ettiğini sordum:

Müzik benim her zaman ileri gitmek istediğim bir şey. Bu yüzden de çevremde her zaman iyi müzisyenler ile çalışmaya özen gösterdim. Çevrenizdeki iyi insanlardan her zaman iyi şeyler öğrenirsiniz.

Kendimi çok şanslı hissediyorum, hayatım boyunca bir çok üst düzey jazz müzisyeni ile çalışma şansım oldu. Onlar bana çok güzel şeyler öğretti.

Günümüzde jazz değişiyor, internet üzerinden satış imkanı jazz'ın pazarını da değiştiriyor. Bir çok dünya ritmi jazz müziğine giriyor. Günümüzde gençler jazz'a daha çok ilgi duyuyorlar. Kendi öykülerini jazz ile başkalarına aktarıyorlar.

Benim bir çok öğrencim var. Her şeyin light olanı olduğu gibi günümüzde de jazz'ın light ürünleri var ama ciddi ve ağır jazz'ın yerini hiçbir şey tutamaz.

Bana göre jazz her şeyden önce bir iletişimdir. Çoğu jazz şarkıcısı eğer kendileri de bir müzik enstrümanı çalmıyorlarsa çalanlara karşı içlerinde bir çekingenlik duyarlar. Halbuki insan sesi en güçlü ve etkileyici enstrümanlardan birisidir.

Benim verdiğim bir klinik çalışma var. Adı "Vokalistler Venüs'ten, Enstrümentalisler Merih'ten".

Evet buna benzer adı taşıyan bir kitap var, o erkekler ve kadınlar arasındaki iletişim sıkıntısını ve bunun sebeplerini anlatan bir kitap. Kadın erkek çatışması insanlığın tarihi kadar eski bir şey ve gene insanlık devam etikçe de sürecek gibi gözüküyor. Sanırım DNA dizilerimiz farklı olduğu için bu çatışma var. Her iki taraf da karşısındakine kendi istediği şeyi yaptırmaya çalışıyor. Bir uzlaşma yapmak ve karşılıklı olarak fedakarlık yapmak gerekiyor. 23 yıllık evli bir kadın olarak erkekleri iyi tanıdığımı düşünüyorum. Bence erkekleri tanımak için flört önemli. Hatta evli iken de flört olabilmeli diye düşünüyorum, ancak evlilerin bunu ileri götürmemesi lazım.

Tekrar elimdeki dosyayı açtım. Şu Merih ve Venüs meselesi aklımı kurcalamıştı.

Şöyle deniliyordu:

İletişim önce olumlu tavır ile başlar

İletişime girmeden önce hiçbir beklenti içinde olmayın.

Karşınızdaki müzisyenler ile müzikal açıdan ortak şeylerinizi bulun.

Show'un kendisi önemlidir, onun başarısına odaklanın. Kişisel şeyleri düşünmeyin.

Birlikte çalarken birbirinizi iyi dinleyin.

Aranızda rahat bir çalışma ortamı oluşmasına çalışın.

Daha bir çok yerde, festivalde ve üniversitede değişik konularda konuştuğunu da okudum. Karşımda gerçekten sevimli, becerikli ve sıcak bir jazz kadını olduğundan şüphem kalmadı. İstanbul'daki baş konsolosluktan sevgili Sevil Sezer hanım biraz önce onları yemekten getirmişti. Böyle tatlı bir elçiye böyle becerikli ve sempatik bir danışman yakışmış diye içimden geçirdim

Bir büyükelçi olarak bizim yemekleri tadıp tatmadığını sordum.

Türk yemeklerini çok seviyorum. Ben Akdenizliyim, herhalde sevmem normal. Öğlen şiş kebap yedik. Şimdi konserden önce ise domates çorbası içtim ve meyve salatası yedim.

Türkiye'nin tanıtımına şiş kebap kadar etkili olabilecek başka hiçbir şey olmadığını düşündüm ve hünkar beğendiyi tatmasını tavsiye ettim.Konser başlamak üzere olduğundan konuşmamızı bitirmemiz gerekiyordu. Ona iyi şanslar sayın büyükelçim dedim. Ayrılırken bir dakika size en son albümümden bahsetmek istiyorum dedi:

Geçtiğimiz Eylül ayında Washington D.C'de yeni bir albüm gerçekleştirdim. Adı Roseanna Vitro, Live At Kennedy Center.

Bu benim ilk canlı konser kaydı albümüm olacak. 2006 Nisanında yayınlanacak. Umarım Türkiye'de de dağıtacak bir şirket bulabiliriz.

Sonra beni gülerek selamladı ve sahnedeki arkadaşlarına Venüs'ten dünyaya inmiş zarif bir kelebek gibi katıldı. Ona eşlik eden üç Merihli erkek ile birlikte sound check yapmaya başladılar.

İtimatnameyi Sevil hanıma verdim yeni büyükelçilerini çok sevdiğimizi söyledim.

O gece sahneden dökülen müzik Venüslüleri de Merihlileri de aynı şekilde mutlu etti.

Geçtiğimiz kasım ayında Nardis'in ziyaretçileri arasında bir de büyükelçi vardı. Ama ne büyükelçiydi, umarım yakında tekrar gelir ve şu Venüs muhabbetine kaldığımız yerden devam ederiz.

Resim altı: Grup Ankara'da ve Nardis'teki konserlerinde piyanoda Allen Farnham, basta Dean Johnson, davulda Tim Horner ile birlikte yer aldı.

Garanti CAZ yeşili

babylon
BABYLON TURNS ✓ ISTANBUL ON
www.babylon.com.tr

JAMES TAYLOR QUARTET

LONDRA

19/20 OCAK

Funk dozu yüksek, sofistike müzisyenlerden oluşan dörtlüsü ile James Taylor, İngiliz caz ve r&b kombinasyonunu kusursuz bir şekilde sunuyor.

STEVE TURRE QUINTET

SAN FRANCISCO

08/09 ŞUBAT

Jazz Times'ın geleneksel okur ve eleştirmen anket sonuçlarının her ikisinden de birincilikle çıkan, Downbeat ve Jazziz tarafından en iyi tromboncu ünvanı kazanan Turre, caz'ı Afro-Küba ve Brezilya standartları ile buluşturuyor.

ROY AYERS

NEW YORK

10/11 MART

Roy Ayers, 1960'lardan bu yana caz, funk ve r&b dünyalarının kesiştiği noktanın en önemli figürlerinden bir olmayı sürdürüyor.

Biletler babylon ve biletix gişelerinde.

Tunçel Gülsoy
begog@superonline.com

Tuluğ Tırpan

Tristan ve Isolde veya Boğaz'da Rakı

Sabri Tuluğ Tırpan benim sevgili komşum Nuri Tırpan'ın küçücük oğlu idi. Müziğe meraklı idi. Sonra Viyana'ya okumaya gittiğini duydum. İstanbul'daki Avusturya Konsolosluğunun düzenlediği konserde onu başarılı bir genç piyanist olarak dinlediğimde henüz çitin beri tarafında idi ve çimlerin her zaman daha gür ve yeşil olduğu bizim bahçeye geçmemişti. Sevgili Avusturyalı dostum ve gerçek bir jazz sever insan olan Emanuel Wenger onun Viyanda verdiği jazz konserini bana haber verince çok şaşırmış ve ona şöyle demiştim: Sabri klasik müzik piyanistidir.

Ancak ben görmeyeli köprünün altından çok sular aktığını Sabri'yi dördüncü Ankara Jazz Festivalinde verdiği konserde anladım. Komşumuzun küçük oğlu büyük bir jazz piyanisti olma yolunda uzun ince bir yola koyulmuştu. İstanbul'a döndüğümde ise onu evinde ziyaret ettim ve akan suların onun hayatında ne gibi değişikler yaptığını birinci ağızdan dinledim:

Evet, görüşmeyeli çok zaman oldu. Şu sırada hala Viyana'da yaşıyorum ama Türkiye'ye de muntazam olarak gelmeye çalışıyorum. Bu seferki gelişim 17 Kasım günü Ankara Jazz Festivali kapsamında Cengiz Baysal ve Sarp Maden ile verdiğimiz konser için oldu. Onlarla Avusturya Radyo ve Televizyonunun "Jazz in Bhosphorus" programında tanıştık. Programda Türkiye'deki yeni nesil jazz müzisyenleri tanıtılıyordu. Bana göre bizim neslin jazz anlayışını en iyi onlar temsil ediyorlar. Daha sonra birlikte çalmaya başladık. Avusturya'da konser vermiştik, şimdi de iade-i ziyaret için ben buraya geldim. Ankara'daki konserden sonra Major Müziğin desteği ile Eskişehir Jazz Festivalinde ve İstanbul'da Jazz Cafe'de çaldık. Sonuç olarak küçük bir turne yapmış olduk. Bu konserler sırasında Viyana'da birlikte çalıştığımız arkadaşım Kübalı basçı Ivan Louis Machado da bizimle birlikte çaldı. Buradaki konserlerde daha çok benim bestelerim çalındı ama Sarp ve Cengiz'in bestelerine de yer verdik. Kimyalarımız uyduğu için de birlikte çok keyifli günler geçirdik.

Bu kısmı gözlerimle gördüğüm ve kulaklarımla işittiğim bölümdü. Ancak ben onun hayatındaki eksik halkanın peşine düşmüştüm. Birlikte filmi en başına geri sararak klasik müzikten jazz müziğine uzanan yolda birlikte yürüdük:

Şu an 34 yaşındayım. Oğlak burcuyum. Bu burcun insanları gibi inatçıyım. Orta öğrenimimi Şişli Lisesinde bitirdim. Burası önemli özelliği olan bir okul değildi. Müziğe yönelmem konusunda babamın çok önemli bir etkisi oldu. Kendisi hem klasik hem de jazz dinleyen bir müzikseverdir. Amerika'da olduğu yıllarda Dizzy Gillespie'nin konserlerine gitmiş. Bana ilk jazz notalarımı veren kişi de odur. Babam beni altı yaşındayken klasik müziğe başlattı. İlk hocam çok iyi bir pedagog olan Uğur Sezer idi. Sonra Ergican Saydam ile piyano çalıştım. Kardeşi Elçimen Saydam'dan da armoni ve solfej dersleri aldım. Lise hayatım böyle geçti. Liseden sonra Bilkent Üniversitesinin müzik bölümünde kompozisyon ve piyano okudum. Bölüm o zamanlar yeni açılmıştı ve son derece olumlu ve dinamik bir ortam vardı. Amerika'dan yeni gelmiş iyi bir piyano hocası olan Martin Berkovski ile çalışma imkanım oldu. İhsan Doğramacı'nın girişimi ile Bulgaristan'dan gelmiş üst düzey bir kompozisyon hocası olan Sami Hatipoğlu ile çalıştım.

Bu bölümde de aradığım şeyi bulamamıştım, bunun üzerine onun yaşamındaki Viyana bağlantısını kurcalamaya başladım:

Viyana'ya gitme fikri üniversiteyi bitirdikten sonra çıktı. Eh, genciz, enerjim var, müziğe derin bir ilgi duyuyorum, neden gitmek istemeyeyim dedim. Arkadaşlarım vasıtasıyla bazı bağlantılar kurdum ve sınavlara girdim. 1992 yılında Viyana Konservatuarı'nın konser piyanistliği bölümüne girdim. Daha sonra sınavında birinci olduğum Viyana Müzik Akademisinde kompozisyon okudum. Çok iyi hocalarım oldu ve çok iyi bir eğitim gördüm.

Viyana hem yaşaması kolay bir kent hem de kültürel faaliyetler açısından son derece zengin bir yer. Her gece en az iki üç tane güzel konser dinleyebileceğiniz bir şehir ve Orta Avrupa'nın kültür merkezi. Öğrencilere bir çok şeyi izleme imkanı sunuyor. Evimden yürüyerek Pazar günleri Ricardo Muti'nin yönettiği orkestranın provalarını izleyebileceğim konser salonuna gidebiliyorum. Joe Zawinul'un açtığı Birdland adlı kulüp New York'taki kulübün bir şubesi. Oraya da gidip bir çok ünlü jazz müzisyenini yakından izleme imkanım oldu. Viyana'daki eğitimimi 1996-97 senesinde tamamladım.

Ivan Louis Machado, Cengiz Baysal, Evrim Özşuca, Tuluğ Tırpan

Tamam dedim, işte klasik müzik dünyasında emin adımlarla ilerleyen yetenekli gencin jazz denen kötü yola düşmesinin sebebini buldum. Katil bu romanda Joe Zawinul olmalı idi. Ama romanı okuyunca yanıldığımı anladım. Meğer virüsün gövdeye yerleşmesi çok daha eskilere dayanıyormuş:

Jazz müziğine olan ilgim lise yıllarımda başlamıştı. Lise iki de okurken derslerin ağırlığından müziğe ara verdiğim bir dönem oldu. O sıralarda Boğaziçi Üniversitesi Müzik kulübü öğrencileri ile bazı müzik çalışmaları yapmaya başlamıştım. Önce Pink Floyd gibi rock çaldık. Şimdi Amerika'da yaşayan gitarist Yavuz Akyazıcı bizi jazz ile tanıştıran kişidir. John McLaughlin, John Scofield, Pat Metheny gibi isimleri onun sayesinde tanıdık. O zamanlar CD falan yok, kasetler bularak bu müzisyenleri dinlemeye başladık. Daha sonra Oscar Peterson, Art Tatum ve Keith Jarrett gibi kendi çaldığım enstrümanın jazz devlerini keşfettim. Birden bire müzik benim için farklı bir anlam kazandı. O yıl Ali Perret Amerika'dan Türkiye'ye dönmüş ve Timur Selçuk'un Taksim'deki dershanesinde jazz armonisi dersleri vermeye başlamıştı. Yavuz ile birlikte bu derslere katılmaya başladık. Anneannem bu dersler için gereken parayı bana verdi. Ondan sonra ise jazz denen virüs bir daha hiç çıkmamacasına kanıma girdi.

Evet, işte gerçek suçlu ortaya çıkmıştı. Ancak filmin bu sahnesinde değerli komşum, gerçek müziksever insan ve kahramanımızın babası Nuri bey devreye girdi.

Babam jazz'cıların nasıl para kazanıp ne yiyip ne içtiğini merak ederdi. Şüpheci bir insandı. Jazz'cı deyince aklına Charlie Parker ve Miles Davis gibi uyuşturucu müptelası insanlar geliyordu. Hepsi genç sayılabilecek bir yaşta ölmüşlerdi. Ali ağabey ise değil uyuşturucu sigara bile içmezdi. Onu eve yemeğe davet edip annem ve babamla tanıştırdım. Yemek yediler, sohbet ettiler, gördüler ki karşılarında gerçekten adam gibi bir adam var. Bununla olur deyip beni Ali Perret'e teslim ettiler.

Ali ağabey o dönemde beni gerçekten çok etkilemiş ve yön vermiş bir insandır. O bizi sadece müzik değil, güzel sanatların her dalındaki yenilikleri takip etmeye yönlendirdi. Bugün pişen şeyleri, tüm yenilikleri ve akımları birlikte gözlemeye başladık.

Evet bugün jazz çalıyorum ama klasik müzikten jazz'a tam olarak transfer oldum da sayılmaz. Viyana günlerimde klasik müzik eğitimi görürken de jazz çalardım. Oraya ilk gittiğim yıl bir gece Porgy and Bess adlı kulüpte jam session'da çaldım. O günlerde çok sıkıntılıydım. Yeni bir ülkeye gelmiştim. Dil ve kültür sıkıntısı yaşıyordum. Ortama henüz adapte olamamıştım. Ancak jam session'da çaldıktan sonra kendimi çok iyi hissettim. Bu da beni jazz müziğine yakınlaştırdı. Gene o zamanlarda Viyana'da yaşayan Romen saksofoncu Nicholas Simion ile tanıştım. Nicholas yenilikçi ve güçlü bir insandı. Bir gece beni çalarken gördü ve kendi grubuna çağırdı. Onunla üç yıl çalıştım. Benim için hard bop çalmayı öğrenmek çok ilginç oldu. Grubun en küçüğü olduğum için zilleri ve diğer ağır aletleri bana taşıtırlardı.

Ancak Nicholas sık sık turneye çıkıyordu. Onunla gitmek güzeldi ama okulumu aksatmaya başlayınca hocalarımın da telkinleriyle gruptan ayrıldım ve okulu bitirmek için çalıştım.

Klasik müzik çalarken de tercihlerim her zaman modern çağdaş müzikten yana oldu. Ligetti, Berio, Bulez, Shonberg, Webern gibi çağdaş müzik bestecilerinin eserlerini sevmemle jazz'ı sevmem arasında mutlaka bir bağlantı vardır. Bu bestecilerin müziklerini çalmak müzikal açıdan beni çok zenginleştirdi. Duke Ellington'un söylediği bir şeyi Ali Perret'den de çok sık duyardım. Bir noktadan sonra iki ayrı ve farklı noktadan gelseler bile jazz ve klasik aynı noktada birleşiyorlar. Ben kendimi şanslı hissediyorum çünkü her iki müziği de seviyorum, takip ediyorum ve çalıyorum.

Evrim Özşuca, Ivan Louis Machado, Özlem Varoğlu, Hülya Tunçağ, Cengiz Baysal, Tuluğ Tırpan

Kendimi jazz müzisyeninden ziyade emprovizasyon yani doğaçlama yapan müzisyen olarak tarif ediyorum. Ornette Coleman ve John Coltrane'in bazı kayıtlarını dinlerseniz onların da modern müzikten başka bir şey olmadıklarını görürsünüz. John Coltrane'nin Tokyo konserinden bir bölümü çalıp Pierre Boulez'in tenor saksofon için yazdığı bir bölüm diye tanıtsanız kimse bundan şüphelenmez.

Bu durumda güvenli ve klasik çizgiden çıkmış, jazz dene çetrefilli yollara düşmüş genç adama şu soruyu sormak istedim: Neden jazz, sana göre jazz ne ifade ediyor?

Jazz benim için her şeyden önce bir arkadaşlık, bir muhabbettir. Müzisyen olarak en çok Joe Zawinul, John Coltrane, Richie Bairach ve Duke Ellington'u beğeniyorum. Bu insanlar her zaman, her konserlerini o gün son defa çalıyorlarmış gibi bir tavırla ve heyecan ile çalıyorlar. Ruhi derinliğin peşinden gitmişler.

Benim hayat felsefemi şu sözlerle ifade edebilirim: It's now or never

Yani içinde yaşadığımız an önemli. Ne yapacaksak şimdi yapmamız lazım.

Ben kendim de sevdiğim müzisyenler gibi olmaya çalışıyorum. Sahnede her çalışımda elimdeki maddi manevi her şeyi müziğime katmaya çalışıyorum. Zaten bugün müzik piyasasında büyük bir rekabet var, bir çok işsiz müzisyen iş peşinde koşuyorlar. Ancak çok iyi olarak kendinize bir yer edinmeniz mümkün.

Viyana'daki grubumda kuzey Hindistan'dan gelen güçlü bir tabla üstadı var, adı Jatinder Takar. Son derece pozitif enerji veren bir insan. Zakir Hussain ile çalışmış. Oradaki davulcum Jorg Mikkula Cengiz Baysal'ın Berklee'den sınıf arkadaşı. Bunların dışında değişik vokalistler ve nefesli sazlar çalan müzisyenler bize katılıyorlar. Projemin çıkış noktası şu. Son yıllarda etnik kökenli bir çok müzisyen "back to the roots" kavramı altında bir araya gelerek "world music" denen türü çalıyorlar. Bundan on yıl önce world music demek herkesin kendi folklorik müziklerini çalması demekti. Şimdi kavram genişledi, jazz'cılar bu müzikleri kendi müziklerine dahil ettiler. Ben klasik müzikten gelen ve modern müziğe ilgi duyan bir müzisyen olarak eskiden Türk müziklerine veya Asya müziklerine hiç ilgi duymamıştım. Ama son iki buçuk yıldan beri ilgileniyorum ve inceliyorum. Gördüm ki bu konuda daha kat etmem gereken çok yol var. Kendi projemde bir fusion peşinde değilim ama çalarken kendi köklerimden ilham alıyorum.

Genç nesil müzisyenler arasında ufukları çok geniş insanlar var. Volkan ve Cengiz kendi bildiklerini kendilerinden sonraki gençlere aktarıyorlar. Bu çok iyi bir şey. Gençlere söyleyecek bir şeyleri de var.

Müzik bir sevgi, merak ve sabır işi. Müziğin peşinden gidecekseniz bu değerleri kendi içinizde bulduğunuzdan emin olmalısınız. Bakın beni çok seven bir ailem var ama ben buradaki rahatlığımı bırakıp yabancı bir ülkeye gittim ve müziğin peşinden koştum. Neden gittim, gittim çünkü benim için Tristan ve Isolde'yi dinlemek burada Boğaz'a karşı oturup rakı içmekten daha önemli idi.

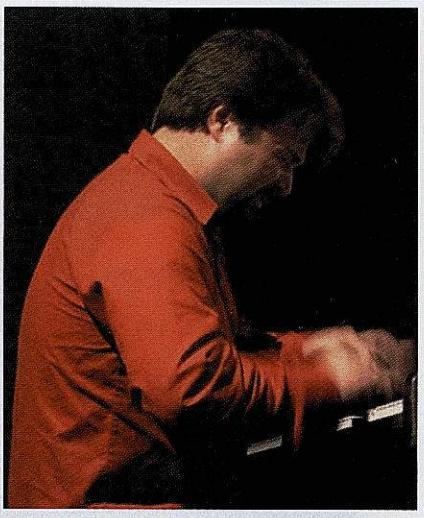

Ama oralara gittiğimde şunu yaşadım. Avrupa'daki dinamik müzik hayatı beni geliştirdi ve değiştirdi. Bir çok beğendiğim müzisyenle orada tanıştım. Al Foster, Keith Jarrett, Chick Corea gibi müzisyenler benim okuduğum okulda gelip bizlere ders verdiler. Bu bana çok şey ifade ediyordu, beni ayakta tutan şey de bu aşk oldu.

Aşk bu her şeye kadirdir. Ayrıca aşk insana dağları bile deldirir. Konuşmamız biterken şunu anladım. Eksik halka falan yoktu. Jazz aslında kötü yol değildi, güzelliğe giden paralel yollardan sadece birisiydi ve hakikate varmak için birden fazla yol vardı. Karşımda ne istediğini bilen ve yüreğinin götürdüğü yoldan giden genç bir insan oturuyordu. Para kazanma konusunda da ilginç bir şey söyledi:

Kendimi zengin hissetmesem bile yoksul da hissetmiyorum. En büyük idealim günün birinde Türkiye'de Irakere gibi bir grup kurmak ve onunla 25 yıl birlikte çalmak.

Böyle bir grupta şimdiden kimlerin yer alacağını söylemek güç. Besteci ve piyanist olarak bugüne kadar hayatımı idame ettirdim, bundan sonra da ettirmeyi düşünüyorum. Günün birinde Akbank Jazz veya İstanbul Jazz Festivalinde çalmak istiyorum. Sonuçta burası benim toprağım, köklerim burada ve yaptığım müziği beslemeye devam edecekler.

Gökten üç dilek düştü. Bunlardan ilki Akbank Jazz Festivalini düzenleyen ekibin başına, ikincisi İstanbul Kültür Sanat Vakfı'nın jazz ekibinin başına üçüncüsü de yüreğinin gösterdiği yoldan inançla gitmek üzere olan genç müzisyenlere. Kısacası biz duyduk, başkalarının duymasına da vesile olduk.

Önemli olan Tristan ve Isolde'yi dinlemek ile Boğaz'da rakı arasında bir seçim yapmak idi hala da öyle.

Tunçel Gülsoy
begog@superonline.com

Zuhal Focan

DIANA KRALL İLE BAŞLAYAN BİR HAYAT DEĞİŞİKLİĞİ

Dışbank'ta bir şeyler olduğu son iki yıldan beri belliydi. Önce reklamlar değişti. Alışılagelmiş banka reklamlarının yerini insanı şaşırtan ve düşündüren reklamlar almaya başladı.

Bankanın kurumsal iletişimden sorumlu genel müdür yardımcısı Murat Ermert bizler gibi kapmış olduğu jazz virüsünü isteyerek kanında taşıyan bir arkadaşımızdır. İyi bir jazz koleksiyonu vardır. Dergimizin de sıkı bir okuyucusudur. Zaman zaman arayıp kendi mesleği açısından bakarak derginin gelişimi için tavsiyelerini bizlerle paylaşır. Bu yüzden Dışbank'ın kurumsal iletişim stratejisini yakından takip ediyorduk ve medyaya yansıyan değişiklikler hiç birimize çok şaşırtıcı gelmiyordu.

Sonra tam bu yeni imaja alıştık ki geçtiğimiz Nisan ayında banka el değiştirdi. Bu el değiştirme ile birlikte Türkiye son zamanların en hızlı marka dönüşüm operasyonlarından birine sahne oldu. Dışbank, 28 Kasım 2005 günü bir gece içinde Fortis oluverdi.

Belçika-Hollanda ortaklığı olan Fortis Avrupa'nın en büyük 20 finansal grubundan birisi ve son dönemlerde Türkiye'ye yatırım yapan en önemli yabancı şirketlerin arasında yer alıyor. 50'yi aşkın ülkede 55.000 çalışanı var. Bankacılık, sigorta, leasing, factoring, portföy yönetimi alanlarında faaliyet gösteriyor. Pazar değeri 30 milyar Euro. Aktif büyüklüğü 750 milyon Euro ve bu değer Türk bankacılık sisteminin 3 katı.

Bankanın 186 şubesi 25 Kasım akşamı Dışbank olarak kapanırken, 28 Kasım sabahı hepsi birden Fortis logolarıyla güne başladı. İnternet sitesinden kartvizitlere, ATM'lerden matbu kağıtlardaki logolara kadar her şey Fortis kimliğine bürünüverdi. Sonradan öğrendik ki bu "fırtına operasyonu" yaklaşık beş aylık geceli gündüzlü çalışmaların bir sonucuydu. Murat Ermert'e göre elbiseyi değiştirmek nispeten kolaydı. Ama asıl önemli olan, bu yeni elbiseyi önce müşterilerin, sonra da bütün Türkiye'nin beynine kazımak ve benimsetmekti. İşte en stratejik kararlar bu aşamada alındı. Tam iki ay süre ile marka dönüşümünü etkileyecek süreçle, düzenlenecek kampanyalarla ilgili anketler, araştırmalar yapıldı. İlk hedef, yeni markayı "körlerin bile görmesini, sağırların dahi duymasını" sağlamaktı. Nitekim lansman kampanyasının stratejisi de bu çerçevede belirlendi. Reklam filminin müziğinden senaryosuna, medya planlamadan halkla ilişkilere kadar kampanyanın tüm ayakları ona göre şekillendi. Deyiş yerindeyse, bir kampanyada mecra olarak akla ne gelirse hepsi de kullanıldı.

Ancak kullanılan mecralardan bana göre en etkileyicisi bizim jazz tayfasını yakından etkileyen bir konser oldu. Postacının eve getirdiği paketi açarken içinden Dışbank'ın daha evvel göndermiş olduğu bilgi ekonomisi kitaplarının yeni bir örneğinin çıkacağını sanmıştım ama yanılmışım. Gelen bir davetiye idi, ama kitap görünümünde idi. Hani al davetiyeyi, resim diye duvara as, işte öyle bir şey.

Davetiyede 28 Kasım akşamı Fortis'in açılışı şerefine yeni bankanın bizleri Diana Krall'ın jazz konserine davet ettiği yazıyordu. Fortis Türkiye'deki yaşamına bir jazz konseri ile başlamayı tercih etmişti.

28 Kasım akşamı Lütfü Kırdar'da gerçekten son derece güzel düzenlenmiş bir davet oldu. Yönetim Kurulu Başkanı Karel de Boeck ve İcra Kurulu Başkanı (CEO) Tayfun Bayazıt gelen herkesi bir düğün davetindeymişiz gibi kapıda karşıladılar, ellerini sıktılar. Çok güzel bir kokteyl oldu. Ama bizi en çok ilgilendiren şey değişik içkiler ve enfes yiyeceklerin arasında değil sahnedeki müzisyenlerdi. Konser salonuna girdik, sahneyi en iyi görebileceğimiz bir yere oturduk.

Diana Krall günümüz jazz dünyasının en beğenilen vokalist ve piyanistlerinden. 16 Kasım 1964 doğumlu, bu hesaba göre henüz 42 yaşında ve yay burcu. Kanada'nın Oscar Peterson'dan sonra çıkartmış olduğu en tanınmış jazz müzisyeni. Benim okuduklarıma göre jazz sever bir ailenin kızı. Dört yaşında piyanoya başlamış, okul yıllarında ilk grubunu kurmuş ve 15 yaşından itibaren de sürekli olarak jazz müzisyeni olarak çalışmış.

Ben onu ilk defa 1995 yılında çıkartmış olduğu "Only Trust Your Heart" albümü ile tanımıştım. Sesini ilk duyduğum zaman çarpılmıştım. Albüme adını veren parçayı dinlediğim bir çift KEF LS3/5A Reference hoparlörü bende emaneten duruyordu. Müzik bittiğinde ise onları almayı aklıma koymuştum bile. İşte Diana'nın sesi adama öylesine külahını ters giydirecek bir ses bir ses

idi ve o günden sonra Diana hangi albümü yapsa arşivime koymayı ihmal etmedim. Diana'nın kendi web sayfasında biyografisini okurken gözüme çarpan bir cümle bana göre onun müzik yaşantısını en güzel özetleyen ifade oldu

"Sanırım babam Fats Waller'in yapmış olduğu tüm albümlere sahipti. Ben de onların hepsini öğrenmeye çalıştım."

Diana Krall'a genç yaşında sahip çıkarak, yol gösteren rahmetli Ray Brown onun gelişimine çok büyük emek sarf etmişti. Fats Waller gibi Diana'nın müzikal yolculuğunda ona ilham veren bir başka isim de Nat King Cole oldu.

28 Kasım akşamı Diana'nın repertuarı sanırım Nat King Cole ağırlıklı olarak seçilmişti.O gece çalınan parçalar arasında benim en çok sevdiğim parça "You Call It Madness" oldu. Bu parçada aşk gerçekten çok derin bir şekilde anlatılır, ve aşık sevgilisine söylediği şu sözlerle seslenir:

Sen buna delilik diyorsun, ama benim için bu aşkın kendisidir.

Konserden sonra hep birlikte kulise gittik. Diana Kral şık siyah bir elbise giymiş olarak yanımıza geldi. Sahnede gördüğümüz kararlı, enerjik müzisyen gitmiş, onun yerine son derece mütevazı ve sessiz bir cici kız yanımıza gelmişti. Oldukça utangaç gözüküyordu.

Önce birlikte resim çektirdik. Sonra karşılıklı nezaket konuşmaları oldu. Röportaj yapmak için ne vakit ne de ortam uygundu ancak paparazzi ruhum kabardı ve Diana'ya bazı sorular sorma fırsatım oldu.

Eşi Elvis Costello ile geçtiğimiz Temmuz ayında İstanbul Jazz Festivalinde verdiği konserden sonra yapmış olduğum konuşmada bu evliliğin müzisyen olarak kendilerini nasıl etkilediğini sormuştum. Bana birbirini seven iki insan olarak aynı evi paylaştıklarını ancak müzikte ayrı yollardan ilerlediklerini söylemişti. Diana bu sözleri kendisine aktarınca önce güldü, ama sonra eşinin söylediklerini aynen teyit etti. Ancak son albümünde eşinin bestelerinin önemli düzeyde yer almış olduğunu kendisine hatırlattım. Buna karşılık da *"birbirimizi olumlu olarak etkiliyoruz"* diye bir açıklama yaptı.

Aynı sohbetimizde Costello bana jazz müziğini çok sevmesine rağmen para kazanmak için pop müziğe döndüğünü söylemişti. Diana'ya nasıl olup da kendisinin jazz ile maddi başarı kazanabildiğini sordum. Buna da *"ben çok şanslıydım, ayrıca hayatımda her zaman ban iyi yol gösteren müzisyenler oldu"* dedi. Kendisine İstanbul'da gösterilen ilgi ve sevgi için de çok teşekkür etti.

Murat Ermert, Fortis namına Diana'ya Paşabahçe'nin özel olarak ve sınırlı sayıda ürettiği Osmanlı serisi bir tabak hediye etti. Diana teşekkür ederek paketi açtı ve hediyeyi gerçekten beğendiğini hissettim. Çıkışta bizleri bir sürpriz daha bekliyordu. Tüm davetlilere o gecenin hatırası olarak Diana Krall'ın konser kaydı bir DVD hediye edildi.

O gece ayrıca Murat Ermert'e neden bu açılış için bir jazz konseri tercih ettiklerini ve Diana Krall'ı seçtiklerini sordum. Onun cevabı aynı zamanda Türkiye'nin gündemine giren yeni bankanın da manifestosu gibiydi:

Biz Türkiye'ye yeni bir bankacılık anlayışı getirmek istiyoruz. Yüksek hizmet kalitemizle, uluslararası olanakları kolaylıkla devreye sokabilen hizmet modelimiz ve müşterilerimizin yaşamları boyunca ihtiyaçlarına cevap verebilecek bir finansal grup olacağız. Türkiye'deki hedefimiz 2009 yılında 186 şubeden 300'e çıkmak ve pazar payımızı iki katına yükseltmek...

KOBİ'lere olan desteğimiz Fortis deneyimiyle zenginleştirilerek, bundan sonra daha da güçlü şekilde sürecek. Bireysel, kurumsal, ticari ve özel bankacılık alanlarının yanı sıra sigortacılık, leasing, factoring, yatırım bankacılığı, portföy yönetimi, emeklilik sigortacılığı gibi alanlarda daha kaliteli ve yenilikçi hizmetlerimizle fark yaratacağız.

Jazz bir çok müziği içine alan ve sürekli gelişen bir müzik. Çok kültürlü, dil, din, ırk ayrımı olmaksızın herkesi kucaklayan bir kavram. Bu Fortis'in dünya görüşü ile örtüşen bir şey. Diana Krall ise hem müziği ile hem kişiliği ile bir çok farklı jazz severin ortak beğenisini kazanmış bir sanatçı. Çok geniş bir dinleyici ve hayran kitlesi var. Bu da bizim dünya görüşümüze uygun bir kavram.

Eşimle birlikte eve döndüğümüzde gece haberleri için televizyonu açtığımızda konserden önce gösterilen reklam filmini gördük. Kanallar arasında gezerken diğer kanallarda da aynı filmin gösterildiğini fark ettim. Fırtına operasyonu meyvelerini vermeye başlamıştı ve Fortis artık hiç çıkmamacasına hayatımıza girmişti. İşe jazz'dan başlamaları ise bana göre değişik bir banka olacaklarının en önemli göstergesiydi.

İşte böyle. İstanbul'dan bir Diana Krall geçti. O gitti ama Fortis hayatımız değiştirmeye daha yeni başlıyor. Bakalım daha ne sürprizler göreceğiz. Fortis için bir slogan da ben öneriyorum:

"Fortis, jazz'ca yaşayanların bankası"

SIEMENS

8. SIEMENS OPERA YARIŞMASI

opera'ya biletiniz var.

Siemens 8. Opera Yarışması başlıyor.
Genç ve yetenekli bir opera sanatçısıysanız;
Siemens Opera Yarışması'na katılın,
uluslararası opera dünyasına adımınızı atın.

Son Başvuru Tarihi: 05 MAYIS 2006
Eleme Tarihleri: 09/10/11 MAYIS 2006
Ödül Töreni ve Final Konseri: 12 MAYIS 2006

Bilgi için: 0216 459 37 09
www.siemens.com.tr/opera

İlksen Mavituna
Fatih Tatari

94.9 Açık Radyo Açık Dergi programında 16.12.2005 tarihinde yayınlanmıştır.

İsveç'ten İzmir'e...

Esbjörn Svensson Trio

İsveçli Esbjörn Svensson Trio, son albümleri "Viaticum"un turnesi kapsamında Türkiye'ye de uğradı. Önce İzmir, daha sonra sırasıyla, Ankara ve İstanbul'da konserler veren topluluk, beşinci kez İstanbul'daydı ve biz de oradaydık.. Onlara sorduğumuz sorulara geçmeden önce, biraz topluluktan bahsedelim..

Esbjörn Svensson Trio, kendilerini "jazz çalan bir pop grubu" olarak görüyor. Grup elemanları arasındaki eşitlik ile "lider ve adamları" geleneğini bozan bir topluluk. Sadece jazz değil, rock parçalarını da repertuarında bulunduran; konserlerinde sis makineleri ve ışık oyunları kullanarak kalabalığı sahnede yaptıkları her şeye dahil edebilen bir "Jazz Üçlüsü".

Davulcu Magnus Öström ile çocukluktan beri arkadaş olan Esbjörn Svensson, şöyle anlatıyor müzik yapmaya nasıl başladığını:

"Piyano çalıyordum, çünkü evde başka bir enstrüman yoktu, asıl istediğim ise davul çalmaktı. Daha sonra Magnus davuluyla geldi ve ben piyanoda karar kıldım. Magnus ve ben beraber büyüdük ve en baştan beri birlikte çalıyoruz. Magnus ilk davul takımını aldığında bizim eve getirdi ve çalmaya başladık. Ne çaldığımız hakkında bir fikrimiz yoktu, ama çok eğlenceliydi. Bir öğretmenimiz, bize nasıl çalınacağını gösteren kimse yoktu, dolayısıyla müziğimizi özgürce, istediğimiz yönde geliştirebildik ve bireysel-tek olanı ortaya çıkarabildik."

Magnus Öström ve Esbjörn Svensson, 1980'lerin ortasından itibaren, birlikte bazı jazz sanatçılarının arkasında çalarlar.1993'te yaratıcılığıyla onları hayrete düşüren Dan Berglund ile tanışırlar ve günümüze kadar gelen Esbjörn Svensson Trio'nun temelleri atılmış olur.

Grubun ilk albümü " When everyone has gone" 1993 yılında Dragon Records'tan çıkar. Daha sonra1995 yılında yayınlanan konser albümlerinin ardından, "Winter in Venice" gelir. 1997 yılında. İsveç'te, Thelonius Monk şarkılarını yorumladıkları "E.S.T. plays Monk" çıkar; bu albümün satış rakamları İsveç'te onbinleri bulmuştur, Avrupa'da ise albüm ancak 6 yıl sonra yayınlanacaktır. 1999'da yayınlanan "From Gagarin's Point of View"'un ardından -ki bu albümle beraber E.S.T. albümleri Avrupa'da yayınlanmaya başlar ve grup İsveç sınırlarını aşar- 2001 yılında "Good Morning Susie Soho" albümü çıkar, İngiliz "Jazzwise Magazine" tarafından "Yılın En İyi Albümü" seçilir. "The Times"'ın "Başka hiçbir grup 21. yüzyıl tınılarıyla geleneksel akustik jazz piyanosu arasındaki etkileşime E.S.T. kadar hakim olmadı" sözleriyle nitelendirdiği ve 2002 yılında "Strange Place for Snow"la bir çok ödül alan E.S.T.'nin diğer ödülleriyse şöyle;

Alman Jazz Ödülü, Alman Jazz Eleştirmenleri Yılın En İyi Albümü, Guiness Jazz in Europe, Jazzman Dergisi Choc de l'Année', Victoire de la Musique ve 'Best International Act'...grup aynı zamanda, yurtdışındaki başarılı performansları nedeniyle İsveç Hükümeti tarafından da ödüllendirilmişti (Bu arada "Strange place for snow"dan bir parça da "Dans ma peau" adlı bir fransız filminde soundtrack olarak kullanılmıştı).

Dünyanın seçkin konser salonlarında yaylı çalgılar, oda orkestraları eşliğinde konserler veren topluluk, 2003 yılında, adından da anlaşıldığı gibi yedi günde kaydedilen, "Seven Days Of Falling" albümünün tanıtım turnesinin Türkiye ayağında, şef Hans Ek yönetimindeki "İstanbul Oda Orkestrası" ile İş Sanat'ın sahnesini paylaşır.

2005 yılında, Stockholm'de 30 Ağustos ve 11 Kasım 2004 tarihleri arasında, Atlantis Studyoları'nda kaydedilen "Viaticum" albümü piyasaya çıkar.

İşte bu son albümün turnesinde, E.S.T. bir kez daha Türkiye'ye uğrar ve unutulmaz bir konser yaşatır. Konserden önce, sound-check sonrası, üçlüyle bir araya gelme imkanı yakaladık ve birkaç soru sorduk onlara:

Bilmiyorum, siz bu terimi kullanıyor musunuz ama, en azından Türkiye'de kullanılan bir 'kuzey jazz'ı' terimi var. Bu terimden, Kuzey Avrupa, İskandinavya kökenli jazz toplulukları anlaşılsa da, açıkçası bunun neyi temsil ettiği pek de anlaşılır değil. Sizin de bir 'kuzey jazz'ı triosu' olduğunuzu kabul edersek, bize kuzey jazz'ının ayırdedici bir özelliğinden veya özelliklerinden bahsedebilir misiniz?

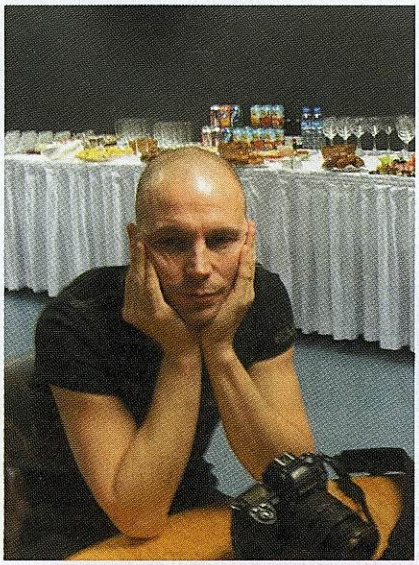

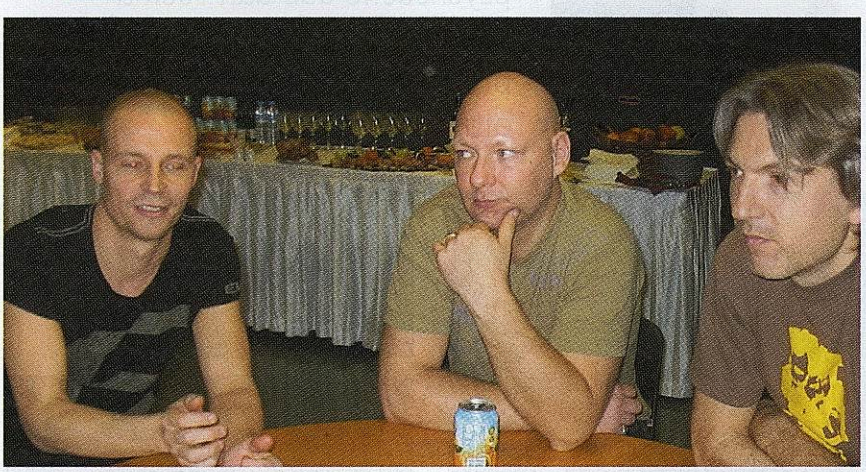

Magnus Öström: -Aslında bunu açıklamak biraz zor. Sonuçta insanlar doğdukları yerle birebir iletişim içindedirler. Örneğin, Brezilyalı müzisyenler kendi stilleri içinde, doğdukları yerin etkisinde yaparlar müziklerini; orada büyüdükleri için oraya ait duyguları vardır. Her ülkenin müzisyeni için geçerli bu, jazz'ı ifade etmek için hepsinin kendi ayrı stilleri oluşuyor. Müzikte yerin ve atmosferin önemi var. Ama bu müziğin, kuzey jazz'ı diye ayrımını yapabilmek, biraz zor. Bu, dinleyicinin hissettiği, anlık, özel duygularla ilgili, somut bir şekilde kelimelere dökülebilir mi bilmiyorum. Belki dinleyici böyle adlandırabilir müziği ama bizim için zor, çünkü biz o müziğin içindeyiz!

Peki o zaman projeleriniz hakkında konuşalım biraz, örneğin Landgren'le olan projeniz vardı, "Layers of light"; bilmiyorum, bu şekilde ifade etmek biraz ağır olur mu ama, "Layers of Light" projesi, Esbjörn Svensson Trio'dan daha az popülerdi; sormak istediğim, trio olmak, jazz müziğinde bir avantaj mı?

Esbjörn Svensson: -Sanırım, jazz'da trio formu bizim sevdiğimiz ve hoşumuza giden bir form. Bu form herkese aynı anda bir çok özgürlük tanıyor ve bize müziğimizi, farklı yönlerde geliştirme ve farklı sound'lara ulaşma imkanı sağlıyor. Yalnızken tek bir enerjiyi kullanabilirsiniz. İki kişiyken yine aldığınız enerji yeterli olmayabiliyor, ama üç kişiyken enerji çok farklı yönlere çekilebiliyor, daha fazla varyasyona ulaşılabiliyor, sound genişliyor bir anlamda.

Bir trio olarak, sürekli yeniliklerin peşindesiniz, hemen hemen bütün albümlerinizde efektler kullandığınızı görüyoruz. Esbjörn Svensson Trio'nun fazlasıyla deneysel olduğunu söyleyenler de çıkabiliyor bir yandan. Peki ya sizce bu tutumunuz, yani jazz'da elektroniği kullanmak; mainstreamden uzaklaşmak, bir anlamda jazz'ın özünden uzaklaşmanıza sebep oluyor mu? Yoksa...

E. S.: -Jazz hep değişen bir müzik, 20'lerde farklı bir sound'u vardı, sonra Bebop'la daha farklı bir sound'a yöneldi, sonra Miles geldi, "Bitches Brew" mesela... insanlar jazz'la birlikte elektroniği uzun süredir kullanıyor.

Dan Berlung: -Püristler, Miles için "Bu artık jazz değil." demişlerdi , muhtemelen 30'larda da Bebop için böyle söylendi, bu hep böyle süregeldi.

E. S.: -Bazıları için deneysel olabilir müziğimiz ama bizim için böyle değil, bunu söyleyenler hep olacak. Ama gerçekten müziği kalbinizden yapıyorsanız, diğerlerinin ne söylediği önemli değildir. İstediğinizi yapabilmek çok önemlidir müzikte. Eğer bunu başarabilirseniz, yani sizin için iyi olan ya da en azından iyi olabilecek olan müziği yaparsanız, insanların ne düşündüğü pek de umurunuzda olmaz, olmamalı.

Biraz da son albümünüz Viaticum üstüne konuşmak istiyoruz. İnsanlar Viaticum'la Esbjörn Svensson Trio'nun eskilere göre daha sert olduğunu söylüyor. Bu, şu günlerde dinlediğiniz müzisyenlerin etkisinden mi kaynaklanıyor, yoksa daha çok doğaçlamalar sonucu içinizdekinin dışarı çıkması mı?

D. B.: -Sonuçta çocukluğumuzdan beri pop ve rock müziği dinliyoruz, bu müzik bir anlamda ruhumuza işlemiş diyebilirim, bu doğrultuda da rock müziğinden etkilendiğimiz sonucunu çıkarabiliriz.

Bir de şu var ki, albümlerinize baktığımızda, "When everyone has gone" ve "Viaticum"un sound'ları arasında gözle görülür bir fark var. Müziğiniz daha sertleşmiş gibi gözüküyor.

M. Ö.: -Bir anlamda haklısınız, özellikle ilk başlara baktığınızda, söylediğiniz gibi, "When everyone has gone"da mesela, daha hafif bir sound var, ama zamanla müziğin giderek daha derinine iniyor ve enerjiyi daha da çok hissedebiliyor, biraz daha "heavy"leşe biliyorsunuz... örneğin, aradaki ani sessizlikler ve rock elementleri. Şu var ki, zamanla daha cesur olup, her yönde biraz daha fazla ilerleyebiliyorsunuz!

Peki, hangi jazz'cıları sayabilirsiniz bize etkilendikleriniz arasında?

E. S.: -Miles...

D. B:. -Evet, evet...

M. Ö.: -Aslında kesin bir şey söylemek oldukça zor, 20 ve 30'larda çalmış birçok isim var... Buddy Rich, Charlie Parker, Cold Train gibi bir sürü "kahraman" da var. Ttabi ki daha fazla dinlediğiniz, spesifik olanlar da yok değil..

E. S.: -Evet, ben de katılıyorum, Benny Goodman...

D. B.: -Slam Stewart

E. S.: -Birçok kahraman var gerçekten...

Belki bir gün siz de onlardan biri olursunuz...

E. S.: -Belki... (gülüşmeler..) *Bu tamamen size bağlı..*

İstanbul'a çok sık geliyorsunuz, en son iki sene önceydi sanırım?

E. S.: -Evet, bu beşinci gelişimiz. İlk olarak Cemal Reşit Rey Konser Salonu, sonra Babylon sonra tekrar CRR, dördüncüsünde bir orkestrayla yine burdaydık (İş Sanat'ta "İstanbul Oda Orkestrası"yla), bu beşinci sefer.

İstanbul'u sizin için özel kılan nedir peki?

E. S.: -Birçok şey. Başlı başına şehrin kendisi öncelikle, sonra insanlar, sıcak ortam..

D. B.: Misafirperverlik... (gülüşmeler)

Bunu hep söylerler.

E. S.: -Türkiye'de fantastik bir tur geçirdik; İzmir, Ankara ve şimdi burası. Olağanüstü, insanların bize davranma şekli, gerçekten harika..

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

OCAK'TA

BABYLON TURNS ISTANBUL ON
www.babylon.com.t

babylon

BABYLON

Babylon yeni yılın ilk günlerinde electro-clash'ten jazz'a, psychedelic-dub'dan rock'a uzanan çok renkli ve hareketli programıyla İstanbul'u yine etkisi altına alacak!

Babylon yeni yılın ilk günlerinde electro-clash'ten jazz'a, psychedelic-dub'dan rock'a uzanan çok renkli ve hareketli programıyla İstanbul'u yine etkisi altına alacak!

Garanti Caz Yeşili konserleri kapsamında serinin ilk performansı 19 ve 20 Ocak tarihlerinde, İngiliz jazz ve R&B dünyasının önde gelen isimlerinden Londra'dan **James Taylor Quartet** olacak. Funk dozu yüksek, sofistike müzisyenlerden oluşan dörtlüsü ile Taylor, jazz ve R&B kombinasyonunu kusursuz bir şekilde sunan ender isimlerden biri olarak kabul ediliyor. Bugüne kadar U2, Wonderstuff, Manic Street Preachers ve The Pogues gibi isimlerin albümlerinde konuk sanatçı olarak yer alan James Taylor Babylon sahnesine iz bırakacak isimlerden biri olacak.

Electronic Discoveries By Burn kapsamında Babylon'un 21 Ocak'taki konukları ise yine Londra'dan geliyor : **Swayzak Soundsystem.** House, techno ve elektronika denince akla gelen ilk isimlerden biri olan Swayzak, electro-clash'in sınırlarını genişletmeyi sürdürürken, içine elektronik öğelerin karıştığı dans müziğinin belki de en melodik ve en derin halini sunuyor. İkilinin geleceğe dönük elektronik-duygusal zıtlıklarla ve işitsel şaşırtmacalarla dolu sahne performansı Babylon izleyicileri için yine farklı bir deneyim olacak.

Millering the nite @ Babylon kapsamında 27 Ocak'ta bu ay Room Recordings'in katkılarıyla Berlin'den electro-pop divaları **Cobra Killer** ve **Dahlia** sahne alıyor. İki hırçın karakter'den kurulu olan **Cobra Killer**, konserlerinde daha çok, elektronik müzik performanslarının tekdüzeliğine duydukları tepkiyi dile getiriyor ve bunu sahnede çığlık çığlığa bağırarak, dans ederek, kahkahalar atarak ve şarap banyosu yaparak dışa vuruyor. Marlene Dietrich'in elektronik müzik yapan hali olarak nitelendirilen New York kökenli olan electro-pop divası ve performans sanatçısı **Dahlia** ise, Madonna'nın "Burning Up" şarkısının muhteşem yorumunun yeraldığı "Plastique" adlı ilk albümüyle Avrupa'da şu günlerde oldukça popüler durumda.

Nokia Nseries Hear New serisi ise Doublemoon sanatçılarının doludizgin ve sadece Babylon izleyicilerine özel farklı konserleri ile sürecek. Seri kapsamında 24 Ocak'ta **Smadj & S.O.S. Project** ve 28 Ocak'ta **Baba Zula & Alexander Hacke** konserleri gerçekleşecek.

Kasım ayında Shantel ile başlayan ve büyük ilgi gören **A'dan Z'ye Roman** serisi Ocak ayında iki önemli konser ile devam ediyor. 6 Ocak Cuma akşamı sahne alacak olan Sofya'dan **Karandila Gypsy Brass Orchestra** ve 13 Ocak Cuma günü **Selim Sesler Trakya Roman Grubu** Babylon'da Roman rüzgarı estirmeyi sürdürecekler.

Babylon'da Ocak ayında ayrıca, taş plakların büyüsünü günümüze taşıyan **Sema**, avant ve kraut rock akımlarının önemli isimlerinden **Replikas**, çarpıcı sahne performansı ile **Hayko Cepkin**, **Timuçin Şahin Trio**, **Levent Yüksel**'in son projesi **Sıfır KM**, çok oktavlı sesiyle dinleyicilerini farklı boyutlara taşıyan Cem Adrian ve **Hüsnü Şenlendirici** yer alacak.

Şubat ayının 8 ve 9. Çarşamba ve perşembesinde Babylon'da usta tromboncu **Steve Turre** Garanti Caz Yeşili kapsamında sahne alıyor.

Jazz Times'ın geleneksel okur ve eleştirmen anket sonuçlarının her ikisinden de aynı anda birincilikle çıkan, Downbeat ve Jazziz tarafından en iyi tromboncu ünvanı kazanan Steve Turre orkestrası ile birlikte Garanti Caz Yeşili kapsamında Babylon sahnesinde. Turre, dünyanın evrensel müziği jazz'ı, Afro-Küba ve Brezilya standartları ile buluşturuyor.

Meksika kökenli Amerikalı bir aileden gelen Turre, San Fransisco'da büyüdü. Mariachi, blues ve jazz'dan yoğun olarak etkilenen sanatçı, ilk mü-

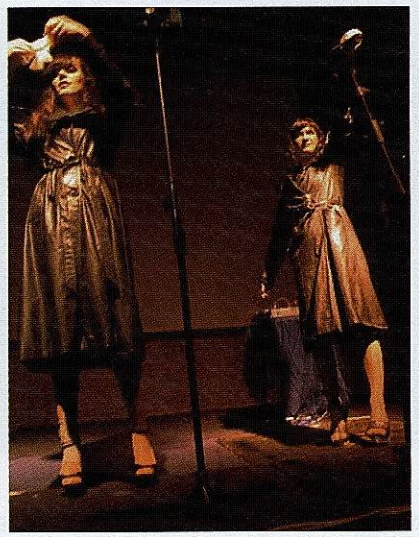

zikal deneyimini Sacramento State Üniversitesinde, The Escovedo Brothers adlı salsa grubu ile gerçekleştirdi.

1972 yılında efsanevi Ray Charles'ın turnesi için orkestrasına dahil ettiği Turre, yaklaşık bir yıl sonra Woody Shaw tarafından Art Blakey's Jazz Messengers grubuna davet edildi. Steve Turret daha sonra aralarında Dizzy Gillespie, McCoy Tyner, J.J.Johnson, Herbie Hancock, Lester Bowie, Tito Puente, Mongo Santamaria, Van Morrison, Pharoah Sanders, Horace Silver, Max Roach ve Rahsaan Roland Kirk'ün yer aldığı jazz, latin ve pop dünyasının güçlü ve popüler isimleri ile çalıştı. Mexico City'de sürdürdüğü bir turne sırasında, Meksika'da deniz kabuklarının müzik enstrümanı olarak kullanıldığına tanık oldu ve bu onun müzikal dışavurumunu tamamen değiştirdi.

1984 yılında Amerikan televizyon tarihine damgasını vuran uzun soluklu komedi serisi Saturday Night Live orkestrasında çalmaya başlayan Turre, aynı zamanda bir çok gruba liderlik etmeyi sürdürdü.

1999 yılında yayınladığı albümüyle dikkatleri bir kez daha üzerine çeken Turre, orkestrasıyla birlikte geleneksel jazz öğelerini tamamen kendine özgü bir konseptte esnetmeyi ve günümüze taşımayı başarıyor. Steve Turre, 2000 yılında yayınlanan In The Spur Of The Moment albümünde uzun yıllar sonra bir kez daha Ray Charles, Chuco Valdes ve Stephen Scott ile birlikte çalıştı.

Steve Turre eleştirmenler tarafından kusursuz bir müzisyen ve eşine az rastlanır bir tromboncu olarak kabul ediliyor. Turre, adeta enstrümanlaştırdığı gizemli deniz kabukları ve usta trombone tekniği ile Babylon sahnesinde müzikseverleri bekliyor.

Ronald Mathews- piyano
Stephen Turre- trombon
Dion G. Parson- davul
Akua Dixon Turre- vokal, çello
Gerald Cannon- bas

3 ve 4 şubat'da ise Babylon'da Efes Pilsen blues geceleri yer alacak.

Santana'nın favori isimleri arasında gösterdiği, tutkulu tekniğiyle blues ve latin dünyası arasındaki en önemli köprü olarak kabul edilen gitarist ve vokalist Tino Gonzales, yeni kuşak blues müzisyenlerin en önemli ilham kaynaklarından biri olarak kabul ediliyor. Eleştirmenlerce Latin Amerika'nın Steve Ray Vaughan'ı olarak adlandırılan Gonzales, damarlarındaki Meksika kanı ve zengin Arap mirasını Blues dünyasına taşıyor. Bugüne kadar sadece bağımsız plak şirketleriyle çalışan Tino Gonzales buna rağmen çalışmalarıyla adını tüm dünyaya duyurdu. 2004 yılında Person To Person adında bir konser DVD'si yayınlayan Gonzales, bu yıl yayınladığı yeni albümü Latin Gypsy için çıktığı dünya turnesi kapsamında Latin Amerikan blues tınılarını Babylon sahnesine taşıyacak.

Başyapıtlar koleksiyonu

...unutulmaz konser performansları.

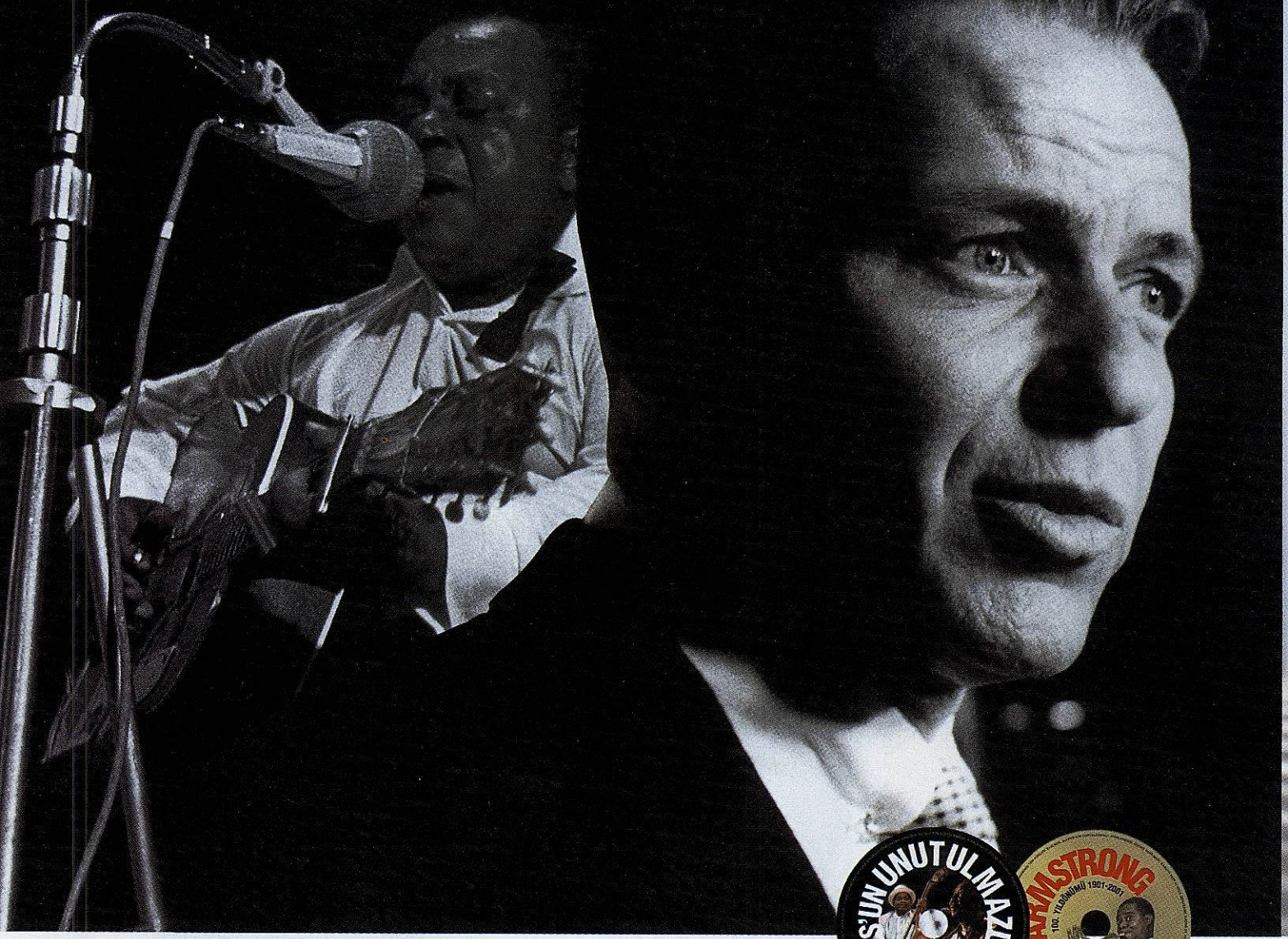

MUHTEŞEM BİR KOLEKSİYON... TAM 50 DVD, 50 FASİKÜL: BEACH BOYS, BEATLES, BEETHOVEN, BILLY ECKSTINE, BIZET, BRAHMS, CESAR FRANK, CHOPIN, DEAN MARTIN, DEBUSSY, DEDE EFENDİ, DI LASSO, DIZZY GILLESPIE, DVORAK, FRANK SINATRA, GABRIEL FAURE, HACI ARİF BEY, HAYDN, HERBIE MANN, III. SELİM, ITRİ, J. STRAUSS, JOHN LENNON, JOSEPH PARATORE, KISS, LEBRUN, LED ZEPPELIN, LOUIS ARMSTRONG, MADONNA, MARILYN HORNE, MOZART, NAT KING COLE, PAUL MCCARTNEY, PAVAROTTİ, QUEEN, RAY CHARLES, ROLLING STONES, ROSSINI, SAINT-SAENS, SAMMY DAVIS, SCHUBERT, SCHUMANN, SPOHR, STRAUSS, TCHAIKOVSKY, TOM JONES, VERDI, ZEKAİ DEDE, ZOLTAN KOCSIS, ZUBIN MEHTA

Dolby Digital Surround 5.1
DVD ses ve görüntü kalitesi ile konser salonları evinize taşınıyor.

Müzik arşiviniz için 'olmazsa olmaz' gruplar, konserler...

Klasik Müzik, Rock, Opera, Jazz müziğinin kilometre taşları. 50 DVD ve 50 fasikülden oluşan eşsiz bir koleksiyon.

Hemen şimdi arayın. Müthiş indirimleri ve hediyeleri ile bu koleksiyona sahip olun.

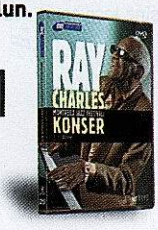

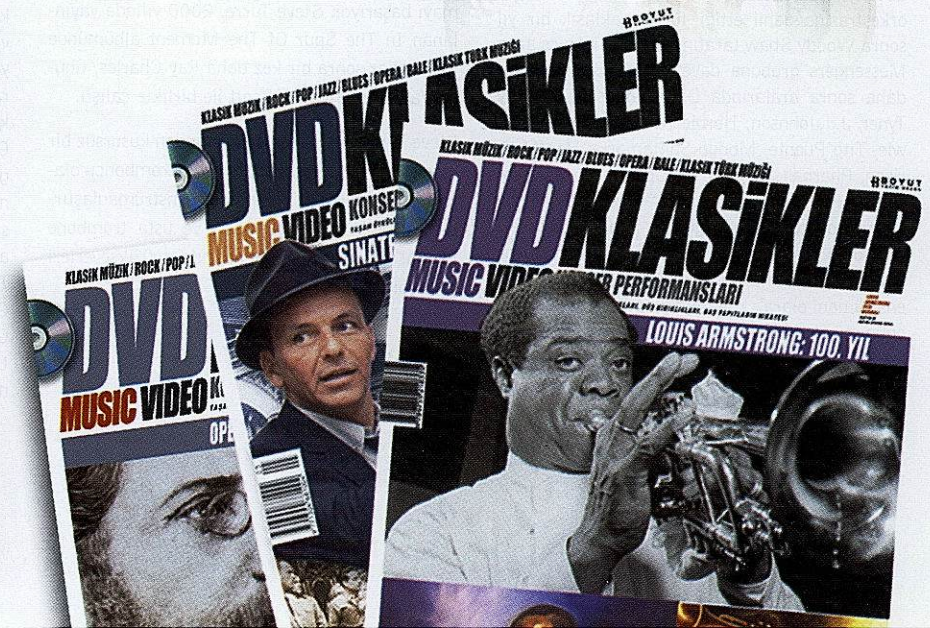

DVD VIDEO · DOLBY DIGITAL 5.1

BOYUT YAYIN GRUBU

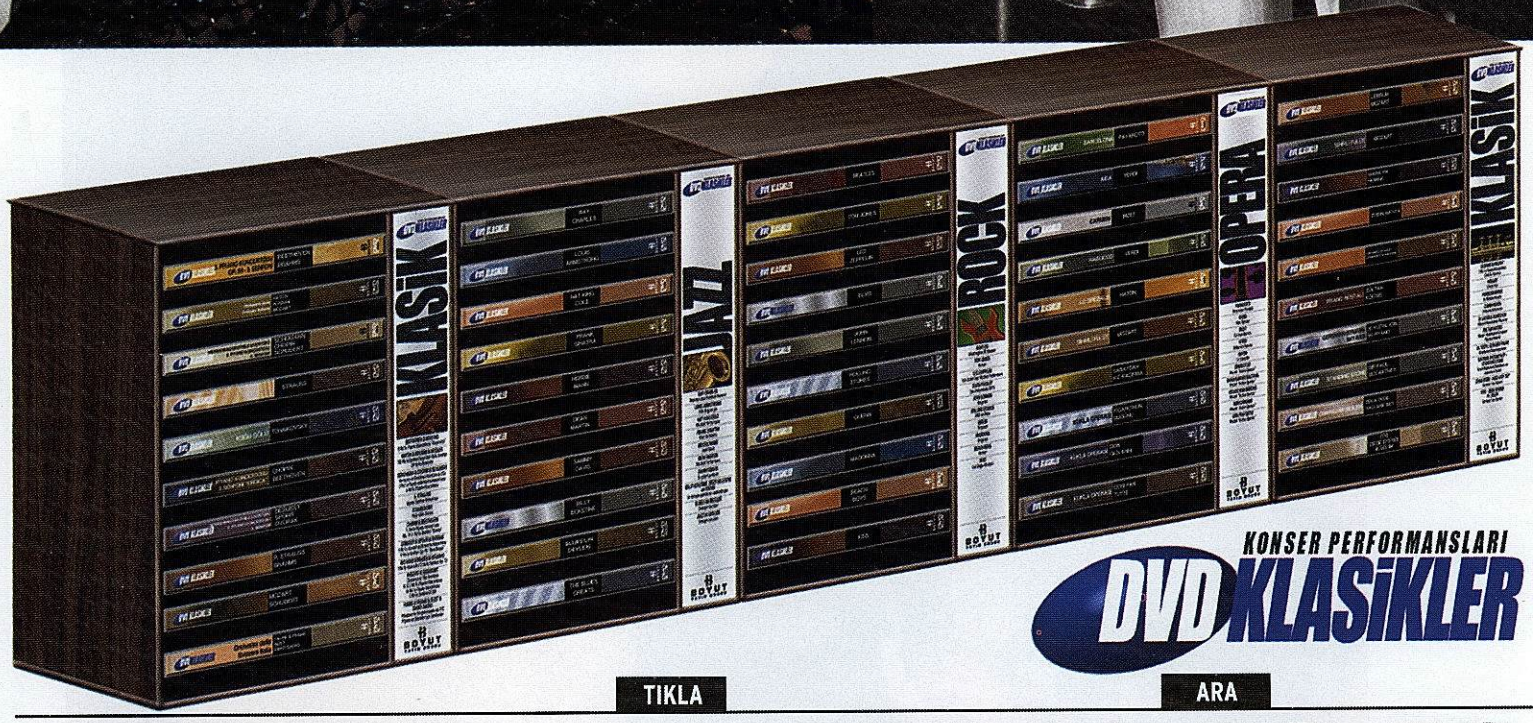

KONSER PERFORMANSLARI

DVD KLASİKLER

TIKLA

ARA

BOYUT YAYIN GRUBU

on-line satış
www.boyut.com.tr

0212 444 53 53

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

İş Sanat yeni yılın ilk 3 aylık bölümünde de jazz'ın en büyük isimleri ile jazz severlere ziyafet çekecek.

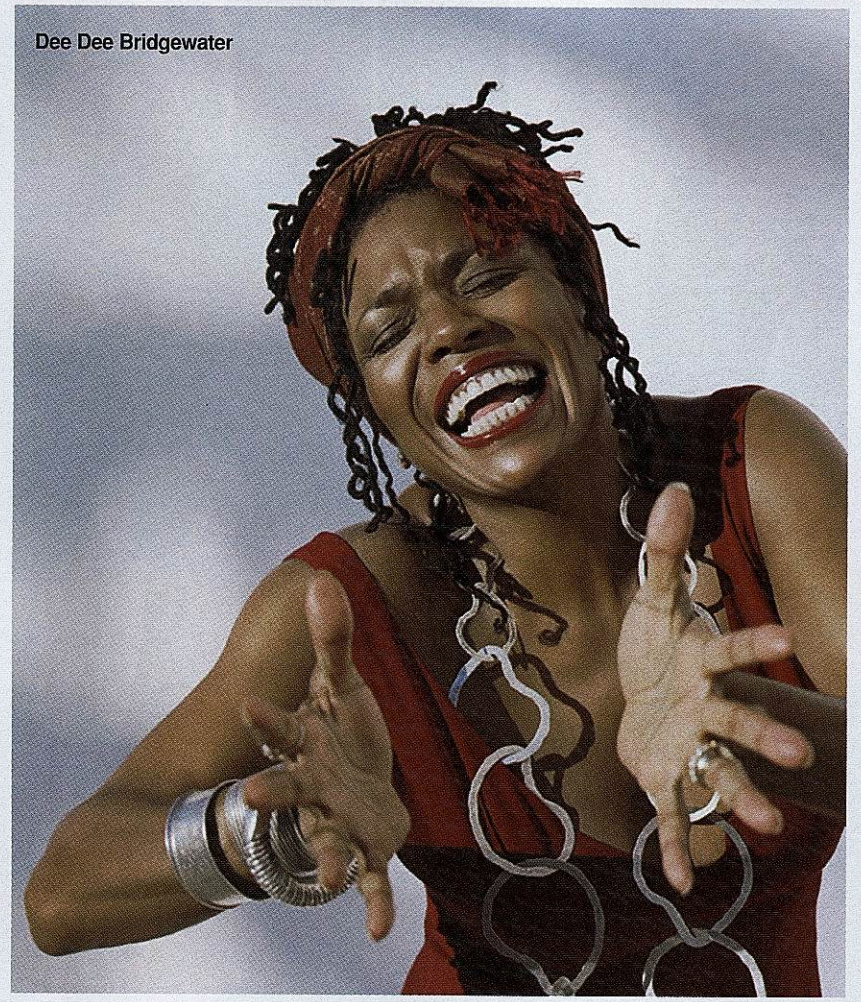
Dee Dee Bridgewater

İş Sanat'ın programında şu isimler yer alıyor.

21 Ocak Ryhthmix – İran, Hindistan ve Türkiye'den ritm grupları

2 Şubat Brad Mehldau Trio

4 Mart Dee Dee Bridgewater "j'ai deux amours"

15 Nisan Dianne Reeves, Russel Malone (g) & Romero Lubambo (g)

13 Mayıs Arif Mardin & Hüseyin Sermet

Dianne Reeves

Selim Benba
selim.benba@siemens.com

Brad Mehldau Trio 2 Şubatda İstanbul'da...

Brad Mehldau adını ilk olarak 1997'yi 1998'e bağlayan yılbaşı gecesi duymuştum. Sevgili Kürşat And (kontrbas) ve Ferruh Gencer (davul) ile Cafe Gramofon'da Hollandalı şarkıcı Fleurine'e eşlik ediyorduk. Fleurine, iki set arasında sohbet esnasında (benden iyi olmasın! ama) harika çalan bir piyanist sevgilisi olduğunu ve bir yerlerden bulursam "The Art of The Trio" albümünü almam gerektiğini söylemişti. Ta kendisi... Ve karşınızda Brad Mehldau... Son on yılda üzerinde en çok konuşulan, herkesin hayran olduğu Brad Mehldau... Müzik okullarından fabrikasyon şeklinde yüzlerce jazz piyanistinin mezun olduğu bir dönemde gündeme girip birçok geniş bir hayran kitlesi toplayan Brad Mehldau'yu emsallerinden farklı kılan nedir acaba? 20.yy klasik müziği etkisinde kalması, entelektüel kişiliği, mükemmel tekniği, berrak tuşesi, lirik yaklaşımı, üretkenliği, standartlara, kendi besteleri ve Radiohead, Nick Drake gibi kült grup ve bestecilerin kompozisyonlarına kattığı yeni soluk... Bence tüm bu faktörler geçtiğimiz 10 yıl Mehldau'nun gündemde olmasına katkıda bulundu. Piyano Trio gibi Bill Evans ve Keith Jarrett gibi efsaneler ile mitleşmiş bir formatı dünyaya indirdi ve genç nesil jazz-severler ile yeniden tanıştırdı.

Brad 1999 yazında ilk kez İstanbul Jazz Festivali'nde çaldığında The Art of The Trio'nun 3.sü "Songs" Lale Plak - Hakan'dan temin edilebilmekte idi. Konser günü AKM'de en konser sonrası "Exit Music"in büyüsüne kapılan kitlelerin akın akın Galatasaray'dan Tünel'e doğru yürüyüşe geçtiklerine tanık olmuştum! Biraz abarttığımı biliyorum ama gerçekten jazz ile yakından ilgilenen hiç kimsenin bu genç piyaniste kayıtsız kalamadığı da bir gerçekti. Brad 2001 yılında yine bir Temmuz akşamı İstanbul'a, bu kez CRR'de idi. Bu konserin unutulmaz anı "Alone Together"in inanılmaz bir versiyonundaki 7/4'lük aksak ritm ile Brad'in solo olarak yaptığı intro'da elektriklerin kesilmesi, Brad'in elektriklerin gelmesinden sonra intro'ya kaldığı yerden devam etmesi, daha sonra aynı utancın tekrarlanması idi. Bu konser de aynen iki yıl önce olduğu gibi "Exit Music" ile bitmişti. Brad Mehldau ile bir sonraki karşılaşmam New York, Smalls Jazz Club'da oldu. Yeraltında küçücük ve hafif salaş bir salon şeklinde olan Smalls'a girdiğimizde Brad elindeki tabaktan yediği spagettiyi bitirmeye uğraşıyordu.O akşam Hammond'da Sam Yahel ile düet yapan yapan Brad'in yanında eşi Fleurine ve yeni doğan bebekleri vardı. Ve o akşam Fleurine Brad ile beni tanıştırdı. Kendisine olan hayranlığımdan bahsetmeyerek, sadece "memnun oldum" demekle yetindim.

Brad Mehldau ile ilgili kişisel deneyimlerimi ve anılarımı bir köşeye koyup kendisi hakkında sizlere biraz daha detaylı bilgi vermenin vakti geldi artık!

Bradford Alexander Mehldau, 1970'da bir doktorun oğlu olarak Florida'da doğdu ve Hartford Connecticut'ta büyüdü. Bir dahi çocuk olarak çok erken yaşlardan itibaren müziğe olan kabiliyeti ile dikkati çekti. Klasik müziğe olan ilgisi ile beraber rock dinlemeyi de ihmal etmiyordu. On'lu yaşlarının başlarında Keith Jarrett'in efsanevi Köln Konseri'ni dinlemesi sonrasında ilgisinin jazz'a yöneldi. Brad lise yıllarında plak koleksiyonunu genişletmeye ve özellikle Mal Wadron, Sony Clarke, Richie Powell ve Olmo Hope gibi "sessiz ve çalışkan" piyanistler ile ilgilenmeye başladı. Bu piyanistlerin eşlik etme stilleri onu çok etkilemişti. Bir piyanist için eşlik etmenin aslında solo çalmaktan çok daha zor ve derin bir eylem olduğunun farkına varmaya başlamıştı. Kendi deyimi ile eşlik etmek insanın egosunu disiplin altına alıyor ve zekâsını ve entelektüel kimliğini da iyi kullanmaya zorluyordu. Brad ancak

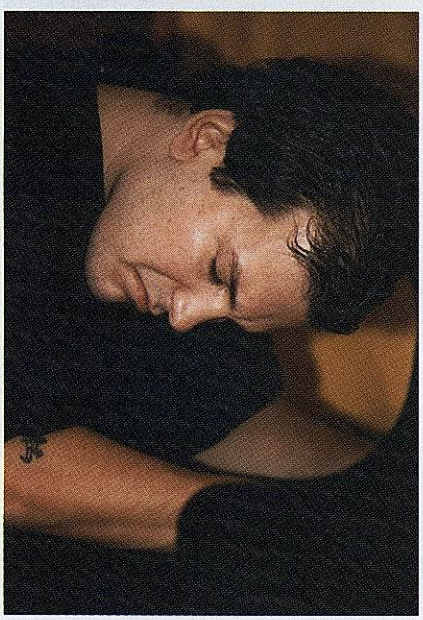

22 yaşına geldiğinde gerçek anlamda "eşlik edebilme" noktasına geldiğine kani olabildiğini söylüyor.

Brad, lise yıllarında yaşadığı Hartford'da düğünlerde, özel partilerde, bar ve restoranlarda çaldı. Özelliklerde şarkıcılara eşlik ettiği bu dönemde bir jazz piyanisti için en eğitici ve geliştirici süreçten geçti: Şarkıcılar için parçaları farklı tonalitelerde çalma, yani transpose etme, intro'lar yapma ve şarkıcı ile birlikte serbest ritmde, yani "rubato" çalma vs.

1988'de New York'a taşındı. (Bazı şehir efsanelerinin aksine Brad hiçbir zaman Berkle School of Music'e gitmemiştir!) Orada Fred Hersch ile iki yıl, sonrasında Kenny Werner, Jackie McLean ve efsanevi davulcu Jimmy Cobb ile jazz çalıştı. Bu dönemde etkilendiği müzisyenler arasında en önemlisi gitarcı Peter Bernstein idi. Yıllar içinde Bernstein'ın dört albümünde yer aldı. Bunlardan biri "Cobb's Mob", yani davulcu Jimmy Cob'un da çaldığı ve kendisine adanan bir çalışma idi.

Brad Mehldau'nun ilk yaptığı kayıt 1990 yılında alto saksofoncu Chris Hollyday'in "Natural Moment" projesi oldu. Bu albümün tanıtımı onun ilk olarak Avrupa'daki jazz festivallerine ve Amerika birçok jazz kulübünü kapsayan turnelere çıktı. Bu turne onun için bir dönüm noktası olmuştu. Bir yıl boyunca aynı grupla çalışmak ve her gece sahne almak onun kendi stilini ve özgün sesini oluşturmasını sağlamıştı. Kendisinin farkında olmadığı bu değişimi, turne sonunda New York'a döndüğünde müzisyen arkadaşları ona söylemişlerdi. Brad bir röportajında "O güne kadar bir bukalemun gibi her çaldığı projede duruma göre stil ve tarzım değişmekte idi. 21 yaşıma geldiğimde kendi müzikal kişiliğimi bulduğumu hissetmeye başladım" diyor.

1993 -1995 yılları arasında Perico Sambeat, Mak Turner ve Kurt Rosenwinkel ile projeler gerçekleştiren Brad, 1996'da Los Angeles'e taşınır ve değişik bir müzikal kültür ile tanışır. L.A.'de aralarında Lee Konitz, Charles Lloyd, Marvin 'Smitty' Smith, Billy Higgins, Joe Labarbera, Darek Oles ve Charlie Haden'ın da bulunduğu birçok müzisyen ile birlikte çalar.

Brad Mehldau'nun müziğini dört grupta toplamakta fayda var.

1. Odağında "The Art of The Trio" beşlemesi olmak üzere kontrbasta Larry Grenadier ve davulda Jorge Rossy ile yaptığı trio çalışmalar

2. "Places", "Elegiac Cycle" ve "Largo" gibi konsept albümler.

3. Joshua Redman, Mike Turner, Peter Bernstein, Kurt Rosenwinkel, Chris Potter gibi yeni neslin en önemli müzisyenleri ve Wayne Shorter, Charlie Haden, Charles Lloyd, Lee Konitz ve John Scofield gibi 'duayenlerin' albümlerinde sideman olarak çaldığı kayıtlar.

4. Warner Brothers'dan ayrılıp Nonesuch label'ı altındaki yeni projeleri (Live in Tokyo ve Day in Done)

Tüm bu üretiminin içinde kanımca en önemlisi, Brad Mehldau'nun müzikal kimliğininin karakteristiklerini en iyi şekilde ortaya koyan, belki biraz iddialı bir ifade olacak ama jazz tarihinde kayda değer bir yere sahip olan "The Art of The Trio" beşlemesidir. Bu nedenle bu kayıtların içeriklerini ve özelliklerini sizler ile paylaşmak isterim:

Ünlü prodüktör Matt Pierson 1996 da üçlüyü **"The Art of The Trio – Volume One"** için bir araya getirdi. Brad Matt Pierson için "Larry ve Jorge ile oluşturduğumuz trio ile çıktığımız müzikal yolculuğu belgelemek için bir seri albüm yapmayı bize öneren Matt idi. O bizim kalıcı bir grup olacağımıza belki de o zamanlar benden daha çok inanıyordu" diyor. Bu albüm, seyrek çalınan fakat müthiş güzellikte bir melodisi olan "Blame It One My Youth" ile açılır. Brad Mehldau Trio'ya özgü yoğun bir empatik ve etkileşimli yaklaşım, kolektif ritmik cümleler ve Brad'in rapsodik anlatımı bence piyano trio formunda 90'lı yılların 2. yarısından sonra nelerin yaşanacağının habercisi gibidir. Albümde dikkat çekici parçalar olarak Brad'in konserlerinde bis olarak çalmayı sevdiği diğer bir standard "I Didn't Know What Time It Was" ve Brad'in besteci kimliğinin ön plana çıktığı "Ron's Place'i gösterebiliriz.

Trio'nun New York'taki ünlü jazz kulübü "The Village Vanguard"da 1997'de bir hafta boyu çaldığı programdan **"The Art of The Trio – Volume Two"** ortaya çıktı. Daha sonra aynı seride çıkacak iki Vanguard Live albümü ile birlikte Volume Two'yu stüdyo albümlerinden ayıyan en önemli unsur, standart repertuarın açılımlarında sınırların zorlanması, çok daha deneysel bir yaklaşım ile melodi, armoni ve ritmleri soyutlanma-

sı idi. Bu albümdeki diğer bir özellik de Brad'in çok sevdiği Theolonius Monk bestesi "Monk's Dream" dışında tüm parçaların çok yavaş veya çok hızlı olması...

1998'de yayınlanan **"Songs - The Art of The Trio – Volume Three"** Brad'in çok daha geniş bir hayran kitlesi yaratmasını tetikleyen bir çalışma oldu.

"Uzun zamandır 'şarkı' kavramının benim için ne ifade ettiği konusunda düşünüyorum. Bana birkaç şeyi çağrıştırıyor – Basit bir melodi, ekonomik olarak kullanılan malzeme ve kısa bir form. Fakat aynı zamanda dinleyiciye yansıtılan, dinlenildikten sonra bilincine yapışıp kalan ve etkisini sürdüren güçlü ve derin bir duygusal etki...Şarkı kısadır ve çabuk biter, fakat buna rağmen size bir sonsuzluk hissi vermelidir, süresinden daha çok büyük bir varlığın. Şarkı'da sonsuz bir şeyin yüzeyini kazıdığınızı hissetmelisiniz."

Brad "Songs" ile ilgilerini işte bu sözleri ile anlatıyor. Brad'in besteleri "Sehnsucht" ve "Song-Song" Nick Drake'ten "River Man" ve Radiohead'in bir film müziği olan "Exit Music" 1998 ve sonrasında Brad Mehldau'nun trio performanslarının vazgeçilmez parçaları oldular. Bu kadar sıra dışı ve orijinal parça arasında benim favorim mutaassıp bir standart-sever olduğumu kanıtlayacak bir şekilde "Bewitched Bothered & Bewildered". Brad Türkiye'de yaşasa idi bence bu parçayı çaldıktan sonra "Standart bizim işimiz" derdi.

1998'de yine Village Vanguard'da kaydedilen **"The Art of The Trio Volume Four - Back At The Vanguard"** trionun verilen onlarca konserin sonrasında kazandığı inanılmaz uyumun bir gösterisi bence. Brad, Larry ve Jorge arasındali ritmik ilişki daha elastik fakat daha sağlam olmaya başlamıştı artık. Bu sağlamlık ve elastikiyet sayesinde birbirlerini gittikçe daha az kısıtlamaya başladılar, geliştirdikleri özgür ama aynı zamanda kolektif ve sound ile tamamen özgün bir kimlik kazandılar. 7/4'lük aksak ritm ile çaldıkları "All The Thing You Are" bence bu albümün en çarpıcı parçası...

"Brad Mehldau The Art of The Trio, Volume 5 – Progression" serinin son halkası idi. 2000 yılındaki Vanguard Session'larının çıktısı olan bu albüm, yakışır bir şekilde "progressive" (gelişimsel) bir anlatım içeriyor. İlk dört albümün yapısını oluşturan olan standart, cover ve beste üçlemesi bu kez 2 CD'de oldukça geniş bir boyutta Mehldau hayranlarını 4. Volume'den sonra fazla bekletmeden çıkıyor.

Brad Mehldau'yu diğer jazz müzisyenlerinden farklı kılan en önemli özelliklerden biri de düşün-

sel ve entelektüel kişiliği... Diğer jazz albümlerinden farklı olarak birçok Brad Mehldau albümünün kitapçığında oldukça derin ve edebi metinler bulursunuz. Brad yazdığı bu metinlerde felsefecilere, yazarlara, politikacılara ve şairlere atıflara bulunulmuştur. Özellikle Alman kültürüne ve düşünce hayatına (Goethe, Thomas Mann, Martin Heidegger) büyük ilgisi vardır. Bu ilgiyi parça isimlerinden de fark etmek mümkündür. Sehnsucht, Angst, Young Werther... Brad bir piyanist olması dışında çaldığı kadar düşünen, düşündükleri ve ürettikleri arasında kurduğu bağlantıyı yazıya da dökme ihtiyacını duyar:

"Kişinin müzikal kimliğini gelişmesi iki aşamalı bir süreçtir. Önce birçok müzik tarzı ile ilgili bilgilerin toplanması ve özümsenmesi gerekir. Bu noktada henüz bir estetik yoktur. Daha sonra topladığınız malzemeyi yontmaya ve şekil vermeye başlarsınız. Kendi kimliğinizi ancak mevcut malzemenin birçoğunu kullanmayarak ve atarak ortaya koyabilirsiniz. Bu da aslında entelektüel olmayan bir süreçtir. Kararlarınızı istek ve tutkularınız doğrultusunda alırsınız. Aldığınız kararlar hayat görüşünüze ve neleri kutsal olarak algıladığınıza bağlıdır. Her ne kadar "müzikal olarak her yapılan şey doğrudur" prensibini dikkate almak isteseniz bile bir performansçı olarak kendi sesinizi bulmak adına bu prensibin dışına çıkarsınız. "İstediğiniz bir şekilde" çalarsınız. Gayet basit bir nedenle: Çaldığınız şeklin diğerinden daha iyi olduğunuz düşünüyorsunuzdur."

Mehldau'nun önemli bulduğu başka bir konu da müzikal kimliğin gelişmesinde dogmatik olunmaması gerektiğidir. "Müzikal kimliğin gelişmesi süregelen fakat yavaşlayan bir süreç... Dağarcığa kompozisyonel bir tekniğin, doğaçlamaya farklı bir yaklaşımın ve piyanistik bir tekniğin eklenmesi gündeme geldiğinde hâlihazırda var olan ve kullanılan tekniklerde radikal bir değişiklik olmuyor. Mevcut teknikler dağarcığa yeni eklenen öğeler ile değişim ve dönüşüm geçiriyor."

Mehldau'nun müzikal kişiliğinin iki yüzü vardır. Brad ilk olarak ve öncelikle bir doğaçlamacıdır. Spontane müzikal fikirlerin ortaya çıkardığı sürprizleri ve tesadüfleri çok sever eder ve sıkça kullanır. Fakat aynı zamanda müziğin şekilsel mimarisine de derin bir hayranlığı vardır. Bu hayranlığı müziğinin her yerinde kendini belli eder. Yaratıcı birçok performansında o anda müzikal düşüncesinin o andaki yapı ve kurgusu bir ifade aracı olarak görev yapar. Çaldığı zaman fikirlerin kendisini nerelere doğru yönlendirdiğini dinler. Her parçasının 'hikâye anlatır' bir edası vardır. Bu hikâyenin bazen bir başı ve sonu vardır, bazen ise bilinçli bir şekilde sonu açık bırakılmıştır. Mehldau'nun iki yüzü, doğaçlamacı ve şekilci yönleri, birbirlerini tamamlar. Yarattığı etki ise çoğunlukla " kontrollü kargaşa" gibi bir şeydir.

Brad Mehldau Trio'nun son albümü Day Is Done'da önemli bir değişiklik yaşanır. Aynı zamanda çok iyi bir piyanist olan İspanyol davulcu Jorge Rossy, kendi projelerini üretmek üzere gruptan ayrılır. Yerini Kurt Rosenwinkel grubundan tanıdığımız New York'un en seçkin davulcularından Jeff Ballard alır. Bu albümün özelliği önceki diğer projelere nazaran çok daha enerjik ve kendi değimi ile "yüksek oktanlı" olması. Açılış parçası olan Radiohead bestesi "Knives Out" bu özelliği daha en baştan ortaya koyuyor. Larry Granadier'in kontrbas solosundan sonra Jeff Ballard'ın ritme girişi Mehldau trionun bundan sonraki sound'unu bize tanıştıyor. Yüksek enerji seviyesi ile yapılan bu başlangıçtan sonra Burt Bacharach'ın müthiş güzellikte ballad'ı Alfie sırayı alıyor. Minimal bir anlayışla olanca sakinliği ile çalınan bu parçada sadece melodi çalınıyor, solo yok. Beatles'severler CD'de iki adet parçaya sevinecekler. Solo piyano ile çalınan "Martha My Dear" ve "She's Leaving Home". CD'ye adına veren Nick Drake bestesi Day Is Done, Drake'in ilk albümü olan Five Leaves Left'ten... 1970'ların marjinal folk-rock solistlerinden Drake'in "Riverman" ve Things Behind The Sun" adlı parçalarını Mehldau daha önceki kayıtlarında ve konserlerinde çalmıştı. "Day Is Done"'da melodiyi Jeff Ballard'ın klasik funky ritmi eşliğinde kontrbasta Larry Granadier çalıyor. "Anything Goes" albümündeki "Smile" ve "The Art of The Trio – Volume -3"teki "Song-Song" yorumları da kontrbas melodileri ile başlıyordu. Grenadier'ın kontrbas tonunun kararlığı ve berraklığı Drake'in lirik meledisine çok iyi uymuş bence. Albümdeki bazı parçalarda melodilerin, ritmik ve armonik yapılarının büyük bir özgürlük ile dönüşüme uğratıldığını fark ediyoruz. 7/4'lük ritmle çalınan Paul Simon bestesi "50 Ways To Leave Your Lover" ve "She's Leaving Home" un finali gibi... Mehldau'nun "Anything Goes" albümündeki "Get Happy Yorumu", "The Art of The Trio – Volume Four" daki 7/4'lük "All The Things You Are"da da bu tavıra rastlamıştık. Mehldau, meşhur John Coltrane Quartet'in 1960'lardaki "'My Favorite Things' ve 'Chim Chiminee" yorumlarından çok etkilendiğini söylüyor. Ona katılmamak mümkün mü? Ana melodiye de "değinilen" fakat bu basit melodilerin açılımları ile muazzam bir genişliğe ulaşan grup performansları bence de jazz tarihinde ifade zenginliği ve yaratıcılık açısından ulaşılan doruk noktaları idi. Mehldau'nun ustaların ustası Coltrane'i iki parça ile anması bu albümü benim açımdan çekici kılan unsurlardan biri oldu. Bir Mehldau bestesi olan "Turtle Town" da doğaçlama içermiyor. Melodi aynı Wayne Shorter'ın "Nefertiti" sindeki gibi tekrar tekrar ufak cümleleme değişikleri ile çalınıyor ve meditatif bir etki yaratılıyor.

"Day Is Done", "The Art of The Trio" serisinden farklı bir sound'da ve ısınılması açıkçası biraz zaman alıyor. Müzikal dili biraz daha soyut ve dolaylı. Buna rağmen albümü üç-dört defa dinledikten sonra özellikle "Alfie", "Day Is Done" "50 Ways" ve "Turtle Town" bende bağımlılık yarattı.

Yaratıcılığı, ifade zenginliği, piyanodaki virtüözlüğü ve müzikal kimliği ile sadece jazz çevrelerinde değil bütün müzik dünyasında heyecan yaratan Brad Mehldau'yu 2 Şubat 2006 akşamı İş Sanat'ta dinleyeceğiz. Büyük olasılıkla yeni Jeff Ballard ve Larry Grenadier ile birlikte "Day Is Done" ağırlıklı bir program çalacak. Bence 2006'nın en önemli müzikal olaylarından biri olan bu konseri kaçırmayın derim. Eğer 2001'de olduğu gibi elektrikler kesilmezse (!) ve Mehldau havasında olursa, bu konser unutulmaz bir deneyim olacak.

Kaynakça:
http://www.bradmehldau.com

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

Konser Tadında Jazz...

Nardis'te Ocak-Şubat-Mart konserleri arasında göze çarpanlar ABD'li şarkıcı Gyle Weddy, şubat'ta ABD'li tronpetci Jim Rotondi, mart'ta ise bir jazz devi saksafoncu Benny Golson ve grubu, Hollanda'lı şarkıcı Leah Kline bulunuyor.

OCAK AYI PROGRAMI

Yansımalar
16 Ocak P.tesi 2006 - Saat: (22:00-01:00)
Türkiye'yi uluslararası hemen her türlü etkintikte başarı ile temsil eden Turk müziğinden jazza ve dünya müziğine yayılan geniş müzikal perspektifleriyle sizlerden çok ilgi gören Yansımalar uzun bir aradan sonra haftaya keyifle başlamak isteyenlere çatacaklar.
Şenol Filiz (ney), Birol Yayla (tambur), Nezih Yeşilnil (b), Engin Gürkey (perc).

Sema Özcan Band
17 Ocak Salı 2006 - Saat: (22:00-01:00)
Nardis Jazz Vokal Yarışmasına katılan başarılı seslerden biri de Sema Özcan'dır. Profesyonel olarak Topkapı Orkestrası'nın da solistliğini yapan bu genç sanatçımız Nükhet Ruacan'ın öğrencilerinden. Kendi grubuyla nefis bir repertuarla sizlerle olacak.
Sema Özcan (vo), Cem Tuncer (g), Kağan Yıldız (b), Ediz Hafizoğlu (d).

Bossa Nova Projed
18 Ocak Çarş. 2006 - Saat: (22:00-01:00)
Grubun Bossa Nova müziğine yönelmesinde, söz ve ritimlerin birleşik armonisi, jazz müziğinin temel karakteristik özelliği olan armonin içinde rahat hareket edebilme serbestisi etkili olmuş. Grup Bossa Nova'ları İngilizce ve Bossa Nova'ların otantik dili olan Portekizce olarak yorumlamaktadır. Bossa Nova ve Samba, Brezilya müziğinin, dünya çapında tanınan en önemli iki çeşididir. Brezilya müziğinin önemli bestecilerinden biri olan Antonio Carlos Jobim ve aynı topraklarda yaşamış olan gitarist Joao Gilberto, 1950'lerin sonlarına doğru Amerika'daki Cool Jazz akımından etkilenip, samba ritimlerini daha yumuşak formda çalarak bu akıma adapte etmişlerdir. Sonuç çok etkileyicidir. Bu romantik müziğin adı Bossa Nova'dır. Bossa Novalar tüm dünya jazz müzisyenlerinin repertuarlarının vazgeçilemez eserleri arasında yer almışlardır. Astrud Gilberto ve ünlü saksofoncu Stan Getz de bu müziğin dünya çapında yayılmasında önemli rol oynamıştardır. Bu ilgi gören geceyi siz de kaçırmayın deriz.
Herman Artuç (vo, perc), Süha Otmanbölük (s, ftt), Volkan Polat (g), Deniz Beydilli (b), Gökhan Türkoğlu (d).

Gyle Waddy Band
19 Ocak Perş. 2006 Saat: (22:00-01:00)
20 Ocak Cuma 2006 - Saat: (23:00-02:00)
21 Ocak C.tesi 2006 - Saat: (23:00-02:00)
Gyle Waddy (Jil Wady okunur) ABD Philadelphia'lı. 16 yaşından beri kulüplerde şarkı söylüyor. Orta okuldan sonra New York'a taşınır ve orduya katılır. 4 yıl boyunca da ordu da şarkılar söyler. Daha sonra Los Angeles'e taşınır ve üniversiteye başlar. 27 yaşındadır ve modellik bile yapar. Diana Ross ile "Busting"de, MGM'de Charles Bronson ile oynar. İtalya'ya taşınır. Komediterde ve bazı müzikallerde oynar. 1973'de tekrar New York'a döner. Müzikaller, dans ve konserler devam eder. Freedom Train, Hair, J.C.Superstar, Jesus Christ Lawd Today bunlardan bazılarıdır. 1977'de Diana Ross ile The Wiz'de oynar, Harry Belafonte ile tura çıkar. '79'da tekrar Avrupa'ya dönmeye karar verir. Burada yaşamını aktör, model, vokal öğretmeni, dansçı ve şarkıcı olarak devam ettirir. İlk albümü RCA'dan çıkan "Hold Me Tight" son albümü ise Elyts'den çıkan Wha'Cha Been Doing'dir. Grubu GMT Band ile ABD'den Rusya'ya kadar pekçok yerde konserler vermektedir. Bu renkli kişilik, Belçika'nın "Al Jerreau"su 3 gece için Nardis'te sizlere çok keyifli bir hafta sonu geçirtecek.
Bu geceye destek veren Axess'e teşekkürler ederiz. Axess Kart sahiplerine giriş bu gece %10 indirimlidir.
Gyle Waddy (vo), Önder Focan (g), Can Çankaya (keyb), Kamil Erdem (b), Ferit Odman (d).

Erkut Taçkın Band
23 Ocak P.tesi 2006 - Saat: (22:00-01:00)
Erkut Taçkın 1960'lardaki dinamizmini hala sürdürüyor... Türkiye'deki ilk R&B'nin temsilcisi olan bu her daim genç adam, haftaya keyifli ve hızlı başlamak isteyenlere çatacak.
Erkut Taçkın (vo), Kamil Özler (g), Cem Nasuhoğlu (g), Görkem Oker (b), Feyyaz Çakmak (d).

Şenova Ülker & Emre Kayhan Quintet
24 Ocak Salı 2006 - Saat: (22:00-01:00)
Senfoni Orkestramızın değerli elemanları Şenova Ülker ve Emre Kayhan'ın oluşturdukları bu proje jazz standartları ağırlıklı. Piyanoda lirik çalışı ile sevilen genç Kürşat Deniz, Erdal Akyol ve Cem Aksel'i de arkalarına alınca keyifli bir Salı gecesi müziği dinleyeceğimiz anlaşılıyor...
Şenova Ülker (tp), Emre Kayhan (tb), Kürşat Deniz (p), Erdal Akyol (b), Cem Aksel (d).

Tuluğ Tırpan Trio
25 Ocak Çarş. 2006 - Saat: (22:00-01:00)
İstanbul doğumlu sanatçı, piyano ve kompozisyon eğitimine Bilkent Üniversitesi'nde başlayıp Viyana Müzik Akademisi ve Viyana Konservatuarı'nda devam etti. Schleswig Holstein (Almanya), Charles Mingus Festivali (Avusturya), Yehudi Menuhin Live Music (Avusturya), Jeunesse Bach 2000 (Avusturya), Davos Uluslar arası Genç Solistler Festivali (İsviçre), Güney Amerika Müzik Festivali (Avusturya), Jazz Over Villach (Avusturya), Miles Davis Jazz Festivali (Polonya), CRR Piyano Festivali, Richard Strauss anma konserleri, Türkiye Cumhuriyeti 75.Yıl Kuruluş yılı kutlamaları çerçevesinde Ottowa ve Toronto'da konserler veren sanatçı 2002 yılında Musicalcoctail dergisi tarafından "... son yıllarda Almanca konuşulan ülkelerde bestelenmiş en iyi müzikal" kritiği alan ilk müzikali "Hearts"ı bestelemiştir. 2004 yılında Karintiya Yaz Festivali'nde sahneye konulan Mozart'ın Figaro'nun Düğünü Operasi'nın jazz versiyonunu yazan ve müzik direktörülüğünü üstlenen sanatçı halen Performing Arts Studios of Viyana'da öğretim görevlisi olarak çalışmakta. Bu değerli sanatçımızı tanımak, dinlemek için bu gece önemli bir fırsat olacak.
Tuluğ Tırpan (p), Ivan Ruiz Machado (b), Volkan Öktem (d).

Quartet Muartet
26 Ocak Perş. 2006 - Saat: (22:00-01:00)
Quartet Muartet'i swing, drum & bass, funk, latin, rock ve blues gibi birçok türü içeren müzikleriyle biliyorsunuz. "9 Parça" adlı albümleri var. Genelde bestelerden oluşan albümdeki parçalar ve yakında çıkarmayı planladıkları 2. albümlerinin repertuarlarıyla keyifli bir Nardis gecesinde çatacaklar.
Sarp Maden (g), Genco Arı (p), Alp Ersönmez (b), Volkan Öktem (d).

Nükhet & Neşet Ruacan Group
27 Ocak Cuma 2006 - Saat: (23:00-02:00)
Neşet Ruacan 1948 yılında İstanbul'da doğdu. 10 yaşında klasik gitar ile müziğe başladı. İlk gitar dersini Riza Başikoğlu'ndan aldı. Daha sonra Dr.Metin Bulut ile jazz gitar çalıştı. 1963 yılında Vahşi Kediler Grubu ile pop müziği çaldı. İktisat Fakültesini terk ederek profesyonel müzisyenliği seçti. Şerif Yüzbaşıoğlu Orkestrası onun profesyonel müziğe girişinde en önemli etken oldu. Daha sonra Erol Büyükburç, Süheyl Denizci, Yalçın Ateş Orkestralarında yer aldı. Daha sonra sırasıyla İngiltere'de Leeds College of Music ve Amerika'da Berklee College of Music, Brooklyn School of Music, Julliard School of Music gibi çeşitli kurslara devam etti. Ernest Wiehe, Alex Ulanowski, Jerry Bergonzi ile özel olarak çalıştı. Türkiye'ye dönünce TRT Hafif Müzik ve Caz Orkestrası'na katıldı. Halen şef olarak çalışmalarına devam ediyor. Vokalde Nükhet Ruacan ile jazz standartlarında oluşan bir repertuarla Nardis'te yer alacaklar.
Nükhet Ruacan (vo), Neşet Ruacan (g), Serkan Özyılmaz (p), Erdal Akyol (b), Cem Aksel (d).

Melis Sökmen Band
28 Ocak C.tesi 2006 - Saat: (23:00-02:00)
Pop jazz'in ülkemizdeki en seviten ve en önemli temsilcisi Melis Sökmen ile R&B ve soul dolu, keyifli bir hafta sonuna ne diyorsunuz...
Melis Sökmen (vo), Aysun Sökmen (ftt, vo), Meriç Demirkol (s), Elvan Aracı (keyb), Cem Tuncer (g), Tony Jones (b), Doğaç Titiz (d), Tunç Çakır (perc).

Vogue = (vg)
30 Ocak P.tesi 2006 - Saat: (22:00-01:00)
(Vogue Moda, Hip, Trend...) Modası asla geçmeyen, sürekli yeni versiyonlarla hayatımızda hep trend olan jazz parçaları... Uzun senelerdir farklı projeler ve okullarda bir arada çalmış olan vOgue müzisyenleri, Diana Krall, Jamie Cullum, Michael Buble ve Norah Jones gibi yorumları düzenleyen bu yeni projede birarayа geliyorlar. Bu eğtenceli geceyi kaçırmayın deriz...
Aslı Şahan (vo), Aktuğ Birinci (vo, s), Ekrem Yıldırım (g), Cem Öget (p), İbrahim Gönenç (b), Emre Yenson (d).

Lloyd Chisholm Band
31 Ocak Salı 2006 - Saat: (22:00-01:00)
İstanbul'da yaşayan ABDli trompetçi Lloyd Chisholm Philadelphia'da Curtis Institute müzik okulunda okuduktan sonra Nat Adderly, Stanley Turrentine, Barry Harris, Kenny Drew Jr. gibi müzisyenlerin yanında yetişti. Şimdi ötkemizin yetiştirdiği çok değerli müzisyenler ile birlikte bazı standartlar ve bestelerden oluşan bir repertuarla sizlere çalacaklar.
Lloyd Chisholm (tp), Burak Bedikyan (p), Caner Kaptan (b), Ferit Odman (d).

ŞUBAT AYI PROGRAMI

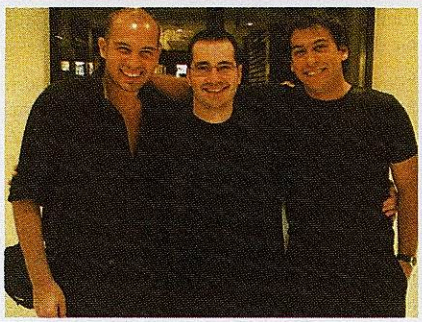

New Kids on the Bop
01 Şubat Çarş. 2006 - Saat: (22:00-01:00)
Daha önce birçok kez birlikte veya ayrı Nardis sahnesinde çeşitli projelerde dinlediğimiz Burak Bedikyan, Caner Kaptan ve Ferit Odman, bu defa bizlere "trio" formatında Charlie Parker'dan Chick Corea'ya uzanan renkli bir repertuarın yanısıra orijinal kompozisyonlarından da seçmeler sunacaklar. Grup özellikle 2005 yazından bu yana Amerikalı trompetçi/besteci Lloyd Chisholm'la birlikte sürekli gösterdikleri performansların da etkisiyle iletişim ve uyum adına birliktelliklerinde pekçok müzikal nüansa sahip. Keyifle dinlemenizi diliyoruz.
Burak Bedikyan (p), Caner Kaptan (b), Ferit Odman (d).

Group Passiflora
02 Şubat Perş. 2006 - Saat: (22:00-01:00)
Levent Altındağ ve Erdem Sökmen'in öncülüğü, Eylem Pelit, Volkan Öktem, Serkan Özyılmaz'ın katılımıyla kurulan Grup Passiflora yaklaşık 3 yıldan beri birlikte çalmaktadır. Latin jazz ve fusion tarzı müzikler çalan grubun repertuarı oldukça geniş. Grup John Patitucci, Joe Bosco, Garry Willis, Steve Khan, Julio Baretto, Paco de Lucia, Russell Ferrante (Yellow Jackets), Tania Maria, Ralph Towner (Oregon), J.C.Maillard gibi besteci ve müzisyenlerin eserlerini kendi yaptıkları aranjelerle başarı ile yorumlamaktadır. Yepyeni parçalarla karşınızda olacaklar.
Levent Altındağ (s, ftt), Erdem Sökmen (g), Serkan Özyılmaz (p), Eylem Pelit (b), Volkan Öktem (d).

Quartet Muartet & Sibel Köse
03 Şubat Cuma 2006 - Saat: (22:30-01:30)
Sibel Köse ve Quartet Muartet daha önceki Nardis konserlerinde sizlerden gördükleri yoğun ilgi ve bir de çok başarılı bir Almanya konserinden sonra repertuarlarına ilave parçalarla uzun bir aradan sonra sizlerle olacaklar.
Sibel Köse (vo), Sarp Maden (g), Genco Arı (p), Alp Ersönmez (b), Volkan Öktem (d).

Vural & Focan Project
04 Şubat C.tesi 2006 - Saat: (22:30-01:30)
Jazz, pop ve latin müzikte birçok önemli projeye imza atan Ercüment Vural ve ülkemizin en üretken müzisyenlerinden biri olan gitarist Önder Focan'ın ortak çalışmaları "Kırmızıya Çalıyor" yılın en başarılı çalışması. Latin, funk, biraz da swing etrafında dolaşan parçalardan oluşuyor. Aydınlık melodiler ve rahatlatıcı ritimlerle huzur veren ve hatta dinleyenleri alıp uzak diyarlara götüren bir müzik. Keyifli bir hafta sonu için.
Önder Focan (g), Ercüment Vural (p, vo), Erdal Akyol (b), Ediz Hafizoğlu (d), Tunç Çakır (perc).

Donovan Mixon Quartet
06 Şubat P.tesi 2006 - Saat: (22:00-01:00)
Donovan Mixon New Jerseyli, Bilgi Üniversitesi'nde öğretmen. Hybrid Project ise onun grubunun ve Türkiye'de kaydettiği "The Dance of Life" adlı CD'nin projesi. Sanatçı bu kez, bu proje dışındaki çalışmaları, bazı standartlar ve düzenlemeler içeren parçalar ve besteleri ile Nardis'te.
Donovan Mixon (g), Şenova Ülker (tp), Caner Kaptan (b), Ferit Odman (d).

Main Project
07 Şubat Salı 2006 - Saat: (22:00-01:00)
Main Project'in müziğini, DJ müziğini vokal, perküsyon, trompet ve bas eşliğinde etnik, funk, jazzy house, bossa, latin house, tribal tarzıyla yorumlanan canlı performans olarak tanımlanabiliriz. Elektronik alt yapıların hakim olduğu ve dans müziğinin temelinde var olan jazz, soul, funk ile etkileşim içindeki Main Project'in özelliği, kendine ait olan parçalarının yanında bazı parçaları da jazz'daki doğaçlama mantığında olduğu gibi çaldıkları an ne hissediyorlarsa dinleyicileri ile de paylaşıyor olmalarıdır. Enerji, hareketlilik ve pozitif düşünceyi referans alan Main Project bunu Türk ve doğu ezgilerine de yansıtarak değişik beğenilere sahip olan herkesi müziklerine dahil edebiliyorlar. Grup parçalarından birini Mercan Dede'nin son DJ albümüne vermekten çok mutlu. Bu eğlenceli geceye dans etmek isteyen herkesi bekleriz.
Hakan Türkürer (DJ), Cana Çankaya (vo, tp), Ali Sural (b), Ateş Öztürkmen (perc).

Tahsin Ünüvar Quartet
08 Şubat Çarş. 2006 - Saat: (22:00-01:00)
Tahsin Ünüvar Quartet uzun yıllar önceki kadrosu ile uzun bir aradan sonra tekrar Nardis'te. Bu akşam serbest doğaçlamalardan 20.yy klasik müzik eserlerine, tangolardan grup elemanlarının bestelerine ve standartlara uzanan değişik ve renkli bir repertuar sizler ile buluşacak. Grup elemanları arasında uzun yıllar birlikte çalmanın getirdiği müzikal iletişim ile dikkati çeken Tahsin Ünüvar Quartet'in konseri müzikal sürprizlere ve maceralara açık bir ortam oluşturacak.
Selim Benba (p), Tahsin Ünüvar (s), Nezih Yeşilnil (b), İzzet Hiçkalmaz (d).

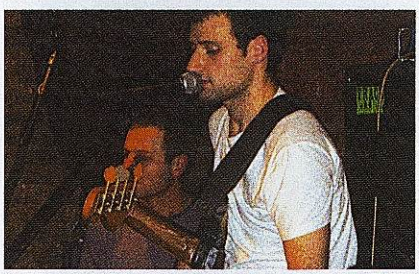

KEY
09 Şubat Perş. 2006 - Saat: (22:00-01:00)
Geçen ay Nardis'teki başarılı konserlerinden sonra grup Kangroove'un başarılı solisti Bora Uzer ve bu ilginç yeni grubu yoluna devam ediyor...
İmer Demirer (tp), Bora Uzer (b), Can Çankaya (keyb), Mert Önat (d).

Ercüment Vural & Cem Aksel "Frank Sinatra" Projesi
10 Şubat Cuma 2006 - Saat: (22:30-01:30)
Ercüment Vural ve Cem Aksel'in ortak çalışması olan bu proje sizlerden gördüğü ilgi ile devam ediyor. Pekçok ödül sahibi efsane şarkıcı Frank Sinatra'nın söyleyip meşhur ettiği parçaları Ercüment Vural yorumu ile dinlemek hoş ve eğlenceli oluyor. Hafta sonunuzu keyifle değerlendirmeniz için iyi bir seçenek.
Ercüment Vural (vo), Cem Tuncer (g), Utku Yurttaş (p), Erdal Akyol (b), Cem Aksel (d).

Önder Focan Group "Vocalists 2006" Projesi
11 Şubat C.tesi 2006 - Saat: (22:30-01:30)
1999 yılında Ajlan Büyükburç, Sibel Köse ve Aydın Kahya Önder Focan besteleri ABD'de bir kayıt yaparak vokal ile seslendirdiler. Oldukça başarılı olan ve beğeni toplayan bu CD, Ajlan Büyükburç'un zamansız kaybından dolayı yeterince seslendirilip dinleyiciye ulaşamadı. Bu projeyi tekrar canlandırmak üzere aynı parçalara yeni bazı ilaveterle seslendirmek için son dönemin genç ve başarılı vokalistleri bir araya getdiler. Vokal provalarını büyük bir özveri ile Burak Bedikyan yönetti. Ritim seksiyonda da son derece değerli müzisyenlerin yer aldığı "Vokalist 2006" projesinin Nardis dinleyicisi tarafından ilgi görüyor.
Esin Gündüz (vo), Özge Pınar (vo), Can Bora Genç (vo), Önder Focan (g), Şenova Ülker (tp), Burak Bedikyan (p), Erdal Akyol (b), Ferit Odman (d).

Deniz Dündar Trio
13 Şubat P.tesi 2006 - Saat: (22:00-01:00)
Geleneksel jazz'daki swing anlayışını en iyi duyuran müzisyen olarak bilinir Deniz Dündar. Marmara Üniversitesi'ndeki öğretmenlik görevinin yanı sıra gönülden bağlı olduğu bu müziğe çeşitli gruplarda çalarak hizmet veren sanatçı bu gece standartlardan oluşan bir repertuarla sizlerle olacak.
Serkan Özyılmaz (p), Erdal Akyol (b), Deniz Dündar (d).

Pelin Çetin & Derin Togar "Valentine Days" Özel Duets
14 Şubat Salı 2006 - Saat: (22:00-01:00)
Pelin Çetin Sibel Köse ve Randy Esen'le jazz çalıştı. Derin Togar Indiana University'de opera bölümünü bitirdi. Çoğunluğu jazz standartlarından oluşan repertuarı sanatçılar duet olarak seslendirecekler. Standartlardan başka, film soundtracklerinden ve popüler parçalardan da oluşan çok renkli ve keyifli bir repertuar ile karşınızda olacaklar.
Pelin Çetin (vo), Derin Togar (vo), İlkcan Özkan (p), Özgür Salıcı (b), Erdem Göymen (d).

"Nat King Cole" Anısına Vokal Gecesi
15 Şubat Çarş. 2006 - Saat: (22:00-01:00)
Piyanist olduğu kadar kusursuz bir jazz vokalisti olan Nat King Cole Ray Charles'dan Stevie Wonder'a kadar uzanan bütün bir şarkıcı kuşağını etkilemiştir. Döneminin "modern trio" formatına da öncülük etmiştir. Buna karşın yaşamı oldukça zorluklarla geçmiştir. Eşlerinden ayrıldığında aldattığı gerekçesiyle hayranları tarafından, ırkçılığa karşı yeterince savaşmadığı için siyahlar tarafından, jazz'ı sulandırdığı için dönemin müzisyenleri tarafından dışlanmıştır. 15 Şubat 1965'de kaybettiğimiz sanatçının ölümünün üzerinden 41 yıl geçti ama şarkıları hala dillerde, gönüllerde... Bu gece Nardis'te şimdiye kadar dinlediğiniz tüm şarkıcı arkadaşlarımızın katılacağı özel bir programla Nat King Cole'un söyleyip meşhur ettiği parçaları, onların yorumundan dinleyeceksiniz.
House Band: Selim Benba (p), Erdal Akyol (b), Cem Aksel (d).

Funkbone
16 Şubat Perş. 2006 - Saat: (22:00-01:00)
Genç ve dinamik "Funkbone" kuzey jazz'ına İstanbul'dan bakıyor. Günümüzdeki jazz etkilerini başarıyla müzikleine taşıyorlar. Eğlenceli ve keyifli bir gece...
Emre Kayhan (tb), Hakan Çimenot (tb), Cem Tuncer (g), Can Çankaya (keyb), Alp Ersönmez (b), Erhan Seçkin (d).

Nükhet & Neşet Ruacan Group
17 Şubat Cuma 2006 - Saat: (22:30-01:30)
Usta, hoca, duayen müzisyenlerimiz Nükhet ve Neşet Ruacan'ların Nardis konserlerinde jazz standartlarının en keyiflilerini dinleyebileceksiniz.
Nükhet Ruacan (vo), Neşet Ruacan (g), Serkan Özyılmaz (p), Erdal Akyol (b), Cem Aksel (d).

Melis Sökmen Band
18 Şubat C.tesi 2006 - Saat: (22:30-01:30)
Pop jazz'ın ülkemizdeki en sevilen ve en önemli temsilcisi Melis Sökmen ile R&B ve soul dolu, keyifli bir hafta sonuna ne diyorsunuz...
Melis Sökmen (vo), Aysun Sökmen (flt, vo), Meriç Demirkol (s), Elvan Aracı (keyb), Cem Tuncer (g), Tony Jones (b), Doğaç Titiz (d), Tunç Çakır (perc).

Yansımalar
20 Şubat P.tesi 2006 - Saat: (22:00-01:00)
Türkiye'yi uluslararası hemen her türlü etkinlikte başarı ile temsil eden Türk müziğinden jazz'a ve dünya müziğine yayılan geniş müzikal perspektifleriyle sizlerden çok ilgi gören Yansımalar uzun bir aradan sonra haftaya keyifle başlamak isteyenlere çalacaklar.
Şenol Filiz (ney), Birol Yayla (tambur), Nezih Yeşilnil (b), Engin Gürkey (perc).

Sibel Köse & Alper Yılmaz Project

21 Şubat Salı 2006 - Saat: (22:00-01:00)

New York'ta yaşayan Alper Yılmaz dönem dönem yeni alümünün son çalışmaları için İstanbul'a gelip gidiyor. Onu ve hem de artık yurt dışında çalışmaları artan vokalistimiz Sibel Köse ile ortak bir çalışmada yakalamak hepimiz için bir şans.

Bascı, besteci ve aranjör Alper Yılmaz 10 yaşında gitar çalmaya başladı ve 1993 yılında temel enstrümanı olarak basa geçti. 1993-1995 yılları arasında Türkiye'nin önde gelen jazz müzisyenleriyle çalışan Yılmaz, Tuna Ötenel'in "Sometimes" albümünde perdesiz bas çaldı. Aynı dönemde, Radyo ODTÜ'de "Jam Session" adlı jazz müzik programının yönetmenliğini ve sunuculuğunu yaptı.

1995-2000 yılları arasında ekonomi dalında doktora yapmak için bulunduğu Kaliforniya'da University of California Davis Jazz Big Band, Mike McMullen, John Tchicai, Steve Homan, Rick Lotter ve Dave Lynch gibi müzisyenlerle çaldı ve stüdyo kayıtlarında bulundu. 2000 yılından beri New York'ta yaşayan Alper Yılmaz burada John Patitucci, Matthew Garrison, Adam Rogers, Dave Binney gibi müzisyenlerle çalışma imkanı buldu. Ayrıca Queens College Aaron Copland School of Music yüksek lisans programı bünyesinde Antonio Hart'la "İleri Emprovizasyon", Michael Mossman'la "Düzenleme ve Kompozisyon" çalıştı. Halen New York'un önde gelen jazz kulüplerinde değişik gruplarla performanslar yapmaktadır.

Alper Yılmaz'ın ilk solo albümü "Junk Mail" 2006 yılı başında çıkıyor. Albümde alto saksofonda Dave Binney, soprano saksofon ve klarinetlerde Mike McGinnis, Fender Rhodes'da Jon Davis, davullarda Andy Sanesi ve diğer vurmalı çalgılarda Bodek Janke yer alıyor.

Daha detaylı bilgi için lütfen www.alperyilmaz.net adresini ziyaret ediniz.

Sibel Köse (vo), Michael McGinnis (ss, clt), Alper Yılmaz (b), Sarp Maden (g), Volkan Öktem (d).

Alper Yılmaz Band

22 Şubat Çarş. 2006 - Saat: (22:00-01:00)

Alper Yılmaz ile yurdumuza gelen saksofoncu ve klarinetçi Michael McGinnis 1997 yılından beri New York'ta çalışmakta, müzik öğretmekte ve düzenli olarak Four Bags, OKIOK, Lonnie Plaxico Group ve Loser's Lounge gibi ekiplerle çalmaktadır. İlk albümünü 1999 yılında Ravi Coltrane tarafından kurulmuş, New York bazlı bağımsız bir firma olan, RKM Music'ten çıkartan McGinnis, Four Bags ile iki albüm, DDYGG ve MG Marching Band ile de birer albüm yapmıştır (NCM East). Sanford, Maine doğumlu McGinnis University of Sourthern Maine ve Rochester, NY'daki Eastman School of Music mezunudur. Daha detaylı bilgi için lütfen www.mikemcginnis.com adresini ziyaret ediniz.

Michael McGinnis (ss, clt), Alper Yılmaz (b), Sarp Maden (g), Volkan Öktem (d).

Jim Rotondi Band

23 Şubat Perş. 2006 - Saat: (22:00-01:00)
24 Şubat Cuma 2006 - Saat: (22:30-01:30)
25 Şubat C.tesi 2006 - Saat: (22:30-01:30)

12 yaşından beri trompet çalan Jim Rotondi Texaslı. Kuzey Texas Üniversitesi "Trompet Performans" bölümünden üstün başarı derecesi ile mezun. Mezun olur olmaz Ray Charles Orkestrası ile, 6 yıl boyunca da Lionel Hampton Orkestrası ile turnelere çıkar. Kendi grubunu kurar bu arada Carnegie Hall Jazz Band ile ve Grammy ödüllü Toshiko Akiyoshi, saksofoncu Eric Alexander ve Steve Davis ile çalar. Kendi liderliğinde "Destination Up" piyasaya çıkar. Criss Cross etiketiyle de 4 CD yapar. Bahsedilmesi gereken son albümleri arasında saksofoncu George Coleman's Octet feat. Harold Mabern, davulcu Ray Appleton's Sextet, feat. Slide Hampton, Charles McPherson ve John Hicks ile yaptıkları sayılabilir. Jim Rotondi'nin son çalışmaları One For All adlı grubuyla Sharp Nine Records'dan piyasaya çıkan "Too Soon To Tell" ve "Optimism" albümleri Cadence, JazzTimes ve The Detroit Free Press gibi basın organlarında övgüyle bahsedilen albümlerden olmuştur. Jim Rotondi New York'da yaşamakta olup, konser, kulüp, klinik ve albüm çalışmaları ile birlikte Atlanta'daki Emory University'de, Jamey Aebersold Summer Jazz Camp ve California Polo Alto'daki Stanford Jazz Workshop'da, The State University of New York'da trompet, performans hocası olarak dersler vermektedir.

Bu büyük sanatçı Nardis'te her zaman bizim de göğsümüzü kabartan başarılı müzisyenlerimizle sahne alacak. Bu büyük, usta trompetçiyi mutlaka dinleyin deriz.

Bu geceye destek veren Axess'e teşekkürler ederiz. Axess Kart sahiplerine giriş bu gece %10 indirimlidir.

Jim Rotondi (tp), Burak Bedikyan (p), Kamil Erdem (b), Ferit Odman (d).

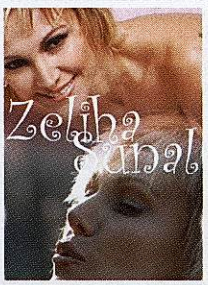

Zeliha Sunal "Z" Project

27 Şubat P.tesi 2006 - Saat: (22:00-01:00)

Kent Orkestrasının ve TRT Caz Orkestrasının solistliğini de yapan, son dönem piyasada kaliteli pop parçaları ile sesini duyuran Zeliha Sunal bu kez jazz standartları, Broadway müzikalleri, film müzikleri bulunan geniş repertuarıyla Nardis'te.

Zeliha Sunal (vo), Tolga Tümözen (keyb), Yılmaz Tümözen (keyb), Kerem Türkaydın (g), Nazmi Sunal (d), Murat Özgün (b), Eser Alioğlu (vo).

Elif Turan & Flat Five

28 Şubat Salı 2006 - Saat: (22:00-01:00)

Flat Five yaklaşık 2 sene önce kurulmuş ve 2004 yılında son halini almıştır. Genelde jazz standartlarını modern tarzlarda yorumlayıp, aynı zamanda kendi bestelerine de yer vermekteler.

Elif Turan (vo), Emre Tankal (g), Volkan Topakoğlu (b), Emre Günaydın (d).

Mart'ta NARDIS'te

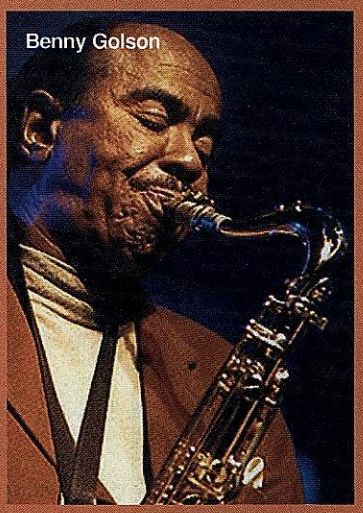

Sezgi Olgaç
absolutpia@yahoo.com

Hard bop döneminin efsanevi ismi Benny Golson, 15-16 Martda İstanbul'da Nardis'te...

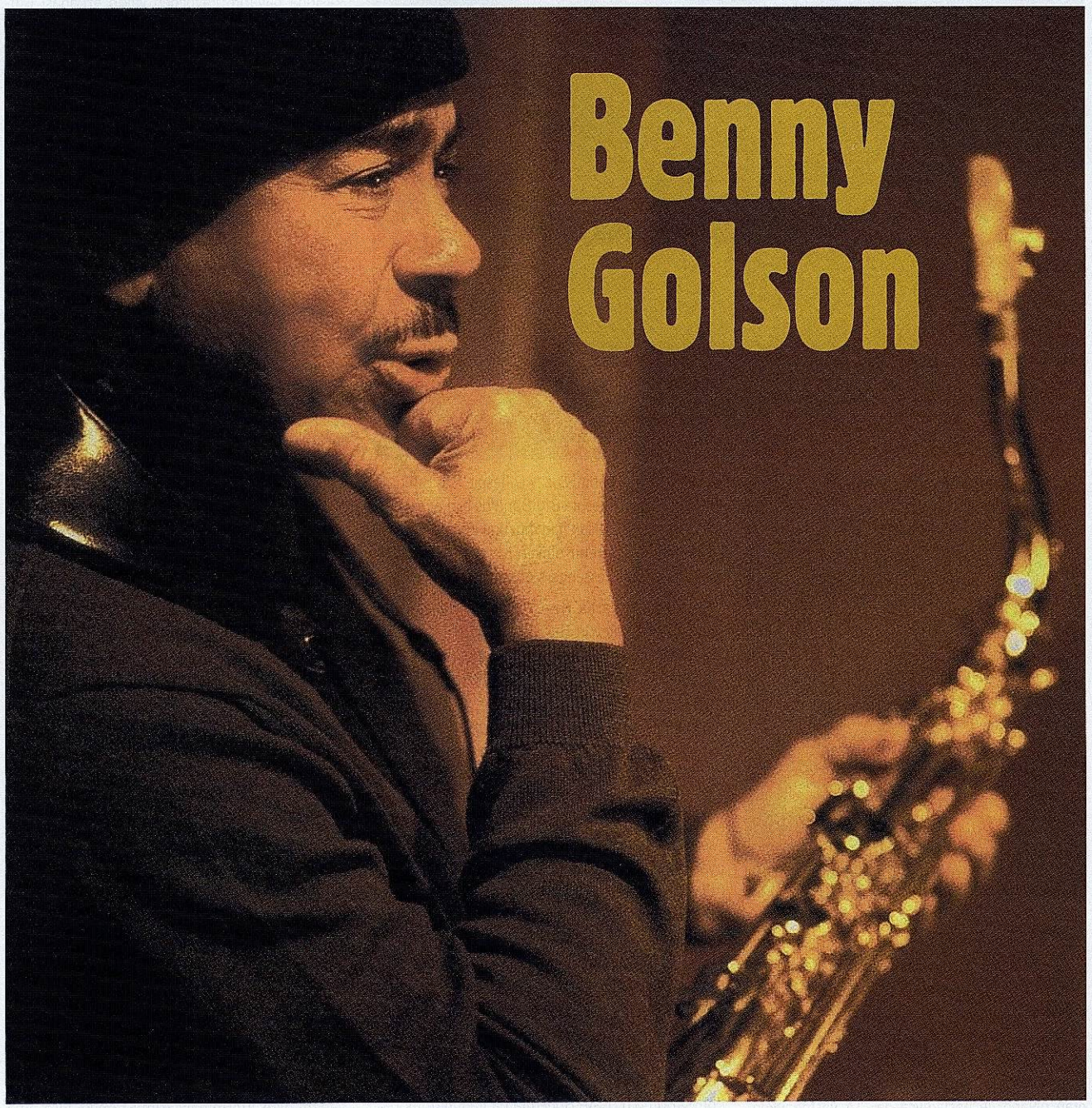

Dikkat! Şehirde bir efsane var.

Jazz repertuarına "Whisper Not", "Along Came Betty", "Stablemates", "I Remember Clifford" gibi standartlarla katkıda bulunmuş bir besteci, tenor saksofonun güçlü ismi, hard bop döneminin yaşayan efsanelerinden biri, aranjör, yapımcı ve asla yorulmayan bir yenilikçi. 76 yaşındaki Benny Golson, ekibiyle birlikte İstanbul'a akıllardan kolay kolay çıkmayacak iki konser için 15-16 Mart'ta Nardis'e geliyor.

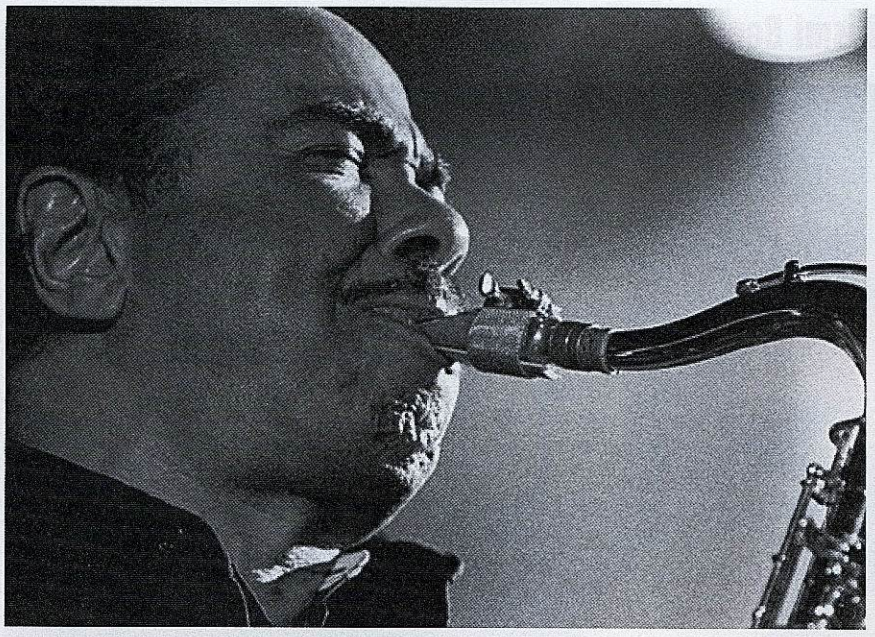

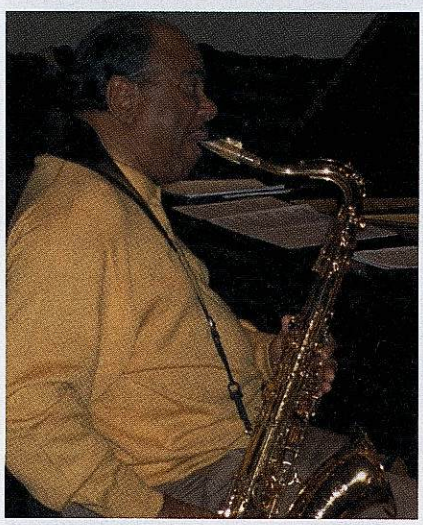

25 Ocak 1929'da, jazz müzisyenleri bakımından dönemin hayli bereketli topraklarından biri olan Philadelphia'da dünyaya gelen Benny Golson, saksofoncu Jimmy Heath, trompetçi Lee Morgan, yine trompetçi Clifford Brown ve saksofoncu John Coltrane ile aynı donemde yetişti. Her ne kadar 9 yaşında müziğe ilk enstrümanı olan piyano ile başladıysa da, 14 yaşındayken, Lionel Hampton Band'in bir üyesi olan Arnett Cobb'un "Flyin' Home"daki tenor solosunu dinlediği an, ne olduğunu bile bilmediği bu müzik aletine aşık oldu. Bir gün annesi tarafından kendisine hediye edilen tenor saksofonuyla buluştuktan sonra ise her şey hızla birbirini takip etti.

Liseden mezun olduktan sonra Washington'daki Howard University'nin klarinet bölümüne kaydolan Benny Golson, bir süre sonra okulu yarıda bırakıp müzik hayatına atıldı. Okulun hemen ardından Bull Moose Jackson's Band'e katılan Golson burada ismini duyurduktan sonra Earl Bostic'in grubunda John Coltrane'in yerini aldı. Her ne kadar bu grupla işler maddi açıdan oldukça iyi gitse de, Benny Golson farklı arayışlara yöneldi ve kendini Dizzy Gillespie Big Band'de buldu. Dizzy Gillespie Big Band'de birkaç yıl çaldıktan sonra, Golson için müzikal kariyerinin dönüm noktası olan bir dönem başladı. Art Blakey and the Jazz Messengers dönemi.

Her şey o sıralarda New York Cafe Bohemia'da çalan Art Blakey'in Benny Golson'dan bir geceliğine grubuna eşlik etmesini istemesiyle başladı. Zamanla Golson'un akılcı yönlendirmeleri ve yaratıcı fikirleri, grubun yeniden şekillenmesini sağladı; Philadelphia kökenli piyanist Bobby Timmons, basçı Jymie Merritt ve henüz 20 yaşındaki yetenekli trompetçi Lee Morgan'ın da gruba katılmasıyla Art Blakey and the Jazz Messengers yepyeni bir ruh kazandı. Benny Golson, bu gruba tenor saksofonuyla eşlik etmenin yanı sıra aynı zamanda grubun bir nevi müzikal direktörlüğünü de yapıyor gibiydi. Grup için konserler ve turneler ayarlıyor, yepyeni müzikal fikirler üretiyordu. Bir gün Bobby Timmons'a şarkı aralarında çaldığı gospel çağrışımlı line'ların üstüne bir bridge yazmasını öneren Golson'ın bu fikri, başlangıçta bütün gruba komik gelmişti. Ancak Bobby Timmons Golson'ın önerisini 15 dakika içinde yerine getirdikten sonra, ortaya belki de grubun kaderini değiştirecek, yepyeni bir şarkı çıktı. Cafe Bohemia'da çalındığı ilk geceden itibaren hem dinleyicilerin hem de yapımcıların büyük ilgisini toplayan bu şarkının adı Moanin'di. Moanin' sonraları yalnızca bir jazz standardı haline gelmekle kalmadı, grubun aynı isimle çıkardığı 1958 tarihli Blue Note albümü, jazz tarihinin en önemli albümleri arasına girdi. Bu albüm Benny Golson'ın doğaçlamalar yönünden de performansının en üst seviyede olduğu bir albümdür. Moanin'de Lee Morgan'dan hemen sonra, onun çalmış olduğu son 7 notayı aynen tekrarlayarak başladığı solosu jazz tarihinin klasikleşmiş sololarından biridir.

Jazz Messengers döneminde Golson, besteci kişiliğiyle de oldukça öne çıkmıştır. O dönemde yazdığı "Along Came Betty," "Blues March,"Are You Real?" gibi şarkılar Moanin' albümünde yer almıştır. Özellikle o sıralarda trajik bir trafik kazasında hayatını kaybeden yakın arkadaşı Clifford Brown için yazdığı "I Remember Clifford" modern jazz'ın en güzel balladlarından, Golson'ın da en çok yorumlanan eserlerinden biridir. Daha sonraları "Whisper Not", "Killer Joe", "Stablemates", "Five Spot After Dark" gibi eserler veren Benny Golson'a ait bu besteler, defalarca kez, defalarca müzisyen tarafından yorumlanmıştır.

Messengers'tan ayrıldıktan sonra Benny Golson, trompetçi Art Farmer, tromboncu Curtis Fuller ve o sırada 18 yaşında olan ama yeteneği dikkatli gözlerden kaçmayan piyanist McCoy Tyner ile birlikte Jazztet'i kurdu. 1959-1962 yıllarında Jazztet ile çaldıktan sonra, onu durmadan yeniliklerin peşinden gitmeye iten mizacı yine rahat bırakmadı. O sırada Hollywood'da film müzikleri ile ilgilenmekte olan Quincy Jones, Oliver Nelson gibi isimlerle bir arada olan Golson, yeteneğini, ilgisini ve çalışmalarını yepyeni bir alana kaydırmaya karar verdi: Film müzikleri. Önce Avrupa'da bir süre film müziği yazma üzerine eğitim alan Golson, bir süre sonra geri dönüp California'ya yerleşti. Çok geçmeden "It takes a thief", "Mission Impossible", "Mannix" gibi programlar için müzikler bestelemeye, aranjmanlar yapmaya başlamıştı bile. Bu dönem boyunca jazz dünyasından hayli uzaklaşan Golson, neredeyse 8 yıl boyunca saksofonunu eline bile almadığı bir dönem geçirdi. 70'lerin başında içindeki saksofon aşkı yeniden kendini hissettirmeye başladı. Ancak Golson'ın kendini yeniden çalmaya hazır hissetmesi, Art Farmer ile birlikte Jazztet'i yeniden bir araya getirdikleri 1982 yılına kadar sürdü.

Benny Golson 90'lı yıllardan bu yana çok daha az film müziği yazıyor, zaman zaman reklamlar ve televizyon programları için müzikler besteliyor. Son yıllarda eğitimci kimliğiyle de birçok aktivitede bulunan Benny Golson, Berklee College of Music, Manhattan School of Music, New York University, Stanford University, University of Pittsburgh, Paris Conservatory, Rutgers University ve New England Conservatory gibi okullarda birçok kez ders verdi, workshop'lar düzenledi. 2004 tarihli bir Steven Spielberg yapımı olan "Terminal" isimli filmde, kısa ama senaryodaki yeri açısından oldukça önemli bir sekansta karşımıza çıkan Benny Golson, şu sıralarda otobiyografisi üzerinde çalışıyor.

Müzikle dopdolu yolculuğunu dünyanın birçok yerinde jazz severlerle paylaşan, Avrupa'da, Güney Amerika'da, Uzakdoğu'da ve Japonya'da yüzlerce kez konser vermiş olan Golson'ı nihayet mart ayında Nardis Jazz Kulubünde izleyebileceğiz. Hard bop döneminin en önemli tanıklarından biri olan Benny Golson, tenor saksofonuyla ve ölümsüz besteleriyle dolu repertuarıyla bizlere kolay kolay unutamayacağımız bir gece yaşatacak.

Uzun lafın kısası, eğer hazırsak, "şehre gerçek bir efsane geliyor".

MMA
MODERN MÜZİK AKADEMİ

Modern Müzik Akademisi açılıyor...

Guita Club olarak bütün çalışmalarımızı yakında faaliyete geçecek olan **Modern Müzik Akademisi** (MMA) bünyesinde devam ettireceğiz. MMA yaklaşık 1000m2 alan üzerinde kurulu Türkiye'nin ilk özel müzik akademisidir. Batı standartlarında Musicians' Institute (A.B.D.), Academy of Contemporary Music (İngiltere), Berklee College of Music (A.B.D.), London Music School gibi alanında kendini kanıtlamış okulların programlarını örnek alan eğitim sistemiyle ülkemizde halen ya da geçmişte emsali bulunmayan bir hizmet sunmaya hazırlanmaktadır. Pop, rock, blues, funk, jazz ve benzeri modern müzik dallarında **Gitar, Bas, Davul, Tuşlu Çalgılar, Vokal ile Ses Teknolojileri ve Müzik Prodüksiyonu** alanlarında Türkiye'nin önde gelen müzisyen ve eğitmenleriyle; akademik düzeyde; Milli Eğitim Bakanlığı'ndan onaylı, tam ve yarı zamanlı sertifika programlarıyla eğitim verilecektir. MMA ile ilgili gelişmeleri **www.mma.gen.tr** adresinden takip edebilirsiniz.

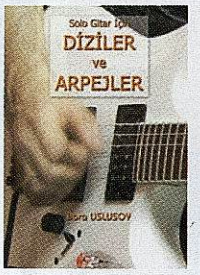

"Amatör Caz Müzisyenleri Festivali"

Eray Aytimur
erayaytimur@yahoo.com

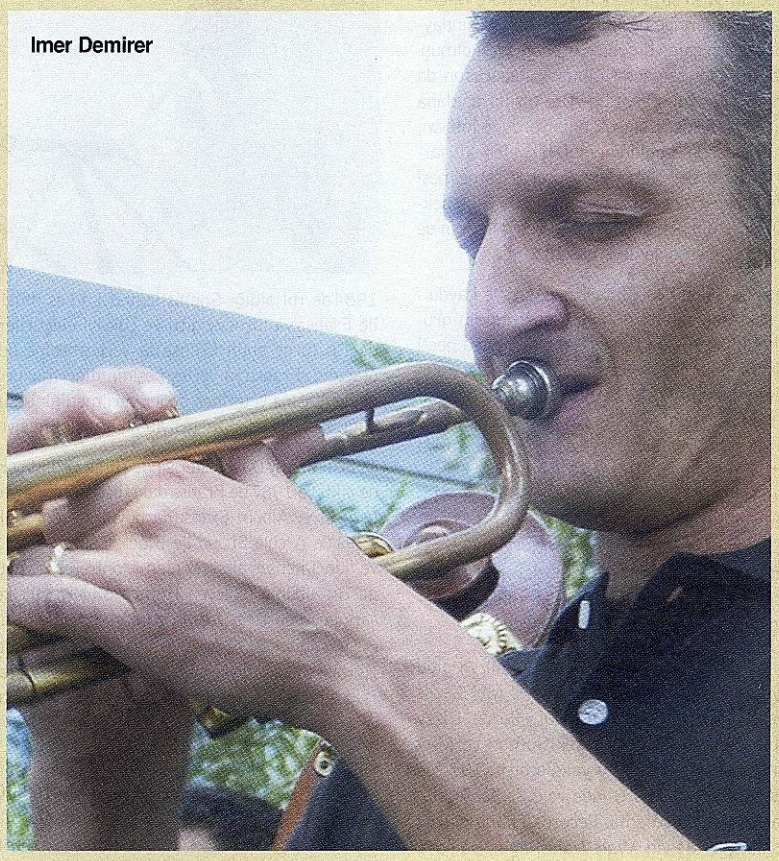
İmer Demirer

"Jazz'a gönül veren genç müzisyenlerin her yıl buluştuğu **"Amatör Caz Müzisyenleri Festivali"**nin dördüncüsü 15-18 Mart 2006 tarihleri arasında gerçekleşecek. Festivalin bu yıl da geçtiğimiz yıllarda olduğu gibi amatör ruhunu kaybetmemiş bir profesyoneli ağırlayacak. Trompetçi İmer Demirer, Türkiye'nin dört bir yanından gelen genç jazz müzisyenleriyle buluşurken İmer Demirer Quartet dinleyicilere unutulmaz bir konser verecek. Demirer'e, piyanoda Serkan Özyılmaz, kontrbasta Kaan Yıldız, davulda Cem Aksel'in eşlik ettiği İmer Demirer Quartet 15Mart'ta Eskişehir Anadolu Üniversitesi Yunus Emre Kampüsü'nde...

Ayrıntılı bilgi için **www.caz.anadolu.edu.tr**

İstanbul Jazz Center'da Gelecek Program....

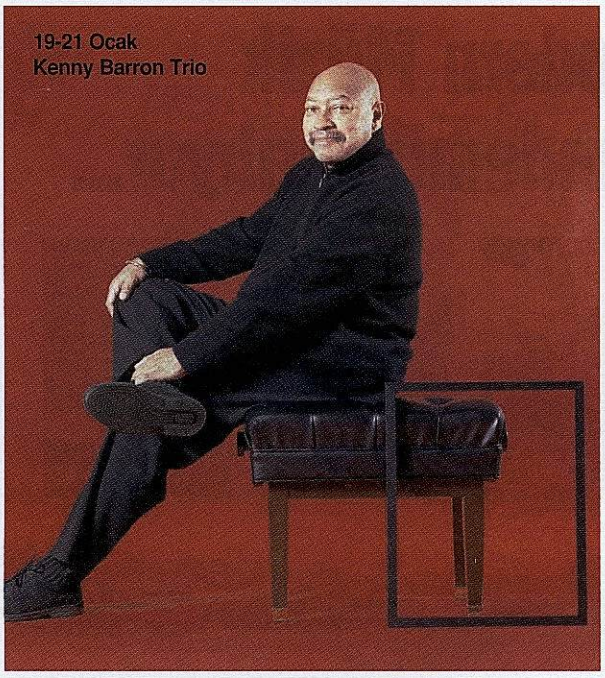
19-21 Ocak
Kenny Barron Trio

25-28 Ocak
Gilad Atzmon Group

10-12 Mart
Victoria Tolstoy

Dee Dee Bridgewater Ankara'da

Dee Dee Bridgewater Memphis, Tennessee'de 27 Mayıs 1950'de doğdu. Matthew Garrett olarak tanınan trompet sanatçısı babası ona Denise Grant ismini vermişti. Çok genç yaşlarda caz müziği ile tanışan Dee Dee'nin annesine göre o konuşmadan önce scatt yapmaya çoktan başlamıştı .. Manassas High School'da öğretmenlik de yapan babasının Booker Little, George Coleman, Charles Lloyd gibi pek çok ünlü öğrencisi olmuştu ve Matthew Garrett trompetiyle Ella Fitzgerald, Miles Davis, Cannonball Adderley gibi diğer pek çok ünlüye de eşlik ediyordu.

Dee Dee'nin şarkı söyleme kariyeri Clinton, Michigan caz kulüplerinde başladı. Henüz 16 yaşındayken rock ve r/b çalan bir vocal trionun üyesi olmuştu bile. Bu aynı zamanda Motown Records'un da başlangıç yıllarıydı. Fakat Dee Dee o yıllarda daha çok bir pop şarkıcısı olarak biliniyordu. Motown, Steve Wonder'da da olduğu gibi, bu yetenekli şarkıcının sözleşmelere imza atabilecek yaşa gelmesi için 2 yıl beklemek zorunda kaldı. Bu iki yıllık bekleyiş Dee Dee'nin pop şarkıcısı olma hayallerinin de sonu oldu ve caz söylemeye başladı.

18 Yaşında Michigan State University'ye kaydoldu ve saksafon sanatçısı Andy Courtridge'in grubuna katıldı. 1969'da University of Illinois'a geçti ve üniversitenin caz orkestrasının yöneticisi John Garvey'in dikkatini çekti. 1970'de o da babası gibi bir trompet sanatçısı olan Cecil Bridgewater ile tanışarak aynı yıl içinde evlendi ve New York'a yerleşti. Eşi o yıllarda Horace Silver's Band ile çalıyordu. Böylece Dee Dee hayallerini süsleyen Horace Silver şarkılarını söyleme fırsatını da bulacaktı. Bu şarkılardan "Song For My Father"ı zaten 15 yaşındayken söylemeye başlamıştı. Ancak Horace Silver Dee Dee'nin henüz şarkılarını söylemek için hazır olmadığını düşünüyordu ..

1971 Dee Dee'nin ünlü olmaya başladığı yıl oldu ve 4 yıl şarkı söyleyeceği Thad-Jones-Mel Lewis Orchestra'ya katıldı. Dee Dee bu yıllarda Dizzy Gillespie, Sonny Rollins, Dexter Gordon ve Max Roach'la da çalışma şansını yakalamıştı. 1974'de The Wiz müzikalindeki Glinda rolü ile Tony Ödülü'nü aldı. Aynı yıl Atlantic Records'a bağlı olarak gitar sanatçısı Melvin "Wah Wah" Ragin, David T. Walker ve davulcu Ed Green ile ilk uzun çalarını piyasaya çıkarttı. Bunu 1978'de Elektra'dan çıkartacağı Just Family albümü izleyecekti.

1984'de rol aldığı Sophisticated Ladies müzikali ile Fransa'ya turneye gitti ve çok iyi eleştiriler aldı. Bu turne onun Fransa'da yerleşmesine neden olacaktı. Fransa'ya yerleşmesinin diğer bir nedeni de, kendisine yeterince değer verilmediğini düşündüğü Amerika'dan fazlasıyla sıkılmış olmasıydı.

1986'da **Lady Day** gösterisinde Billie Holliday rolüne çıktı ve 1987'de Fransa'daki ilk albümünü yayınladı: Live. Albüm Fransa'da büyük beğeni topladı. 1991'de Archie Shepp ile Black Ballad'da yer aldı ve ikinci konser albümü olan Montreux'yü yayınladı. Bu albümü dinleyen Horace Silver artık kendi şarkıları için Dee Dee'nin zamanın geldiğini anlamıştı. Albüm 1994'de Love and Peace: A Tribute to Horace Silver adıyla çıktı. 1997'de ise **Ella Fitzgerald** albümü ile Dee Dee dünya çapında tanınacak ve 2 Grammy Ödülü birden kazanacaktı.

Ülkemizde daha önce İstanbul Müzik Festivali kapsamında konser veren sanatçı, **3 Mart 2006'da** Ankara'da ilk defa sahne alacak. Anatolia Showland'de gerçekleşecek konserde tamamı Fransızca yorumlanmış eserlerden oluşan son albümü "J'ai Deux Amours" dan parçaları seslendirecek.

Hülya Tunçağ
htuncag@hotmail.com

4. Ankara Jazz Festivali

15-26 Kasım arası gercekleşen 4.Ankara Jazz Festivali 'nin bu yılki sloganı,"%100 Jazz". Sloganını tam anlamıyla hakeden bu önemli jazz olayının ardında, 10.yılını kutlayan Ankara Caz Derneği ve uzantısı olan Leo Organizasyon var. Artık rüştünü kanıtlayan bir festival bu. Anlamak için programa bakmak yeterli. Ayrıca tüm bu tarz etkinliklerin can damarı olan organizasyon açısından da sınıfını "pekiyi" ile geçmiş bir festival. Öyle ki etkinlikler yalnızca konserlerle sınırlı değil. Benim de katıldığım jazz paneli, konferanslar, atölye çalışmaları, dans gösterisi ve her gece konser sonrası Sheraton Copper Club'da Durul Gence Band'in evsahipliğinde konuk müzisyenlerle jam session'lar. Yine Leo Organizasyon'un parlak düşüncesi olarak değerlendirdiğim birbirinden esprili ve sevimli promosyonlar. Ankara, derli toplu bir kent olmanın avantajıyla da tüm varlığıyla uluslararası, birinci sınıf bir festivali yaşadı ilk soğuk güz günlerinde kanımca.

Festival programını anımsamakta yarar var;

15 Kasım'da festivalin açılışını Bilkent Konser Salonu'nda HavA Kuvvetleri Dans ve Caz Orkestrası yaptı. Festivali ilk yıllarından beri destekleyen orkestranın şefi, Yüzbaşı Murat Öztürk. Konuk solistler ise, Sibel Köse, tromboncu Elvan Aracı ve piyanist Erol Erdinç idi.

16 Kasım'da Hacettep M Ssalonu'nda Timuçin Şahin Trio, sahneye çıktı. Yaşamını yurt dışında sürdüren genç gitarcı, bascı Stefan Lievestro ve davulcu Gene Jackson ile doğaçlama şöleni sundu.

17 Kasım'da Çağdaş Sanatlar Merkezinde "Jazz ve İletişim" başlıklı panelde Tunçel Gülsoy, Özlem Oktar, Varoğlu ve paneli yöneten Yavuz Aydar'la biraraya geldik. Tatlı tatlı söyleştik. Genel konular, jazz'ın yayılmasında ve sevilmesinde radyonun rolü, TV'nin kısıtlı yaklaşımı, basının bilgi ve sunum açsından yetersizligi, Türkiye'deki tek JAZZ Dergisi, festivaller, jazz kulüpleri, internette jazz vb.

Genç yaşta yitirdiğimiz Kenan Onuk anısına gerçekleşen panelde bu nedenle içimiz buruktu. Diğer burukluğumuz ise Zuhal Focan ,Orhan Kahyaoğlu ve Sevin Okyay'ın ellerinde olmayan nedenlerle panele katılamamalarıydı. Biz de elimizden geldiğince onların adına da konuşmaya çalıştık. İlk kez Ankara'lı jazz dinleyicisiyle karşılaşmam benim için çok zevkli oldu. Daha sonra dinleyebildiğim biriki konserde Ankara jazz dinleyicisinin düzeyine ve saygısına hayran oldum.

Panelden sonra zar zor yetişebildiğimiz Tuluğ Tırpan Project"in konseri ise hoş bir sürprizdi benim için. Hacettepe M Salonu'nda konser veren topluluğu;

Tuluğ Tırpan (piyano), Sarp Maden (gitar), Kub'dan Ivan Ruiz Machado (bas) ve Cengiz Baysal (davul) oluşturuyordu. Konuk şarkıcı, Nardis'te düzenlenen genç jazz vokalist yarışması ve Estonya Nommez Jazz Festivali "genç jazz vokal yarışması" birincisi Evrim Özşuca idi. Genç piyanist Tuluğ Tırpan İstanbul doğumlu olmasına karşın Ankara'da tanınmış ilk kez. Bilkent Üniversitesi'nde başladığı kompozisyon eğitimini, Viyana Müzik Akademisi ve Viyana Konservatuarı'nda sürdürmüş. Birinci sınıf bir klasik ve jazz piyanisti. Bana gerek besteleri gerek yorumlarıyla biraz Egberto Gismonti'yi anımsattı. Machado, Maden ve Baysal ile çok kısa süre çalışmalarına karşılık şaşırtıcı bir "ensemble"' kalitesine tanık olduk.

18 Kasım'da sevdiğim ve konser performansını merak ettiğim bir şarkıcıyı dinleme olanağını buldum; New York'dan Roseanne Vitro. Arkasında da çok sağlam bir trio; Allen Farnham (p), Dean Johnson (b), Tim Horner (d). Vitro'nun "The Music of Ray Charles", "Tropical Postcards", "Softly" ve "Passion Dance" albümlerinden parçalarla bezeli muthiş bir konser verdiler. Aynı ateş, gece Sheraton'daki jamsession'da da sürdü. Ne yazık ki ertesi günü programlarımı yetiştirmek için İstanbul'a dönmek zorundaydım. Bu nedenle, Evrim Demirel Quartet, Öcal-Gruntz-Michel Trio, Gevende ve Weber and Weber konserlerini dinleyemedim.

22 Kasım'da ikinci kez festivale, bir efsaneyi, Peter King ve dörtlüsünü dinlemek üzere döndüm. Ancak daha önce, Sheraton Copper Club'da tanıştığım genç bir piyanistin solo konseri, benim için ikinci güzel sürprizdi. Bu Ankaralı genç piyanistin adı; Kaan Bıyıkoğlu. ODTÜ İnşaat Mühendisliği mezunu. "J.S.Bach stilinde koral armonizasyonu için bir Markov Modeli" başlıklı çalışmasıyla ODTÜ Enformatik Enstitüsü'nde yüksek lisans çalışması yapmış. Piyanoda Semra Kartal, Mehmet Okonşar'ın öğrencisi. CJazz'da kendisine Tuna Ötenel'i örnek almış. Aynı zamanda desteğini de. 22 Kasım saat 20.00'de yine ODTÜ'de sahne alan Peter King Dörtlüsü'ne gelince; alto saksofonda Charlie Parker ekolünün yaşayan en iyi temsilcisi diye biliniyor King. Paris'te yaşayan Füsun Levet'nin arkadaşı. King'le Füsun'u tanıştıran ise Chan Parker. King'in Ankara Jazz Festivali'ne katılmasını öneren de jazz dostu ve prodüktor Füsun Levet.

Burhan Öçal
basın toplantısında

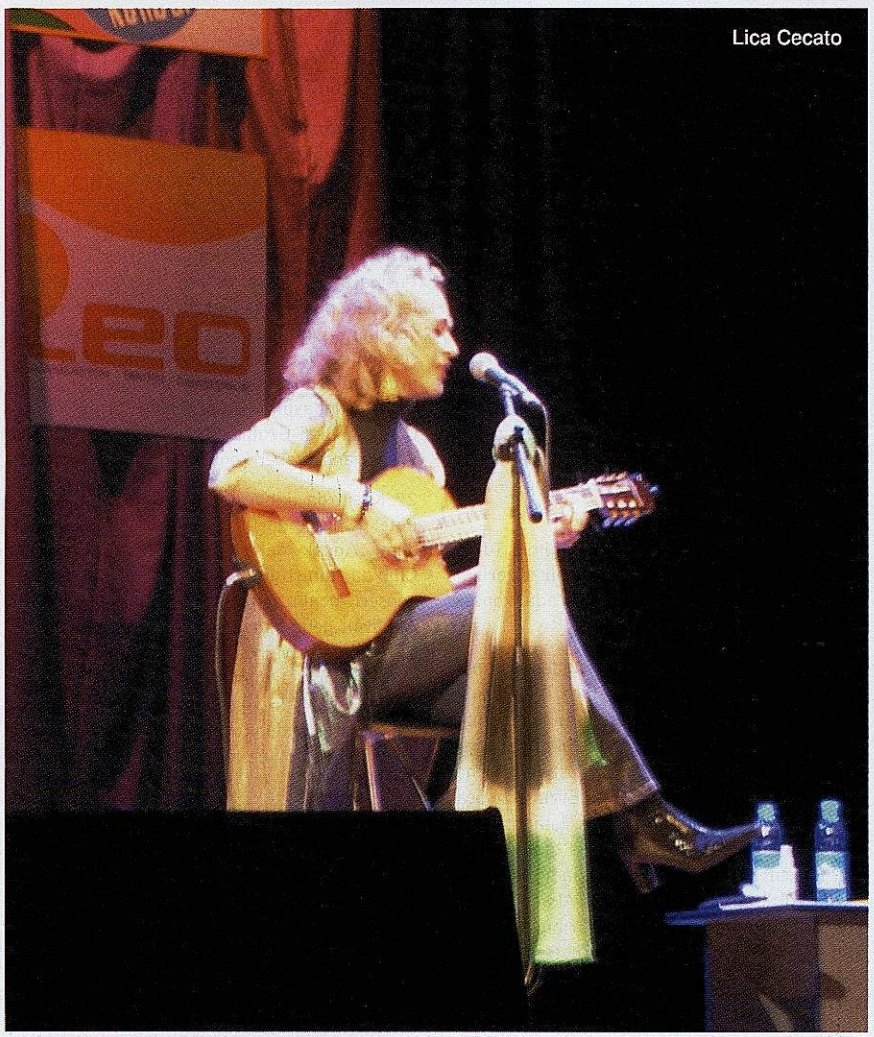

Lica Cecato

Dörtlünün piyanisti Steve Melling, gerek Bop, gerek çağdaş jazz alanında üst düzey bir yorumcu. Nefes kesen sololarıyla dinleyiciyi coşturdu. Aynı şekilde İrlandalı davulcu Stephan Keogh da. Müziğe obua ile başlayan genç bascı Jeremy Brown, piyanist Julian Joseph'in keşfi. Kısaca Peter King Dörtlüsü'nün performansı, bu yıl dinlediğim en iyi iki, üç konser arasında yer alan bir jazz olayıydı.

Diğer konserlere gelince;

23 Kasım'da Meserret Orcan Trio, Tuna Ötenel Beşlisi,

24 Kasım'da Brezilya'dan gitarcı ve şarkıcı Lica Cecato,

25 Kasım'da bu yılki Akbank Jazz Festivali'nde de yakından performanslarına tanık olduğumuz İtalya'dan iki virtuoz, Gianluigi Trovesi (clt) ve Gianna Coscia (acc).

26 Kasım'da ise açılıştaki gibi bir büyük orkestra, TRT İstanbul Jazz ve Dans Orkestrası büyük gitarcımız Neşet Ruacan'ın şefliğinde kapanışı yaptı. Konuk solist Nükhet Ruacan'dı.

Bu denli renkli, ciddi, ödünsüz ve özveriyle gerçekleşen 4.Ankara Jazz Festivali'nin daha uzun yıllar süreceğine yürekten inanıyorum. Çünkü, festivalin arkasındaki kahramanları tanıdım. Sıcak konukseverliklerini, dostluklarını yaşadım.

Başta festivalin ve Caz Derneği'nin yönetmeni Özlem Oktar Varoğlu, eşi Lütfi Varoğlu, genel koordinator Fatoş Tuncer ve emeği geçen diğer festival çalışanlarına kendi adıma ve jazz adına çok teşekkür ediyorum.

JAZZ dergisinden kendilerine sevgilerimi gönderiyor, kutluyorum.

Sinan Olcay
motsinan@yahoo.com

3. ULUSLARARASI JTI İZMİR JAZZ FESTİVALİ
HERKES İÇİN "HER TELDEN JAZZ"

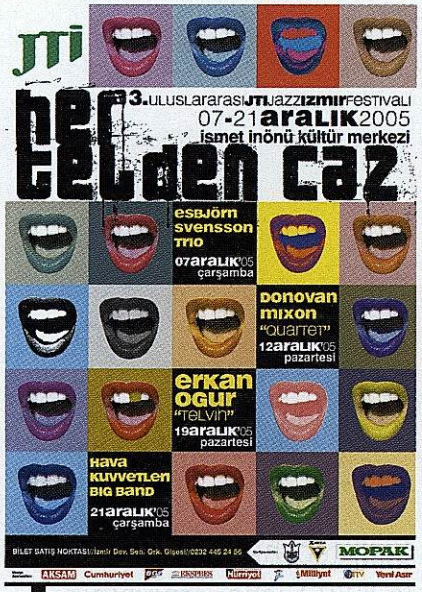

İki yıl önce başlayan **JTI Jazz İzmir** serüveni müzikseverlerin de verdiği destekle geçtiğimiz yıl uluslararası bir kimlik kazanmış, bu çıtayı bir kademe daha yükselterek ve tarihlerini uzun tutarak hem konser sayısını arttırmış, hem de içeriğinde dünyaca ünlü sanatçılara yer vermiştir.

2 yılı başarılı konserlerle geride bırakan **İzmir Filarmoni Derneği, "Her Telden Jazz"** sloganı ile **III. Uluslararası JTI Jazz İzmir Festivali'ni** gerçekleştirdi.

Son yıllarda iddialı çalışmaları ve olağanüstü sahne performansıyla dikkat çeken İskandinavya jazz'ının benzersiz yorumcuları olarak adlandırılan **Esbjörn Svenson Trio (E.S.T)** festival açılış konserinde yer aldı. Son albümleri Viaticum'un tanıtımı çerçevesinde Türkiye turnesini gerçekleştiren E.S.T.'ye İzmirli müzik severler büyük ilgi gösterdi. Organizasyonun kalitesinden ve seyircinin heyecanından çok memnun kalan Esbjörn Svensson, bu Akdeniz şehrine tekrar gelmeyi arzu ettiklerini dile getirdi.

İstanbullu jazz sevenlerin yakından tanıyacağı **Donovan Mixon**; New Jersey/ Newark doğumlu. Sanatçı müzik eğitimini New Jersey şehir kolejinden almış ve Gerry Mulligan'ın orkestrasında da yer alarak bir çok konser gerçekleştirmiştir. Türkiye'nin en önemli trompetçilerinden Şenova Ülker'in de yer aldığı kuartette basta Caner Kaptan, davulda Ferit Odman ile İzmirli müzik severlere piyasaya çıkan "The Dance of Life" albümlerinden eserleri sundular.

Ülkemizdeki yeni seslerin geliştirilmesinde önemli bir rolü olan, perdesiz gitar'ıyla ülkemizi yurtiçinde ve yurtdışında başarıyla temsil eden **Erkan Oğur** basta İlkin Deniz ve davulda Turgut Alp Bekoğlu ile oluşturdukları **"Telvin"** projesiyle İzmirli jazz severlerin yeniden karşısında oldu. Geçen sene müzik severlerin salona sığmaması üzerine bu sene festivale tekrar konuk olan grup yine büyük ilgiyle karşılandı.

Geçtiğimiz yıl gerçekleştirilen festivalde yer alan **Hava Kuvvetleri Big Band** bu yılda festivalin final konserini gerçekleştirdi. Gecenin sürprizi olarak sahneye çıkan Nükhet Yalçın jazz standartlarına yaptığı yorumla salonu dolduranlardan büyük alkış aldı.

İzmir Filarmoni Derneği festivali adını veren JTI ile unutulmaz jazz konserlerini İzmirli sanatseverlere sunmanın verdiği onurla önümüzdeki yıllarda da yaşatmayı planlamakta.

Ceyda Berk
cberk@iksev.org

Jazz'ın hayal şehri Siena

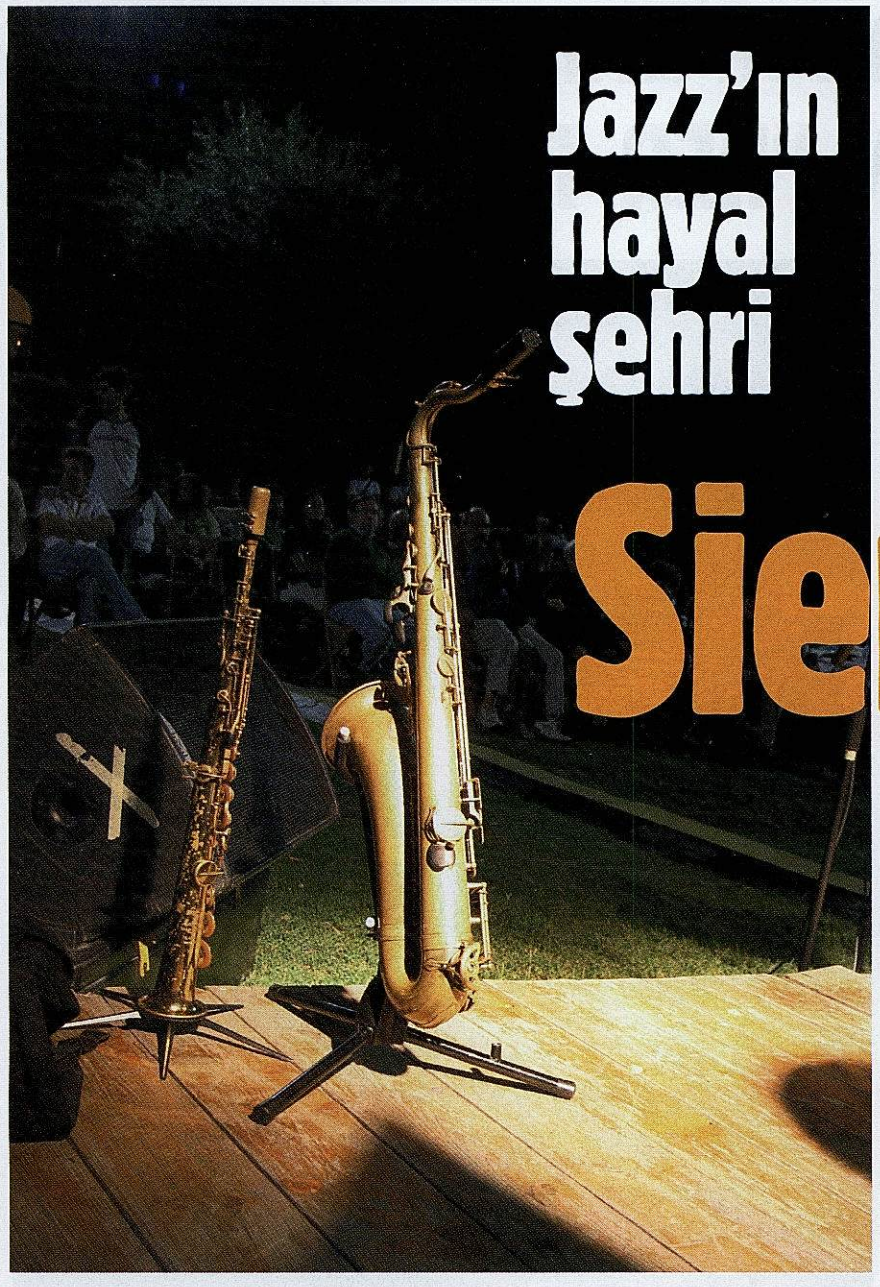

Yedi tepenin üzerine kurulu Siena, İtalya'nın şarap ve peynirleriyle ünlü Toscana yöresinin en güzel kentlerinden biri değil yalnızca; Avrupa jazz'ının da kalbi. Benim Siena'yla tanışma öyküm ise, sevgili Francesco Martinelli'nin davetiyle başladı...

Floransa'dan Siena'ya enfes üzüm bağlarının arasından geçen otobüs yolculuğumun ardından resimlerde gördüğüm tarih kokan kent gözlerimin önünde canlanıverdi. Görkemli mimarisine dokunulmadan otele dönüştürülmüş eski bir ev olan Hotel Villa'ya yerleştikten sonra sabırsızca kentin sokaklarına daldım. İlk durağım Siena Jazz Usta Sınıfları'nın gerçekleştiği 'Fortezza Medicea (Medicea Kalesi)'ydi.

İzmir Kültür Sanat ve Eğitim Vakfı'nın düzenlediği 12. İzmir Avrupa Jazz Festivali'nin çerçevesini genişleten, heyecanla kusursuz olmasına uğraştığımız jazz atölyemizden burs alan iki genç müzisyenle birlikte 35. Uluslararası Siena Jazz Usta Sınıfları'ndaydım.

Francesco'nun önerisiyle, yeni binamızda Mario Raja (saksofon), Bruno Tommaso (bas) ve Marvi Laspina (piyano)'yla gerçekleştirdiğimiz 3 günlük "Jazz Band Atölyesi" sonunda, Tamer Temel (saksofon) ve Tolga Bilgin (trompet) İzmir Kültür Sanat ve Eğitim Vakfı ile Siena Jazz Vakfı'nın ortak bursuyla Siena'ya hayallerini süsleyen jazz müzisyenleriyle çalışmaya gitti. Tamer ve Tolga'nın ardından ben de Siena yollarına düştüm; emekle kurulup geliştirilen Avrupa'nın en seçkin jazz eğitimini veren okulunu tanıma fırsatı buldum.

35'NCİSİ CHARLIE PARKER'A ADANDI

Efsanevi sanatçı Charlie Parker'a adanan, 35. Uluslararası Siena Jazz Usta Sınıfları, Sienalı beş genç müzisyenin hayaliyle başlamış. Akademik düzeyde jazz eğitimi Avrupa'da yeni filizlenip İtalya'da ise yokken Sienalı gençlerin davetiyle prova yaptıkları evde (bu yüzden "ev yapımı diyerek gülüyorlar) birkaç gün atölye yapan dönemin popüler jazz-rock grubu "Perigeo" (Claudio Fasoli, saksofon; Franco D'Andrea, keyboard; Tony Sydney, gitar; Giovanni Tommaso, bas; Bruno Biriaco ,davul) bugün Avrupa'nın en iyilerinden biri olan okulun temellerini atmış. 'Daha fazlası' için yola çıkan o beş gençden biri Franco Caroni bugün Siena Jazz Vakfı'nın başkanı. "Ev yapımı" atölye ise ünlü Medici Ailesi'ne ait Medicean Kalesi'nin surları arasında her yıl İtalya, Fransa, İsviçre, Almanya, Hollanda, İngiltere, Norveç, Yunanistan ve Türkiye'den (ilk kez bu yıl) gelen, yaşları 13 ile 60 arasında değişen 200 müzisyeni ağırlıyor. Katılımcılar, 15 gün boyunca İtalya'nın usta 30 eğitmeniyle, alto, tenor saksofon, trompet, trombon, piyano, bas, gitar, davul sınıflarında enstrüman, aranjman ve kompozisyon,

KONSERLERLE RENKLENİYOR Siena'da jazz bütün kenti sarıyor. Piazza il Campo'daki görkemli açılış, tüm kentle bütünleşen, önemli müzisyenlerin sahne aldığı bir konser. Meydanı dolduran binlerce kişi Gotik mimarinin enfes örneklerinden Palazzo Pubblico (Belediye Sarayı) önünde ilk geceyle jazz maratonuna başlıyor.

ENOTECA JAZZ CLUB Kalenin bahçesindeki Enoteca Jazz Club, okulun resmi kulubü. Her gece, katılımcılar, eğitmenleriyle sahne alıyor. Gerekli teknik altyapı, kontrabas gibi hacimli enstrümanların taşınması okul tarafından yapılıyor.

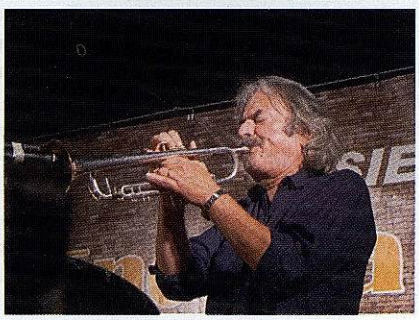

"EL TURCO" DİYE TEMPO TUTTULAR İdollerinden saksofoncu Claudio Fasoli'yle çalışma imkanı bulan Tamer, "Mainstream, modern jazz stilinde İtalya'nın en iyi gruplarını dinledik" diyerek duygularını dile getirirken Tolga'yla beraber diğer katılımcılarla grup olup Enrico Rava konseri ardından sahne aldı. Ettore Fioravanti'nin aranjmanıyla "Nihavend Longa"yı da çalan Tamer ve Tolga, sololarından sonra "El Turco" nidalaryla alkışlandı.

teori ve grup dersleri alıyor. Bilgisayar, piyano, davul, amfi, dinleme ekipmanlarıyla donanmış modern 42 müzik laboratuarları var. Farklı enstrümanı çalanlar ise uygun sınıfa yerleştiriliyor. Program, kulak eğitimi, grup dersleri, jazz tarihi seminerleri ve analiz dersleriyle destekleniyor. 15 gün boyunca her gece konser, jam sessionlar ve final konserini verecek Big Band provaları sürüyor. Eğitmenler arasında uluslararası üne sahip Enrico Rava, Claudio Fasoli, Franco D'Andrea, Giancoalo Schiaffini ve Pietro Tonolo göze çarpıyor. Trompetin önemli ismi Paolo Fresu da Siena'nın eski öğrencilerinden. Eğitim yıl boyu, ancak usta sınıfları Temmuz-Ağustos döneminde. Detaylı bilgi www.sienajazz.it adresinden alınabilir.

DÜNYANIN SAYILI SES ARŞİVİ

Siena'da ayrıcalıklı olanaklardan biri de eğitim süresince jazz tarihi üzerine yoğunlaşmış seminerler. Efsane isimlerin kariyerleri, müzikalitelerinin anlatıldığı, ses örnekleriyle zenginleşen, bol tartışmalı, seminerleri Francesco Martinelli veriyor. İzmir Avrupa Jazz Festivali'nin danışmanlığını yürüten, Bilgi Üniversitesi'nde bir dönem de konuk öğretim görevlisi olarak ders veren Martinelli, 20 bini aşkın kayıt, 3 binden fazla kitap, magazin ve notaları içeren Avrupa'nın sayılı kolleksiyonlarından birine sahip Jazz Arşivi'ni yönetiyor. Martinelli'nin kişisel çabalarıyla da gün geçtikçe gelişen kolleksiyon, artık bulunmayan albümlerden, taş plaklara, 45'liklerden 78'liklere; silindir plaklardan canlı konser kayıtlarına kadar jazza ilişkin neredeyse sonsuz bir kaynak. Eski kayıtlar, son teknoloji olanaklarla CD'ye aktarılıyor, albüm kapakları taranıp, titiz bir çalışmayla temizlenip elektronik ortamda saklanıyor, albüme ilişkin eksik bilgiler internetten araştırılıp arşivleniyor. Önümüzdeki yıllarda CD kayıtlarına ve yayıma yönelmeyi de düşündüklerini belirten Martinelli, "Amacımız yeni müzisyenlerin jazz tarihini özümsemiş olarak müziğe devam etmelerine yardımcı olmak. Avrupa ve Amerika'daki jazz eleştirmenleri, araştırmacılarıyla bağlantı halindeyiz. Önemli yayımları takip ediyoruz. 30 bini aşkın makale ve "Musica Jazz" dergisinin tüm koleksiyonuna sahibiz. Gelecekte ses kayıtlarımızdan bir seçki tüm sınıflarda dinlenebilir hale gelecek. Böylece eğitmenlerimiz ders sırasında bu kayıtlar üzerine rahatça konuşabilecek. Yeni bir dinleme/okuma alanı yaratmayı da planlıyoruz bina içinde. Bizimle birlikte Avrupa'daki 12 arşiv yöneticisiyle biraraya gelip "Avrupa'da Jazz" üzerine ortak dergi çıkarma projesini görüştük" diyerek arşivi nasıl canlı tuttuklarını anlatıyor.

TARİH KOKAN KENT; SIENA

Ortaçağ'dan bu yana el değmemiş izlenimi veren Siena, 40 bin nufüslu. Kent, halkın rengarenk armalı bayrakları, özel marşları, kıyafetleriyle 17 farklı mahalleye ayrılıp kıyasıya rekabet ettikleri Palio'suyla da (gele-

SAYFİYEDE JAZZ Siena'nın çevre kasabalarında, eşsiz şarap bağları arasında saklı çiftliklerde ise onlarca dinleyici keyifli konserlere doyamıyor. Yoğun turnelerine rağmen hevesle Siena'ya gelen müzisyenler de turizmin önemli gelir sağladığı kentin tanıtımına yardımcı oluyor. Siena Jazz Okulu, İtalyan jazzcılar için de bir yuva.

neksel eğersiz at yarışları) ünlü. İtalya'nın en köklü klasik müzik akademilerinden birine sahip Siena'nın müzikal kimliğinin yanısıra farklı olanakları var. Her yere yürüyerek gidebildiğiniz şirin bir kent; çevre ulaşım, konforlu otobüsler ve trenle rahat ve ekonomik. Artistik de bir kent; görkemli katedrallerden Duomo'suna, insanı büyüleyen deniz kabuğu şeklindeki Piazza il Campo'suna, 1200 ve 1400'lerden beri sanki tek bir çivi çakılmamış hissi uyandıran Ortaçağ yapılarına kadar baş döndüren, dik yokuşları, dar sokaklarıyla kaybolmanın bile keyif verdiği, tarih kokan bir kent. Sienalılar, eğitime gelen müzisyenlere gönülden kucak açıyor. Usta sınıflarının binası 'Fortezza Medicea (Medicea Kalesi)' de yerel yönetim tarafından tahsis edilmiş. Kurulduğu 1400'lü yıllardan bu yana gelirinin bir bölümünü kent için harcayan banka vakfı 'Fondazione Monte dei Paschi di Siena' ve yerel yönetim başlıca destekçileri. Katılımcılara yurtlarda ucuz konaklamadan restoranlarda indirimlere kadar birçok ayrıcalık da tanınıyor.

Fusun Levet
jazzforever@caramail.com

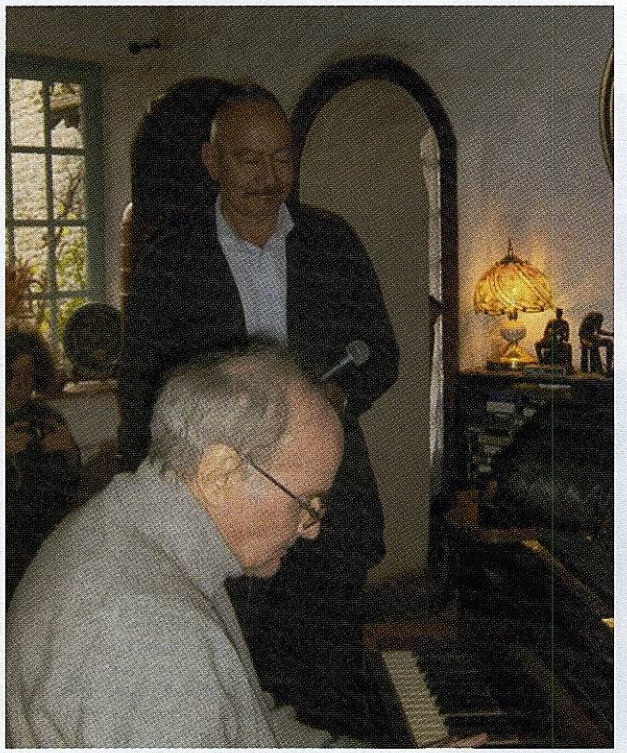

Paris'ten sevgilerle...

Bir rüzgâr hızıyla geçen 2005 yılını düşünüyorum. Dostluklarını kazanmak şansına eriştiğim değerli iki müzisyen aramızda değiller artık. İlk tanıdığım piyanist Bernard Maury. Tanışmamızın nedeni Bill Evans'a olan sevgimizdi. Bernard, Bill Evans Akademisini kurarak, bu ünlü müzisyenin kült haline gelmiş eserlerini, armoni açısından mezür mezür inceleyerek Onu en iyi anlayan ve teknik açıdan yorumunu yapan müzisyen pâyesine erişmişti. En son albümü Marc Johnson'la olanıydı. Bir çok öğrencisi oldu. Bill Evans'la olan yakın dostluğuna, onun müziğiyle böylesine yoğun ve içli dışlı olmasına rağmen, Bernard hep kendi gibi çaldı.

Kaybettiğim bir başka dost ise, Pierre Michelot'dur. Onu her gördüğümde, bende yıkılmayacak bir çınar ağacı izlenimini bırakıyordu. Bernard ve Pierre yakın arkadaştılar. Aramızdan ayrılışları ise birbirini takip etti iki hafta arayla.

Sonra Shirley Horn'u da uğurladık. Bu hüzünlerin yanısıra mutluluklar da var. Jazz'ı seven bizler için mutluluklar demek iyi konserler dinlemek ve yeni müzisyenler tanımak oluyor.

22 Kasımda Ankara Caz Festivalinde altist Peter King ve grubunu büyük bir zevkle dinledim. Ülkemizdeki bütün olumsuzluklara rağmen jazz için çırpınanlardan, organizasyonu ve festivali için sevgili Özlemi ve ekibini kutluyorum.

Bir başka mutlu olay ise, dergimizin 10 yaşında olması. Yıllar önce Zuhal Focan beni arayarak, dergiye yazı göndermemi rica etmişti. Ben gazeteci, yazar ve eleştirmen hiç değilim. Ama, bu müziği iyi ve doğru dinleyen ve uçsuz bucaksız seven biri olarak elimden geldiğince siz okurlara Paris'teki jazz haberlerini iletmeye, keyif aldığım her konseri siz okurlarla paylaşmaya çalıştım. Dergimizde emeği geçen herkesin eline sağlık. Eminim böylesine güzel bir dergi, başka ülkelerde, örneğin Kültür Bakanlığı'ndan yardım bile alabilirdi. Her ay çıkabilirdi, belki o günlerde gelecek. Jazz dünyası mucizelerle dolu değil mi?

JVC Paris'in en önemli festivali. Bu yıl 9.cusuydu. Bu yıl genç gruplara da yer vererek, "jazz kendisini yeniliyor" gibi bir mesaj vermek istedi. En önemli genç grup ise, Maurice Brown (tp) beşlisiydi. Myron Walden (as), Laurent Coq (p), Matthew Parrish (b), Otis Brown (d).

15 Ekimde ise çok özel bir konser dinledik. Yusef Latif, Andy Bey davetliler arasındaydı. Ayrıca Barry Harris'in, Luigi Trussardi (b), Mourad Benhammou (d) eşliğinde çaldığı parçalardan büyük zevkle dinlediğim "out at now here", "ruby my dear", " nascimento" gibi parçalar. Bu a rada ilk kez rastladığım bir olay oldu. Barry Harris, dinleyicilerden rastgele 4 rakam vermelerini istedi. Gelen cevap 5, 7, 3, 2 idi. Büyük usta bütün sihirbazlığını göstererek, bu rakamlara göre bir emprovizeye girişti. Bu orijinal parçadan hiçbir telif hakkı istemediğini de söylemeyi unutmadı.

Aralık ayının jazz programına şöyle bir göz attım. Üşenmeden saydım. 261 konser var belli başlı yerlerde. Benim için en önemlisi, Sibel Köse'nin, Jean Pierre Gallis grubuyla, yeni çıkan albümleriyle ilgili olarak, New Morning jazz kulübünde 20 Aralıkta verecekleri konser. Gelecek sayımızda izlenimlerimi yazacağım.

Sibel, Fransa'da aranılan bir şarkıcı. Özellikle, trompetçi Jean Loup Longnon grubunun vazgeçilmezi. Birlikte yaz festivallerine katıldılar. Geçtiğimiz Kasım ayında ise, Rusya turnesindeydiler.

Sunside Jazz Kulübünün 5.nci ödüllendirme yılında, Karim Gherbi beşlisi en iyi grup seçildi. Hideniko Kan dörtlüsü kompozisyon açısından ödüllendirildiler. Django D'or 2005 ödülü ise, Paris Jazz Big Band'e verildi. Yıl sonu nedeniyle muhtelif yerlerde, promosyonlar var. Koleksiyoncuların uğrağı Paris Jazz Corner'da, 33'lük vinyllerin çok özel fiyatlarla satılması, çok kişiyi sevindirecek.

Gene Bertoncini, önceleri Benny Goodman, Buddy Rich, Hubert Laws, Wayne Shorter gibi müzisyenlerle çalmış, Tonny Bennett, Lena Horne'a eşlik etmiş bir gitarcı. "Quiet Now" isimli albümünü zevkle dinledim. Lush Life, Isfahan, One and only love, Quiet Now gibi standartlar, dozunda bir romantizm ile icra edilmiş. Bertonci'nin bir diğer albümü ise Jobim'e ithaf ettiği "Someone to light up my life" adını taşıyor.

Trompetçi Jean Loup Longnon'un "Just Friend" isimli albümü ise şu günlerde çıkan en önemli albümler arasında. Kendisine piyanoda Louis Mazetier eşlik ediyor. Bu arada Jean Loup'nun iyi bir piyanist ve şarkıcı olduğunu da gözlüyoruz. Swing ve trompetçinin fantastik dünyası ve sürprizleri ile çok güzel bir albüm olduğunu söyleyebilirim.

Yeni yılınız kutlu olsun.

Uğur Hüküm
ugur.hukum@paris.com

PARİS'TEN MEKTUP

11 ARALIK 2005

"DAYANIŞMANIN ADI DA VAR, TADI DA..."

Biréli Lagrene

Sizlere bu satırları yazmaya başlamadan bir kaç saat önce Paris'in gözbebeği, **New Morning** jazz kulübünde bir taşla üç kuş vuruyorduk... **Birincisi**, uzun zamandır seyretmediğimiz yeni zamanların dahi çocuklarından, **Django Reinhardt**'ın manevi torunu nitelenen, Roman kökenli besteci gitarist **Biréli Lagrène** (1966) ve davetlilerini izleyecektik. Ne keyif, ne keyif!

İkincisi, konserin bir alt başlığı vardı: "**TRIBUTE TO A FRIEND...**". **Biréli**'ye uzun yıllar eşlik eden akustik-ses mühendisi **Philippe Simonin** kısa bir süre önce vefat etmişti. Konserin geliri "**Dayanışma**" amacıyla **Simonin**'in ailesine verilecekti. 1999'da aynı mekanda, **Senem Diyici** ve eşi **Alain Blesing**'in İzmit deprem zedelerine yardım amacıyla düzenledikleri kolektif konsere 30'un üstünde Fransız jazz'cı katılmış ve hatırı sayılır bir yardım toplanmıştı. Dolayısıyla bir cins vicdan, doğrusu gönül borcunu da yerine getirecektik.

Üçüncüsü ve beklenmedik bir karşılaşma, Türkiye'den gerçek bir **cazperver** (bu kibarcası, daha ileri gidip **cazmanyak** veya **cazobur** da diyebiliriz), o az bulunur türün nadir örneklerinden biriyle tanışacaktık. Paris'in rutubetli kış soğuğunda oğlumla birlikte, 300 kişi yaklaşık yarım saat kapıda girmek için bekledikten sonra ızbandut gibi ancak sempatik bir Kara Afrikalı kapı görevlisinin, "Beyler pamuk eller cebe...", tarzı sözlerini duyduk. Biraz şaşırdık, ama güvenimiz sonsuzdu. Görevli, herkese gişenin yanındaki masanın üstüne konmuş seçim sandığı gibi bir kutuyu işaret edip, adam başına 10'ar Avro daha katkı "rica" ediyordu. Bazıları homurdanıp 5 Avro attırıp veya tümüyle reddederken yanımızda duran orta yaşlı, gözlüklü efendi bir zat, güleç bir ifadeyle bize Türkçe, "Kiminle dayanışıyor muşuz?", diye sordu. İstanbullu işadamı **Milyo Sabuncu** ile böyle başlayan sohbetimiz konser bitene kadar sürdü. Anayurdumuzun topraklarından çıkacağına inanmakta zorluk çekeceğimiz bir cazperver tanımıştık. Yalnızca her fırsatta Paris'e jazz konserlerine gelmekle yetinmeyip, Fransızca jazz dergilerine abone olacak, kablolu televizyon kanallarını, uzman Internet site ve programlarını izleyecek denli jazz tutkunu bir kişilik. Ve, "Sanmayın ki ben eşi bulunmayan yaratığım. İstanbul'da, Türkiye'de benim gibi bayağı bir meraklı çevre var", deyince biraz utanarak, dergimizi düzenli okuyup okumadığını sordum. O benden de fazla utanarak, "Çok güzel bir dergi. Kutlamak gerekir çıkartan arkadaşları", dedi. Sonra biraz da kızararak, bizim "**Jazz**" dergimize henüz abone olmadığını, ilk fırsatta bu eksiği gidereceğini ekledi.

Biréli Lagrene ve arkadaşları **Sara Lazarus** (vokal), **Baptiste Trotignon** (piyano), **Sylvain Luc** (gitar), **André Céccarelli** (bateri), **Franck Wolf** (saksofon), **Adrien Féraud** (bas gitar - 18 yaşında yeni bir yıldız) ve **Biréli**'nin Roman takımı, **Gipsy Project** ile tattığımız müthiş lezzetten arda bir de dergimiz adına hoş bir dayanışma "tadı" kaldı (Kıssadan hisse: Her okur, her abone "**Jazz**" dergimize birer okur veya abone kazandırırsa, bunu asgari bir görev bellerse, belki herkes Paris'e gelecek olanağa sahip olamaz ama jazz sevgisinin genişleteceği ufuklar, daha insancıl yarınlara sessiz ve derinden gıdım gıdım katkıda bulunabilir).

Öte yandan, jazz dünyası zor durumda olanlara yönelik, çoğu zaman gösteriş ve tantanadan uzak ama kalıcı, art niyetsiz dayanışma "eylem"lerini sürdürüyor.

Örneğin, "**Katrina Blues**". Fransa'da çok sayıda jazz sanatçısı ve sanat/müzik sorumlusu Katrina kasırgasının vurduğu **New Orleans** ve müzisyenlerine yardım amacıyla Dayanışma Sandıkları, fonlar oluşturdular. Konser, albüm, malzeme ve/veya türlü faaliyetlerle bölgeyi, kenti, başta meslektaşları olmak üzere felaketin kurbanı insanları desteklediler. Desteklemeye devam ediyorlar. **Katrina Blues** bu yardımların koordinasyonunu üstlenmiş yapının adı. Marciac Jazz Festivali komitesi önümüzdeki 25-26 Mart tarihlerinde New Orleanslı ve Fransız sanatçı ve toplulukların katılacağı özel bir hafta sonu dayanışma gösterisi düzenliyor. Paris Belediyesi geçtiğimiz 28 Kasım'dan beri New Orleanslı sanatçılar için bir Konukevi açtı. Hem destek, hem de tanışmak ve işbirliğini geliştirmek amacıyla bu evde o bölgenin sanatçıları ağırlanıyor. (http://www.katrinablues.perso.cegetel.net) veya mesajlarınız için bağlantı (solidarite-louisiane@irma.asso.fr)

Bir başka örnek: Paris'in uzak banliyölerinden Evry'de 1983'te Kuzey ve Güney yarı küreler arasındaki farkın kaldırılması amacıyla kurulan "**Maison du Monde / Dünya Evi**"nin baş destekçileri de cazcılar. Bu ay iki konser var.

FESTİVALLERDEN:

"Mavi Banliyöler" fanfar takımına amatör müzisyen arıyor.

25 Şubat – 7 Nisan 2006'da 23 yaşına basacak "**Banlieues Bleues (BB) / Mavi Banliyöler**" Jazz Festivali bu yıl Jamaika ağırlıklı olacak. Geçtiğimiz ekim ve kasım aylarında dünya televizyon ve basının "**Show**" malzemesi haline gelen "**Banliyö**" olaylarının merkezi, Paris Büyükkent Seine-St.Denis (**93**) bölgesine bağlı 15 kadar belediyenin katılımıyla düzenlenen festival 23.cü buluşmasında her zamankinden daha fazla sokağa çıkmağa niyetli. Yalnızca bölge gençliğine değil tüm Paris ve çevresine çağrıda bulunan Festival yönetimi, şenlik süresince İngiliz **Jazz Jamaica** grubu etrafında kitlesel bir Fanfar Topluluğu kurmayı arzu ediyor. BB düzenleyicileri, en azından 5 yıl müzik deneyimi olan, vurmalı ve/veya üflemeli enstrümanlar çalabilen gençleri "**BB Fanfarı**"nı katılmaya davet ediyor. Provalar 17 Ocak'ta başlıyor. Bu yıl bir başka amaç da **Marvin Gaye, Stevie Wonder** gibi sanatçıları yetiştirmiş **Motown**'nın 45. yaşına (ilk albümlerin çıkışına göre) büyük bir saygı gösterisi armağan etmek. (www.banlieuesbleues.org)

Son yılların başarılı bir başka banliyö girişimi, bu kez **94** bölgesi yani Val-de-Marne'nın, neredeyse tümüyle jazz'a hasredilmiş "**Sons d'Hiver / Kış Sesleri**" Festivali ise 13 Ocak-4 Şubat tarihleri arasında yapılıyor. 12 belediyenin katkısıyla hazırlanan program "**Free Jazz, Black Power**" başlıklı bir konserle açılıyor. İlk geceden birkaç isim **Declared Enemy, William Parker, Ernest Dawkins, Justin Dillard, Hamid Drake**. 30 konserlik programda **André Minvielle, Erik Marchand & les Balkaniks**'ten, **Kidd Jordan, Vicente Amigo, Roscoe Mitchell**'e gerçekten çok geniş bir yelpaze yer alıyor. Kapanış konseri ise Dub'ın babası **Linton Kwesi Johnson** ve **The Dennis Bovell Dub Band**'den... (www.sonsdhiver.org)

Orijinal bir kış festivali de iki sınır kenti Maubege (Fransa) ve Mons'un (Belçika) birlikte düzenledikleri "**Jazz Manege 2006**". 1-4 Şubat tarihleri arasında 15. yaşına basacak bu küçük şenlik en büyükler kadar bıyığı henüz terleyen jazz'cıları da ağırlıyor. İki Senegalli **Abdoulaye Diabaté, Moussa Cissoko** ve bir Gineli **Djeli Moussa Diawara**'dan oluşan **Kora Jazz Trio** ile Fransa yakasında başlayan festival, **Didier Lockwood, Jean-Marie Machado** gibi ünlülerle süren festival Belçika yakasında 100 elektrikli gitarın bir arada bedava verdikleri bir şölenle bitiyor. İki kent veya iki ülke arasında jazz severler için bedava otobüs seferleri konmuş. Ne dersiniz bu işe? (www.lemanege.com)

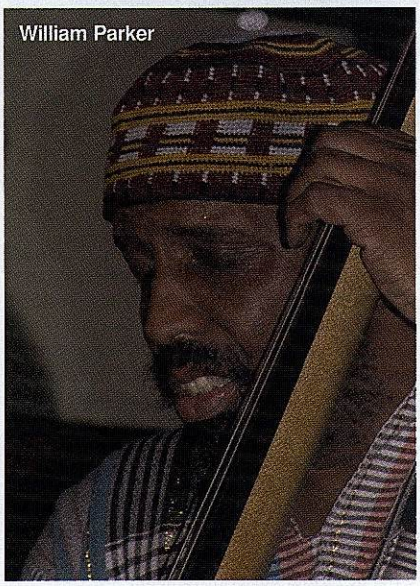
William Parker

MEKANLARDAN:

Dargelirliler de orijinal albüm sahibi olabilir...

Buralardaki ucuzcu mekanları bilir misiniz ? Diyeceksiniz ki, iyi hoşta Paris'e kadar geldikten sonra... Haklısınız, ama çoğu zaman Paris gelmek ve 3-4 gün geçirmek Antalya'ya gitmekten daha ucuz ! Diyeceksiniz ki vize-pasaport... Haklısınız, ama Bodrum yolundan daha güvenli yolculuk yapabilirsiniz! Her neyse, bilin ki Paris'te CD'ler çoğu zaman basıldığı yerlerden bile daha ucuz. Nerelerde mi? Önce St. Michel bulvarındaki (numara 26-34) **Gibert Joseph** Müzik ve Kitap satış mağazaları, yenilerin yanı sıra garantili kelepirlerin yarı fiyatına satıldığı bir amatör cenneti. Navarre sokağı, 5-7 numaradaki **Paris Jazz Corner** veya des Ecoles sokağı, 40-42 numaradaki **Crocodisc-Crocojazz** mağazaları epeyce orta halli jazz meraklısını mutlu kılabilir...

Dünya jazz'ına verdiğimiz bir elin parmak sayısını geçmeyen sanatçıdan Türkiye merkezli yaşayan "Mavi Boncuğumuz", **Sibel Köse** 20 Aralık gecesi **New Morning**'te **Jean-Paul Gallis** yönetimindeki **Apopsis Seven** - yani **Franck Avitabile, Christian Brun, Guillaume Naturel, Alexandre Tassel** ve **Michel Zenino** eşliğinde söylüyor. Grubun geçen sene kaydettiği albüm, **"The Song Seeker"**'in sunulacağı gecenin ilk bölümünde ise **Pierrick Pédron – Alain Jean-Marie** ikilisi yer alıyor.

3 Aralık'tan itibaren Paris'in yeni müzik Kabesi, **Cité de la Musique** salonlarında sessiz sinemanın büyük klasiklerine canlı eşlik konserleri başladı. Dizinin ilkini çağdaş ve doğaçlama jazz'ın en önde gelen simalarından **Louis Sclavis** (klarinet ve

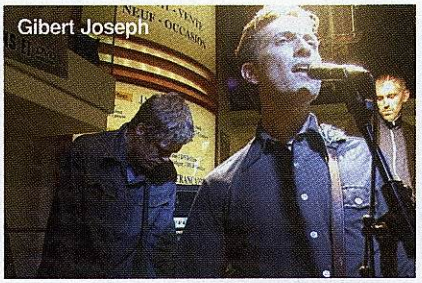
Gibert Joseph

beste) ve Beşlisi Sovyet sinemacı **Sergey Eisenstein**'ın "**Potemkin Zırhlısı**" gösteriminde gerçekleştirdi. Sırada daha ziyade oyuncu olarak bilinen **Charles Vanel**'in iki sessiz filmi, yine **Eisenstein** ve **Keaton, Murnau, Pabst, Renoir, Ozu** gibi ustalar var. (www.cité-musique.fr)

Eşsiz mimarili "toparlak" bina, **Fransa Radyoevi**'nin bedava konserlerinden yararlanmak istiyorsanız, örneğin 4 Şubat'ta kapıda biraz kuyrukta beklemeniz gerekecek. **Sacha Guitry** stüdyosunda 17:30'da başlayacak doğaçlama jazz konserini, kemanıyla **Dominique Pifarély**, piyanosuyla **François Couturier** ve sesiyle **Dominique Visse** veriyorlar.

Paris'in en sofistike jazz mekanlarından Hotel Méridien'in fuayesindeki **Jazz Club Lionel Hampton** Ocak ayında 30. yılını kutluyor. Özellikle, **BB King, Dee Dee Bridgewater, Fats Domino, Ike Turner, Oscar Peterson** gibi Amerikalı sanatçıların rağbet ettiği bu "80 viskili" salonda, 17 Aralığa kadar **Chicago Blues Festival**'i yaşanmakta. (www.jazzclub-paris.com/default2.htm)

İki gözde Fransız kadın vokalist, son ayların yeni kara "Diva"sı **Mina Agossi** ile son yılların beyaz "Diva"sı **Anne Ducros** eski yılın son, yeni yılın da ilk gecelerini **Sunside** geçirmeye karar vermişler. Aynı mekanda 14-16 Ocak arası **Bojan Z.- Karim Ziad - Julien Lourau Üçlüsü** sahneye çıkarken, 17-21 arasında, onları **Lee Konitz – François Thébergé Altılısı** izliyor. Aynı yuvanın öteki parçası **Sunset** ise Aralık ayını **Mukta** ve 2005'in parlayan bateristi **Stéphane Huchard** açarken, eski yılı **Rhoda Scott "Lady" Quartet** ile uğurluyor. Yeni yıl 4 Ocak'ta **Michael Cheret Trio**'sunun **Cannonball Adderley**'e saygı konseriyle geliyor... (www.sunset-sunside.com)

Fransız öpücüğünü duymuşsunuzdur, ama peki **Tuzlu Öpücük**'ü tanır mısınız? **Le Baiser Salé** kulübü 2004 Eylülünde 20 yaşına basmış, Karayip adaları kökenli olmanın avantajlarını hiç yitirmemiş cıvıl cıvıl, kıpır kıpır bir mekan. Aralık ayına Brezilyalı jazz'cılarla giren kulüp, melez jazz'larla zenginleştirdiği programını yılbaşı gecesi Afro jazz'la 'resmen' uçuruyor. Ocak ve Şubat'ta sadece 'kaldığımız yerden devam', demiyorlar. Jazz-funk-blues-bossa karmalarıyla tek-

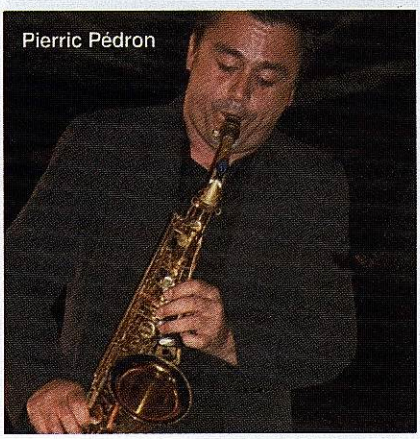
Pierric Pédron

rardan kızışan geceler, **Khalil Chahine**'li jazz-akustik geceleriyle az biraz serinliyor... Le Baiser Salé de Sunset-Sunside biraderler veya Duc de Lombard kulubü gibi aynı 100 metrelik sokakta, **des Lombards** sokağında konuşlanıyor... (www.lebaisersale.com)

Fransa'nın medar-ı iftiharı jazz radyosu **TSF** (FM 89.9 - Paris) 19 Aralık'ta Paris **Opéra Comique** salonunda geleneğe dönüştürmek istediği bir buluşma düzenliyor. "You And The Night And The Music" başlıklı gecede 2005 yılında jazz müziğini zenginleştiren 12 topluluk resmi geçit yapıyor. Tam bir şölen... Meraklılarına e-adres: (www.tsfjazz.com)

YAYINLARDAN:

Hediyelerin en güzeli kitap.

Gerçi siz bu satırları okurken yılbaşı ve bayram tatilleri çoktan geride kalacak ama biz yine de her vesileyle verilecek, alınacak en güzel hediyelerin kitap ve albüm olduğunun altını çizmek istiyoruz. Buralarda bile 3 kuruştan 3 milyona, her keseye uygun enfes albüm ve kitap var. Örneğin, bütün kitapları 2 Avro'ya (kaldı ki kelepirleri yarım ve 1 Avro'ya da bulunabilir) satılan **Librio** diye bir yayın evinin müzik dizisi, onun içinde de jazz kitapları mevcut. Son derece ciddi ellerde hazırlanmış portreler arasında şimdiye kadar **John Coltrane, Miles Davis, Billie Holliday, John Lee Hooker** ve **Charlie Parker** çıktı. Ancak jazz aşkınız ve cüzdanınız elveriyorsa **Taschen** yayınlarından basılmış, fotoğraflar Amerikalı usta **William Claxton**, metinler müzikolog **Joachim-Ernst Berendt**'a ait dev boyutlarda Almanca, Fransızca ve İngilizce üç dilli "**Jazz Life**" başlıklı harikayı elinize alıp bir bakın bakalım, bırakabiliyor musunuz? Fiyatına bakmamak kaydıyla: 150 Avro.

Bleu Nuit Editeur markalı yayıncı, albüm koleksiyoncularının pek seveceği iki kitabı reklam

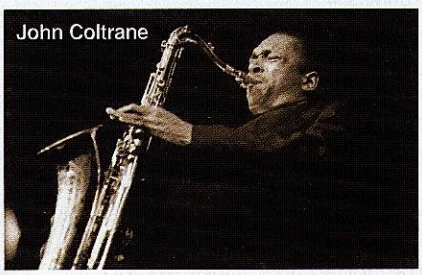
John Coltrane

amacıyla bir pakette dağıtıyor. Jazz Akademisi üyesi, Avrupa jazz'ı uzmanı **Arnaud Boubet**'nin "**Cote Européen du Jazz / Jazz'ın Avrupa Piyasası**" kitabı daha ziyade Jazz Plakları Borsa rehberi gibi bir derleme. Gelmiş, geçmiş albümlere değer biçiyor. İlginç... **Jazz Hot** dergisi yazarlarından **André Fanelli**'nin hazırladığı diğer çalışma ise "**Guide des Meilleurs Musiques Jazz en CD / CD'de En İyi Caz Müzikleri Rehberi**" sübjektif ancak zengin bir tarama. İyi bir caz koleksiyonu kurmak isteyenlere yol göstermek iddiasını taşıyor.

İlk kez 1970'te çıkıp kısa zamanda tükenen, ünlü jazz eleştirmeni, besteci **André Hodeir**'in (Paris 1921) kaynak eseri "**Les Mondes du Jazz / Jazz'ın Dünyaları**" **Rouge Profond** yayınlarından yeniden basıldı. 20. yüzyılda değil yalnızca jazz, müzik estetiği üzerine yazılmış en iyi edebi deneme olduğu söylenen kitapta jazz'ın çağdaş modernlik ve müzik içindeki yeri sorgulanıyor.

Fransa'nın en tanınmış karikatüristlerinden **Cabu**, yıl sonu vesilesiyle **Nocturne** yayınlarından "**Le Jazz de Cabu / Cabu'nün Jazz'ı – Louis Armstrong'dan Miles Davis'e Swing'in Kısa Tarihi**" başlıklı enfes bir çizgi tarih kitabı çıkarttı. Anlamak için pek Fransızca bilmeye gerek yok...

Lionel Belmondo

ALBÜMLERDEN:

Yılın albümü "Belmondo's & Lateef = Influence"

İsterseniz inanmayın ama bilin ki, ben kendimi bildim bileli yeni bir albüm bu denli geniş bir çevrenin oybirliğiyle sevgi ve övgü gösterisine mazhar olmamıştı. 84 yaşının çileli ve zor günlerini hünere ve üretkenliğe dönüştürmesini bilmiş büyük Afro-Amerikalı blues ve saksofon ustası **Yusuf Lateef**'in Fransız trompetçi **Stéphane** (Bu sene sanırım iki defa İstanbul'a geldi) ve flütçü **Lionel Belmondo** biraderlerle kaydettiği çifte albüm "**Influence**" (bflat/Discograph) muhtemelen jazz tarihinde saygıdeğer bir kaideye şimdiden oturdu. En müşkülpesent ve ukala eleştirmenlerin kalem yarıştırdığı haftalık "referans" kültür dergisi **Les Inrockuptibles**, 2005 yılının - tüm müzik türleri dahil - en sevdikleri 20 albümünün başına oturttuğu "**Influence**"ı şimdiden jazz klasiği ilan etmiş...

Belli başlı jazz ve müzik dergileri ve uzmanlarının 5 aşağı 5 yukarı hem fikir olduğu yılın diğer en iyi jazz albümleri şöyle:

Dünyadan:

- **Pat Metheny – Ornette Coleman - "Song X"**, (Nonesuch/WMF),

- **Archie Shepp – Siegfried Kessler – "First Take"**, (ArchieBall/Abeille Musique),

- **Meshell Ndegeocello – "Dance of the Infidel"**, (Universal),

- **Wayne Shorter – "Beyond the Sound Barrier"**, (Verve),

- **John Zorn – "Painkiller"**, (Tzadik/Orkhestra).

Avrupa ve Fransadan:

- **Manu Katché - Stanko, Garbarek, Wasilewski, Kurkiewicz -**

"Neighbourhood" (ECM)

- **Baptiste Trotignon – "Solo II"** (Naive),

- **Enrico Rava – "Tati"** (ECM),

- **Elisabeth Kontomanou – "Waitin' for Spring"**, (Nocturne),

- **André Ceccarelli Trio – "Avenue des Diables Blues"** – (Dreyfus Musique / Sony BMG)

Ve **Jazzman** dergisinin büyük okur soruşturmasının sonucunda ABD'de yaşayan genç Fransız tenor saksofoncu **Jérome Sabbagh**'ın ilk albümü "**North**" (Fresh Sound New Talents-FSNT) yılın "**Halk**" albümü seçildi.

ÖDÜLLERDEN:

2005'in Django Altınları Kimin?

Avrupa jazz'ı için gerçekten bir "olay" olmağa başlayan "**Uluslararası Django d'Or Jazz Ödülleri**" sahiplerini bulmak için, 14. yılında Fransa'nın küçük ve alçakgönüllü bir kentini, **Nevers** ve onun Jazz Festivali'ni sahne seçti. Her yıl ayrı Fransız veya Avrupa kentinde dağıtılan ödüller **19. Nevers Uluslararası Jazz Festivali**'nin açılış günü 5 Kasım'da verildi. Yaşamını Fransa'da sürdüren İtalyan vurmalı çalgılar üstadı **Aldo Romano**'nun bu yılki başkanlığını üstlendiği ödül töreninde "**Kanıtlanmış Müzisyen Altın Djangosu**" **Pierre Bertrand & Nicolas Folmer** yönetimindeki "**Paris Jazz Big Band**" ve "**Paris 24h**" (Cristal Records) albümüne verilirken, "**Yeni Yetenek Altın Djangosu**" genç trompetçi **Nicolas Folmer** (1978) ve ilk albümü "**I Comme Icare**"a (Cristal Records) gitti. "**Özel Altın Django Ödülü**"ne ise meslekteki 60 yılından ötürü gazeteci, eleştirmen, Fransız Jazz Akademisi kurucu üyesi, Ulusal Jazz Orkestrası (ONJ) Onur başkanı, 25 yıl Fransız Radyosu Jazz Dairesi müdürlüğünü yürütmüş, 15 binden fazla konser düzenlemiş **André Francis** layık görüldü. "**Geleneksel Dünya Müzikleri Ödülü**"nü Brezilyalı şarkıcı **Monica Passos** kazanırken, çalışmalarıyla dünyaya örnek gösterilen İtalyan "**Casa del Jazz di Roma**" Roma Jazz evi "**Ötekilerde Jazz Ödülü**"nü aldı.

Ayrıca 4 Avrupa ülkesi daha, Belçika, Danimarka, İsveç ve İtalya da her yıl kendi **Django d'Or**'larını dağıtmaya başladılar...

58. Académie Charles Cros jazz dalı bu sene Belçikalı sanatçılar, **David Linx** - **Diederik Wissels** ikilisi ve "**One Heart...**" (E-motive) albümlerini ödüllendirdi.

Avusturyalı **Hans Koller Vakfı**'nın 4 yıldır verdiği "**European Jazz Prize / Avrupa Jazz Ödülü**"nü bu sene Boşnak kökenli piyanist **Bojan Z.** (Zulfikarpasic - 1968 Belgrad) kazandı.

Theolonius Monk International Jazz Competition ödülünü 27 yaşındaki Norveçli gitarist **Lage Lund**'un kazandığının biliyor muydunuz?

International Association for Jazz Education (IAJE) ve **International Jazz Festival Organisation** (IJFO) kuruluşları yine bir Norveçli, saksofon yorumcucu **Kjetil Master**'ı "**2005 Yılı Yeni Yeteneği**" seçtiler. Avrupa ve Kanada kökenli ve 30 yaşın altında finale kalan 8 jazz müzisyen arasından belirlenen ödül sahibi 20.000 dolarlık bir bursa hak kazandı. **Genç ve amatör jazz'cılar duyduk duymadık demeyin..**!!! (Sözümüz özellikle Eskişehir Anadolu Üniversitesi'nin öncülüğünü yaptığı 4. Amatör Caz Festivali'ni düzenleyen gençlere. Yılmayın devam...!)

Steve Marcus

ŞAPKALAR:

ALTIN DJANGO'ların babası FRANK HAGEGE'e elveda...

1942 Tunus doğumlu jazz yapımcı ve yayımcısı, "**Django d'Or / Altın Django**" ödüllerinin kurucusu **Frank Hagège** geçtiğimiz 15 Kasım'da aramızdan ayrıldı.

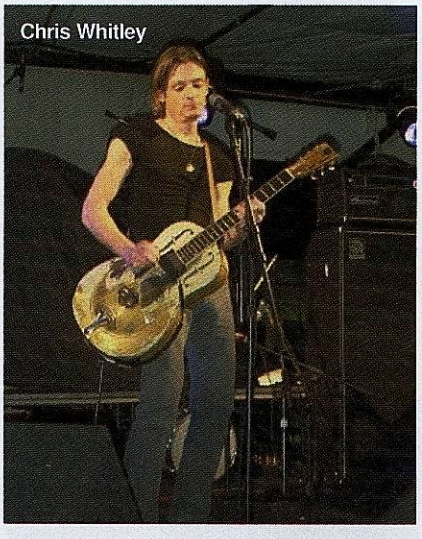
Chris Whitley

Geçtiğimiz 20 Ekim'de 71 yaşında yitirdiğimiz Amerikalı piyanist ve solist **Shirley Horn**'u muhtemelen bütün jazz amatörleri bilir. Ama 25 Eylül'de 66 yaşını sürerken yaşam veda eden, uzun yıllar **Buddy Rich, Gary Burton, Herbie Mann** veya **Larry Coryell**'e soprano saksofonuyla eşlik etmiş **Steve Marcus**'u kaçımız hatırlar? Veya 17 Eylül'de 85 yaşında oldukça zor koşullarda vefat eden, yine Amerikalı kontrbasçı **Jack Lesberg**'i kim tanır? Veya 20 Kasım Pazar günü 45 yaşında ölen gitarist ve blues şarkıcısı **Chris Whitley**'i?...

Yunanistanlı bir ailenin çocuğu olarak 1931'de dünyaya gelen **Georges Arvanitas** Fransız jazz'ının önde gelen simalarındandı. **Bud Powell** ve **Bill Evans** ekollerinin manevi evladı diye anılan bu büyük piyanistte maalesef geçtiğimiz 25 Eylül'de hayata gözlerini yumdu...

Arkasından şapka çıkarttığımız bu değerlerin dışında bir de önünde şapka çıkartmamız gereken bir kaç kişiyi daha hatırlatalım:

84 yaşındaki dev piyanist **Dave Brubeck**'in 16 Kasım akşamı Nürnberg Schauspielhaus'ta kapalı gişe bir konser verdi. Amaç, 60 yıl önce Nazi liderlerini yargılayan Nürnberg davalarının unutulmaması, ırkçılık ve milliyetçiliğin insanları nerelere sürükleyebileceğinin hatırlatılmasıydı. Sanatçı ayrıca, 1944'te kenti ele geçiren ABD ordusunun askerleri arasındaymış.

France-Musique radyosu 70. yaşını kutlayan Fransız jazz'ının en yaratıcı kişiliklerinden, klarinetçi **Michel Portal**'a özel bir gece düzenledi. 26 Kasım geceyarısı başlayan canlı programda sabah 7'ye kadar **Portal**'in eserleri çalındı. **Bernard Lubat, Daniel Humair, Martial Solal, Richard Galliano** gibi isimlerin de katıldığı gecede sanatçı eserlerinin bir kısmını kendisi yorumladı...

İsteyen yeni yıla sesi de, kalbi de kendisi gibi güzel Kanadalı piyanist – şarkıcı **Diana Krall**'un "**Christmas Songs**"unu dinleyerek girebilir, bizim gönlümüz **Charlie Haden**'da. 1969'dan beri **Liberation Music Orchestra** ile "**Not In Our Name**" (Verve/Universal) başlığı altında 4. albümünü çıkartan Amerikalı kontrbasçı 21. yüzyılda müzisyenlere, jazz'cılara da bir sorumluluk düştüğünü hatırlatıyor: "**Müzik elbette duygulara, özellikle içdünyamıza hitap ettiği kadar, siyasi bir güçtür. Mücadele devam ediyor. Umudumu koruyorum. Müziğimiz vahşetin olmadığı, insanlığın yaratıcı zekasının insan hayatını saydığı; merhametli, onurlu ve adil bir dünya amacına hizmet ediyor.**"

Şen ola jazz şen ola. Nice nice jazz'lı günlerle esen kalın 2006'da...

Sibel Erol

Efes Pilsen Blues Festivali İstanbul'daydı

Blues efsaneleri Efes Pilsen ile sahnedeydi

25-26 Kasım'da Lütfi Kırdar Sergi Sarayı'nda gerçekleştirilen Efes Pilsen Blues Festivali İstanbul konserlerinde sahne alan efsaneler Erkin Koray, Syl Johnson, Luther Johnson ve Katherine Davis muhteşem performanslarıyla İstanbullu müzik severlere blues müziğiyle dolu saatler yaşattılar. İstanbul'dan sonra 29 Kasım Bursa ve 30 Kasım Eskişehir konserleriyle devam eden festival, bu yıl Türkiye çapında 18 ili dolaştı.

9 Kasım tarihinde Samsun'da başlayan, Türkiye'nin en geniş kapsamlı müzik festivali Efes Pilsen Blues Festival müzikseverlerle buluşmaya devam ediyor. Lütfi Kırdar Sergi Sarayı'nda, 25-26 Kasım tarihlerinde gerçekleştirilen İstanbul konserleri büyük ilgi gördü. Bu yıl 16.sı düzenlenen festivalin ünlü konuğu Erkin Koray, festivale özgü farklı yorumuyla hayranlarının karşısına çıktı. Tüm sanatçıların sırayla sahneye çıktığı festival, izleyenlere muhteşem bir müzik ziyafeti sundu. Her kuşaktan müzik severin bir araya geldiği festival izleyicinin katılımıyla da unutulmaz anlara sahne oldu.

Türkiye'deki rock müziğinin babası Erkin Koray İstanbul'da sahnede!

Türkiye'de blues müziğinin daha geniş kitleler tarafından tanınıp sevilmesini sağlayan Efes Pilsen Blues Festivali'nin İstanbul konserleri unutulmaz performanslara sahne oldu. Festival kapsamında ilk kez İstanbul konserinde sahne alan Erkin Koray'ın festivale özel programı müzik severler tarafından heyecanla izlendi. Yaklaşık 15 yıldır konserlerine solo olarak devam eden sanatçı, bu özel projesi için müzisyen dostları ile bir araya geldi. Erkin Koray Efes Pilsen Blues Festival kapsamındaki Ankara ve İzmir konserlerinde de sahne aldı.

Organizasyonunu Pozitif'in yaptığı Efes Pilsen Blues Festivali'nin diğer konukları ise yaşayan en önemli R&B vokallerden biri olan **SYL JOHNSON**; kendine özgü benzersiz blues, soul ve funk tekniği ile **LUTHER "GUITAR JUNIOR" JOHNSON**; solist, şarkı yazarı, oyuncu ve öğretmen, hepsinin ötesinde hayatını müziğe adamış bir isim olan **KATHERINE DAVIS**. 9 Kasım'da Samsun'dan yola çıkan festivalin ünlü sanatçıları Syl Johnson, Luther Johnson ve Katherine Davis Anadolu'da izleyicilerden tam not aldı.

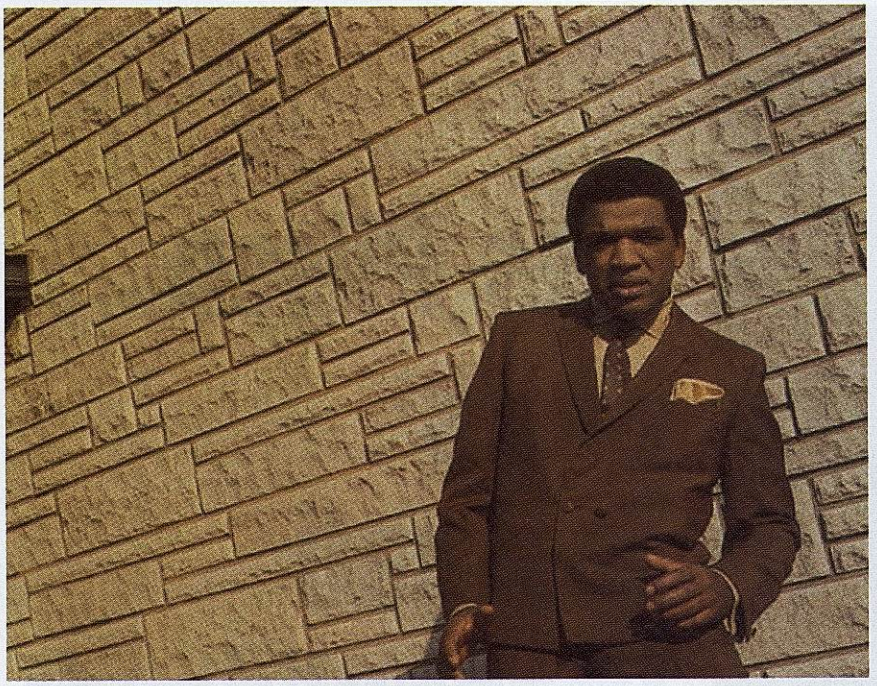

16. EFES PİLSEN BLUES FESTİVAL BU YIL DA ÖNEMLİ SANATÇILARI AĞIRLADI!

SYL JOHNSON

Yaşayan en önemli R&B vokallerden biri olan, çok yönlü blues müzisyeni ve gitarist Syl Johnson'ın başarı hikayesi 60'larda başladı. Mississippi'de doğan blues gitaristi Johnson Chicago'ya taşınıp 1960 yılında ilk plak sözleşmesini yaptığında sadece 8 yaşındaydı. Syl Johnson, 1967 yılında Amerika listelerinde yükselişe geçen **Come On Sock It To Me** ve gerçek bir soul klasiği olarak kabul edilen **Take Me To The River** single'larıyla Al Green, O.V.Wright, Otis Clay ve Willie Mitchell gibi R&B müzik tarihinin köşe taşlarından biri haline geldi. Johnson, blues altyapısını soul müzikle usta bir şekilde birleştirmeyi başardı. 1993 yılında yayınladığı **Back In Game** ile müzik dünyasına iddialı bir dönüş gerçekleştiren Johnson'a albümde, blues ve soul'un 90'lardaki yeni prensi Jonny Lang ve kendi kızı Syleena eşlik etti. Syl Johnson albümüyle 60'lar ve 70'lerde şekillendirdiği blues, soul ve R&B müziğini geniş kitlelerle paylaşmış oldu. Wu Tang Clan, Robert Cray, Public Enemy, Big Dady Kane, Ice Cube ve Ice-T gibi yeni kuşak müzisyenlerle çalışmalarına tüm hızıyla devam eden ve artık gerçek bir efsane olarak kabul edilen Syl Johnson, Efes Pilsen Blues Festival kapsamında blues severler ile buluşuyor.

LUTHER " GUITAR JUNIOR" JOHNSON

Kendine özgü benzersiz blues, soul ve funk tekniği ile Amerika'nın en önemli Blues müzisyenlerinden biri olarak kabul edilen Luther Johnson bu yıl Efes Pilsen Blues Festival'in konuğu oluyor. Mississippi doğumlu "Guitar Junior", kendi dönemindeki bir çok blues sanatçısı gibi Chicago'ya taşındı. Çıraklık sürecini gerçek birer efsane olan Muddy Waters ve Magic Sam'in yanında tamamladı. Johnson tekniğini oluştururken Ray Charles, B.B. King, Sam Cooke ve Freddy King gibi müzisyenlerden ilham aldı. Güçlü ritim duygusu ve derin vokalleri ile dikkat çeken Luther Johnson, 70'lerin sonunda Fransız plak şirketi Black&Blue'dan peş peşe iki solo albüm yayınlayarak dikkatleri üzerine çekti. Johnson'ın çarpıcı gitar soloları başta Amerika Birleşik Devletleri olmak üzere tüm Avrupa, Japonya ve Avustralya'da övgüyle karşılandı. Kariyeri boyunca sayısız ödülün sahibi olan Luther Johnson, 1982'de Montreux Festivali'nde gerçekleşen Blues Night'da yorumladığı **Walking The Dog** en büyük başarılarından biri oldu. Atlantic Records'ın 1984'te yayınladığı, Grammy ödüllü Blues Explosion albümünde yer alan ve 1999 yılında yayınladığı albüm **Got The Find Away** ile en iyi geleneksel blues albümü kategorisinde Grammy adayı olan Luther "Guitar Junior" Johnson, 2001 yılında **Talking About Soul** albümünü yayınladı. Albüm, blues müziğinin yaşayan efsanesi Johnson'ın en olgun ve güçlü çalışması olarak kabul ediliyor. Luther Johnson, blues ruhunu ateşlediği aralıksız devam eden dünya turnesi kapsamında Efes Pilsen Blues Festival'de müzik severleri büyülemeye devam ediyor.

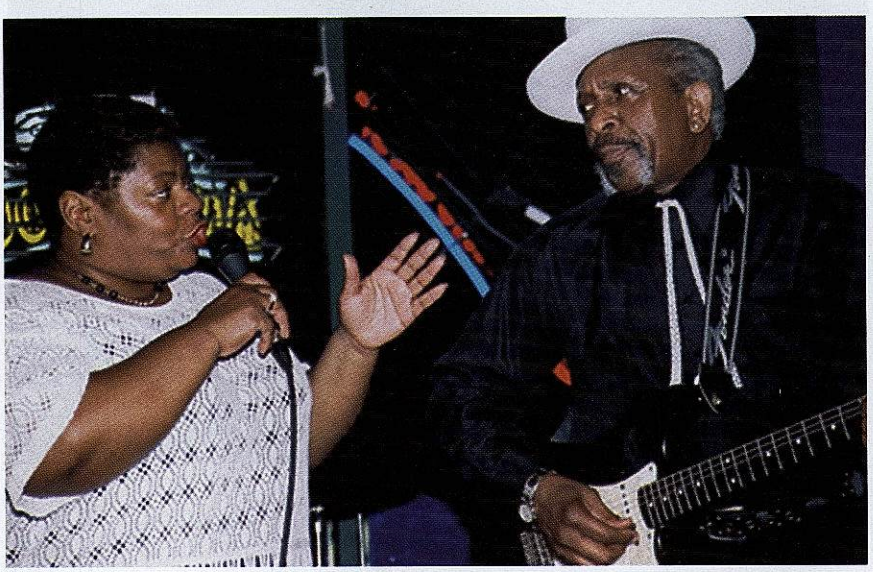

KATHERINE DAVIS

Solist, şarkı yazarı, oyuncu ve öğretmen; hepsinin ötesinde, hayatını müziğe adamış bir isim olan Katherine Davis, Louis Armstrong ve Count Basie ile çalışmalar yapan müzisyen büyükbabası Earl Campbell'ında dahil olduğu opera sanatçılarından oluşan bir ailenin içinde büyüdü. Müzikle iç içe büyüyen Davis, özellikle Ella Fitzgerald, Nancy Wilson, Dinah Washington, Mahalia Jackson, Etta James ve Aretha Franklin gibi kadın vokallerden etkilendi. Kilise korolarında vokal tekniğini geliştiren Katherine Davis, Sherwood konservatuarında opera eğitimi aldıktan sonra, **In The Heart Of The Blues** adlı müzikalde Ma Rainey ve Bessie Smith'i canlandırarak kısa zamanda üne kavuştu ve Amerika başta olmak üzere Kanada, Japonya, Avrupa ve hatta Venezüella'ya kadar bir çok ülkede turneler yapan popüler bir isim haline geldi. Kendi plak şirketi Katy "D" Records'dan yayınlanan ilk solo albümü **Dream Shoes** ile hem eleştirmenlerden hem de dinleyicilerden tam not alan Davis oyunculuk kadar şarkıcılıkta da ne kadar başarılı olduğunu kanıtladı. Amerikan Blues müziğinin en güçlü isimlerinden biri olarak kabul edilen Davis, kendine özgü güçlü vokal tekniği ve büyüleyici sahne performansı ile Efes Pilsen Blues Festivali için sahnede olacak.

MMA
MODERN MÜZİK AKADEMİSİ

Müzik eğitiminde yeni bir anlayış...

Modern Müzik Akademisi; pop, rock, blues, caz ve benzeri modern müzik tarzlarına yönelik olarak, batı standartlarında geniş kapsamlı eğitim veren Türkiye'nin ilk ve tek özel müzik okuludur. İster profesyonel bir müzisyen, ister boş zamanlarını müzikle değerlendirmek isteyen bir amatör olun, aradığınızı MMA'nın sunduğu geniş eğitim programlarından birinde mutlaka bulacaksınız.

Her zaman müzikle dolu bir çevre MMA'da sizi her anı müzikle dolu bir ortam bekliyor. Program dahillindeki enstrüman derslerinin yanında atölyeler, seminerler, kayıt ve performans olanakları eğitimin önemli bir parçası. Burada öğrenci bürosundan tepe yönetimine kadar herkes müzik yapıyor.

Müzik endüstrisi ile iç içe Müzik piyasası ile yakın ilişkiler kuran MMA, sponsor firmaların ürün tanıtımlarına ve demonstrasyonlarına, Türkiye'den ve bütün dünyadan en iyi müzisyenlerin workshop'larına ev sahipliği yapıyor. Ayrıca müzik sektöründen çeşitli alanlarda uzmanların vereceği seminerlerle, müzik endüstrisi, plak şirketleri, edisyon ve menajerlik firmalarıyla ilişkiler, telif hakları gibi önemli konularda sizleri bilgilendirmeyi hedefliyor.

MMA Eğitmenleri Her birinin farklı altyapıları olsa da, bir ortak noktaları var: Aktif müzik profesyonelleri. Aklınıza gelebilecek her türlü müzikal ortamda bulunmuş, sanatını icra etmiş ve halen bu faaliyetlerini devam ettiren eğitmenlerimiz; yılların getirdiği eğitim, tecrübe ve birikimlerini sizlerle paylaşıyorlar.

Kamil ÖZLER, Nezih YEŞİLNİL, Cem AKSEL, Baki DUYARLAR, Ayşe TÜTÜNCÜ, Demirhan BAYLAN, Serdar ÖZTOP, Meltem TAŞKIRAN, Bora USLUSOY, Serhat ERSÖZ, Enrique MAESTRE, Berke ÖZGÜMÜŞ, Barkın ENGİN, Burak TAMER, Cem KONUK, Vecihi AKIN, Duygu TÜRKAN, Çağdaş ÖZMEN, Hüseyin ÖZKILIÇ.

Performans odaklı ve etkileşimli eğitim sistemi Repertuvar derslerinde modern müzik tarzlarının hem klasikleşmiş hem de en yeni örneklerini en doğru biçimde öğrenecek ve Canlı Performans Atölyeleri'nde diğer öğrencilerle birlikte hayata geçireceksiniz, beste çalışmalarında yer alacak, bir grupla çalmanın zorlukları ve incelikleri hakkında bilgi sahibi olacak, tecrübe edineceksiniz.

- Gitar, Bas, Davul, Tuşlu Çalgılar, Vokal, Latin Perküsyon, Ses Teknolojileri ve Müzik Prodüksiyonu Bölümleri.
- Sertifika programları, yarı zamanlı kurslar, atölyeler, çocuklar ve yetişkinler için özel programlar.
- 1000 m²'lik alan üzerine kurulu, Yamaha'nın desteğiyle en kaliteli müzik aletleriyle donatılmış, profesyonel ses yalıtımı ve akustik düzenlemesi yapılmış çalışma stüdyoları ve konser salonu.
- Yamaha ve Steinberg tarafından geliştirilen mLan kayıt sistemlerinin kullanıldığı profesyonel kayıt stüdyosu ve eğitim merkezi.

MODERN MÜZİK AKADEMİSİ

www.mma.gen.tr

Primer Eğitim Danışmanlık ve Dış Ticaret A.Ş.
İnönü Mahallesi Yeni Nalbant Sokak No:31 Elmadağ 34373 İstanbul Tel. 0212 291 06 31 (4 hat) Faks. 0212 291 73 46 info@mma.gen.tr www.mma.gen.tr

Derleyen: Viktor Bensusan
vbensusan@yahoo.com

SHIRLEY HORN

Buğulu sesli ballad yorumlariyla tanınan şarkıcı ve piyanist Shirley Horn, 2005 yılının Ekim ayında 71 yaşında, diyabet komplikasyonları sonucu yaşama veda etti. Taviz vermez bir mükemmeliyetçi olan Horn, döneminin çocuk yeteneği olarak, doğduğu Washington D.C. şehrinde klasik piyano eğitimi aldı. Fakat, Erroll Garner'in müziği ile tanışınca rotasını klasik müzikten jazz'a çevirdi.

İlk albümü 1960 yılında pek tanınmayan bir plak şirketi tarafından yayınlandı: "Embers and Ashes". Basımı ve dağıtımı sınırlı bu ilk albümünün Miles Davis'e nasıl ulaştığına ise hep şaştı. Miles, Horn'un müziğinden çok "es"lerini sevdi ve bu özelliğini kendine yakın buldu. Horn, sözlerin sessizce yok olduğu aşırı yavaş ama bir o kadar da samimi ballad'larıyla kendi özel hayran kitlesini kısa bir sürede yarattı. Piyanist Marian McPartland'ın dediği gibi: "Bir ballad'ı bu kadar yavaş çalıp söylemesine rağmen bir o kadar da müzikal ve akıcı olan başka birini tanımıyorum." Horn, başta Diana Krall olmak üzere birçok yeni nesil jazz şarkıcısını etkiledi.

Miles, her zaman yaptığı gibi, beğendiği bu genç müzisyeni, aralarında prodüktör Quincy Jones'un da bulunduğu New York'un jazz "ağa"ları ile tanıştırdı. Fakat, Jones'un onun için gerçekleştirdiği albümler beklenen etkiyi yaratamayınca Horn, New York'da şansının açılmasını bekleyen sıradan bir şarkıcı olmayı kabullenemedi ve Washington'a geri döndü. Artık, ona az da olsa düzenli maaş ödeyecek bir plak şirketi yoktu ve jazz yavaş yavaş rock ve pop müziklerinin popülaritesine yenik düşmeye başlamaktaydı. Bu dönemde, birkaç istisnai festival performansı dışında, Horn iyi bir eş ve anne olmayı tercih etti.

1980 yılında, Washington'daki bir otelde gerçekleşen bir müzisyenler toplantısından sonra eski arkadaşlarını görüp piyanonun başına oturmaya karar veren Shirley Horn piyanosundan ve gırtlağından çıkan seslerle aralarında plak şirketi yöneticileri ve konser organizatörlerinin de bulunduğu kalabalığın aniden ilgisini cezbetti. Kısa bir süre sonra Hollanda'nın ünlü North Sea jazz festivalinden gelen daveti kabul etti ve deyim yerindeyse jazz'ın Pamuk Prensesi uykusundan uyandı. Ünlü Verve şirketi kendisi ile sözleşme yaptı ve jazz eleştirmenleri ardarda kendisi lehine yazılar yazmaya başladı. Yeniden doğuşunun simgesi ise 1998 yılında ustasına ithafen yayınladığı "I Remember Miles" albümü ile kazandığı en iyi jazz vokal performansı Grammy ödülü oldu.

Shirley Valerie Horn, 1 Mayıs 1934 yılında Washington'da doğdu. Kızının klasik piyanist olmasını arzulayan annesinin desteği ile 4 yaşında piyano dersleri almaya başladı. Henüz 12 yaşındayken Howard Üniversitesinin müzik bölümüne kabul edildi. New York'un ünlü Juilliard konservatuarından akseptans almasına rağmen ailesinin maddi şartları dolayısı ile Washington'da kalıp Howard'a devam etmek zorunda kaldı. Ve birden jazz ile tanıştı. "Oscar Peterson benim Rachmaninoff'um, Ahmad Jamal da Debussy'm oluverdiler" demişti bu dönemi ile ilgili ilerki yıllarda.

Daha 20'sine gelmeden Washington'un kulüplerinde jazz çalmaya başlayan Horn, kocası Sheppard Deering'in uyarısına uyarak şehir dışında hemen hemen hiç çalışmıyordu. Deering, halen 53 yıllık eşinin yasını tutmaktadır.

"Embers and Ashes" yayınlandıktan sonra Miles Davis'ten gelen Village Vanguard'da ön grup olarak çalması teklifine uzun bir süre inanamadi hatta arkadaşlarının kendisini işlettiğini düşündü. Horn New York'a vardığında şüphelerinin sürdüğünü fark eden Miles, Vanguard'daki ekibine Horn'un şarkılarını mırıldattı. Miles ilerki günlerde ünlü keçi inadını Horn lehine de kullandı ve kulüp yöneticilerinin tanıtım ve diğer konularda genç şarkıcıya star muamelesi yapmalarını şart koştu. Bir keresinde kendi grubuyla "My Funny Valentine" çalmakta olan Horn'a, Miles sahne arkasından trompetiyle eşlik etmekte ama ısrarla sahneye çıkmamaktaydı. Başka bir seferinde ise, kulüpte bulunan aktör Sidney Poitier performans sonrası Horn'un yanına gelip kendisini tebrik etmişti. Bu tanışmadan kısa bir süre sonra Poitier'nin "For Love of Ivy" filminin soundtrack'inde yer aldı.

Shirley Horn'un 1990 yılında yayınlanan "You Won't Forget Me" albümünde Miles Davis konuk sanatçı olarak yer almış ve trompetini belki de son defa 1950'li yıllardaki stilinde çalmıştı. Albümdeki diğer konuk müzisyenler arasında armonikacı Toots Thilemans, trompetçi Wynton Marsalis ve kardeşi tenor saksofoncu Branford Marsalis de bulunmaktaydı. 1992 yılında, hep arzu ettiği yaylılar eşliğindeki albümünü besteci/aranjör Johnny Mandel'in desteği ile çıkardı: "Here's To Life". Bu albüm 16 hafta boyunca Billboard dergisinin jazz chart'ında 1 numara oldu.

Sigara tiryakiliğinin yanında, ülkemizde "Yalan Rüzgarı" olarak gösterilen "The Young and The Restless" pembe dizisinin fanatiği olan Shirley Horn, TV yayın kalitesini beğenmediği otellerde kalmayı reddetmekteydi. Ailesine ve ailevi mahremiyetine çok önem veren sanatçı kaldığı otel oda kapılarına genellikle kendi yazdığı ibareyi yerleştirmekteydi: "Benimle önceden temas kurmadıysanız, kapıyı çalmayın. Yönetim."

Derleyen: Viktor Bensusan
vbensusan@yahoo.com

KETER BETTS

Ella Fitzgerald'a 20 yılı aşkın bir süre boyunca eşlik eden ve bossa novanın Amerika'ya gelmesinde önemli rol oynayan kontrbasçı Keter Betts geçtiğimiz Ağustos ayında, 2005 yılının veda eden basçıları kervanına katıldı. Birlikte çaldığı müzisyenler arasında Oscar Peterson, Tommy Flanagan, Woody Herman, Nat Adderley, Joe Pass ve Clifford Brown'ı sayabileceğimiz Betts sambadan oldukça etkilenmiş bir müzisyen olan gitarist Charlie Byrd ile birlikte yaptığı Brezilya seyahati dönüşünde bossa novayı Amerikan dinleyicisine tanıtıp sevdirmeyi kafasına koymuştu. 1962 yılında 1 milyondan fazla satacak olan Byrd'ün "Jazz Samba" albümünde de yer aldı. Desafinado'daki yumuşak solosu ile dikkat çekecek olan Betts'in bossanın popülerleşmesindeki payı uzun yıllar gözardı edilmiş, Keter'in hakkı Keter'e ancak geçtiğimiz 10 yıl içinde teslim edilebilmişti.

Thomas "Keter" Betts, 22 Temmuz 1928 yılında New York eyaletinin Port Chester kasabasında dünyaya geldi. Küçük yaşlarda davula ilgi duydu. 1947 yılında Milt Hinton ile tanışınca enstrümanının kontrbas olması konusunda kesin kararını verdi. İki yıl sonra saksofoncu Earl Bostic'in R&B topluluğuna katıldı. 1951 yılında piyanist Wynton Kelly ile çalışan dönemin jazz divalarından Dinah Washington'un teklifini kabul etti. Bunun sonucunda şarkıcının 1954'teki "Dinah Jams" ve 1956'daki "Dinah!" adlı albümlerinde yer aldı.

1960'lı yıllarda Betts'in golf partneri olan basçı Ray Brown onu Ella Fitzgerald ile tanıştırdı. Brown Fitzgerald'ın eski kocası olmasına rağmen şarkıcının menajerliğini aktif olarak sürdürmekteydi. O dönemde Fitzgerald ile Betts'in müzikal birlikteliği yalnızca 2 yıl sürse de 1971'den 1993 yılına kadar sürecek uzun işbirliğinin ilk sinyallerini vermekteydi.

Birçok şarkıcıya eşlik etmiş olan Keter Betts kendisini şarkıcının ihtiyaçlarına göre çalma şeklini ayarlayan bir "kontrbas terzisi" olarak görürdü.

Çoğu eşlik basçısı gibi Betts de kendi adına albümleri hayatının geç bir döneminde yayınladı. 1998 yılında yayınlanan "Bass, Buddies & Blues"un gördüğü ilgi üzerine bir yıl sonra devam albümü "Bass, Buddies, Blues & Beauty Too" adıyla piyasaya sürüldü.

Derleyen: Viktor Bensusan
vbensusan@yahoo.com

Al McKibbon

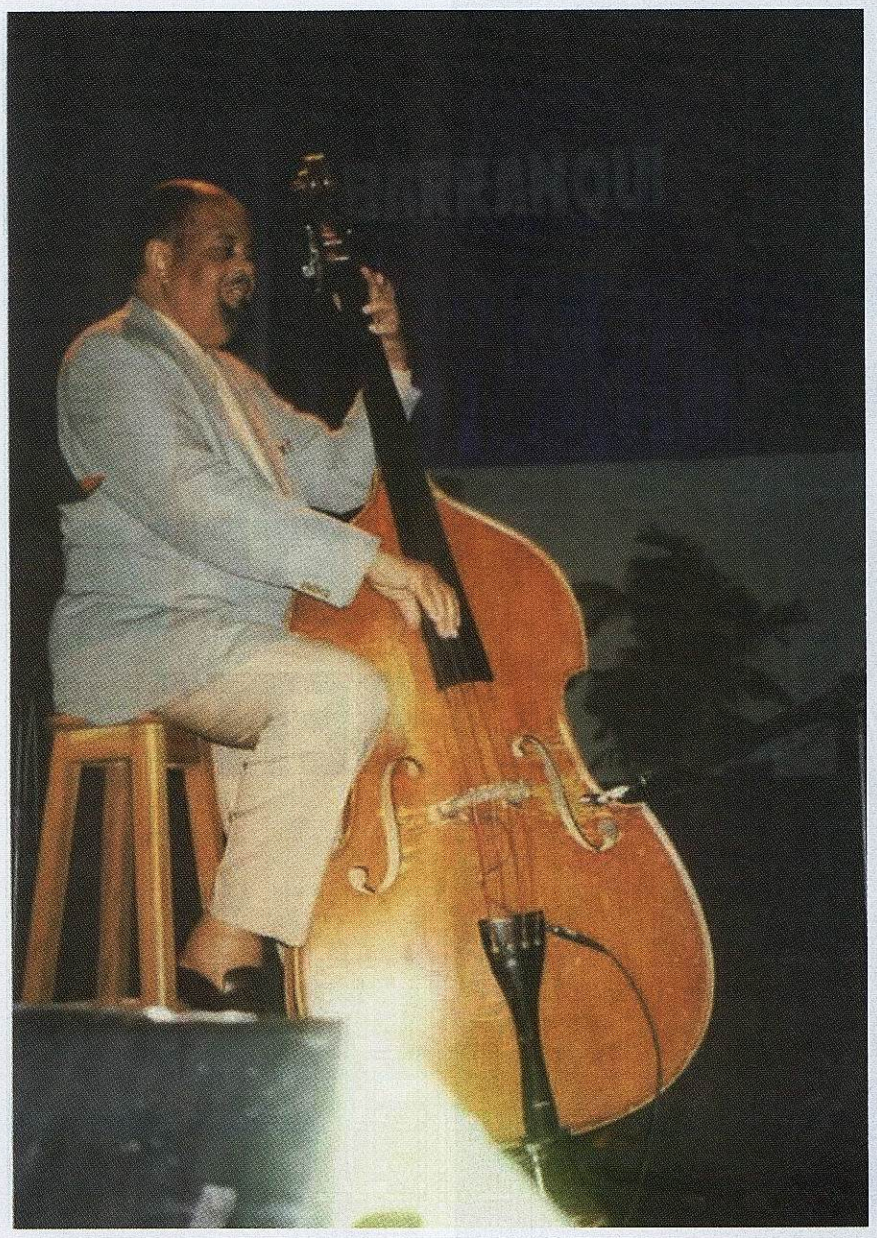

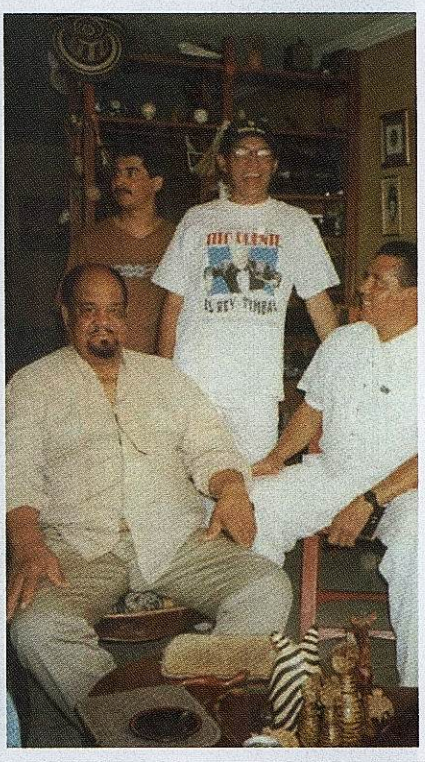

1940 ve 50'li yılların ünlü kontrbasçılarından Al McKibbon geçtiğimiz Ağustos ayında 86 yaşında vefat etti. McKibbon, tok tınısı ve kusursuz zamanlaması ile jazz dünyasında hep bir duayen olarak kabul edildi. 1958 yılında New York'tan Los Angeles'e taşınıp stüdyo müzisyeni olunca dinleyici ve eleştirmenlerden gördüğü ilgi azalmaya başladı. Gene de, Dizzy Gillespie orkestrası ve George Shearing topluluğu ile yaptığı çalışmalar, Thelonious Monk'un ilk albümleri ve Miles Davis'in efsanevi "Birth Of The Cool" albümündeki kayıtları ile jazz tarihinde silinmez bir iz bıraktı.

Alfred Benjamin McKibbon 1 Ocak 1919 yılında Chicago'da doğdu. Çocukluğu Detroit'te geçti. Babasının tuba ve gitar çaldığı, annesinin de şarkı söyleyediği bir ailede McKibbon'un kısa zamanda müzikle ilgilenmesi pek şaşırtıcı olmadı. Lise yıllarında kontrbas çalmaya başladıktan kısa bir süre sonra şehrin gece kulüplerinde mesai yapar oldu.

Turnesinin Detroit ayağında basçısı rahatsızlanan dönemin popüler big band liderlerinden Lucky Millinder'den aldığı teklif sonucu genç McKibbon'un hayatı bir anda değişti. Turne bitiminde New York'a yerleşti; bebop devriminin gerçekleşmekte olduğu günlerde 52. Sokağın müdavimlerinden biri haline geldi ve vaktini Monk, Gillespie, Parker gibi yıldızlara bazen bakarak bazen de eşlik ederek geçirmeye başladı.

1945 ve 46 yılında Norman Granz'ın Jazz at the Philarmonic projesinin bir üyesi olarak turnelere çıkan McKibbon 1947 yılında Dizzy Gillespie'nin orkestrasına katıldı. Orkestranın ritm bölümünün diğer bir elemanı olan kongacı Chano Pozo ona Küba ritmlerinin inceliklerini öğretti. McKibbon, Pozo ile ilgili: "Anlaşmak için konuştuğumuz dil kuşdilinden farksızdı ama biz birbirimizi müziğimizle anlıyorduk." demişti. Gillespie de özellikle Pozo'dan aldığı ilhamla birçok Afro-Cuban ritmli beste yaptı. McKibbon, "Manteca"daki solo bas girişiyle modern jazz'ın ilk basamaklarını hızla tırmanmaya başladı. "O günlerde yaptığımız işin o kadar ahım şahım bir şey olmadığını düşünüyorduk. Jazz'da çığır açtığımız daha sonraki yıllarda bize söylendi."

Gillespie ile düzensiz çalışmalarının arasında McKibbon, Johnny Hodges, Earl Hines, ve Count Basie ile de çaldı. 1947 yılında Monk bestelerinin yorumlandığı iki plaklık ünlü "Genius of Modern Music" albümünde yer aldı. O günleri McKibbon şöyle anlatıyordu: "Thelonious evime haber vermeden gelir ve masaya otururdu. Önünde bir kibrit kutusu içinde esrar ve yeni açılmış bir viski şişesi bulunurdu. Bütün gece masada otururdu, ertesi sabah uyandığımda Monk'u bıraktığım yerde bulurdum. Kimi zaman evimde 2-3 gün o şekilde kaldığı olurdu. Bunu neden yaptığını hiç bir zaman anlamadım ve sebebini de sormadım."

1951 ile 1958 yılları arasında George Shearing Beşlisinin belkemiği olan McKibbon, turnelerden yorgun düşünce daha sabit bir hayat vadeden Los Angeles'in stüdyolarının yolunu tuttu. NBC'nin stüdyo orkestrasına katıldı ve Dean Martin, Bob Hope ve Carol Burnett gibi dönemin ünlü TV yıldızlarına eşlik etti.

Lider olarak ilk albümünü 1999 yılında 80 yaşında yaptı. Albümünde, jazz'ın seyrini 50 yıl önce birlikte değiştirdikleri Monk ve Gillespie bestelerini Pozo'dan öğrendiği ritmlerle yorumladı.

Zuhal Focan
focan@nardisjazz.com

İSTANBUL KÜLTÜR SANAT VAKFI'NDAN YENİ YIL SÜRPRİZİ:

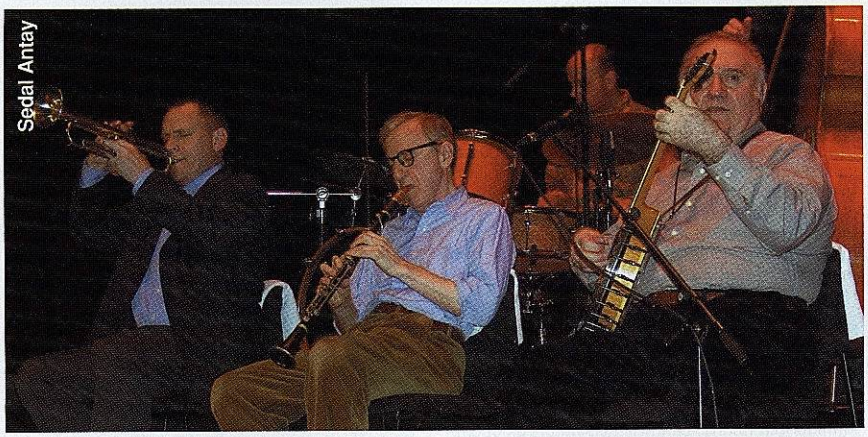

İstanbul Kültür Sanat Vakfı'nın 2005 için hazırladığı son sürpriz ünlü sinema sanatçısı ve yönetmen **Woody Allen**, grubu **'Woody Allen and his New Orleans Jazz Band'** ile **29 Aralık Perşembe** akşamı **saat 20:30**'da **Lütfi Kırdar Uluslararası Kongre ve Sergi Sarayı Anadolu Salonu**'nda İstanbullulara ilk kez bir konser verdi.

Geçtiğimiz Aralık ayında Londra, Paris, Roma, Venedik gibi şehirlerde 'kapalı gişe' konserler veren **Woody Allen,** müzik eleştirmenlerinden büyük beğeni topladı. **Woody Allen and his New Orleans Jazz Band**; özel bir turne kapsamında Brighton, Milano, Lizbon ve Barselona'da vereceği konserlerin ardından İstanbul'a geldi.

Woody Allen and his New Orleans Jazz Band ekibi, klarnette **Woody Allen**'ın yanı sıra banjolarda projenin müzik koordinatörü **Eddy Davis**, kontrbasta **Conal Fowkes**, davulda **Robert Garcia**, piyanoda **Cynthia Sayer**, kornoda **Simon Wettenhall** ve trombonda **Jerry Zigmont**'dan oluşuyor. Woody Allen'ın öncülüğündeki grup, 70'lerden beri her pazartesi günü New York'ta Michael's Pub'da ve son dönemde de Carlyle Hotel'de çalıyor.

12-20 kasım 2005 tarihleri arasında 11. Uluslararası Eskişehir Festivali vardı...

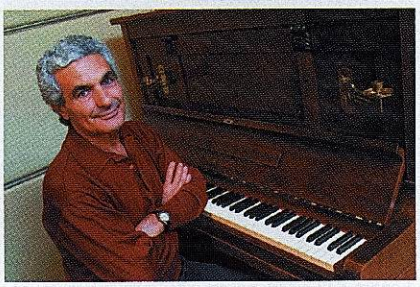

Müzik, sinema, dans, tiyatro gibi çeşitli sanat dallarında yerli ve yabancı bir çok sanatçı ve topluluk 12-20 Kasım 2005 tarihlerinde Eskişehirli sanatseverlerle bir araya geldi.

Yıllardır İstanbul, Ankara ve İzmir ile sınırlı olan "uluslararası sanat festivalleri"nin Anadolu'daki öncülüğünü üstlenen **Uluslararası Eskişehir Festivali**, bu yıl **12-20 Kasım** tarihleri arasında sanatseverlerle buluştu. Eskişehir'in bir kültür-sanat kenti olarak anılmasına katkıda bulunan Uluslararası Eskişehir Festivali, Zeytinoğlu Vakfı ile Eskişehir Kentsel Gelişim Vakfı işbirliğiyle düzenleniyor. Programında müzik, dans, tiyatro gibi sanat dalları ve çocuk etkinliklerine yer veren festival, başta sokak gösterileri olmak üzere 11. yıl için özel tasarlanan etkinliklerle geçmiş senelere göre daha zengin bir içerik sundu. Jazz alanında ise 3 etkinliğin yer aldığı festivalde Hudson Rivers Hats, New Orleans Jazz Band ve Tuluğ Tırpan Project konserleri vardı.

Ayşegül Yeşilnil ve Grubu İzmir'deydi

12 Aralık 2005'de İzmir Sanat'ta düzenlenen geleneksel Caz Özel'in konuğu olan Ayşegül Yeşilnil, seslendirdiği birbirinden güzel eserlerle jazz tutkunlarına unutulmaz bir gece yaşattı. Selim Benbahın piyano, Nezih Yeşilnil'in kontrabas ve İzzet Hiçkalmaz'ın davul ile eşlik ettiği Yeşilnil, gecede jazz'ın en güzel örneklerini izleyenleriyle paylaştı. Müziğin yanı sıra moda tasarımcılığı ve resim sanatıyla da ilgilenen ve Güzel Sanatlar Fakültesi mezunu olan Yeşilnil, Türkiye'de döneminin ilk ve tek üniversite mezunu moda tasarımcısı unvanının da sahibi.

10-23 Aralık 2005 tarihleri arasında Kadıköy'de Nazım Hikmet Kültür Merkezinde jazz günleri düzenlendi.

Etkinlikte Ayşe Tütüncü, Group Passiflora, Tuna Ötenel, Neşet ve Nükhet Ruacan, Grup Güne Yolculuk ve Mircan'ın grupları sahne aldı.

Jazz5 10 Yaşında

İzmir'in İzmir'de yaşayan ve sayıca çok az olan jazz müzisyenlerinden olan Jazz5 10 yıldır birlikte çalmanın gururunu yaşıyor. Grup 1995'de Gürkan Baltacılar (d), Murat Atalık (g), Efe Gökakın (b), Harun Öncü (ts)'nün birliktelikleri ile kurulmuş.

15. Akbank Jazz Festivali'nden...

Can Ergelmiş
canergel@hotmail.com

Geçtiğimiz 7 Ekim 2005 Akbank Jazz Festivali kapsamında Avrupa'daki en büyük jazz topluluğu European Jazz Network (EJN) Akbank Kültür ve Sanat Merkezi'nde bir panel düzenledi. Ülkemizdeki jazz severlerin yoğun katılımının yaşandığı panelde, genel olarak Avrupa'da gerçekleşen jazz turneleri, festivalleri ve organizasyonlarıyla, bu organizasyonlara çeşitli maddi kaynakların nasıl sağlandığıyla ve EJN'nin Avrupa genelinde yaptıkları ve yapmaya çalıştıklarıyla ilgili konuşuldu. Bu panelden 1. bölümde konuşulanları sizlere sunuyoruz.

Peter Schultz: EJN Toplantısına hoş geldiniz. Günümüzde Avrupa'da jazz ile ilgili çeşitli seminerler gerçekleşmekte, Türkiye de bu seminerlere katılıyor ve kendi kültürünü bizlere aktarmak konusunda çok başarılı. Ayrıca, şu anda Türkiye ile Avrupa Birliği arasında müzakerelere başlandı. Bence kültürler her zaman daha ön planda olmalı; Türkiye de zaten birkaç yıldır EJN'nin üyesi. Bugün, bizimle birlikte EJN'de aktif olarak çalışmalarını sürdüren çok değerli katılımcılar var. Sizler için de, diğer ülkelerin bu işin içinde ne şekilde yer aldığını bilmek faydalı olacaktır diye düşünüyorum. Onlar da, kendi çalışmaları hakkında kısa demeçler verecekler, sonra da sizin sorularınızı alacağız.

John Cumming: Uzun yıllardan beri İngiltere'de çağdaş jazz, çağdaş klasik müzik ve hatta rock turneleri düzenlemekteyim. Aslında genellikle çalıştığım şirketin yönünde ve isteğine bağlı şekillerde işler yapmaktayım. Fakat genellikle, benim için yapılan müzik içerisinde stilden çok kalite önemli. Yıl içerisinde, birçok farklı turneye imza atıyoruz; bunlar arasında küçük ölçekli olan, genellikle çeşitli kulüplerde gerçekleşen konserler oluyor. Ayrıca, büyük salonlarda gerçekleşen konserleri de düzenliyoruz.

Şahsen benim en çok üzerinde çalıştığım konu Londra Jazz Festivali, çünkü zaten bu festival bütün müzikal hedeflerimize ulaşabileceğimiz bir platform. Aslında Londra Jazz Festivali, uzun yıllardır süregelen bir çağdaş jazz festivalinin içinden ortaya çıktı. Jazz, İngiltere'de, dünyanın diğer her yerinde olduğu gibi popüler ve ticari bir müzik olgusunu taşımıyor. Bu yüzden, biz de uyguladığımız bütün projelerin arkasındaki maddi kaynakları oluşturabilmek için çeşitli yollar denedik. Bu küçük festivali, şehrin her dokusunu yansıtan, Londra'da yaşayan kültürler arasındaki ilişkileri betimleyen, güçlü ve büyük bir festival haline getirebilmek için uzun yıllar uğraştık. Sonuçta bu festivali oluşturmamızın temel sebebi, sadece dünyanın dört bir yanından ünlü müzisyenleri getirerek bir müzik şöleni oluşturmak değil, bunun yanı sıra bu festival, bize kendi şehrimizi dinleme fırsatını tanıyor. Biz de yaptığımız birçok şeyi, etrafımızda yaşayan toplumla birlikte gerçekleştirmeye çalışıyoruz. Bütün bunlar, gençlerle iyi ilişkiler kurmayı, onları eğitmeyi ve onları bizim inandığımız yeni müzikler dinlemeleri için cesaretlendirmeyi de içeriyor.

Şu anda Londra Jazz Festivali yaklaşık 10 gün sürüyor ve bu 10 gün içerisinde 100'e yakın farklı etkinlik gerçekleşiyor.

Ortaklıklar, İngiltere'deki jazz dünyasının ve etkinliklerinin finanse edilmesi açısından çok önemli. Bizim ana sponsorumuz, ulusal bir radyo olan BBC Radio 3. Onlar üç yıl öncesine kadar ağırlıklı klasik müzik yayını yapıyorlardı, fakat üç yıl önce kendi dinleyicilerinin de değiştiğini fark ederek jazz, çağdaş müzik ve dünya müziği gibi daha farklı tarzlara yöneldiler. BBC festivalimizde yaklaşık kırk saatlik performans kaydediyor ve bu kayıtları internet'te genel kullanıma açarak bir açıdan da festivalin yaygınlaşması ve kendini daha iyi

duyurabilmesini sağlıyor. BBC Radio 3 ile olan ilişkimiz de bizim bütün dünyaya açılmamızı sağladı ve bu da bizim için çok önemli bir dönüm noktası oldu.

Ayrıca, merkezi hükümetten ve diğer kültürel merkezlerden de, bize farklı ülkelerden çok iyi sanatçılar getirmemizi sağlayacak çeşitli maddi yardımlar da alıyoruz. Londra'daki en büyük konser mekanlarıyla ve birçok küçük kulüple çok yakın çalışıyoruz. Bunların yanı sıra, Jazzwise Dergisi, Universal Records gibi reklam ve medya sponsorlarımız da mevcut.

Genel olarak baktığımızda, kendi toplumumuzda jazz'ın ne anlama geldiğini, ve jazz'ın görünmeyen yüzlerini bu festival sayesinde yansıttığımızı düşünüyorum. Örneğin, festivalimizde Asya, Karayip ve Afrika müziklerine ve sanatçılarına da yer veriyoruz; çünkü aslında onlar da jazz'a dokunuyorlar, aynı zamanda jazz da onları etkiliyor.

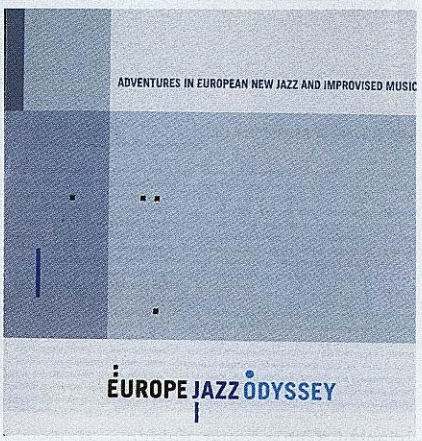

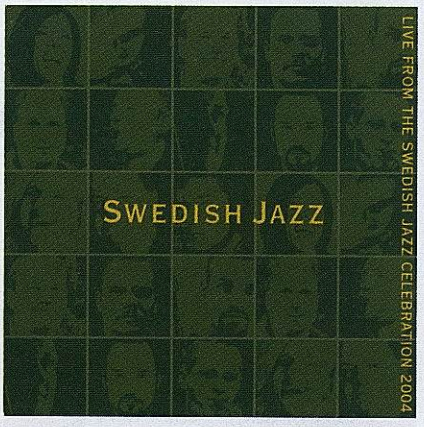

Londra gibi büyük bir şehirde, jazz'ın tarihsel gelişimini ve devinimini görmek de çok önemli.

İngiltere'deki genel jazz kültürüyle ilgili de birkaç söz söylemek istiyorum. İngiltere'de jazz halen yaygınlaşmakta. Ülkenin çeşitli yerlerinde irili ufaklı festivaller düzenlenmekte, farklı müteşebbisler jazz'ın tanıtılması konusunda çalışmakta. Genel olarak baktığımızda ise, konser mekanları, jazz kulüpleri, festivaller ve müzisyenler arasında yakın ilişkilerin olduğunu görüyoruz. Fakat İngiltere'nin geciktiği bir nokta var ki; o da ülke içinde ve uluslararası iletişim ağlarının yeterli düzeyde kurulmamış olması.

Londra Jazz Festivali'nin özellikle son yıllarda getirmiş olduğu yenilik ise, bunun gibi birçok toplantıda kendisinden bahsedilmesi ve uluslar arası platformda yer alması oldu. Önümüzdeki yıllarda da İngiltere'deki jazz etkinliklerinin artmasını ve uluslar arası düzeyde yer almasını umuyorum.

Xavier Lemettre: Festivalimizin olduğu bölge, Paris'in kuzeydoğusunda yer alan banliyöler içerisinde yer alıyor. Buraları, endüstrileşmiş oldukları dan dolayı bir zamanlar Gri Banliyö olarak, 1950 ve 1960'larda ise politik görüşlerinden dolayı Kırmızı Banliyö olarak adlandırılıyorlardı. Biz de 23 yıl önce ilk kez yapılan bu festivale jazz'ın blue notalarını simgeleyen mavi rengini vermek istedik ve adı Mavi Banliyö olarak kaldı. Mavi Banliyö projesinin amacı, kalite ve içerik anlamında dolu ve başarılı bir jazz festivali organize etmekti. Şimdi bile bu festival beş hafta sürüyor ve her gece gerçekleşen konserler farklı tarzlarda mekanlara konuk oluyor. Festival, stil ve artistik anlamda birçok stile açık, sıradanlıktan uzak, farklı müzikleri araştırıp onlara yer vermek amacında. Fakat, bu bizim için başta çok zordu çünkü bu tarz bir müziği sahiplenecek ve ilgiyle dinleyecek bir din-

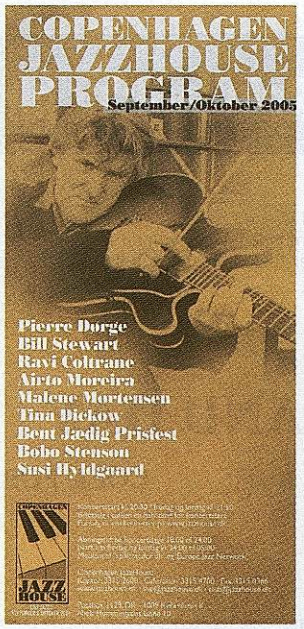

1. Bölüm Katılımcılar:

John Cumming: İngiltere

Xavier Lemettre: Fransa

Jacques Panisset: Fransa

Lars Thorborg: Hollanda

Paul Gompes: Hollanda

Bo Grønningsæter: Norveç

2.Bölüm Katılımcılar

Francesco Martinelli: İtalya

Lars Mossefinn: Norveç

Ildiko Nagy: Macaristan

Nod Knowles: İngiltere

Ludmil Fotev: Bulgaristan

leyici kitlesi yoktu. Şehir içinden banliyölere gelenler vardı, fakat buradaki halk jazz'a karşı bir ilgi göstermiyordu.

Bu projenin başka bir boyutu da, müzisyenlerle gençlerin bir araya geldiği workshop'lardı. Günümüzde Mavi Banliyö projesi Fransa'da çok iyi tanınan bir proje. Dünyanın birçok yerinden, farklı kültürlerden gençlerin katılımıyla gerçekleşen aktiviteler, kültürel kaynaşmalara imkan tanıyor.

Jazz, Fransa'da küçük bir yer kaplıyor. Albüm satışlarının çok küçük bir yüzdesine sahip olan jazz, aynı zamanda kültürel fonların çok küçük bir kısmını elde edebiliyor. Sadece güzel sanatlar içinde değil, müziğe ayrılan fonların bile çok küçük bir kısmını almakta. Ayrıca, medyanın jazz'ı lanse etmesiyle birlikte jazz, elitistmiş gibi görünüyor. Halbuki, gerçeklikten uzak olan bu görüşler jazz'ı farklı bir yere getiriyor. Bu bir paradoks olarak gözümüze çarpıyor, çünkü bir yıl içerisinde yaklaşık 300 farklı festival düzenleniyor, yaklaşık 100 tane jazz kulübü var.

Jazz, Fransa'da çok önemli bir yer taşıyor fakat büyük kitlelere ulaşmak konusunda büyük sorunlar yaşanıyor. Karışlaştığımız en büyük zorluk ise, yeni dinleyiciler kazanmak, onları etkileyerek onları jazz'a bağlı hale getirmek. Sonuçta Fransa'da jazz, genel sanat dalları arasında ya da müzik içerisinde küçük bir yer almasına rağmen, ülke çapında ve daha küçük çapta yüzlerce aktivite gerçekleştiriliyor ve yeni dinleyicilerin jazz'ı keşfetmeleri yolunda atılımlar gerçekleştiriliyor.

Jacques Panisset: Xavier, Fransa'da bir yıl içerisinde 250 ile 300 arasında jazz festivali düzenlendiğinden bahsetmişti. Fransa'da ilk kez gerçekleşen jazz festivali 1948 yılında Nice'te hayat buldu. Şu anda hala Nice'te jazz festivali devam ediyor fakat eski ruhundan çok uzak. 1970'lerde gerçekleşen jazz festivalleri ise, günümüzün festivallerinin babası olarak kabul edilir. O zamanlarda gerçekleşen festivaller, eskileri taklit etmeyen, kendi seslerini duyurmaya çalışan orijinal Avrupalı müzisyenleri konuk ederek, jazz'ın gelişmesine ön ayak olmuşlardır.

Aynı fikirleri taşıyan farklı altı organizatör olarak, Yenilikçi Fransız Jazz Topluluğu'nu 1993 yılında kurduk. Bu topluluğun içinde Xavier'in organize ettiği Mavi Banliyö projesi de yer alıyordu. Bu toplulukla birlikte hepimizin uyacağı çeşitli kurallar koyduk. Buradaki amacımız Fransız jazz'ını bütün Avrupa'da pazarlamak; bu da Avrupa'nın geneline yayılarak çeşitli ülkelere girmiş durumda. İtalya ile çeşitli ortaklık programları kurduk. Her yıl Fransız ve İtalyan müzisyenlerini birleştirerek çok güzel projelere imza atıyoruz.

Burada amacımız, dinleyicilerimizi eğitmek, dinleyici kitlemizi genişletmek, yenilikçi projelere destek vererek hem onların kaynak bulmasına yardımcı olmak, hem de onların festivallerimizde sahne almalarını sağlayarak yenilikçi ve gelişimci bir rol üstlenmek.

Paul Gompes: Hollanda'da çeşitli projelerin nasıl uygulandığı hakkında örnekler vereceğim, bu projelerin faydaları ve problemleriyle ilgili konuşacağım.

Bizim asıl amacımız, ülkelerimizi tanıtmak; bunun için de senelik büyük toplantılar düzenliyoruz, müzisyenlerin kendilerini göstermelerini sağlamak için çeşitli organizasyonlar düzenliyoruz. Ayrıca, hem kültürel hem de organizasyonel olarak çeşitli ortak çalışmalara imza atmak istiyoruz.

Hollanda'daki organizasyonların nasıl finanse edildiğine baktığımızda da, öncelikle işlerin nasıl yürüdüğünü görmeliyiz. Organizasyonlar, genel olarak dört yıllık döngüler içerisinde devlet tarafından finanse ediliyorlar. Bu maddi yardımlar, devletten, Kültür Bakanlığı'ndan doğrudan oluşturuluyor. Bu dört yıllık yapısal maddi yardım, sadece jazz veya müzik organizasyonları için değil, birçok farklı sanat dalıyla ilgili yapılan organizasyonlara gerçekleştiriliyor.

Uluslararası alanda da, Kültür Bakanlığı'nın yanı sıra, Dışişleri Bakanlığı da çeşitli organizasyonların finanse edilmesini sağlıyor. Hollanda'nın uluslararası kültür politikalarında, Hollandalı sanatçıların desteklenmesi çok önemli bir yer kazanıyor. Yaklaşık yirmi farklı seçilmiş ülkede, konsolosluklarda "Kültür Ofisi" bulunmakta. Bu Kültür Ofisleri de Hollanda'nın çeşitli ülkelerle arasında bulunan kültürel bağlantısını da geliştirmiş oluyor. Ayrıca, Hollanda'da performans sanatları için ayrılmış başka bir fon da bulunuyor. Uluslararası yolculuklar yapan ve Hollanda kültürünü başka yerlere taşıyan bütün sanatçılar bu fonu almak için başvurabiliyorlar.

Bo Grønningsæter: Burada bulunmamın sebebi, Norveç'te çeşitli projelere nasıl maddi destekler sağlandığını anlatmak. Şu anda bulunduğum organizasyonları ne şekilde finanse ettiğimizi açıklayacağım.

1995 yılında West Norway Jazz Merkezi'yle ilgili bir finans planı hazırladık. İçinde bulunduğumuz şehir haricinde batı Norveç'teki diğer bölgesel otoritelere bu planı sunduk ve 1997 yılında bu merkezin açılmasını sağladık. 1998 yılında ise devletten ilk maddi yardımımızı aldık. Günümüzde, aldığımız yardımın yarısını devletten, diğer yarısını da bölgesel otoritelerden almaktı. Şu anda aldığımız yıllık yardım 500,000 _.

Norveç'te devletten ya da başka bir örgütten yardım alabilmek için, öncelikle elinizde uzun vadeli bir plan bulunması gerekiyor. Bizim yapmaya çalıştığımız şey de, jazz'a ayrılan toplam bütçeyi her geçen yıl artırmak, böylece de ülkemizde müzikal aktivitelerin ve jazz'ın değerini artırmak.

Lars Thorborg: Öncelikle Kopenhag'da işlettiğimiz Jazz House'un ufak bir tarihçesini anlatmak istiyorum. Bir grup jazz sever olarak, tarih halen canlıyken, hem devlet yardımıyla, hem de çeşitli özel sponsorluklarla bir kulüp kurmaya karar verdik. 18 ay süren çalışmalarımız sonunda hem Kopenhag yönetiminden, hem de devletten iyi bir yardım alarak Jazz House'u 1991 yılında açtık. Şu anda yılda yaklaşık 220 konsere ev sahipliği yapıyoruz.

Projelerde başarılı olmak ve gerekli olan bütçeyi sağlayabilmek için çeşitli iyi bir çevreniz olması gerekiyor. Benim içinde olduğum üç farklı topluluk var. Birincisi, ülkede bulunan 16 büyük jazz kulübünün içinde bulunduğu topluluk. İki yılda bir toplanıyoruz ve ülkemizdeki jazz'ı genel olarak ne şekilde geliştirebileceğimizi tartışıyoruz. İkincisi ise EJN'nin bir küçük versiyonu. İskandinav ülkeleri arasında bulunan bir topluluk; adı da Metropolitan Music Line Network in Scandinavia. Bu topluluk da İskandinavya'da veya Avrupa'da turne düzenlemenin ve yolculuk yapmanın çok pahalı olmasının üzerine gitti, bu konuda çözümler üretmek için çalışmalarını devam ettirmekte. Genellikle müzisyenlere yolculukları konusunda maddi kaynaklara yaratmaya, onları rahatlatmaya çalışıyor.

En sonuncusu ve en önemlisi ise Europe Jazz Network. Bu topluluk 1977 yılında kuruldu. Bu topluluğun iki önemli amacı var: Birincisi, konser düzenleyicileri ve festival organizatörlerinin buluşacağı ve kültür kaynaşmasının yaşanacağı bir platform oluşturmak. İkincisi ise, jazz'dan yola çıkarak ülkeler arasında iyi bir iletişim sağlamak ve bu iletişimi diğer sanat dallarına taşımak.

2001 yılında, EJN'nin tekrardan organize edilmesi için çalışmalara başladık. Merkezi İtalya'da olan bu topluluğun tekrardan düzenlenmesi ve merkezinin İtalya dışında bir yere taşınması gerekiyordu. Böylece merkezimizi Paris'e taşıdık ve şu anda merkezimiz Paris'te.

Ayrıca, Avrupa Birliği'nden ne şekillerde maddi yardım alabileceğimizi araştırdık ve Avrupa çapında gerçekleşecek konserler, eğitimler, turneleri içeren üç yıllık bir program önerisiyle Avrupa Birliği'ne başvurduk.

Geçen yıl Avrupa Birliği'ne birçok yeni ülkenin katılmasıyla birlikte, Avrupa Birliği'nden daha çok kaynak almaya başladık. Bizim için Avrupa Birliği'ne yeni katılan ülkelerin deneyimlerini görmek, kendileriyle yeni kültürel bağlar oluşturmak çok ilgi uyandırıcıydı. Bugün EJN'ye 44 ülke üye. Her yıl düzenlenen toplantılara katılım ise EJN tarafından karşılanıyor.

44 üyelik bir topluluk olmak, bizi karar verme ve kararları tartışma sürecinde zorlaştırıyor. Bu sebepten, değişik çalışma grupları oluşturduk. Yakın bir zaman içerisinde Avrupa Birliği'ne tekrar başvurarak topluluğumuzu yürütmemiz için gereken kaynağı almaya çalışacağız. Böylelikle hem topluluğumuzu geliştirebilir, hem de jazz'ın Avrupa'daki yerini geliştirme yolunda ilerleyebiliriz.

Cem Tuncer
cemtuncer@yahoo.com

Django Reinhardt'ın bir solo transcription'u

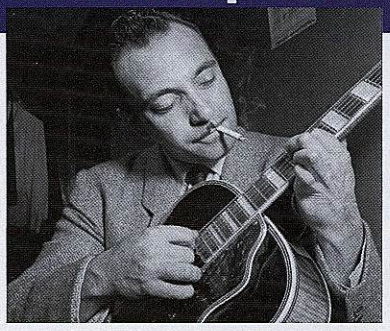

Selam,

Night and Day adlı standarda çaldığı bu solo Peche a la Mouche albümünden 1953 yılında kaydedilmiş. Head,i çalmadan önce Bb pedal üzerine bir intro var. Akorlarla beraber melodi başlıyor. Solo biraz uzun olduğu için devamını önümüzdeki sayıda bulabilirsiniz.

İyi çalmalar!

NIGHT AND DAY

COLE PORTER(GTR SOLO DJANGO)

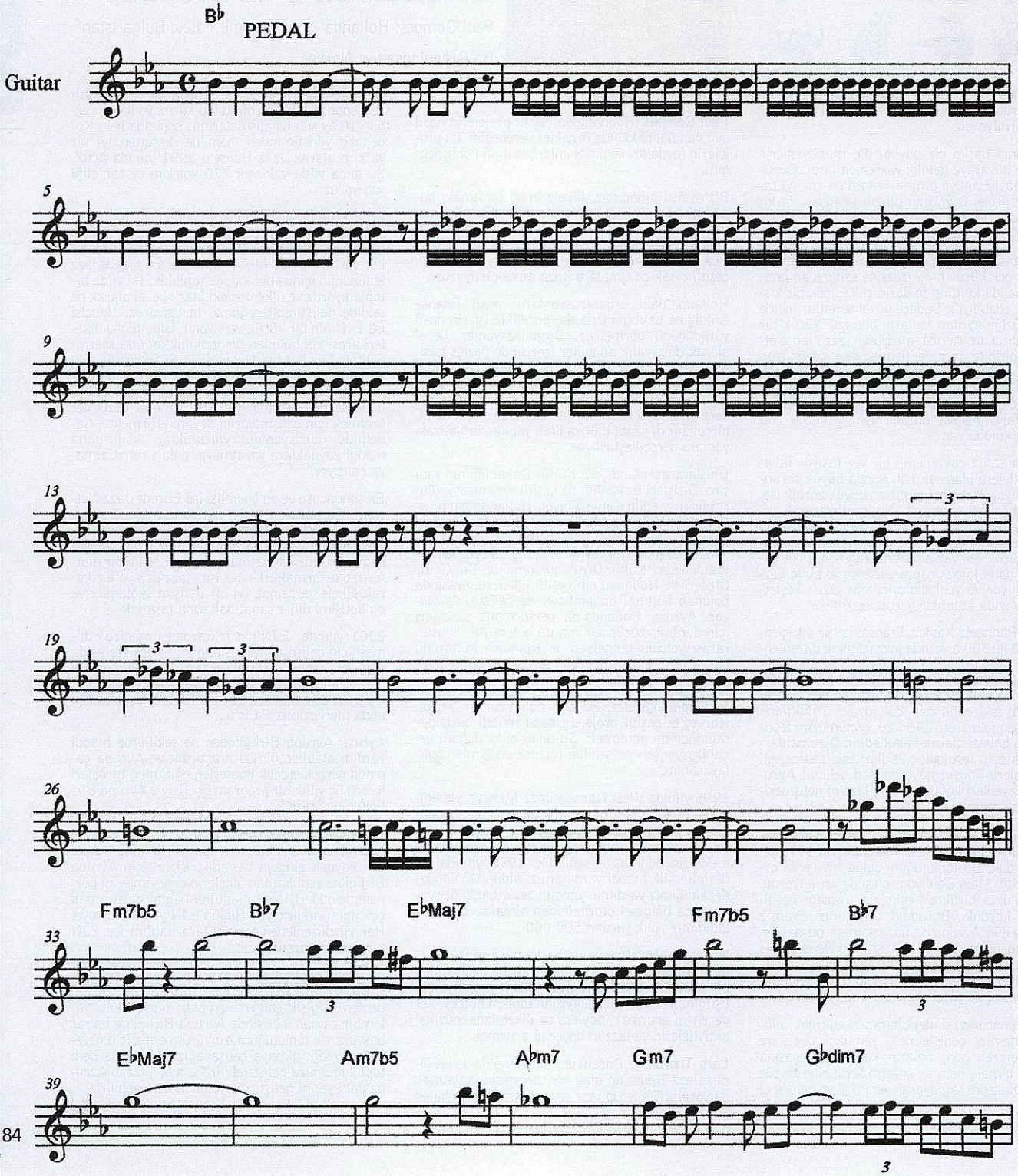

2

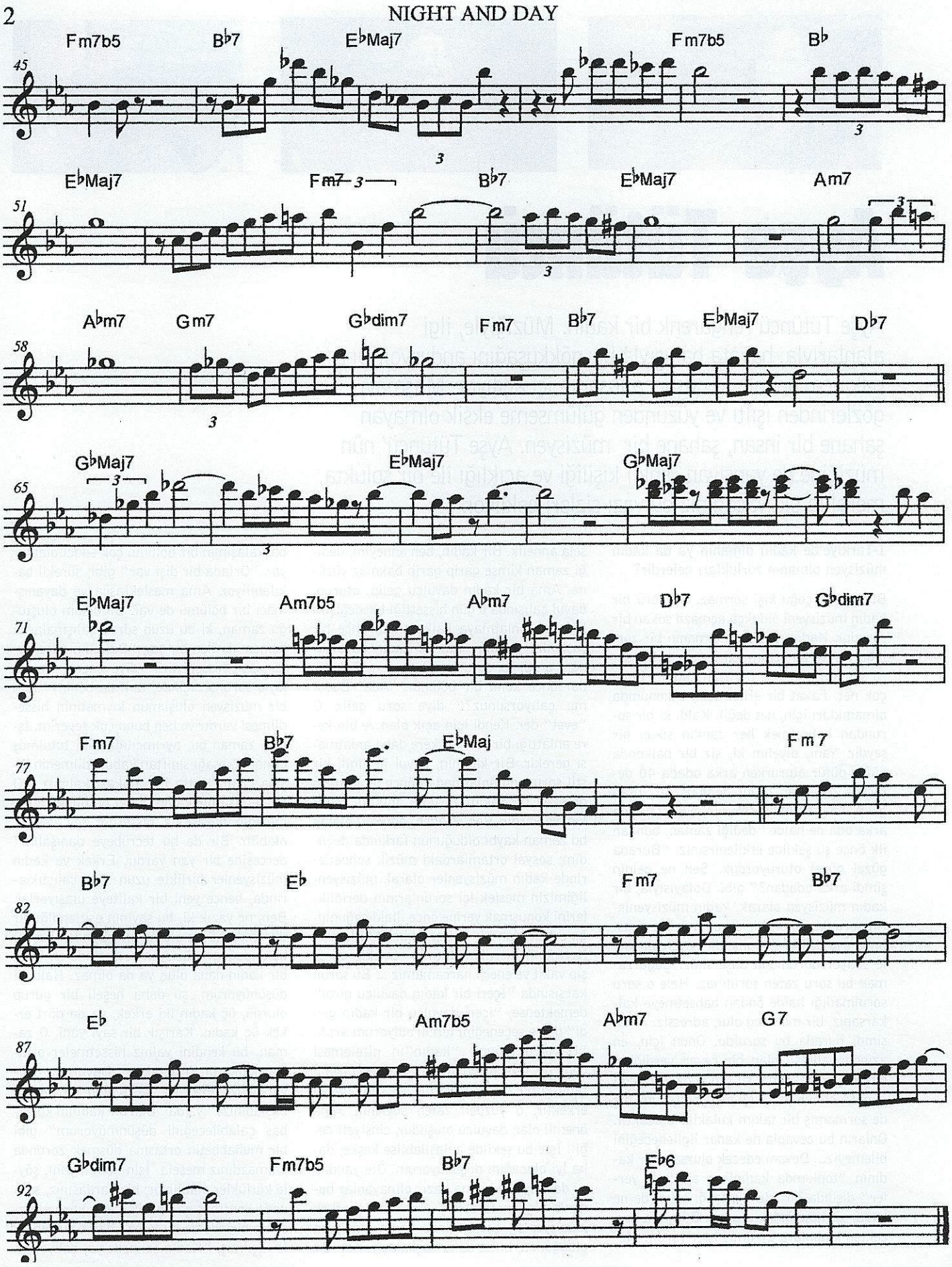
NIGHT AND DAY
Fm7b5
B♭7
E♭Maj7
Fm7b5
B♭
45
E♭Maj7
Fm7
B♭7
E♭Maj7
Am7
51
A♭m7
Gm7
G♭dim7
Fm7
B♭7
E♭Maj7
D♭7
58
G♭Maj7
E♭Maj7
G♭Maj7
65
E♭Maj7
Am7b5
A♭m7
D♭7
G♭dim7
71
Fm7
B♭7
E♭Maj
Fm7
77
B♭7
E♭
Fm7
B♭7
82
E♭
Am7b5
A♭m7
G7
87
G♭dim7
Fm7b5
B♭7
E♭6
92

Filiz Küçük
filizkucuk@yahoo.com

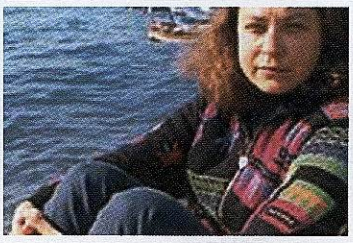

Ayşe Tütüncü

Ayşe Tütüncü rengarenk bir kadın. Müziğiyle, ilgi alanlarıyla, hayata bakışıyla bir gökkuşağını andırıyor. Ona bakınca, onunla konuşunca insanın içi açılıyor. Masmavi gözlerinden ışıltı ve yüzünden gülümseme eksik olmayan şahane bir insan, şahane bir müzisyen. Ayşe Tütüncü' nün müziğine de yansıyan renkli kişiliği ve açıklığı ile bir solukta, merakla okuyacağınız bu yazı sizleri bekliyor.

1-Türkiye'de kadın olmanın ya da kadın müzisyen olmanın zorlukları nelerdir?

Bu soruyu çoğu kişi sormaz. Bu soru bir kadın müzisyeni oldukça açmaza sokan bir sorudur. Kadın müzisyen olmanın bir zorluğu var ve bu benim için çok net. Bir sürü sanatla, müzikle uğraşan kadın için de çok net. Fakat bir erkek için, o konumda olmadıkları için, net değil. Kaldı ki bir sorundan bahsetmek her zaman sıkıcı bir şeydir. Yani, diyelim ki, siz bir balkonda püfür püfür otururken arka odada 40 derecede güneşten beyni dönmüş bir insan gelip, "Ya sen biliyor musun, burası hoş da arka oda ne halde" dediği zaman, bundan ilk önce şu şekilde etkilenirsiniz: "Burada güzel güzel oturuyorduk. Sen ne geldin şimdi arka odadan?" gibi. Dolayısıyla, bir kadın müzisyen olarak, kadın müzisyenlerin sorunları gibi, bir erkek müzisyeni aslında o anda hiç de ilgilendirmeyen bir şeyle sıkıyor durumuna düşersiniz. Çoğu zaman bu soru zaten sorulmaz. Hele o soru sorulmadığı halde ondan bahsetmeye kalkarsanız, bir monolog olur, adressiz. Ama, şimdi burada bu soruldu. Onun için, en azından adresli olan bir cevap verdiğimi düşünüyorum. Ama, şu şüphe de yok değil içimde, bunun yazıldığı medyada, bunu hiç de sormamış bir takım kulaklar olacaktır. Onların bu cevapla ne kadar ilgileneceğini bilemeyiz... Devam edecek olursak, bir kadının "toplumda kadınlara ayrılmış yerler" dışında bir işle uğraştığı takdirde ne kadar zorlandığı konusu var. Dünyada gerçekten kadınlara ayrılmış işler vardır. Mesela annelik. Bir kadın, ben anneyim, dediği zaman kimse garip garip bakmaz yüzüne. Ama bir kadın davulcu gelip, oturup, davul çalışında o gün hissettiği bir değişikliği size anlatmaya kalktığında, önce bir şaşkınlık yaşanır. Yani, o kadın davulcunun, o stil içi sorundan bahsetmesine kadar önce konu bir bölünür. "Aaa! Davul mu çalıyorsunuz?" diye soru gelir. O "evet" der. Kendi için açık olan ve bin kere anlattığı bir şeyi bir kere daha anlatması gerekir. Bir kadının, davul ile ilgili bir stil sorununu anlatmadan önce, anlatması gereken bir takım zorunlu anlatım hareketleri vardır. Ben eskiden, en kötü olanın bu zaman kaybı olduğunun farkında değildim; sosyal ortamlardaki müzik sohbetlerinde kadın müzisyenler olarak müzisyenliğimizin meslek içi sorunlarının derinliklerini konuşmak yerine önce illaki çoğunluğu erkek olan bir "etraftakiler" kitlesinin hayretini, merakını tatmin etmekle uğraşıp vakit ve enerji harcamamız ... Bu sorun karşısında "İçeri bir kadın davulcu girdi" demektense, "içeri davulcu bir kadın girdi" deme seçeneğini tercih ediyorum artık. "Davulcu"luğunu "kadın"ın nitelemesi değil de, tersi olsun diye; içeri giren birinin tabii ki bir cinsiyeti vardır, ya kadındır ya erkektir, o yüzden zaten söylenir. Ama önemli olan davulcu oluşudur, cinsiyeti değil. İşte bu şekilde anlaşılabilse keşke, daha iyi olacağını düşünüyorum. Öte yandan şu da var, belki buna hazır olmayanlar bununla ilgilenmeyebilir, ama bence erkek müzisyenler, çevrelerinde kadın müzisyen olduğunda, biraz daha başkalaşıyorlar. Bu başkalaşımın bir bölümü çok sıkıcı olabiliyor. "Ortada bir dişi var" gibi, sürekli bakılabiliyor. Ama meslektaşça ve dayanışmacı bir bölümü de var. Bu ortam oluştuğu zaman, ki bu uzun süreli çalışmalarda hemen görülen bir şey, "Bakalım Ayşe bunu nasıl hissediyor?" diye bazen sorulur ki, o sorunun içinde, tam da benim kadın bir müzisyen oluşumun kıymetinin hissedilmesi vardır ve ben bunu çok severim. İşte o zaman bu, ayrımcılığa tabi tutulmuş olmanın, aşağı sınıftan kabul edilmenin dışına çıkar. Hatta hiç alakası kalmaz. "O ne de olsa bir kadın, belki de bir kadının, müziğin burasında hissettiği şey değişik olabilir. Bir de bu tecrübeye danışalım" dercesine bir yan vardır. Erkek ve kadın müzisyenler birlikte uzun süre çalıştıklarında, bence yeni bir kaliteye ulaşıyorlar. Ben, ne yazık ki, bu sayının eşitlendiği bir durumda henüz olamadım. Benden başka, bulunduğum müzisyen çevresinde en fazla bir kadın daha olur, ya da olmaz. Halbuki düşünüyorum, şu daha neşeli bir gurup olurdu, üç kadın iki erkek, ya da dört erkek üç kadın. Karışık bir sayı yani. O zaman, bu kendini yalnız hissetmeler ortadan kalkardı. O gereksiz "Davul mu çalıyorsunuz? Peki siz nasıl oldu da davula başladınız?" ya da "Ben bir kadının kontrbas çalabileceğini düşünmüyorum" gibi bir muhabbetin ortasına düşmek zorunda kalmazdınız mesela. İşin komik yanı, şöyle körlükler olabiliyor; bir bardasınız, sahnede kontrbas çalan bir kadın var ve masanın birinde de bu konu –hatta bu sebeple- açılmış, "Kadın sahnede ya, çalıyor ya

işte," diyorsunuz, "tamam çalıyor da iyi çalabileceğini düşünmüyorum" diyor. Sürekli bir şüphe var ve o şüphenin bir gölgesi var üstümüzde sürekli olarak. Bu kadar zan altında da müzik yapmak zor oluyor yani. Bunu çok da kendim için söylemiyorum. Çünkü, ben bu konuda belki de çok şanslıyım. Allah için bir müzisyen arkadaşım da "Sen çalabilecek misin bunu bakalım?" demedi ya da bu hissi veren hiçbir şeyi şahsıma yönelik görmedim. Ama, şöyle şeyler yaşadım mesela, 70 yaşlarında, dünyanın en önemli jazz piyanistlerinden birinin workshop'una gitmiştim. 70 yaşında oluşunu şundan söylüyorum, o da kendi yetiştiği dönemin kuşağının değer yargılarıyla bakıyor. Kendisi siyah Amerikalı. Aslında, siyah olan birinin ayrımcılık yüzünden yeterince acı çektiğini düşünebiliriz. Ama, tabi jazzcı olunca siyah olmak tam tersine. Belki de, bir sürü beyaz, jazz söz konusu olduğunda, yüzünü boyatıp siyah olmak istiyordur... Her neyse, sınıfta workshop yapılıyor, adam çok tatlı bir adam, müzisyenliğine tek laf edemem, çok şey öğretti bize 5 gün içinde, herkes piyanonun çevresine toplanmış, bir ara döndü hepimize bakarak "Biz, müzisyenler, yaratıcı olmak zorundayız. Çünkü zaten kadınların rahimleri var ve onların yaratıcılığı doğurganlık üzerinden gidiyor, bizimki ise ..." diye lafa girdi. Ben bir tuhaf oldum. "Acaba ben saydam oldum da adam beni göremiyor mu?" dedim kendime. Tek piyanist kadın bendim. Bana burada en kötü gelen cümle şu, "Biz müzisyenler, yaratıcı olmak zorundayız. Çünkü kadınların zaten rahimleri var". Bu cümle bütün mantık dersi kurallarına göre şunu söyler, biz = müzisyenler, onlar = kadınlar. Biz müzisyenler dediği erkeklermiş o zaman. Demek ki, adamın konuşma dilinde, gündelik bir cümle kurarken, müzisyenler sınıfına kadınlar dahil olamıyor. Dilin, kadın müzisyeni içermemesi, kadın müzisyene yapılacak en büyük kötülüklerden biridir. Ben, 40 tane böyle cümle duysam ve küçük bir kızsam, neden müzisyen olmak isteyeyim ki? Bu, sadece Türkiye' de yaşanan bir sorun da değil, gördüğünüz gibi.

2-Ayşe Tütüncü kendini müzik piyasasına ya da camiasına kabul ettirmek için nasıl bir süreçten geçti?

Benim yaşımdakilerin, hatta yaşı benden daha büyük müzisyenlerin de yaşadığı şey şu, bizim müzisyenlik hayatımız oluşurken, piyasa da hep oluşmakla meşguldü aslında. Piyasa deyince benim anladığım şu, ortada müzik ürünleri var, mal da diyebiliriz buna, bir de alıcılar var. Bu ikisini en ekonomik şekilde buluşturacak olan her türlü ortamın kurulmuş olması. Bizim ülkemizde bir takım mallar ve müzik alıcıları hep oldu. Ama her tür ortam pek olmadı. Avrupa'da, Amerika'da İndi-label denen bir şey var. Yani müziğinin satışı yüksek olmayan, ama yenilikleri oradan haber alabileceğiniz, dolayısıyla daima bağımsız bir plak şirketi olarak kalmasında fayda olan, üstelik de o bağımsızlığı ile büyük plak şirketlerini destekleyen, onlara yeni fikirler, yeni akımlar için öncülük eden. Onların da kendine göre bir alıcısı, bir yaşantısı vardır. Satış sayıları farklıdır ama vardırlar. Dünya üzerinde az üreyen, ama soyu hiçbir zaman tükenmeyen canlılar da var. Tam da aynı sorun, o canlılar tükenmekte olduğu için bir sürü çevre mücadelesi yapılıyor. Müzik piyasasında da böyle az üreyen ama soyu tükenmemesi icap eden bir takım canlılar olması gerekiyor. Hem alıcı tarafında, hem üretici tarafında. Bizim müzik piyasamızda bu çeşitlemeler yok, ya da bunların yeri yok. Kurulu olduğundan artık şüphe edemeyeceğimiz bir pop piyasası var. Eskiden de aranjmanlar dönemi vardı. Her zaman bir pop vardı, ama şimdi işin içinde çok daha fazla para var. Dolayısıyla teknik imkanlar, stüdyolar var, bunlar çok önemli tabi ki. Müziği nerede üreteceksiniz ki? Günün koşullarına göre bir takım imkanlar lazım. Çeşit çeşit menajer olması lazım, bir müzik gurubunun, bir şarkıcının, bir müzisyenin menajeri, ama çeşit çeşidi de bıraktım, çok az sayıda menajer ve müzik ajansı (müzisyene iş - arayana da müzisyen bulan) var. Henüz menajerlik denen işin iş olduğu şüphe götürüyor. Bir sürü müzisyen kendi menajerliğini kendisi yapıp, bir yandan da müziğini yaptığı için, çok fazla parçaya bölünmenin sıkıntısını yaşıyor. Bu sıkıntı yaşanıyor da işler tıkır tıkır akıyor mu, o da değil. Ayşe Tütüncü kendini müzik piyasasına kabul ettirdi diyorsanız, işte önce şunu da söylemek lazım ki, bu nasıl bir piyasa? Ama şunu hissediyorum, benim şu anda bu piyasada bir şekilde bir yerim oluştu. Bir albüm yapmak istediğimde kapı kapı dolaşmam gerekmiyor. Bu da zaten piyasada yerim olduğunu maddi olarak gösteren bir şey. Biraz önce bahsettiğim, yavaş üreyen ama soyu tükenmeyen canlılar sınıfına girdiğimi düşünüyorum ve o bakımdan da yaptığım işler ölmeyip, ağır bir tempoda da olsa geliştiği için, bir şekilde bir yerim var. İnsan bu zorluklara karşı, zorlukları övünç kaynağı yaparak, kendini diğerlerinden neredeyse ayırıp farklı olduğunu sanarak teselli bulmaya çalışıyor. Bu çok zorluklarla sürdürülen bir şey, ama artık bunun övünülecek yanı ağır basmamalı. Çünkü, sonuçta, bir müzisyenin en çok istediği şey, en sık ve en rahat koşullarda müzik yapabilmektir. Ama bunun önünde çok fazla engel var. Bu durumda bir tek, insanın içinde yanan, ille de ben bunu yapacağım, duygusu bende de var. Bir de müzik yapmayıp da ne yapacağım? Yani çok sevdiğim bir şeyden vazgeçip de ne yapacağım? Mesele konu bulmaksa ilgili olduğum bir sürü şey var. İyi ki bir tek müzikle ilgili değilim. Ama soru şu, müziksiz olabilir miyim? Müziksiz olmayı ister miyim? Bunu istemediğimize göre, gereği neyse onu yapacağız. İnat bunu mümkün kılıyor.

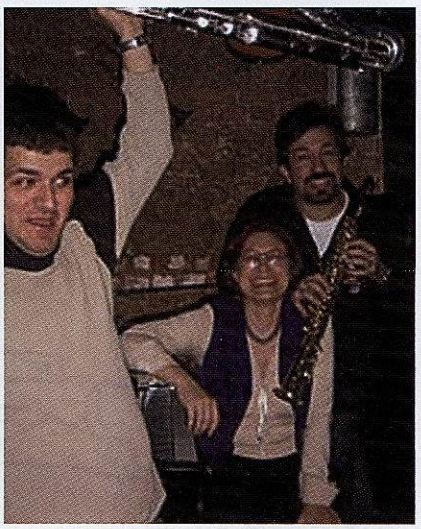

3- Başarılı kadın müzisyen sayısı az. Neden sizce?

Aslında, ben, bunu demin cevaplamış oldum. Çünkü, bir kişinin başarılı olması için, çok uzun yıllar gerekiyor. İçinde o ateşin yanması, önce o kıvılcımın düşmesi, o arzunun oluşması gerekiyor. Neticede bu bir hayal taşımaktır kafada. Acaba olabilir mi? Piyanist olabilir miyim? Benim harcım olabilir mi? diye düşünmektir önce. Kendini aday görmektir. Aday görmesi için etrafta onu destekleyen birilerinin olması lazım. Benim çevremde de "Otur oturduğun yerde, kızlar piyano çalmaz" diyen birileri olsaydı, ne yapardım bilmiyorum. Ama, annem biraz piyano çalardı ve ben, her piyanonun başına geçtiğimde "Ne güzel çalıyorsun, çalsana" derdi, diyen insanlar vardı çevremde. Piyano çalmanın, müzisyen olmanın, esasen erkek işi sayıldığını çok sonraları öğrendim ben. Ne yapacağıma karar veren, baskıcı ve engelleyici kimse yoktu benim çevremde. Ama, baskıcı bir ortamda olan birinin, kendini bu işe aday görmesi beklenemez. Çünkü bir alet çalmanın, hele onu kolunun bir uzantısı gibi benimseyerek çalmanın önemli bir bölümü de "o aleti çalıyor olmayı" hazmetmektir. Bu hazım ise çok teşvik ister ve uzun yıllar alır. Başarılı kadın müzisyen sayısı neden az? Bu nedenlerden az. Bir de, başarı hakkında konuşulabilmesi bile pek mümkün değil, rekabet yok çünkü. Erkekler arasında bir rekabet var. Fakat, dünyada kadın müzisyen sayısı az olduğu için rekabet ortamı olması biraz zor. Halbuki biraz rekabet, bolluk, bereket lazım; başarı "çok" un içinden sivrilir.

4-Türk kadınının hayattaki duruşu hakkında neler düşünüyorsunuz?

Hakça cevaplaması zor bir soru.. Osmanlı döneminde kadınlar ne yapıyordu, çok fazla bilmiyorum, ama 1900ler civarında da kadının varlığını ele alan ve sosyal hayattan dışlanmamasını öneren dergiler çıkaran kadınlar var. Cumhuriyet kuşağında kadına yaşadığı atılımla birlikte büyük ihtimalle kendisini bile yoran bir sertlik aşısı yapılmış gibi görünüyor, kaçınılması mümkün görünmeyen bir mukavimlik aşısı ("parmağını yüzümüze sallayan öğreten kadın", hani şu öğreten adamın eşi (!) o yüzden doğmuştur büyük ihtimalle);1955-65 civarı doğan kadınlar gülmeye daha düşkünler, artık mizah duygusu, güçlü ve sağlam olmakla çelişmiyor; daha sonrakiler ise hem iyice matrak ve hem de kendi olmak istediğini olanların sayısı iyice artıyor...

5-Ayşe Tütüncü Ayşe Tütüncü olmasaydı Ayşe Tütüncü' yü dinler ve beğenir miydi?

Yaptığım besteler hayal ettiklerime yakın düşmeye başladığından beri, hatta besteleme sürecinde kendi kendimin sürprizleriyle karşılaşmaya başladığımdan beridir bu varsayımsal soruya "varsayım olarak evet" diyebilirim.

6- Türkiye'de müziğin gidişatı hakkında neler düşünüyorsunuz?

İyi müzik ve kötü müzik her yerde vardır, ancak sanata ayrılan paranın oranı ve sanatı destekleme isteğinin büyüklüğü ülkeden ülkeye çok fark ediyor; ayrıca değişik kültürlerde buna paralel yerleşmiş davranış kalıpları oluyor. Bizde durum nedir? Sanata ayrılan para çok az... O zaman daha çok insanın sanata ihtiyacı olmasından başka çare yok. Peki ama bu ihtiyacı ne uyandıracak? Sanatın tadını alamayan, ya da ona ulaşma şansı olmayanlar niye bu ihtiyacı duymaya başlasınlar? Mahallelerde sanat merkezleri olsa hep, bütün ülkede böyle bir şey olsa...bu nasıl olur, kim buna para ayırır bilemem, ama bu gibi nedenlerle, ben örneğin, sokak sanatını çok önemsiyorum; herkes sokakta çalabilir, herkes o sokaktan geçebilir, seyredebilir ve ruhuna bir gün bir kanca takılabilir...

7-Müziğinizi neler besliyor?

Müzikal kaynaklar ve müzikal olmayan kaynaklar besliyor. Müzikal kaynaklar deyince, benim kafamdan geçen müziklerde çeşitli damarlar oluyor, klasik müzik, rock adabı, folklorik temalar, ritmik kalıplar, jazz, aksak ritmler, jazz deyince swing, zaman... Bunların hepsi besliyor müziğimi. Daha önce bir araya konulmamış şeyleri bir araya koyup, eğer iyi gidiyorlarsa, onları bir arada yaşatmayı çok seviyorum. Parlak fikri eninde sonunda bulursunuz. Ama sonra düzenlemedir işin önemli bir kısmı. Müzikal olmayan kaynaklar ise, edebiyat, hikaye, roman okumak, tarihle ilgili şeyler, mesela biyografi okumayı da çok severim. Sinema ve tiyatro tabi ki, psikoloji, psikanaliz üzerine düşünmek ve o konuda yayınlanmış şeyleri okumak. Ayrıca rüyalarımı düşünmek, onları yorumlamak. Düşünsenize, her akşam yatıyoruz ve içimizde bir yerde 5 adet kısa film sergileniyor.

8-Bildiklerinizi birileriyle paylaşma, aktarma isteği duyuyor musunuz? Bunun için neler yapıyorsunuz?

Hep duymuşumdur. Çok severek yaparım. Bu aktarma sırasında insan kendi eksiklerine rastlıyor, müziğin nasıl da farklı farklı algılanabileceğini görüyor, kendi kat ettiği yolu hatırlıyor, kısacası kendini tekrar bir hizalıyor. 15 yaşımdan beri türlü şekillerde piyano dersi ve daha sonraki yıllarda sanat okulları ve kültür-sanat merkezlerinde teori, müzik tarihi, müzik dinlemeyi öğrenme ve grup müziği dersleri verdim. Ayrıca dizi sürekliliğinde olmasa da radyolarda çeşitli tematik müzik programları yapıyorum.

Demir Çetiner
demir@mavihi-fi.com - www.mavihi-fi.com

JAZZ'DA CABASSE ve MELODY UYUMU

DÜNYACA ÜNLÜ FRANSIZ HOPARLÖR FİRMASI VE AVUSTRALYA DOĞUMLU LAMBALI ANFİ MARKASI MELODY'NİN YENİ ÜRÜNLERİ ÇOK SICAK BİR SOUND YARATTILAR.

1740 yılında Fransa'da keman ve violin yapımıyla ünlenen Cabasse ailesi 1950'lerden sonra profesyonel olarak hoparlör üretimiyle adını tarihe yazdıracak teknolojileri yaratmıştır.

Yüksek high-end kalitesinde ürettiği coaxial hoparlörler ile ünlenen firma son olarak triaxial ünitesi TC 22 ile eleştirmenlerden uzun bir süredir tam not almakta. 2006 senesine yeni model hoparlörleri ile giren Cabasse, MT 4 serisinde JAVA ve ALTURA serisinde BAHIA ile oldukça çarpıcı ve canlı sesler elde etmekte. Cabasse tüm tweeter sürücülerinde kullandığı AIRE teknolojisini JAVA ve BAHIA hoparlörlerinde de kullanmaktadır. Bu teknoloji tweeter'ın hava baskısı sayesinde frekans cevabının uzatılması ve güçlendirilmesi prensibine dayanıyor.

91 db hassasiyete sahip JAVA üst frekanslarda DOM 42 midrange-tweeter kullanıyor ve sürücü burada 3.200 Hz filtre kesimi ile bir alt sürücüye hayli yardım ediyor. Orta frekans (midrange) için konulan 13 cm'lik sürücü ise 850 Hz filtre kesimi ile vokallerde çok canlı. Alt frekansları başarıyla süren 2 adet 17 cm lik bas sürücüsü 50 Hz filtre kesimine sahip.

Midrange ve Woofer sürücüleri Cabasse firmasının patentli DUOCELL zar sistemi ile üretilmektedir. Bu teknolojinin en büyük özelliği; sürücülerin sıvı haldeki köpükten çift zar olarak imal edilmeleridir. Çok hafif olan bu sürücüler aynı zamanda hızlı hareketlerinden dolayı özellikle stereo seçimlerde lambalı anfiler ile mükemmel sonuçlar vermektedir.

ALTURA serisinde ki BAHIA ise 94 db hassasiyeti ile hem push-pull hem de single ended lambalı anfilerle çok iyi eşleşti. DOM 50 tweeter bir alt seri MT 4'de olduğu gibi yine AIRE teknolojisi ile donatılmış filtre kesimi ise 2.500 Hz. Bu kesim ile hoparlör üst frekanslarda çok canlı bir performans gösteriyor. 700 Hz'de bayrağı alan 13 cm.lik sürücü orta sesler de çok başarılı. Baslarda ise gene 2 adet paralel 17 cm sürücü 50 Hz filtre kesimiyle son derece kontrollü bir sahne yaratıyor.

BAHIA ve JAVA 8 ohm dirence sahip. Kataloglarda, minimum direnç 3.2 ohm olarak gözükmesine rağmen, canlı testlerde yapılan ölçümlerde 2.5 ohm'a kadar düşebilme yeteneğine sahip olduğu görülmüştür. Bu da hoparlörün daha kolay sürülmesini sağlıyor.

Cabasse hoparlörleri yukarıdaki özelliklerini Melody'nin lambalı anfileri ile ispatlamakta. Melborn'de 8 sene önce Mr. Philip tarafından kurulmuş olan Melody firması ürettiği tüm lambalı anfilerde kaliteli malzemeler ile şık dizaynları birleştirmeyi başarmış. Air-cabling kablolama sistemi ve Aerovox kondansatörleri tüm tüplü anfilerde kullanılmış. II Dünya savaşı sırasında kullanılmış olan bu kondansatörlerin en büyük özelliği içlerindeki kurumaya karşı dayanıklı yağlı kağıtlardır. Yine cihaz içlerindeki ses sinyalinin geçişinde kullanılan Jensen marka kapasitörler her anfide göze çarpan parçalar arasında.

Firma mühendisleri ürün yelpazesini fazla tutup push-pull ve single-ended cihazlara yer vermişler. Bütün ürünler çok şık siyah lake malzemeden imal edilmiş. Konektörlerde WBT markası ön planda. Entegre anfiler ise iki ye ayrılıyor. 1.grupta KT 88, EL 34, 5881 gibi güç tüpleri ile üretilmiş push-pull cihazlar, 2.grupta ise 2A3 (push-pull), 300 B (single-ended) güç tüpleri ile üretilmiş entegre cihazlar. Aynı tüplerle üretilen mono versiyonları ve ödüllü SHW 1688 pre-anfiyi de unutmamak gerekir.

Cihazlar arasında en çok ilgi çeken küçük boyu ve 2x38 watt çıkış gücü ile push-pull bir cihaz olan SP 3.üstünde 4 x 5881 güç tüpü, 6 adet giriş tüpüyle gerçekten boyundan büyük ve ayrıntılı bir sahne oluşturuyor. SP 3 diğer ağabeyleri gibi parlak açık gri tonda lakeden imal edilmiş, 20 kg ağırlığında olan SP3, sağlam ve dengeli üç ayak üzerine oturtulmuş.

Biz ilk dinleme testlerinde uygun fiyatlı SP 3 ile JAVA ve BAHIA uyumundan memnun kaldık. Diğer eşleşmeleri sizlere bırakıyoruz.

CABASSE JAVA

Hassasiyet	:	**91 db**
Filtre	:	**850-3.200 Hz**
Frekans cevabı	:	**55 Hz-22.000 Hz**
Empedans	:	**8 Ohm**
Min. Empedans	:	**3.2 Ohm**
Güç	:	**110 W(RMS) / 770 W (PEAK)**
Ağırlık	:	**29 Kg**

CABASSE BAHIA

Hassasiyet	:	**94 db**
Filtre	:	**700-2.500 Hz**
Frekans cevabı	:	**55 Hz-25.000 Hz**
Empedans	:	**8 Ohm**
Min. Empedans	:	**3.2 Ohm**
Güç	:	**120 W(RMS) / 840 W (PEAK)**
Ağırlık	:	**27 Kg**

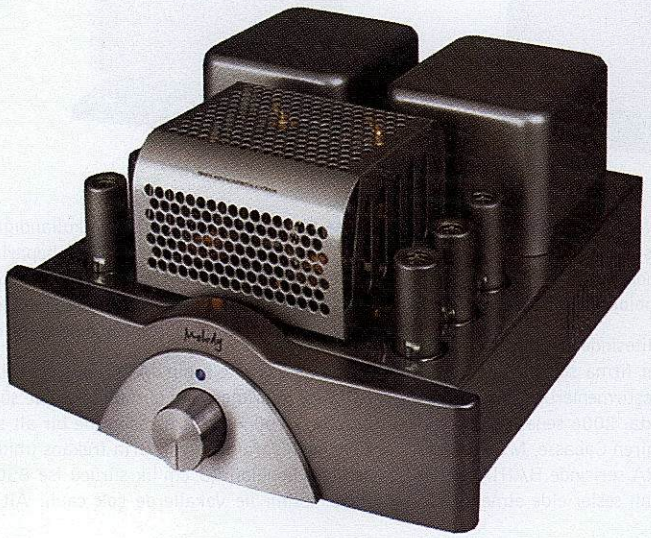

MELODY SP3

Tube	:	**5881x4 ,12AX7x2**
		6922x2 ,12AU7x2
Çıkış gücü	:	**2x 38 watt**
Frekans cevabı	:	**20 Hz-20 Khz**
Giriş empedansı	:	**250 kohm**
Çıkış empedansı	:	**4 veya 8 Ohm**
Giriş hassasiyeti	:	**380 mv**
Ağırlık	:	**20 Kg**

ULUSLARARASI KULLANILAN KISALTMALAR

acc	akordiyon	**el db**	elektrik double-bas	picc	piccolo
afl	alto flüt	eh	english horn	prg	programming
arr	aranjör	elb	elektrik bas	**r**	reeds
as	alto saksofon	elg	elektrik gitar	**sax**	saksofon
b	bas	elp	elektrik piyano	si	sitar
bar	bariton saksofon	els	elektrik sitar	sou	sousaphone
bcl	bas klarinet	eu	euphonium	ss	soprano saksofon
bfl	bas flüt	**fl**	flüt	str	strings
bgo	bongo	flh	flügel horn	synth	synthesizer
bjo	banjo	frh	french horn	**ta**	tabla
btb	bas trombon	**g**	gitar	tam	tambourine
bs	bassoon	**h**	horn	tb	trombon
c	kornet	har	harpsichord	timb	timbales
cb	kontrabas	hca	harmonika	tp	trompet
cbs	kontrabassoon	ho	hammond org	ts	tenor saksofon
cel	keleste	hp	harp	tu	tuba
cga	konga	**keyb**	keyboards	**v**	violin
cl	klarinet	**man**	mandolin	va	viola
clav	klavinet	mell	mellafon	vb	vibrafon
co	kougar	mrb	marimba	vc	cello
comp	kompozitör	**o**	obua	vo	vokal
cond	kondaktör	orch	orkestra	vtb	valve trombon
cy	simbal	org	org	**wbd**	washboard
d	davul	**p**	piyano	wdwd	woodwinds
dir	direktör	perc	perküsyon	**xyl**	xylophone

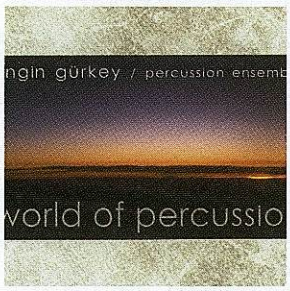

Engin Gürkey

World of Percussion
Metropol 500331 (2005)

Müzisyenler
Engin Gürkey (perc)

Engin Gürkey, 2005 yılına ait bu ilk albümüyle ülkemizde perküsyon topluluğu ve müziğine dikkat çekmektedir. Bu albümünü konservatuar ve perküsyon atölye çalışmalarında yetiştirdiği müzisyenler eşliğinde, dünya vurmalı çalgıları ve ritimlerine dair başta "Türk-Klasik Batı-Afrika, Latin Amerika" olmak üzere, kendi yazdığı kompozisyon ve düzenlemelerini müzikseverlere sunmakta. Engin Gürkey 2001 yılından itibaren hazırlayıp başlattığı topluluk projesini, günümüzde de yurtiçi ve yurtdışında birçok festival ve konser çalışmalarıyla sürdürmektedir.
Albümde yer alan diğer sanatçılar Türker Çolak, Gürkan Özkan, Memduh Akatay, Melih Yüzer, Tuğçe Çinkitaş, Ebru Atlan, Hande Ateş, Tuna Aydoslu, Ufuk Dinç, Doğaç Titiz, Mine Berkay, Emre Karabulut, William Richard. Konuk sanatçılar ise; Ercan Irmak (ney), Süren Asaduryan (duduk), Nurhat Şensesli (b), Murat Usanmaz (g), Turay Dinleyen (keman), Hüsnü Şenlendirici (clt), Ümit Kuzer (keyb), Yıldız Kenter (şiir). Albümde 13 parça yer alıyor.

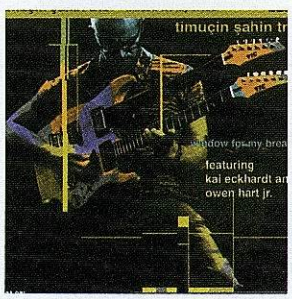

Timuçin Şahin Trio

Window for my Breath
Kalan 007215 (2005)

Müzisyenler
Timuçin Şahin (g)
Kai Eckhardt (b)
Owen Hart Jr. (d)

Hollanda'da yaşayan gitaristimiz Timuçin Şahin son dönem Türkiye'de sıkça konser verdi. Kalan'dan çıkan bu son çalışmasında toplam 9 parça yer alıyor. Tüm bestelerin kendisine ait olduğu albümde yalnızca bir parça (Situational Situations II) basçı Kai Eckhardt ile ortak bir beste.

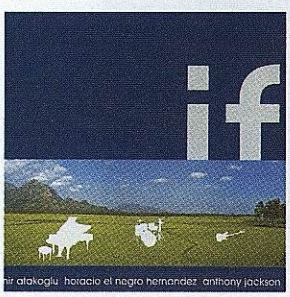

Fahir Atakoğlu

If
Far&Here (2005)

Müzisyenler
Fahir Atakoğlu (p)
Anthony Jackson (b)
Horacio 'El Negro' Hernandez (d)
Donny McCaslin (ss, ts)

Uluslararası ödüllü, film ve dizi müzikleri ile tanıyıp sevdiğimiz Fahir Atakoğlu son dönem New York'ta çalışıyor ve yaşıyordu. Havasından mıdır suyundan mıdır siz karar verin, Fahir Atakoğlu'ndan elimize keyifli bir çalışma geçti. 12 Fahir Atakoğlu bestesinin yer aldığı çalışmanın kapak yazısını da Arif Mardin yazmış.

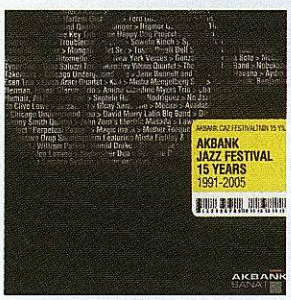

Akbank Jazz Festival

15 Years (1991-2005)
RH Pozitif 005 (2005)

Akbank Jazz Festivali 15 yıl önce başladı. Ağırlıklı olarak çağdaş jazz yönüne odaklandı. Organizasyonunu Pozitif'in yapığı festival karakterine uygun çağdaş çizgideki müzisyenleri ağırladı. Bu albüm 15 yıllık festival serüveninde İstanbul'da çeşitli mekanlarda sahne alan müzisyenlerin seçilmiş parçalarından oluşan bir albüm.14 parça yer alıyor. Müzisyenler ise; Flora Purim, Cassandra Wilson, Archie Shepp & mal Waldron, Ray Anderson, İlhan Erşahin, Abdullah İbrahim, Craig Harris, World Saxophone Quartet, James Blood Ulmer, John Scofield, Dave Douglas, Jimmy Smith, McCoy Tyner, Italian Instabile Orchestra.

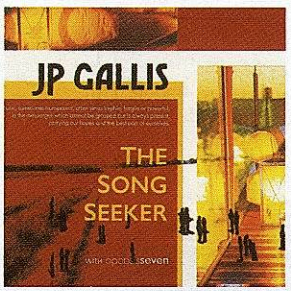

Jean Pierre Gallis

The Song Seeker
JPG 001 (2005)

Müzisyenler
Sibel Köse (vo)
Alexander Tassel (tp, flg hrn)
Guillaume Naturel (s)
Christian Brun (g)
Frank Avitable (p, Fender Rh.)
Michel Zenino (b)
J.P. Gallis (d)

Sibel Köse geçen yılın önemli bir bölümünü yurt dışında konser ve kulüp çalışmaları ile geçirdi. Bu uzun ve yorucu seyahatlerden de elleri dolu geldi. Fransız davulcu J.P.Gallis ile Paris'te yaptıkları kayıt şu anda ülkemizde piyasada değil ama www.jpgallis.com sitesinden veya info@nocturne.fr mail adresinden bulabileceksiniz. 10 parçanın kaydedildiği albüm ortak bir çalışmanın ürünü.

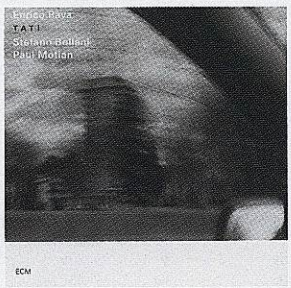

Enrico Rava

Tati
ECM 1921-9870174 (2005)

Müzisyenler
Enrico Rava (tp)
Stefano Bollani (p)
Paul Motian (d)

Fransa'da yılın albümü Tati seçildi. İtalyan trompetçi eşsiz müzisyen Enrico Rava ve yine kendisi gibi bir piyanist Stefano Bollani ve muhteşem Paul Motian ile gerçekten başarılı bir albüm kotarmışlar. Albümde 12 parça yer alıyor. Gershwin'den The Man I Love ile açılışı yapıyorlar. Diğer parçalar 6 adet Rava bestesi, diğerleri grup üyelerine ait besteler. Umarım ülkemizde de gerekli ilgiyi bulur.

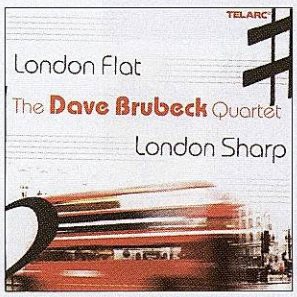

Dave Brubeck Quartet

London Flat, London Sharp
Telarc 83696 (2005)

Müzisyenler
Dave Brubeck (p)
Bobby Militello (as, flt)
Michael Moore (b)
Randy Jones (d)

Dave Brubeck bu yeni kaydıyla bu müzikteki heyecanının nasıl devam ettiğini gösteriyor. İlerlemiş yaşına rağmen hala müziğindeki yeni tadları duyabilmek gerçekten çok keyifli. Biri ahriç tüm bestelerin sanatçının kendisine ait olduğu albüm sanatçının eski parçalarına getirdiği yeni yorumları da dinlemenize olanak sağlıyor.

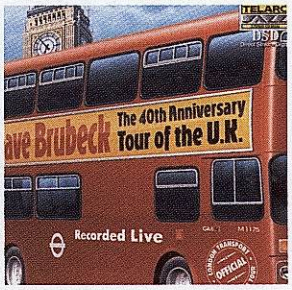

Dave Brubeck

The 40th Anniversary Tour of the U.K.
Telarc 83440 (1999)

Müzisyenler
Dave Brubeck (p)
Bobby Militello (as)
Alec Dankworth (b)
Randy Jones (d)

1999 yılına ait bir CD. Dave Brubeck'in İngiltere'ye yaptığı turnenin 40. yılı nedeniyle basılmış. Arşivlerinde olmayanlar varsa...

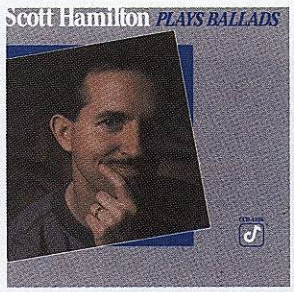

Scott Hamilton

Plays Ballads
Concord Jazz 4386 (1989)

Scott Hamilton (ts)
John Bunch (p)
Phil Flanagan (b)
Chris Flory (g)
Chuck Riggs (d)

Muhteşem tenorcu Scott Hamilton'un bu albümü de arşivlerinde eksik olanlara...

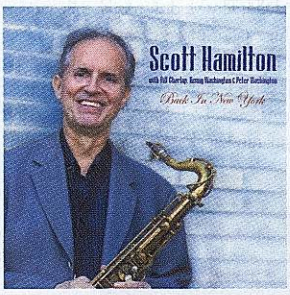

Scott Hamilton

Back in New York
Concord 22742 (2005)

Müzisyenler
Scott Hamilton (ts)
Bill Charlap (p)
Peter Washington (b)
Kenny Washington (d)

Scott Hamilton'ın yepyeni bir kaydı. Uzun yıllardır Avrupa'da Londra'da yaşayan sanatçının artık ülkesine dönüş çalışması. Eylül 2004'de biten kayıtlarda 10 parça yer alıyor. Özellikle nefesli ve tüm jazz sevenlere öneriyoruz.

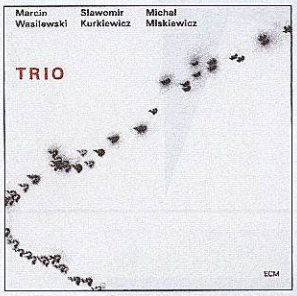

Marcin Wasilewski

Simple Acoustic Trio
ECM 1891 (2005)

Marcin Wasilewski (p)
Slawomir Kurkiewicz (b)
Michal Miskiewicz (d)

Manu Katche'nin Tomasz Stanko ve Jan Garbarek'in de yer aldığı ve geçen sayımızda tanıttığımız albümü Neigbourhood'daki keyifli piyanisti hatırlayacaksınız. İşte Polonyalı genç piyanist Marcin Wasilewski bu kez yine ülkesinden kendisi gibi genç bascı ve davulcu arkadaşıyla tekrar karşınızda. 13 parçanın yer aldığı albümde Björk, Wayne Shorter, Tomasz Stanko parçası dışındakiler beste.

Arvo Part

Lamentate
ECM 1930 (2005)

Müzisyenler
Alexei Lubimov (p)
SWR Stuttgart Radio Symphony Orchestra
Andrey Boreyko (cond)

ECM'in yeni serisi, jazz dışı ama ilgilenenler olursa diye...

Mark Johnson

Shades of Jade
ECM 1894 (2005)

Müzisyenler
Joe Lovano (ts)
John Scofield (g)
Eliane Elias (p)
Marc Johnson (b)
Joey Barron (d)
Alain Mallet (org)

Müziklerini Mark Johnson ve Eliane Elias'ın yaptığı bu son derece başarılı albümde 10 parça seslendirilmiş. Marc Johnson'un üçüncü ECM çalışması. Her tür jazz severin çok hoşlanacağı bir albüm ortaya çıkmış.

Nils Landgren & Joe Sample

Creole Love Call
ACT 9707-2 (2006)

Müzisyenler
Nils Landgren (tb, vo)
Joe Sample (p, Fender Rh.)
Ray Parker Jr. (g, vo)
Chris Severin (b)
Raymond Weber (d)
Lenny Castro (perc)

Ortak bir proje. 12 parçanın yer aldığı çok keyifli bir çalışma. Charmaine Neville vokalde konuk oluyor.

Muriel Zoe

Neon Blue
ACT 9704-2 (2005)

Müzisyenler
Muriel Zoe (vo, g)
Matthias Pogoda (g, wurl.)
Michael Leuscher (tp, flg)
Johannes Huth (b)

ACT'dan ilk albümü Red and Blue olan sanatçı için Alman jazz basını "son yılların en dikkat çekici" çalışması tanımını kullanmış. 69' Almanya doğumlu vokalist standartları başarı ile yorumlamıştı. Bu çalışmasında ise daha çok aranjman ağırlıklı olmasına karşın Cole Porter'ın "It's allright with me" adlı parçası da yer alıyor. İlk albümdeki kadro ile devam eden sanatçı parçalarda keyifli bir grup birlikteliği yakalamış.

Ulf Wakenius

Notes from the Heart
ACT 9435-2 (2006)

Müzisyenler
Ulf Wakenius (g)
Lars Danielsson (b, p, cello)
Morten Lund (d)

Ulf Wakenius 2003 yılında Swedish Radio Symphony Orkestrası ile çalmak üzere Keith Jarrett'a verilen Polar Ödül törenine Stockholm'e davet edilmiş. O konserden sonra gitarcı hayatında iki büyük piyanist olduğuna kadar veriyor. İlki tabi ki Oscar Peterson diğeri ise Keith Jarrett ve Herbie Hancock. İşte bu albüm Keith Jarrett parçalarının Ulf Wakenius'un gitarından, kalbinden geçen yorumları. Albümde 11 parça var. Sadece gitar ve Keith Jarrett severler değil herkes keyif alır gibi geliyor bize...

Great German Songbook

Young Friends
ACT 9652-2 (2005)

Müzisyenler
Axel Schlosser (tp, flg hrn)
Florian Trübsbach (as, ss)
Johannes Lauer (tb)
Michael Wollny (p)
Eva Krause (b)
Eric Schaefer (d)

Genelde Almanların çaldığı jazz için herkes biraz uzak durur. Hatta Almanların kendileri bile. Fakat kimse Strangers in the Night'ın bir Alman bestesi olduğunu bilmez (Gert Kaempfert). Avrupa'nın pekçok yerinde herkes tarihinin bir yerlerinde, müziğini Amerikan imajından uzak tutabilmek için jazz ile ilgili birşey bulur çıkarır. Özellikle İtalya, İspanya ve İskandinavya'da böyledir. Mesela Fransa'da vokal geleneği üzerine bir yoğunluk göremezsiniz. Almanya nasıldır derseniz; birinci derecede akla birisi gelmeyebilir ama Klaus Doldinger ve Albert Mangelsdorff 60'ların başlarındaki öncülerdir. Bunu uzun uzun burada anlatmak doğru olmayacağından kısaca günümüze gelmek gerek. Elimizdeki albüm de bunun için hazırlanmış. 6 genç Alman kendi şarkılarından derledikleri 11 adet şarkı ile kendi "songbook"larını hazırlayıp piyasaya çıkarmışlar. Neler oluyor diyenlere...

Michael Schiefel

Blaue Augen jazzIndeed with
ACT 9651-2 (2005)

Müzisyenler
Michael Schiefel (vo)
Jan von Klewitz (as)
Benedikt Aperdannier (p, keyb)
Rainer Winch (d, perc)

Alman şarkılarının 80'lere ait olan kısmı ise bu CD'de. İyi ve çok duygusal bir çalışma çıkarmışlar...

Enrico Pieranunzi

Special Encounter
CamJazz 7769-2 (2005)

Müzisyenler
Enrico Pieranunzi (p)
Charlie Haden (b)
Paul Motian (d)

İtalyan piyanist Enrico Pieranunzi'nin Charlie Haden ve Paul Motian'dan sonraki çalışması Jim Hall ile duo ile olan, "Duologues". İnanılmaz güzel ve keyifli kayıtlar. Chris Potter ve Marc Johnson ile kayıtları da var. Henüz ithal edilmemiş. Bu çalışmada jazz standartları ve bazı besteler de yer alıyor. Pieranunzi'nin lirizmi, Haden'ın sound'u ve Motian'ın sihirli dokunuşlarını hissedeceksiniz.

Michel Godard

Cousins Germains
CamJazz 7770-2 (2005)

Müzisyenler
Michel Godard (tuba, serpent)
Christof Lauer (ss, ts)
Wolfgang Puschnig (as, flt)
Herbert Joos (tp, flghrn)
Franck Tortiller (vib, marimba)

Müzisyenliğin içinde aile ilişkisi de oluca bir başka oluyor galiba. Michel Godard liderliğinde samimi bir çalışma. İçinde 11 neşeli parça yer alıyor.

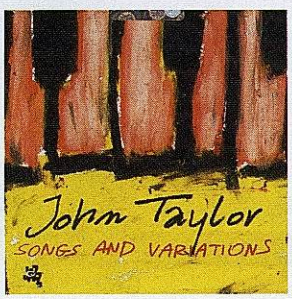

John Taylor

Songs and Variations
CamJazz 7772-2 (2005)

Müzisyenler
John Taylor (p)

Solo piyanodan hoşlananlar için iyi bir seçenek...

Salvatore Bonafede

For the Time Being
CamJazz 7771-2 (2005)

Müzisyenler
Joe Lovano (ts)
Adam Rogers (g)
Salvatore Bonafede (p)
Mark Dresser (b)
Paul Motian (d)
Michele Rabbia (perc)

Piyanist Salvatore Bonafede'nin bestelerinin çalındığı "kariyerimin duygusal balansı ve düşsel portrem" diye tanımladığı çalışması. 10 parça çalınmış.

Antonia Farao

Encore
CamJazz 7767-2 (2004)

Müzisyenler
Antonio Farao (p)
Martin Gjakonovski (b)
Dejan Terzic (d)

Piyano trio müziğini sevenlere özellikle öneriyoruz bu çalışmayı, tüm parçalar Antonio Farao bestesi, overdub'sız (üstüste çalınmamış).

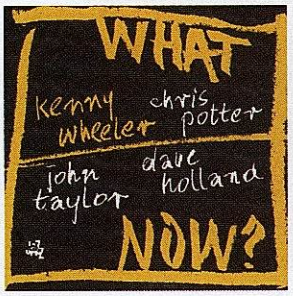

Kenny Wheeler

What Now?
Cam Jazz 7768-2 (2005)

Müzisyenler
Kenny Wheeler (flg hrn)
Chris Potter (ts)
John Taylor (p)
Dave Holland (b)

48.Geleneksel Grammy "en iyi enstrümental jazz albümü" ödülüne aday bir çalışma. 75 yaşındaki trompetçi Kenny Wheeler'ın 50 yıllık müzikal birikimi ve projelerini toplu şekilde ifade edebildiği örnek bir çalışması. Yani "yılların Kenny Wheeler'ının bugünün gençleri ile" yaptığı çok başarılı albüm de diyebiliriz.

Ivo Papasov

Together Again
Traditional Crossroads 4330 (2005)

Müzisyenler
Ivo Papasov (clt)
Yuri Yunakov (s)
Salif Ali (d)
Nesko Neshev (acc)

Bulgar düğün havalarının yer aldığı etnik bir çalışma, türünden hoşlananlara...

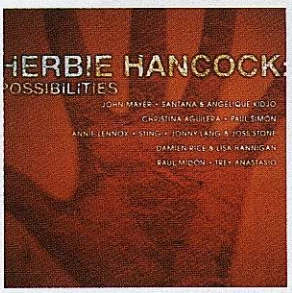

Herbie Hancock

Possibilities
Hancock Music 0111-22 (2005)

Müzisyenler
Herbie Hancock (p, keyb)
John Mayer (g, vo)
Christina Aguilera (vo)
Sting (vo)
Joss Stone (vo)
Jonny Lang (vo, g)
Paul Simon (vo, g)
Trey Anastasio (g, vo)

Yukarıdaki listede sadece herkesin tanıdığı vokalleri yazdık ama esas liste burada; Carlos Santana (g), Dennis Chambers (d), Anjelique Kidjo (vo), Michael Bearden (keyb), Steve Jordan (d), Nathan East (b), Teddy Campbell (d), Cyro Baptista (perc), Annie Lennox (vo), Steve Lewinson (b), John Patitucci (b), Reggie McBride (b), Tomo (d), Steve Wonder (har) ve daha pekçok isim.
Herbie Hancock eğer tanıdığım tüm müzisyenleri birgün stüdyoya çağırır da "hadi kayda" desem ne olur der ve işte sonuç elinizde... 3 kategoride o da 48. Grammy ödüllerine aday.

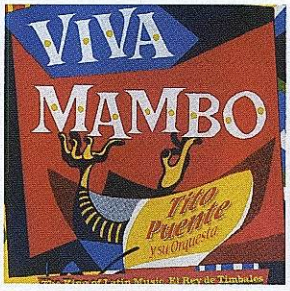

Tito Puente

Viva Mambo
Milan Music 301716-4 (2005)

Müzisyenler
Tito Puente (vib, timbals)
Gil Lopez Varona Al Escobar (p)
Mongo santamaria (conga)
Manny Oquendo (bongos)
Amado Visoso (b)
Frank LoPinto (tp)
Jimmy Frisaura (tp)
Gene Papetti (tp)
Joseph Herde (s)
Irving Butler (s)
Vicento Valles (v, maracas)

Harlem'de 1923'de doğmuş Latin Kralı Tito Puente. İlerlemiş yaşına rağmen hala sahnelerde, hala dans ettiriyor. Latincilere duyururuz...

Nina Simone

Nina Simone and Piano!
RCA 68100 2 (2001)

Müzisyenler
Nina Simone (vo, p)

Nina Simone severlere gerçek bir Nina Simone albümü. Zira burada sanatçı kendisi söylüyor ve çalıyor, çok az parçada "overdub" var, veya üstüne org veya tamburine çalınmış. Orijinal LP'den temizlenerek bazı ilave parçalarla zenginleştirilmiş CD.

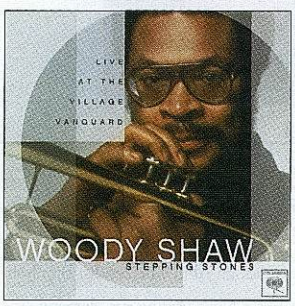

Woody Shaw

Stepping Stones
Columbia 520373 2 (2005)

Müzisyenler
Woody Shaw (cornet, flg hrn)
Carter Jefferson (ts, ss)
Onaje Allan Gumbs (p)
Clint Houston (b)
Victor Lewis (d)

Woody Shaw (1944-1989) Roy Eldridge ve Dizzy Gillsepie ile başladı, Clifford Brown Lee Morgan ve Freddie Hubbard ile devam etti. Bu LP Woddy Shaw'ın ikinci Columbia kaydı idi. İlk kez 1979'da piyasaya çıktı. 80'de bir kez daha basıldı. Bu 3. genişletilmiş basımda orijinal basımda olmayan 3 parça daha yer alıyor.

Gerry Mulligan

Jeru
Columbia 520239 2 (2005)

Müzisyenler
Gerry Mulligan (bs)
Tommy Flanagan (p)
Ben Tucker (b)
Dave Bailey (d)
Alec Dorsey (conga)

Gerry Mulligan (1927-1996) 50'lerin cool jazz döneminin önde gelen piyanosuz quartet'lerinin saksofoncularından. Çok fazla geleneksel piyano-bas-davul ritim seksiyonu ile kaydı yok. Bu nadide kayıt keyifli Tommy Flanagan'ın müthiş rahatlatıcı sound'u ile orta tempo parçaların seçildiği her arşivde olması gerek bir çalışma. Orijinali 1962. 7 parça yer alıyor.

Gerry Mulligan

Carnegie Hall Concert
EPC450554 2 (1987)

Müzisyenler
Gerry Mulligan (bs)
Chet Baker (tp)
Bob James (p)
Ron Carter (b)
Harvey Mason (d)
John Scofield (g)
Dave Samuels (vib)
Ed Byrne (tb)

Garry Mulligan ve Chet Baker'ın ortak projeleri olan ve 24 Kasım 1974'de Carnegie Hall'da verdikleri konserin canlı kaydı il kez 1975'de piyasaya çıkmış. Bu 87'deki CD basımı, en kısası 7 dakikalık 8 parçadan oluşan albüm arşivlerinde henüz olmayanlara...

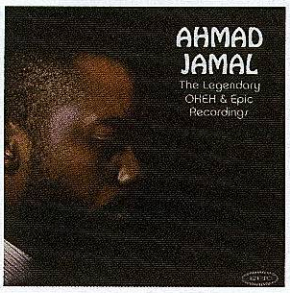

Ahmad Jamal

The Legendary Oheh & Epic Rec.
EPIC 520237 2 (2005)

Müzisyenler
Ahmad Jamal (p)
Ray Crawford (g)
Eddie Calhaun (b)
Israel Crosby (b)

1930 doğumlu piyanist Ahmad Jamal'in Epic etiketiyle orijinal tarihi 1951 olan albümünün 21 parçanın yer aldığı yeniden basımı. Arşivlerinde eksik olanlara...

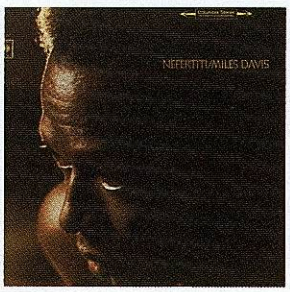

Miles Davis

Nefertiti
Columbia 65681 (1998)

Müzisyenler
Miles Davis (tp)
Wayne Shorter (ts)
Herbie Hancock (p)
Ron Carter (b)
Tony Williams (d)

Miles Davis'ın rüya takımının ilk kez 1968'de piyasaya çıkmış orijinali LP olan albümünün yeniden basımı ama stoklarda kalanlarından. Hala alamadıysanız şu sıralarda tekrar stand'lerde.

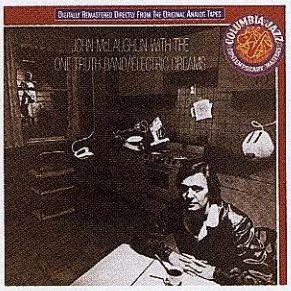

John McLaughlin

Electric Dreams
Columbia 472210 2 (1992)

Müzisyenler
John McLaughlin (g)
L. Shankar (vi)
Stu Goldberg (p)
Fernando Sanders (b)
Tony Smith (d)
Alyrio Lima (perc)
David Sanborn (as)

Türkiye'deki Columbia dağıtımcısının elinde son kalanlardan... Hala var yani arayanlara duyuruyoruz.

Bob Brookmeyer

And Friends
Columbia 520374 (2005)

Müzisyenler
Bob Brookmayer (tb)
Stan Getz (ts)
Gary Burton (vib)
Herbie Hancock (p)
Ron Carter (b)
Elvin Jones (d)
Tony Bennett (vo)

İlk basımı 1964 olan albümün CD yeniden basımı piyasalarda.

Art Blakey

Drum Suite
Columbia 520238 (2005)

Müzisyenler
Donaldy Byrd (tp)
Ira Sullivan (ts)
Kenny Drew (p)
Wilbur Ware (b)
Art Balkey (d)

Art Balkey and the Jazz Messengers'ın original 1957 kaydı olan albümünün yeniden basımı bu albüm. 1-3. sırada "percussison ensemble", 4-6. sırada Bill Hardman (tp), Jackie McLean (as), Sam Dockery (p), Spanky DeBrest (b), Art Balkey (d)'lu olan grup, 7-9 sırada da yukarıdaki listede yer alan müzisyenlerin yer aldığı kıymetli, arşivlik bir albüm.

Thelonious Monk

Criss-Cross
Columbia 513356 2 (2003)

Thelonious Monk (p)
Charlie Rouse (ts)
John Ore (b)
Frankie Dunlop (d)

1963'lerin sonunda ilk kez kaydedilen Criss Cross Monk'un ikinci Columbia LP'si. Eleştirmen Dick Katz'ın yazısıyla basılan orijinal kaydın CD basımı 2003'de gerçekleştirilmiş. Bu kayıtlar tekrar piyasada, bulabilirsiniz.

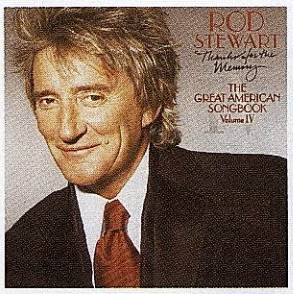

Rod Stewart

The Great American Songbook IV
BMG 718102 (2005)

Pop şarkıcısı Rod Stewart çok tutan Songbook serisinin 4. albümünü de çıkardı. Jazz standartlarını büyük orkestra ile yorumlayan sanatçı bu çalışmasında da düetlere yer vermiş. Diana Ross, Elton John, Chaka Khan, George Benson vokalleriyle, Chris Botti, Dave Koz ve Roy Hargrove da sololarıyla albüme renk katmışlar.

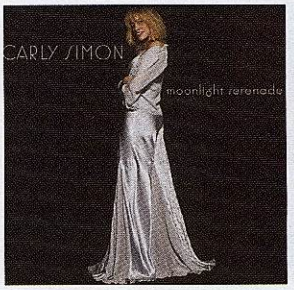

Carly Simon

Moonlight Serenade
BMG 5205422 (2005)

Rod Stewart'ın jazz standartlarını büyük orkestra ile söyleyip çok sattırdığı hatta 4.sünü de çıkaran BMG eski popcuların yeni jazz'cı olarak iş yapmasından memnun ki 'You're So Wain'in unutulmaz sesi Carly Simon da büyük orkestra ile söylediği 13 parçalık standartlardan oluşan bir albüm ile piyasada.

Kenny G

The Greatest Holiday Classics
BMG 735012 (2005)

Soprano saksofoncu Kenny G'nin 1994'den bu yana 4.baskısı yapılan "Christmas" parçalarının yer aldığı çalışması.

Victoria Abril

Putcheros do Brasil
BMG 696352 (2005)

Brezilyalı vokal Victoria Abril yine kendisi Brezilyalı müzisyenlerle Bossa Nova üzerine jazz, flamenko, swing ve rap etkili parçalarıyla piyasada. Albümde 10 parça yer alıyor.

Jeanne Lee & Ran Blake

The Newest Sound Around
BMG 480523 (2000)

Müzisyenler
Jeanne Lee (vo)
Ran Blake (p)
George Duvivier (b)

İlk kez 1962'de piyasaya çıkan daha sonra 87'de de bir baskısı daha yapılan çalışmanın 2000 kaydı hala bizde piyasada. 15 parçanın yer aldığı, dönemin kült çalışmalarından kabul edilen ve inanılmaz dingin, insan sesiyle piyanonun muhteşem birlikteliğinden hoşlanan müzik severlere...

Blue Note

Perfect Takes
EMI 24387543805 (2004)

Üstat, efsanevi ses mühendisi Rudy Van Gelder Blue Note için kaydettiği en iyilerden oluşan 10 parçayı seçmiş, hem CD hem DVD olarak piyasaya sunmuş. Thelonious Mon, Miles Davis, Hank Mobley, Freddie Hubbard, Kenny Burrell, Joe Henderson, Donald Byrd, Wayne Shorter, Art Blakey, Jimmy Smith'den oluşan bu CD + DVD arşivlik...

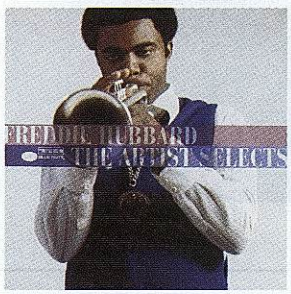

Freddie Hubbard

The Artist Selects
Blue Note 3314312 (2005)

Müzisyenler
Freddie Hubbard (tp)
Curtis Fuller (tb)
Wayne Shorter (ts)
Cedar Walton (p)
Reggie Workman (b)
Art Blakey (d)

7 Nisan 1937 doğumlu jazz tarihinin önemli isimlerinden trompetçi Freddie Hubbard'ın Blue Note'den yaptığı albümlerinden derlediği, kendisinin seçtiği parçalarla bu albüm oluşmuş. 1960-1964 yılları arasındaki kayıtlardan derlenen albümde yukarıdaki isimlerden başka Herbie Hancock (p), Clifford Jarwis (d), Joe Chambers (d), Hank Mobley (ts), Ronnie Matthews (p), Joe Henderson (ts), Elvin Jones (d)McCoy Tyner (p), Eddie Khan (b) yer alıyorlar.

Lou Donaldson

The Artists Selects
Blue Note 331434 2 (2005)

Ünlü altocu Lou Donaldson'un 1952/1968 yılları arasındaki Blue Note çalışmalarını içeren bir toplama.Kendi besteleriyle birlikte standartlarada yer verilen bu albümde ünlü altocuya Horace Silver, Art Taylor, Clifford Brown, Percy Heath, Art Blakey, Ray Barretto, Grant Gren, Wayne Shorter, Pepper Adams, McCoy Tyner, Ron Carter, George Benson, Blue Mitchell gibi müzisyenler eşlik etmiş.

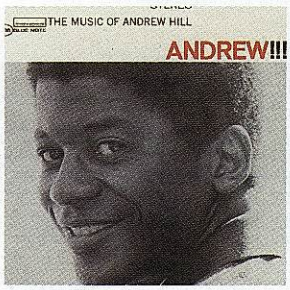

Andrew Hill

The Music of Andrew Hill
Blue Note 11438 (2005)

John Gilmore (ts)
Bobby Hutcherson (vib)
Andrew Hill (p)
Richard Davis (b)
Joe Chambers (d)

1964 tarihinde kaydedilen albümün yeniden basımı. Piyanist Andrew Hill'in kendi bestelerinden oluşuyor. Seçilen parçaların zor olmasına rağmen Bobby Hutcherson'un muhteşem performansı albümü dinlenilir hale getiriyor.

Robert Glasper

Canvas
Blue Note 47713125 (2005)

Müzisyenler
Robert Glasper (p)
Vicente Archer (b)
Damion Reid (d)

Blue Note'un yeni kayıtlarından biri. Piyanist Robert Glasper'ın kendi parçalarını çaldığı bu albümde 10 parça yer alıyor. Biraz klasik biraz modern ama genellikle çok sıcak ve akıcı bir performans sergilemiş Robert Glasper. Basçı ve davulcu da kendisine aynı duygularla eşlik edince ortaya gerçekten mükemmel bir albüm çıkmış. Gruba 2'şer parçada tenorda Mark Turner, vokalde Bilal de konuk olarak katılmış.

Tom Gaebel

Introducing Myself
Edel Rec. 016477 2 (2005)

Müzisyenler
Tom Gaebel (vo)

Almanya'dan çıkan bu genç şarkıcı aynen Frank Sinatra'yı dinlediğinizi zannettirecek. 2003 yılından beri Avrupa'daki festivallerde "genç Sinatra" adıyla turneler yapıp konserler veren sanatçının büyük orkestra eşliğinde 12 parçayı seslendirdiği çalışması.

Michael Buble

Cougth In The Act
Warner Bros. (2005)

48. Grammy ödüllerinde pop şarkıcısı dalında aday gösterilen Michael Buble CD + DVD formatındaki canlı kaydıyla piyasada. Sinatra ve Bobby Darin parçalarının 12 kişilik büyük orkestra ile yorumlandığı bu albümde sanatçıya trompeti ile Chris Botti de eşlik ediyor.

Branford Marsalis Quartet

Footsteps of our Fathers
Marsalis Music (2002)

Müzisyenler
Branford Marsalis (s)
Joey Calderazzo (p)
Eric Revis (b)
Jeff "Tain" Watts (d)

Müzik piyasasında tüm müzisyenler artık kendi şirketlerini kurarak devam ediyorlar. Bunların başında Marsalis'ler geliyor. Nitekim Jack deJohnette ve Dave Holland da öyle yaptılar. Türkiye'ye ise ithalinin Universal müzik tarafından yapıldığı Marsalis Music albümleri nihayet ardarda piyasaya girdi. Bunlardan 2002 kayıtlı olan bu çalışmada Ornette Coleman, Sonny Rollins, John Coltrane ve John Lewis anısına 4 parçanın yer aldığı sanatçının kendisini etkileyen, müziğine ilham veren ustalarına saygı anlamını taşıyan parçalar yer alıyor.

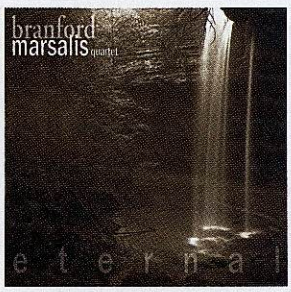

Branford Marsalis Quartet

Eternal
Marsalis Music (2004)

Müzisyenler
Branford Marsalis (s)
Joey Calderazzo (p)
Eric Revis (b)
Jeff "Tain" Watts (d)

7 harika ballad'ın çalındığı bir ortak çalışma. Sanatçının Quartet'i ile 2004 yılına ait son çalışması da yeni piyasaya girenler arasında. Uzun zamandır bu kadar keyifli bir albüm kaydetmeyen sanatçıyı özleyenlere...

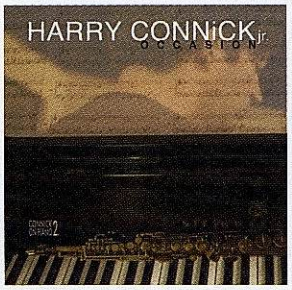

Harry Connick Jr.

Occasion
Marsalis Music (2005)

Müzisyenler
Harry Connick Jr. (p)
Branford Marsalis (ss, ts)

Marsalis Music sadece kendisine çalışmıyor. Bu albümde olduğu gibi çocukluk arkadaşı olan Harry Connick Jr. ile bir ortak albüm hazırlayarak yelpazelerini genişletiyorlar. Daha çok vokali ile bilinen Harry Connick Jr.'un piyanistliğini de ortaya çıkaran bu çalışmadan her iki sanatçı da çok memnun. Umarız sizler de seversiniz.

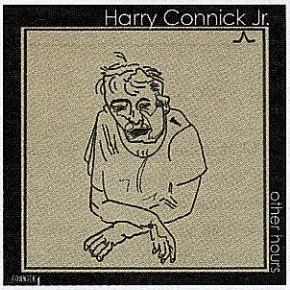

Harry Connick Jr.

Other Hours
Marsalis Music (2003)

Müzisyenler
Harry Connick Jr. (p, vo)
Ned Goold (ts)
Neal Caine (b)
Arthur Lattin II (d)

İlk kez 1990'larda filmlerde görünen Harry Connick Jr. 97'de büyük orkestra ile romantik şarkıların yer aldığı piyanist ve vocalist olarak To See You adlı albümünü yaptı. Come by Me hemen ardından geldi. 2003 tarihini taşıyan bu albümün özelliği ise tüm parçaların sanatçı tarafından yazılmış olup besteciliğinin de ön plana çıkması.

Diana Krall

Christmas Songs
Verve 471702 (2005)

Müzisyenler
Diana Krall (p, vo)
Anthony Wilson (g)
Russell Malone (g)
John Clayton (b)
Robert Hurst (b)
Ben Wolfe (b)
Stefon Harris (vib)
Jeff Hamilton (d)

Johnny Mandel'in yönettiği Clayton/Hamilton Jazz Orchestra eşliğinde ve yukarıdaki sanatçıların yer aldığı büyük bir prodüksiyonla Christmas şarkılarının seslendirildiği oldukça ticari bir çalışma ile sanatçı piyasada. Jingle Bells ile açılan albümde 12 parça yer alıyor.

Jazz For Kids

Sing, Clap, Wiggle
Verve 199202 (2004)

Yeni yıl nedeniyle armağan furyasının başında gelen çocuklar için hazırlanmış, onları güldürüp eğlendiren jazz dünyasının önde gelen isimlerinin bulunduğu toplama bir albüm. Ken Duker tarafından seçilen 11 komik parçanın yer aldığı albümde parçaları seslendirenler arasında Old McDonald ve The Muffin Man ile Ella Fitzgerald da yer alıyor.

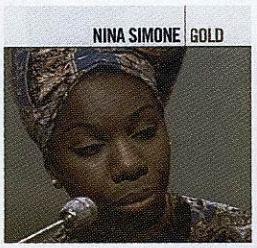

Nina Simone

Gold
Verve (2005)

2 CD'den oluşan Verve serisinden çıkan sanatçının 20 parçasının yer aldığı toplama bir albüm.

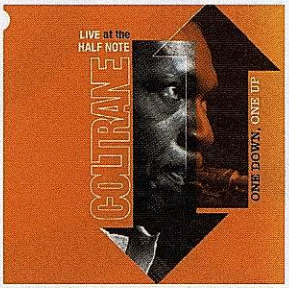

John Coltrane

One Down, One Up
Verve 238002 (2005)

Müzisyenler
John Coltrane
McCoy Tyner (p)
Jimmy Garrison (b)
Elvin Jones (d)

1960'ların ortalarında dönemin New York'daki en meşhur kulübü Half Note'da canlı kaydedilen ve 2 CD'den oluşan ve toplam 8 parçanın yer aldığı kayıtlardan oluşuyor. Bootleg olarak uzun yıllar ortalıkta dolaşıp radyolarda çalınan bu kayıtlar albüm ya da o titizlikte hazırlanmış kayıtlar değil. Bu CD'de duyduklarınız "hatıra" olması kaydıyla yapılmış ama müzikal anlamda tadına doyulmayacak bir içeriği taşıyor.

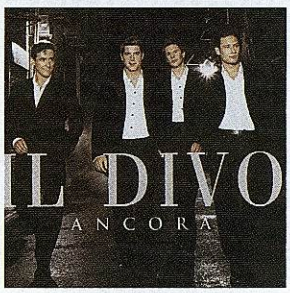

Il Divo

Ancora
Sony 6748712 (2005)

Il Divo adıyla daha önce de bir albümleri çıkan Carlos, David, Sebastien ve Urs (soyadlarını kullanmıyorlar) klasik repertuarın parçalarını poplaştırarak söyleyen dört yakışıklı genç. Ancora ikinci Sony çalışmaları, türünden hoşlananlara...

Anjelika Akbar

Bir Yudum Su
Balet Plak 991220 (2005)

Müzisyenler
Anjelika Akbar (p)
Mehmet Yasemin (vi)
Ayşegül Kirmanoğlu (clt)

Piyanist ve bestesi Anjelika Akbar'ın dördüncü çalışması. Daha once Su, Vivaldi – "Four Seasons", Birden Bir'e ve Bach A L'Orientale adlı çalışmaları da bulunan sanatçı bu albümünde 12 parçaya yer vermiş. Keman, klarinet ve lavta gibi enstrümanlarla zenginleşen albümdeki Masal adlı parça özellikle ortaçağ lavta müziğinden uyarlanmış ilginç bir çalışma.

Güher & Süher Pekinel

Brahms / Saint – Saens
Warner Classics 2564 61959 2 (2005)

Müzisyenler
Güher Pekinel (p)
Süher Pekinel (p)

Klasik de seven okurlarımıza...

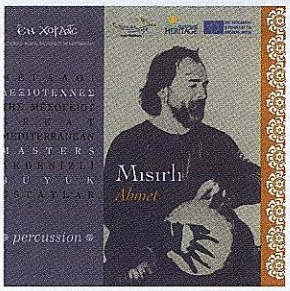

Mısırlı Ahmet

Percussion
Ak Müzik 408503-2 (2005)

Avrupa Birliği kültür projesi olan MediMuses kapsamında hazırlanan "Great Mediterranean Masters" CD serisinde yer alan 6 Akdenzili üstatdanbiri olan darbuka ustası Mısırlı Ahmet'in albümü Türkiye'de de yayınlandı. Bestelerin tamamı sanatçıya ait.

Orhan Osman

Maziden
Doublemoon (2005)

Müzisyenler
Orhan Osman (buzuki)
İsmail Soyberk (b)
Cem Aksel (d)
Volkan Öktem (d)
Erdem Sökmen (g)

Toplam 11 parçadan oluşan albümde yukarıdaki isimlerden başka Cengiz Ercümer (bendir), Turay Dinleyen (keman), Bahadır Tatlıöz (p), Göksel Baktagir (kanun), kontrabasta ise Tony Jones yer alıyorlar.

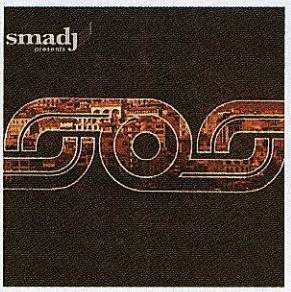

Smadj

S.O.S Project
Doublemoon (2005)

Müzisyenler
Smadj (ud)
Orhan Osman (buzuki)
Savaş Zurnacı (clt)

İstanbul'a yerleşen Tunus asıllı Fransız müzisyen Smadj, aslen Gümülcineli olan Orhan Osman ve Roman asıllı klarinetçi Savaş Zurnacı ile kaydettikleri albümde 10 enstrümantal parçaya yer vermişler. Smadj'ın besteleri yanında "Bir demet Yasemen" gibi bazı nostaljik Türk parçaları da elektronik müzikle harmanlanmış. Türünden hoşlananlara...

RADYO OXİ-GEN 95.9 NTV RADYO 102.8 AÇIK RADYO 94.9 TRT RADYO-3 88.2
RADYO ÜNİVERSİTE 91.5 ANKARA FM-RADYO VİZYON 93.0 RADYO ODTÜ 103.1

	PROGRAM SAATİ	PROGRAMIN ADI	HAZIRLAYAN SUNAN	RADYO ADI
PAZARTESİ	01:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	01:00-02:00	Caz Basamakları	Umut Pelit	TRT Radyo-3
	04:00-05:00	Cazın Şarkısı	Renin Batıgün	TRT Radyo-3
	12:00-13:00	Öğlen Açık	Deniz Koloğlu	Açık Radyo
	15:00-17:00	DJ Barthez	DJ Barthez	Radyo Oxi-Gen
	16:00-17:00	Caz Panoraması	Ahmet Berker	TRT Radyo-3
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Ozan Ertürk	Açık Radyo
	18:00-19:00	Worldcard Presents the world with DJ EZG	DJ EZG	Radyo Oxi-Gen
	20:00-22:00	Nightgrooves	DJ Rick the Reeder	Radyo Oxi-Gen
	22:00-00:00	Eclipse	Yavuz Baydar	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Caz Kulübü	Hamdi Ünlü	TRT Radyo-3
SALI	01:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	01:00-02:00	Genç Cazcılarımız	Hakan Çorbalı	TRT Radyo-3
	03:30-04:30	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Ozan Ertürk	Açık Radyo
	04:00-05:00	Caz Panoraması	Ahmet Berker	TRT Radyo-3
	12:00-13:00	Öğlen Açık	Deniz Koloğlu	Açık Radyo
	15:00-17:00	DJ Barthez	DJ Barthez	Radyo Oxi-Gen
	16:00-17:00	Yirmiyedinci Boylam	Ünal Gökaydın	TRT Radyo-3
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Ozan Ertürk	Açık Radyo
	18:00-19:00	Worldcard Presents the world with DJ EZG	DJ EZG	Radyo Oxi-Gen
	20:00-22:00	Nightgrooves	DJ Rick the Reeder	Radyo Oxi-Gen
	21:00-22:00	Gitaresk	Jak Kohen	Açık Radyo
	22:00-23:00	Esintiler	Seda Binbaşıgil	Açık Radyo
	22:00-23:00	Blue Random	DJ Ngt	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Gece ve Caz	Hülya Tunçağ	TRT Radyo-3
ÇARŞAMBA	01:00-02:00	Blues'un Tonları		TRT Radyo-3
	01:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	03:30-04:30	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Ozan Ertürk	Açık Radyo
	04:00-05:00	Yirmiyedinci Boylam	Ünal Gökaydın	TRT Radyo-3
	12:00-13:00	Öğlen Açık	Deniz Koloğlu	Açık Radyo
	15:00-17:00	DJ Barthez	DJ Barthez	Radyo Oxi-Gen
	16:00-17:00	Pop Caz	Faruk Onur	TRT Radyo-3
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Ozan Ertürk	Açık Radyo
	18:00-19:00	Worldcard Presents the world with DJ EZG	DJ EZG	Radyo Oxi-Gen
	20:00-22:00	Nightgrooves	DJ Rick the Reeder	Radyo Oxi-Gen
	22:00-23:00	Ayın Karanlık Yüzü	Yosi Falay	Açık Radyo
	22:00-00:00	Roundmidnight	Levent Ekmekçioğlu-M.Numan İnal	Ankara FM 93.0 Radyo Vizyon
	23:00-00:00	Caz Ustaları	Umut Pelit	TRT Radyo-3
	23:00-00:00	Caz Portreleri	Mustafa Aykın	Açık Radyo

Filiz Küçük
filizkucuk@yahoo.com

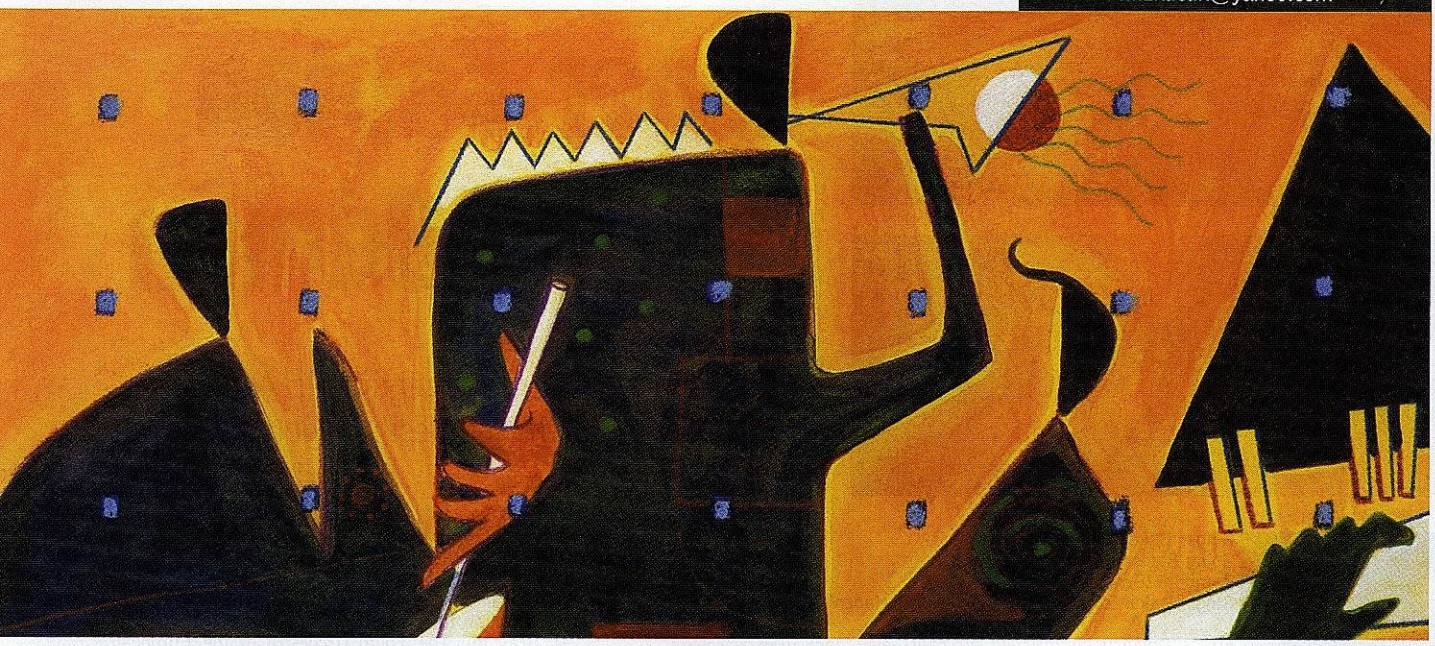

	PROGRAM SAATİ	PROGRAMIN ADI	HAZIRLAYAN SUNAN	RADYO ADI
PERŞEMBE	01:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	03:30-04:30	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Ozan Ertürk	Açık Radyo
	04:00-05:00	Pop Caz	Faruk Onur	TRT Radyo-3
	12:00-13:00	Öğlen Açık	Deniz Koloğlu	Açık Radyo
	15:00-17:00	DJ Barthez	DJ Barthez	Radyo Oxi-Gen
	16:00-17:00	Yaşayan Caz	Hülya Tunçağ	TRT Radyo-3
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Ozan Ertürk	Açık Radyo
	18:00-19:00	Worldcard Presents the world with DJ EZG	DJ EZG	Radyo Oxi-Gen
	20:00-21:00	Mavi Tren	Güven İlter	Açık Radyo
	20:00-22:00	Nightgrooves	DJ Rick the Reeder	Radyo Oxi-Gen
	22:00-23:00	Bu Şimdi Caz mı?	Seda Binbaşgil	Açık Radyo
	22:00-23:00	Bizzare Z	DJ Bizzare Z	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Nightflight	DJ Naki	Radyo Oxi-Gen
CUMA	01:00-02:00	Gecenin İncisi		TRT Radyo-3
	01:00-08:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	03:30-04:30	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Ozan Ertürk	Açık Radyo
	04:00-05:00	Yaşayan Caz	Hülya Tunçağ	TRT Radyo-3
	12:00-13:00	Öğlen Açık	Deniz Koloğlu	Açık Radyo
	15:00-17:00	DJ Barthez	DJ Barthez	Radyo Oxi-Gen
	16:00-17:00	Caz Panoraması	Ahmet Berker	TRT Radyo-3
	17:15-18:00	TRT İstanbul Hafif Müzik ve Caz Orkestrası	Caner Beklim	TRT Radyo-3
	17:05-18:00	Dünyanın Cazı	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Ozan Ertürk	Açık Radyo
	18:00-19:00	Worldcard Presents the world with DJ EZG	DJ EZG	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Şu Caz Dedikleri	Ali Sönmez	TRT Radyo-3
CUMARTESİ	03:30-04:30	Dünyanın Cazı (Tekrar)	Atilla Aksoy,Jak Kohen,Ozan Ertürk	Açık Radyo
	04:00-05:00	Caz Panoraması	Ahmet Berker	TRT Radyo-3
	05:00-10:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	10:00-12:00	DJ Barthez	DJ Barthez	Radyo Oxi-Gen
	12:00-13:30	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	13:10-14:00	Evde Çalamadıklarım	Tuncel Gülsoy	NTV Radyo
	16:00-17:00	Sesler ve Düşler	Ünal Gökaydın	TRT Radyo-3
	17:00-18:00	Mavi Nota	Cengiz Işılay	Açık Radyo
	18:00-19:00	Kulüp Kayıtları		Açık Radyo
	19:00-20:00	Elektro-akustik	Groove Zone	Açık Radyo
	19:00-20:00	Latino Time	Ayhan Sicimoğlu	Radyo Oxi-Gen
	22:00-00:00	Gilles Peterson Worldwide	Gilles Peterson	Radyo Oxi-Gen
	23:00-00:00	Günümüzde Caz	Hülya Tunçağ	TRT Radyo-3
PAZAR	04:00-05:00	Sesler ve Düşler	Ünal Gökaydın	TRT Radyo-3
	04:00-11:00	Oxi-Gen Selector		Radyo Oxi-Gen
	15:05-16:00	Caz'ın Ustalarından	Sevin Okyay	NTV Radyo
	16:00-17:00	Cazın Şarkısı	Renin Batıgün	TRT Radyo-3
	17:15-18:00	Kırık Çerçeve	Hamdi Ünlü	TRT Radyo-3
	17:30-20:00	Fuji Sunday	Mehmet C.Garan	Radyo Oxi-Gen
	19.00-20.00	Caz Bistro	Banu Şahin	Radyo ODTÜ
	20:00-22:00	Gilles Peterson Worldwide	Gilles Peterson	Radyo Oxi-Gen
	21:00-22:00	Mavi Tını	Arda Bayoğlu	Radyo ODTÜ
	21:00-00:00	Jazzmatass	İ.Can Sezgin-Tuna Baycan	Radyo Üniversite
	23:00-00:00	Gece Yarısı Güneşi	S.Teoman Baber	TRT Radyo-3

Serdar Karabatı
skarabati@bilgi.edu.tr

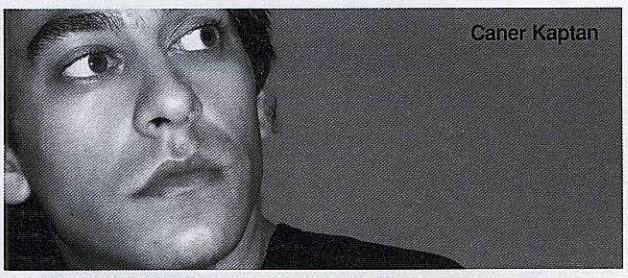
Caner Kaptan

Ferit Odman

Caner Kaptan & Ferit Odman

Okuduğunuz Körleme'yi geçtiğimiz Aralık ayı ortasında, Bilgi Üniversitesi'nde gerçekleştirdik.

Ginger Baker
Going Back Home | Atlantic 1994
Ramblin' (Ornette Coleman)
Ginger Baker (d), Bill Frisell (g), Charlie Haden (b)

FO > Davulcunun girişteki zil çalışı aynı Jack DeJohnette, hatta bana doğrudan Pictures albümünü hatırlattı, ama tümüyle bakınca kesinlikle DeJohnette değil. Gitarist ilk duyduğumda Bill Frisell gibi geldi, eğer öyle ise kendine göre biraz konservatif çalmış. Çünkü normalde daha çok sound kullanır, daha çok absürd unsur kullanır. Burada onlardan sakınılmış, o yüzden bir ara Metheny de olabilir diye düşündüm.
CK > Basçının buradaki çalışından bir şey çıkarmak çok zor. Böyle bir grupta kim çalar diye düşündüm, Marc Johnson geliyor aklıma. Bill Frisell'le Marc Johnson'ın grupları gibi tınlıyor çünkü bir yandan. Ama parça ilerledikçe Johnson olmadığını farkettim. (Gülerek) Şaşırırım o çıkarsa.
FO > Bu arada, davulcunun drum fill'lerini sevmedim... çok kaba bir çalış, biraz rahatsız etti beni.
CK > Parçanın melodisi tanıdık geldi. Bir motif üzerine çeşitlemeler yapılmış ve iyi vakit geçirdikleri belli, egosuz çalıyorlar.
FO > Davulcu kim?
(Albüm kitapçığını veriyorum)
FO > Bu albüm bende olabilir... Ama çok beğenmedim Ginger Baker'ın bu parçadaki çalışını, bana hitap etmiyor. Bill Frisell'i kendi albümlerinde dinlemeyi tercih ederim. Bill Frisell varsa Bill Frisell gibi duymak isterim!
CK > Albümün tamamını dinlemek lazım tabii ki, ama bu parçada Charlie Haden tutuk geldi biraz. Sanki Marc Johnson daha iyi olurdu bu projede. Bunları söylüyoruz tabii, ama müzikal açıdan birbiriyle alakasız müzisyenler bir araya gelince çok sürprizler olabiliyor, iyi müzikler çıkabiliyor. Bu parça bana çocukluğumda çok dinlediğim müziklerden aldığım hazzı verdi bir yandan ama. Şöyle hani alırsın dinlersin, enerji depolarsın!

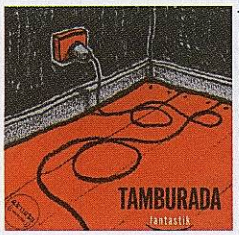

Tamburada
Fantastik | Akusta 2004
Dolly (Korhan Futacı)
Korhan Futacı (ts), Özün Usta (perc), Özlem Şimşek (vo), Feryin Kaya (eb), Tansu Kaner (sampling), Burak Irmak (ho), Berke Can Özcan (d)

FO > Ben bunu biliyorum, şimdilik konuşmuyorum. (Gülerek) Bakalım Caner ne diyecek?
CK > Bizim buradan birileri, değil mi? Benim müzik anlayışıma hitap etmiyor, kendi açımdan pek elle tutulur bir şey yoktu. Bir parça ECM kayıtları gibi tınlıyor. İlk önce Yahya Dai'nin içinde yer aldığı bir proje olabilir mi diye düşündüm. Sonra elektrik basta arkadaşımız da olan Feryin'i duyunca oradan çıkarak Tamburada olduğunu anladım. Dediğim gibi bu müzik pek bana göre değil, ama yürekten destekliyorum çalışmalarını. Türkiye'de böyle gruplardan yüzlercesi olsa keşke.
FO > Hepsi çok sevdiğim arkadaşlarım, biri yedi yaşından beri. Çok takdir ediyorum, yalnızca kendi istediklerini, kendi müziklerini çalıyorlar. Gidiyorlar Norveç'te kayıt yapıyorlar, Berlin'de çalıyorlar. Türkiye'de herkesin bunları yapıyor olması lazım. Ama bu proje ve müzik bana hitap etmiyor. Albüm genelinde motifsel tıkanıklık var, tekrarlar sıkıcı olabiliyor. Müzikal olarak sürekli dinleyeceğim bir şey değil, zaten buna caz da dememek lazım daha çok alternatif müzik kategorisinde.
CK > Onların da öyle bir iddiası yok sanırım. Bu arada, kayıt çok iyi olduğu için bizden olmayabilir diye de düşünmedim değil. (Gülerek) Müzik teknolojisi de okuduğum için biliyorum, normalde bizden böyle bir kayıt çıkmasını beklemem.

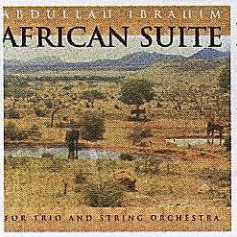

Abdullah Ibrahim
African Suite | Enja 1998
Mindif (Beste: Abdullah Ibrahim – Düzenleme: Daniel Schnyder)
Abdullah Ibrahim (p), Belden Bullock (b), George Gray (d), The Youth Orchestra of the European Community üyelerinden oluşan, Wolfgang Mertes (v) liderliğindeki yaylı orkestrası eşliğinde

CK > Sanki İskandinavmış gibi, epeyce Avrupa müziği kokuyor. Özellikle yayılıların armonik ilerleyişi. Gerçi icra bakımından bir parça Avrupa dışına da çıkıyor, yorum açısından.

FO > Piyanist klasik kökenli gibi duyuluyor.

CK > Özellikle romantik dönem tınılarını duymak mümkün. Yaylılar parçaya eşlik edecek şekilde hazırlanmış, piyanist albümü olduğu belli. Merkezde piyanist var ama kaba bir şekilde değil. Çok iyi.

FO > Abdullah Ibrahim olmasın bu?! Ibrahim'i grubuyla bir konser DVD'sinde izlemiştim, muazzam bir kilisede kaydedilmiş... davulcusu aynı buradaki gibi iki bageti sallayarak bir efekt yapıyordu oradan çıkardım! (Gülerek) Bak nereden nereye!

CK > Doğru, o olabilir. Abdullah Ibrahim'in eski trio kayıtlarını çok severim, o dönem içinde devrimci, yenilikçi bir adam olduğunu düşünüyorum. Derin, sade ve arınmış bir müzik var. Bu kayıttaki gibi müziğin özüne bu denli inebilmiş yaklaşımlar çok güzel.

Ravi Coltrane
Mad 6 | Village Records 2002
Ginger Bread Boy (Jimmy Heath)
Ravi Coltrane (ss), Andy Milne (p), James Genus (ab), Steve Hass (d)

FO > Davulcu Tony Reedus mı? İlk başta Steve Smith gibi de girdi aslında. Çok teknik çalıyor, pek sevmediğim bir tarzdır. 12-bar blues, ama 24-bar'a yayarak düşünüyorlar. Sopranonun tonu bir acayip geldi bana.
CK > İlk dinleyişte Dave Liebman dedirtebilir, ama çok alakasız.
FO > Evet, saksofoncu açık çalmaya, Dave Liebman gibi çalmaya çalışmış.
CK > Tenorcu mantığıyla çalıyor da diyebiliriz. Basçı Dave Holland olabilir gibi geldi, ama buradaki ortamda tuşe karakteristiği almak zor dinlerken. Tonları daha iyi duyabilsem belki başka bir şey söyleyebilirdim. Ama Holland değil sanırım. Fusion tarzında bir müzik, ama New Yorker oldukları çok belli.
FO > Dave Liebman'ın fusion projelerinin taklidi gibi olmuş. Ama düşme, kalkma yok. Dinamik açıdan tek düze.
(Albüm kitapçığını veriyorum)
(İkisi birden) Ravi miymiş bu yahu?!
CK > Kadro çok iyi. Herhangi birileri olmadıkları belliydi, ama dinlediğimiz parçada çok "olması gerektiği gibi" çalmışlar. Davulcuyu tanımıyorum, ama dinlediğim kadarıyla Steve Smith ile Billy Kilson arasında bir havası var.
FO > Piyanist Andy Milne çok sıkıdır. (Gülerek) School for Improvisational Music'te beraber ensemble yapmıştık.

Türkiye'nin Tek JAZZ Dergisi

JAZZ, BLUES, EMPROVİZE MÜZİK DERGİSİ

Jazz müziği, diğer müzik türlerinden farklı olarak kalıplara ve sınırlamalara kendini hapsetmemiş, özgürlükçü bir müziktir... Dinleyicisinin yaşı yoktur...

Jazz müziği ile ilgili Türkiye'de kaynak, bilgi ve belge kolay kolay, hatta hiç bulunamadığı için, bu alandaki boşluğu yine jazz müziğini ve dinleyicisini destekleyen kuruluşlarla birlikte **Jazz** dergisi kapatıyor...

ABONE FORMU

Yılda dört sayı yayınlanan **Jazz** dergisine abone olmak istiyorum.

ADI SOYADI

ADRESİ

POSTA KODU

ŞEHİR TEL FAKS

KREDİ KARTI İLE

Kredi kartı hesabıma 20 YTL 'yi borç kaydediniz

❑ VISA ❑ MASTERCARD ❑ EUROCARD ❑ DINERS CLUB

Kredi Kartı No: _____

Adı Soyadı: _____

Geçerlilik Tarihi: ____ ____ İMZA:

Şirket ise vergi dairesi ve no.su:.....

HAVALE İLE

Abone bedeli olan 20 YTL'yi Boyut Yayıncılık A.Ş.'nin

❑ İŞ BANKASI HARBİYE ŞB. 396883 no.lu hesabına yatırdım; fotokopisi ektedir.

❑ YAPI KREDİ MASSİT ŞB. 1001177 no.lu hesabına yatırdım; fotokopisi ektedir.

❑ GARANTİ BANKASI YENİBOSNA ŞB. 6298375 no.lu hesabına yatırdım; fotokopisi ektedir.

■ Bu formu doldurduktan sonra 212.413 33 34 no'lu fax'a ya da Boyut Yayın Grubu Matbaacılar Sitesi, 1. Cad. No: 115 (Milliyet Gazetesi arkası) 34204 Bağcılar-İstanbul adresine gönderiniz. Tel.0212.413 33 33

SUBSCRIBE TO JAZZ

❑ Yes, I want to subscribe to the JAZZ

❑ One year (4 issues) 20.00 $

❑ Check enclosed

❑ Charge my ❑ VISA ❑ MASTERCARD ❑ EUROCARD ❑ DINERS CLUB

Account number: _____

Expiration Date: ____ ____

Signature:.....

PLEASE PRINT

NAME

STREET

CITY, STATE, PROVINCE

COUNTRY, ZIP/ POSTAL CODE

■ After filling completely, please send this form to the fax number or to the address mentioned below:
Adress: Boyut Yayın Grubu Matbaacılar Sitesi, 1. Cad. No: 115 (Milliyet Gazetesi arkası) 34560 Bağcılar-İstanbul
Phone: +90.212.413 33 33 - Fax: +90.212.413 33 34

BULMACA

Serdar Karabatı
skarabati@bilgi.edu.tr

Soldan sağa:

1-Bir Kenny Wheeler (1930-) albümü bu kelimeyle biter.

2-Weather Report'un ilk dönem albümlerinden: _____ Sing the Body Electric/Ünlü bir Lee Morgan (1938-1972) bestesi.

3-Klasikleşmiş bir Al Jarreau albümü: _____ is for Lover/Weather Report'un Sportin' Life albümünde bir Wayne Shorter bestesi: The Face on the Barroom _____.

4-Soyadları Young (saksofon, 1909-1959) ve Bowie (trompet, 1941-1999) olan iki büyük cazcının ortak adı.

5-_____ Can't Get Started (Duke/Gershwin)/Kendi adıyla tanınan bir synthesizer geliştirmiş, geçtiğimiz yıl içinde kaybettiğimiz mucidin soyadı/Mi notasının harf karşılığı.

6-Piyanist Michel Camilo'nun bir albümü.

Yukarıdan aşağıya:

1-Fusion/jazz-rock grubu Tribal Tech ile yaptığı kayıtlar ve kendi adına çıkardığı albümlerle tanınmış basçının soyadı.

2-_____ Fall in Love too Easily (Cahn/Styne)/Do notasının harf karşılığı/Ünlü smooth jazz gruplarından The Rippingtons'ın Curves Ahead albümünde bir parça: Santa _____ Trail/Klasikleşmiş bir caz kaydıdır (tersi): Mingus Ah _____.

3-Adları Oliver (saksofon, 1932-1975) ve Steve (vibrafon, 1955-) olan iki cazcının ortak soyadı.

4-Bir nota/(tersi) Ünlü pop-rock grubu.

5-Come Rain _____ Come Shine (Arlen/Mercer)/Joe Lovano ve Greg Osby'nin ortak albümü Friendly Fire'da açılış parçası (tersi): _____ J Lo/La notasının harf karşılığı.

6-Swing ve mainstream kayıtlarıyla bilinen bir cazcı: _____ Vaché (1951-).

	1	2	3	4	5	6
1						
2						
3						
4						
5						
6						

Bu sayıdaki bulmacayı doğru olarak yanıtlayanlar CD kazanıyor!

İsim, adres ve telefonlarınızı yazmayı e-mail'lerinizi u n u t m a y ı n !

Jazz/Bulmaca
Matbaacılar Sitesi
No. 115 Bağcılar
34560 / İstanbul

GEÇEN SAYININ DOĞRU CEVABI

	1	2	3	4	5	6
1	A	D	A	C	M	E
2	G	A	R	D	E	N
3	E	F	I	L	M	E
4	M	I	L	L	E	R
5	O	N	D	A	N	G
6	B	A	D	F	L	Y

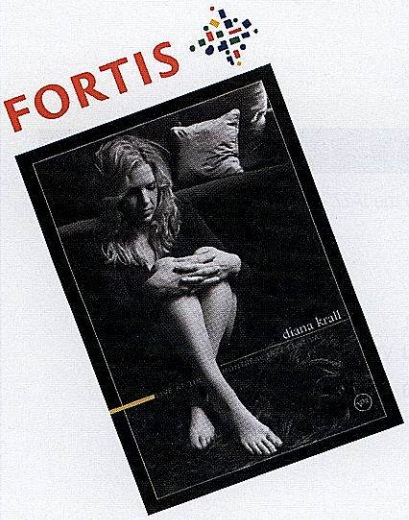

Bulmacamızı doğru olarak cevaplayan aşağıda isimleri olan okurlarımız bizden DVD kazanmışlardır.

Aydın Çıracıoğlu, Erenköy-İstanbul
Özcan Güner, Çorlu-Tekirdağ
Naciye Yeles, Üsküdar-İstanbul
Burak Palan, Cağaloğlu-İstanbul
Çağlar İçer, Malatya
Engin Çetinkaya, Seyhan-Adana
Beran Paçacı, Ankara
F.Arman Çobanoğlu, Buca-İzmir
Ayşe Özkavaklı, Esenyurt-İstanbul
Özge Çelebi, Eskişehir
Suudi Kunduz, İzmir

CAZGIR

Özgen Özman

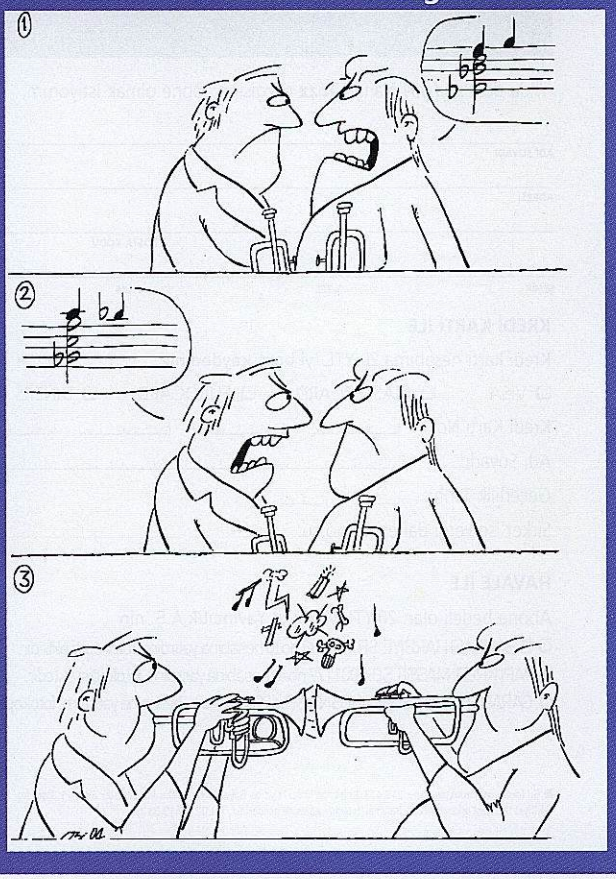

Dünyaca ünlü **Art Academy**, şimdi Türkiye'de...

Herkes Resim Yapabilir!

Hayatınıza renk katın, resim yapın!

Cambridge Üniversitesi tarafından hazırlanan yepyeni bir resim öğrenme metodu. Adım adım, kolay ve eğlenceli.

TOPLAM 13 ART KLASÖR İÇERİSİNDE 131 FASİKÜL, 3668 SAYFA.
Kolay takip edilen, bire bir anlatımlı fasiküller sayesinde, her hafta adım adım çizim ve boyama tekniklerini, püf noktalarını öğrenecek, fasiküllerin yanında verilen kaliteli resim malzemeleri ile kolayca resim yapabileceksiniz.

ÇOK DEĞERLİ ABONELİK ARMAĞANLARI

- 66 Parçalık Ahşap Ressam Çantası...
- 13 adet VCD, 2 adet Art Book'tan oluşan 10 saati aşkın, Videolu Resim Öğrenim seti.
- 13 adet lüks mekanizmalı Art Klasör
- Resim Paleti ve kaliteli resim malzemeleri...

BEDAVA
Artifical Deri Saplı
Ahşap Ressam Çantası

HER FASİKÜL 2,5 YTL

ADIM ADIM ÇİZİM VE BOYAMA TEKNİKLERİ
ART ACADEMY

BEDAVA AHŞAP RESSAM ÇANTANIZ İLE BİRLİKTE İLK İKİ FASİKÜL SADECE BEŞ YTL.
Resim çantasındaki malzemeler her hafta fasiküllerinizle birlikte verilecek.
131 fasikül tamamlandığında en az dört çanta dolusu malzemeye, palet, tuval, eskiz defteri ve resim kağıtlarına sahip olacaksınız.

Çıktı! Tüm Gazete Bayilerinde

BOYUT YAYIN GRUBU

HEDİYELİ ABONELİK İÇİN 0212 444 53 53

on line abonelik için
www.artacademy.com.tr

Saf Beryllium, saf müzik...

Saf Beryllium tweeter'ı dünyada tek üretebilen ve kullanan teknoloji lideri Focal - Jm Lab yeni Electra 1000 Be serisini müzik sevenlerle buluşturuyor...

Electra 1027 Be

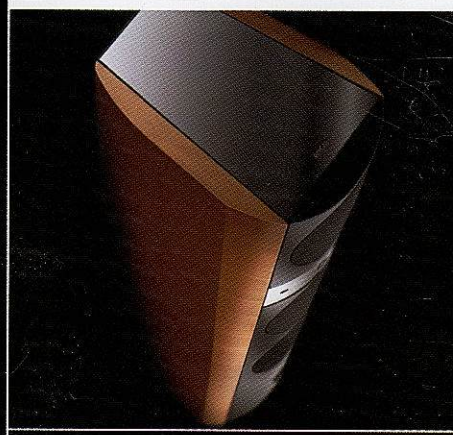

Focal.JMlab
the Spirit of Sound

t.s. iletişim

World, Bonus ve Axess Card ile peşin fiyatına 12 ay taksit.

extremeaudio GROUP
"Ses ve Görüntü Teknolojileri"

Merkez:
Eski Üsküdar İçerenköy Yolu Aydoğan Ap. No: 12/2 81120 İçerenköy, İstanbul
Tel: 0216 574 38 77 **Faks:** 0216 574 38 46
Akmerkez-Bentek: 0212 282 10 17

Showroom:
Büyükdere Cad. Yeniçeri Sok. Hedef İş Mrk. No: 2 Kat: 5 34416 4. Levent, İstanbul
Tel: 0212 278 25 44 **Faks:** 0212 317 93 76
İzmir: 0232 463 00 07

Showroom:
Cemil Topuzlu Cad. Teslime Apt. No:53/1 Çiftehavuzlar/İstanbul
Tel: 0216 369 75 27 **Faks:** 0216 369 75 48
Kadıköy-Egess: 0216 330 95 97

e-mail: info@extreme-audio.com www.extreme-audio.com